

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๔

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๔๓๖

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๓๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑ / ๒๕๓๗ วันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
(วงษ์สารภย์ ดงรักษ์สงว) วันที่ ๑๗ สิงหาคม

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกได้รับมีสมาชิก
มาประชุมครบองค์ประชุม ผมขอเปิดประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
สมมติว่าจะถือโอกาสหารือที่ประชุมเล็กน้อยแต่ที่ประชุม
จะมีความเห็นเป็นประการใด คือเมื่อวานนี้ได้มีการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ซึ่งก็จนจะเสร็จสิ้นแล้วบังเอิญองค์ประชุมไม่ครบ
วันนี้จะเป็นการสมควรไหมครับที่จะนำร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ขึ้นมา
ว่าให้เสร็จ แล้วจะได้ต่อในเรื่องญัตติต่าง ๆ เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ตามที่ท่านประธานได้ขอหาหรือว่าจะหยิบยก
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ซึ่งเมื่อวานนี้มีปัญหาขัดข้องทางเทคนิคบางประการ
นั้นทันมาพิจารณาในวันนี้ กระผมเห็นว่า เป็นการไม่ถูกต้องครับท่านประธาน
เพราะเราได้เคยมีมติกันไว้แล้วว่าในการประชุมวันพุธให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ ส่วนในพฤหัสดินั้นให้พิจารณาญัตติ ซึ่งในญัตติต่าง ๆ
ก็มีอีกหลายเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพิจารณา และอีก
ประการหนึ่งในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เมื่อวานนี้ ก็จะ
เห็นได้ว่าสมาชิกหลายท่านได้มีความเห็นไปในทำนองเพื่อให้สภามีการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้น เพื่อต้องให้ ๒๒ นายกรัฐมนตรี
ที่จะเดินทางไปประเทศอเมริกานั้น ได้นำเรื่องนี้เข้าไปแถลงชี้แจง
ทางประเทศอเมริกาด้วย ก็ยังจะก่อให้เกิดความเสียหายว่าสภานี้
อาจจะอยู่ภายใต้การคอนโทรล (control) ของรัฐบาลขึ้นมาทันที
หรืออย่างไร ผมอยากให้สภานี้ได้มีความเห็นเป็นอิสระในการ

พิจารณากฎหมายแต่ละฉบับ เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นประการใด
ที่จะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในวาระนี้ท่านประธานขอให้ เป็นไปตาม
ระเบียบวาระที่ประชุมไว้แล้ว จะเป็นผลดีอย่างยิ่งครับท่านประธาน
ขอขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีนคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมในฐานะนายกรัฐมนตรีนคร ขอกราบเรียนท่านประธานและ
ผู้มี จงความเข้าใจกับท่านสมาชิกครับ ที่ประธานหาหรือในที่ประชุมจะเห็น
อย่างไรก็เป็นสิทธิของที่ประชุมนครครับ แต่ว่าอยากกราบเรียนว่า
เรื่องกฎหมายลิขสิทธิ์ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่ผมจะไปประชุม
สหประชาชาติ เพียงแต่ว่ายังเอื้อที่ประชุมอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
เท่านั้นเอง การไปครั้งนี้ไม่ได้ไปเพื่อหาหรือราชการกับสหรัฐอเมริกา
แต่อย่างใด ไปประชุมในฐานะเป็นสมาชิกของสหประชาชาติเท่านั้นเอง
ขอความกรุณาเข้าใจในส่วนนี้ด้วยครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่ท่านได้มาปรึกษาหาหรือ
ประธาน เพื่อจะนำร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ขึ้นมาดำเนินการในวันนี้
กระผมขอประทานกราบเรียนว่าท่านประธานเป็นหลักของสภา
การดำเนินการใด ๆ ควรจะอยู่ในกฎเกณฑ์เป็นหลักเกณฑ์ซึ่งท่านประธาน
ได้พูดไว้ชัดเจนแล้ว ว่าในวันพุทธนั้น จะขอพิจารณาพระราชบัญญัติแล้ว
วันพฤหัสบดีจะพิจารณาปฏิบัติ เพราะฉะนั้นในวันนี้ก็น่าจะดำเนินการให้
เป็นไปตามที่ท่านประธานได้แจ้งต่อที่ประชุมไว้ กระผมขอประทาน
กราบเรียนว่าในวันพฤหัสบดีนี้ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ถึงจะค้าง
การพิจารณาที่ไม่มีในระเบียบวาระในการประชุม เพราะฉะนั้นการ
ที่ท่านประธานจะใช้อำนาจในการมาปรึกษาหาหรือหรือจะมาลงมติ
เอาเสียงส่วนใหญ่ นั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะบังควรที่จะกระทำ
และผมขอเรียนยืนยันต่อสภานี้เลยนะครับว่าไม่ตกครับ พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไม่ตก ถ้าหากจะไปพิจารณาตามวันคือวันพุธ เพราะอย่าลืมว่า
การพิจารณามันต่างกรรมต่างวาระกัน เพราะวันพฤหัสดีนั้นเป็น
การพิจารณาปฏิบัติล้วน ๆ อยู่แล้ว ถึงแม้จะเอาปฏิบัติขึ้นมาพูด ก็ไม่ได้
กระทบกระเทือนถึงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เลย -----

เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าจะดำเนินการให้ถูกต้อง เพราะเราน่าจะรักษาประเพณีวิธีปฏิบัติหรือข้อบังคับของสภาโดยเคร่งครัด อย่าได้ไปโอนุโลมเอาตามใจเลยที่เราจะเอาอย่างนั้นเอาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ในการประชุมสภานั้นจะขาดหลักเกณฑ์ และ ๗๗ นายกรัฐมนตรีก็ได้แจ้งชัดเจนแล้วว่าไม่ได้เกี่ยวพันกับท่านเลย ถึงแม้ท่านจะไปอเมริกาพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่รับหลักการก็ไม่ได้มีปัญหา เพราะเราอย่าลืมว่านี่เป็นสภาไทย เรามีเอกลักษณ์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของเรา เพราะฉะนั้นเราไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้เร่งรัดอย่างนั้น กระผมอยากขอวิงวอนท่านประธาน มีเช่นนั้นแล้วท่านประธานอาจจะถูกข้อครหาว่า ท่านประธานนั้นต้องทำตามสิ่ง ต้องทำตามใบสั่ง แล้วเมื่อวานนี้ท่านประธานวินนอร์ ก็ทำถูกต้องไม่ได้ติดอะไรเลย ว่า เลื่อนไปเป็นการพิจารณาคราวต่อไป คราวต่อไปก็คือวันพุธ ท่านประธาน กระผมก็ขอกราบเรียนว่า น่าจะยื่นในหลักเกณฑ์ที่ท่านได้กล่าวต่อที่ประชุมไว้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะตอบประทานชี้แจงนิดหนึ่ง ที่ได้หารือไว้ว่าวันพุธเป็นวันพิจารณากฎหมาย วันพฤหัสบดีเป็นวันพิจารณาญัตติ ก็เห็นเรื่องที่ผมหารือ ที่ผมก็กลัวจะมีปัญหาที่เลยหารือแล้วแต่ที่ประชุม ไม่เป็นไรครับ คุณเคณิน เชิญครับ

นายเคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคเอกภาพ กระผมขอกราบเรียนว่า ที่ท่านประธานได้กรุณาหารือที่ประชุมนี้ สอบแล้ว เนื่องจากเป็นไปตามข้อบังคับ ข้อที่ ๓๑ กระผมเคารพในความคิดเห็นและคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ว่าเราได้มีข้อตกลงกันไว้แล้วว่าในวันพุธจะเป็นการประชุมพระราชบัญญัติ และวันพฤหัสบดีจะเป็นการประชุมพิจารณาในเรื่องของญัตติ แต่เนื่องจากการประชุมเมื่อวานนี้มีการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นญัตติซึ่งเป็นพระราชบัญญัติ ยังไม่เสร็จสิ้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นสมควรว่าน่าจะให้นำมาพิจารณาในวันนี้ เพื่อให้มีการพิจารณาโดยเสร็จสิ้นเรียบร้อยไป เพื่อไม่ให้ เกิดปัญหาในการตีความขึ้นมาในอนาคตได้ เพื่อให้ เกิดเป็นระเบียบแบบแผนที่ถูกต้อง เพราะถ้าไปเช่นนั้นแล้วถ้าหาก เกิดปัญหาการจะต้องตีความหรือถ้อยโต้แย้งกันในอนาคตแล้ว

ก็จะ เป็นปัญหาที่ทำให้ เราเกิดความสับสนกัน แล้วอีกประการหนึ่งนั้น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่ได้พิจารณากัน เมื่อวานนี้ ที่ประชุมก็ได้ลงมติ ปิดอภิปรายแล้ว ที่เหลืออยู่อย่าง เดียวก็คือการลงมติเพื่อรับหลักการ ในวาระที่ ๑ เท่านั้น เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่ใช้ เวลามากในการที่จะ รบกวานเวลาอันมีค่าของสภาแห่งนี้ กระผมมีความเห็นว่าน่าที่จะได้มี การนำร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่ค้างพิจารณา เมื่อวานนี้เข้ามาพิจารณา เพื่อรับหลักการในวาระที่ ๑ ในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณต๋นัยฤทธิศรีครับ

นายต๋นัยฤทธิศรี วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม ต๋นัยฤทธิศรี วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด ศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อที่ ประชุมสภานี้ว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การที่ นายกรัฐมนตรีจะไปเยือนประเทศสหรัฐอเมริกา ต่ออย่างไร ในเมื่อ ไม่เกี่ยวข้องกับ การไปเยือนสหรัฐอเมริกา แล้วเราก็ไม่มีความจำเป็น เร่งด่วน และเมื่อวานนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สนอโดยพรรคร่วมรัฐบาล ผมได้มอง เห็นบรรยากาศในการประชุม เมื่อวานนี้ว่า สมาชิกทางฝ่าย รัฐบาลก็ยังไม่เห็นความสำคัญอันเร่งด่วน ทำไรนึก ถ้าสมาชิกฝ่าย รัฐบาลเห็นความสำคัญอันเร่งด่วนที่คงจะต้องมาร่วมประชุมกันให้พร้อม ตามจำนวนของฝ่ายรัฐบาล แต่เมื่อสมาชิกของฝ่ายรัฐบาล ผมสังเกตเห็น ว่ายังไม่มีความจำเป็นอะไรในการที่จะพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ของประเทศชาติของเราอย่างมากมาย ผมมองเห็นว่า การที่ประเทศ สหรัฐอเมริกาได้ขึงอาจมาใช้สิทธิหลายสิ่งหลายอย่างในการที่จะใช้ อำนาจมาบังคับบีบบังคับรัฐบาลไทยของเราได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปนั้น ผมเห็นด้วยในบางสิ่งบางอย่าง แต่การที่เราจะพิจารณากฎหมาย หรือพระราชบัญญัติซึ่ง เป็นส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของ ประเทศชาตินั้น ผมคิดว่า เราควรจะใช้ระยะเวลาพอสมควร-----

แล้วก็เป็นที่คิดหมายกันอยู่ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ได้ตกลงไป เรา
 สามารถที่จะใช้ระยะเวลาในการประชุมวันพรุ่งหน้าพิจารณาพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ต่อไปอีกได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับ สิ่งใด
 ที่เราได้เจรจาเราได้ตกลงกันไว้แล้ว ว่าวันพรุ่งจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 วันพฤหัสบดีจะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องญัตติด่วน แล้ววันนี้เราก็มีญัตติด่วน
 เกี่ยวกับเรื่องปากเรื่องท้องของพี่น้องประชาชนชาวไร่ ชาวนาส່วนใหญ่
 ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในวันนี้เราจะเอาญัตติด่วนเกี่ยวกับ
 เรื่องปากเรื่องท้องของพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศนั้น ผมถือว่าเป็น
 เป็นเรื่องที่สำคัญอยู่ เสถียรภาพของรัฐบาลอยู่ที่ปากที่ท้องของประชาชน
 เพราะฉะนั้นเราควรจะมาพูดเรื่องปากเรื่องท้องของประชาชนกันเสียก่อน
 เมื่อวานนี้เราให้โอกาสที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว แต่การ
 พิจารณายังไม่แล้วเสร็จก็ควรที่จะทำไปตามข้อตกลง ซึ่งประธานได้หารือ
 กับทางสมาชิกสภาของเรา นี้ถือว่าเป็นประเพณีปฏิบัติไปแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ประเพณีที่เราได้ตกลงกันแล้ว
 แล้วก็ประพฤติปฏิบัติมาอย่างไรขอให้ยึดถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้เรามี
 ญัตติที่เร่งด่วนแล้วก็สำคัญเกี่ยวกับเรื่องปากเรื่องท้องของพี่น้องประชาชน
 คนยากคนจน ขอกราบเรียนท่านประธานนะครับ ได้กรุณานำญัตติด่วน
 เข้าพิจารณาในวันนี้ส่วนร่างพระราชบัญญัตินี้ขอให้พิจารณากันในวันพรุ่งหน้าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวิน ครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเสียใจที่วันนี้เราต้องมีปัญหาเรื่องไม่เป็นเรื่อง
 อย่างนี้ ท่านประธานครับ ในประเทศไทยเรานั้นส่วนที่เกี่ยวพันกับสภาผู้แทน
 ราษฎรอันตรงกันทีเดียว มีประมุขสถาบันอยู่ ๒ สถาบัน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน
 ประมุขสถาบันที่ ๑ ก็คือประมุขสถาบันบริหาร คือท่านนายกรัฐมนตรี ประมุข
 สถาบันที่ ๒ ก็คือประมุขสถาบันนิติบัญญัติ ก็คือตัวท่านประธานรัฐสภา คือท่าน
 ประธานในที่ประชุมในวันนี้ ท่านประธานครับ เรื่องของการแบ่งวันในการ
 พิจารณา วันพรุ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ วันพฤหัสบดีพิจารณากระทู้และญัตติ
 ก็เป็นคำริของคนที่ เป็นประมุขสถาบันนิติบัญญัติหรือต่อที่ประชุมเพื่อจัดระเบียบ
 การพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ของสภาให้ถูกต้องไม่สับสนในแต่ละวัน เป็นคำริ
 ของคนที่ เป็นประมุขของสถาบันนิติบัญญัติ แต่วันนี้ผมเสียใจครับ เสียใจคนที่

เป็นประมุขสถาบันนิติบัญญัตินี้ ได้นำ เรื่อง ขึ้นมาหารือในสิ่งซึ่งตนเองได้
 เป็นคนหารือ แล้วมีมติได้รับความเห็นชอบจากสภาไปแล้ว ท่านประธานครับ
 เรากำลังทำอะไร ท่านกำลังจะเขียนด้วยมือลบด้วยเท้าหรือครับ ท่าน
 ประธานครับ ผมไม่สบายใจครับท่านประธานรักษาภาพพจน์ของสถาบัน
 นิติบัญญัติอื่น เป็นตัวแทนของประชาชนของประเทศทั้งประเทศไว้เถิดครับ
 ท่านประธานครับ ท่านเป็นที่หวัง ที่พึ่งของพี่น้องประชาชนนะครับ ท่านประธาน
 ท่านนายกฯ บอกไม่ได้อร้อนไม่มีความจำเป็นไม่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไป
 ต่างประเทศไปอเมริกา ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ
 พูดจาในทบเมื่อวานนี้ครับท่านประธาน พูดจาไว้ว่าไม่มีความเกี่ยวข้อง
 ไม่มีความจำเป็น ท่านประธานคงจะรับรู้นะครับ เพื่อนสมาชิกในสภาก็คง
 จะทราบ เมื่อวานมีการอภิปรายพาดพิงไปถึงคำพูดของรองหัวหน้า
 พรรคความหวังใหม่ ท่านวิระ มุสิกพงศ์ เร็วไปหนึ่งวัน เราเสียไปหนึ่งวัน
 เร็วไปเจ็ดวัน เราเสียไปเจ็ดวัน ช้าไปหนึ่งวัน เราได้ประโยชน์หนึ่งวัน
 ช้าไปเจ็ดวัน เราได้ประโยชน์เจ็ดวัน ทำไมเราต้องรีบเร่งกับสัญญาทาสนั้น
 ท่านประธานครับ ผมอยากให้เพื่อนสมาชิกอันทรงเกียรตินี้ได้ทบทวน และ
 อยากวิงวอนด้วยความเคารพต่อท่านประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นประมุขสถาบัน
 นิติบัญญัติได้โปรดอย่าได้ดำเนินการโดยการเขียนด้วยมือลบด้วยเท้าเลยครับ
 ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมต้องแก้ตัวหน่อยครับ ผม
 ไม่ได้เขียนด้วยมือลบด้วยเท้าหรอก เมื่อคราวที่แล้วผมหารือคราวนี้ผมก็
 มีสิทธิ์จะหารือได้ ส่วนที่ประชุมจะเห็นเป็นประการใดก็ต้องว่ากันอีกทีหนึ่ง
 เชิญครับคุณประกิจ

นายประกิจ พลเดย์ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม ประกิจ พลเดย์ จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ กระผมขอกราบเรียนกับท่าน ถ้าเรื่องนี้ถ้าไม่มีฝ่ายรัฐบาล
 โดยรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีอีกหลายท่านได้ไปให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
 ไว้ก่อนว่าจะมีการพิจารณาในวันนี้-----

ถ้าไม่มีการพูดอย่างนั้น ถ้าท่านประธานจะมาปรึกษาฉัน ผมคิดว่า
 ท่านประธานใช้ดุลพินิจของตัวเองท่านประธานเอง ในการที่จะพิจารณา
 แต่ขณะเดียวกันเมื่อมีการพูดไว้ก่อนแล้วว่า ทางวิป (Whip) รัฐบาล
 ทั้งฝ่ายของรองนายกรัฐมนตรียืนยันว่า วันนี้จะต้องมีการลงมติ แล้ว
 ท่านประธานก็นำเรื่องนั้นมาปรึกษา เมื่อท่านนำมาปรึกษา ตรงนี้จะครับ
 ผมถึงมองให้เห็นภาพของท่านประธานเองว่า ผมกลัวว่าท่านประธานจะ
 เสียภาพในความเป็นกลาง กับอีกอย่างหนึ่งก็คือกลัวว่าจะมองเห็นว่า
 สถานะบัญญัติแห่งชาติ หรือสถานะบัญญัติ หรือหน้าที่ทางสถานะบัญญัติกับ
 ฝ่ายบริหารนี้ เดี่ยวนี้สถานะนี้ถูกควบคุมโดยฝ่ายบริหาร ผมกลัวตรงนี้ครับ
 ท่านประธาน ข้อครหาทั้งหมดจะตกอยู่กับท่าน ที่ท่านยกขึ้นมาปรึกษา
 แต่ถ้าวันนี้ถ้าไม่มีฝ่ายทางรัฐบาลเองไปออกข่าว เสียก่อนตั้งแต่เริ่มต้น
 และท่านทำด้วยสุจริตใจ ทางฝ่ายด้านผมคิดว่าทุกคนก็รับได้ครับ
 ว่าไม่มีปัญหา และเมื่อวานนี้พวกเราได้รับได้ รับตรงไหนครับ โดน
 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยสอนเรา เมื่อวานนี้ทั้งวันเราก็ยอมรับได้ โดน
 มหาวิทยาลัยให้เราฟังเมื่อวานเราก็ยอมรับได้ ทั้ง ๆ ที่เขาจริง ๆ แล้ว
 เราก็เพียงแต่ว่าเราก็รู้เช่นเดียวกับเขา รู้ แต่เราก็ยอมรับเขาสอนเรา
 เขาเทศน์ให้เราฟัง และนอกจากนั้นท่านประธาน เมื่อท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านยืนยันแล้วว่า ในสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่เกี่ยวข้องกัน เมื่อไม่เกี่ยวข้องกัน
 ผมก็ไม่มีคำถามจำเป็นเห็นว่า อะไรคือความเร่งด่วน แต่สิ่งหนึ่งเมื่อวานนี้
 เป็บบการที่จะชี้ให้เห็นปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า แน่นนอนการตัดสินใจ
 ในปัญหาเกี่ยวข้องกับเรื่องหนึ่ง เมื่อ ๓ - ๔ - ๕ ปี ที่แล้ว และวันนี้มาตัดสินใจ
 เปลี่ยนแปลงไปอีกอย่างหนึ่ง เพียงแต่ฝ่ายนั้นรับข้อเท็จจริง ว่าสิ่งที่
 เกิดตรงนั้นมันเป็นข้อตัดสินใจที่ผิดพลาด และขณะเดียวกันเข้าใจแล้วว่า
 จะต้องเป็นอย่างนี้ทุกอย่างก็เรียบร้อย แต่ข้อผิดพลาดเมื่อวานที่เกิด
 ปัญหาขึ้น เกิดตรงนั้นเองครับ ดังนั้นผมขอยืนยันกับท่านประธานว่า อย่าให้
 เสียความเป็นกลางของท่าน และขณะเดียวกันอย่าให้มองว่า สถานะถูก
 ควบคุมโดยฝ่ายบริหาร ดังนั้นผมขอให้ท่านประธานดำเนินการตามระเบียบ
 วาระที่มีอยู่ ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณประกิจครับ
คุณจำลอง เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วฝ่ายพวกเราเห็นใจท่านประธานเป็นอย่างมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานต้องเป็นที่พึ่งของพวกเรา ท่านประธานที่เคารพ
จากข้อหาหรือที่ท่านประธานเคยมีข้อหาหรือไว้ว่า ในการพิจารณาอย่างที่ท่านสมาชิก
หลายท่านได้กล่าวไว้ว่า การพิจารณากฎหมายจะกระทำในวันพุธ ส่วนการพิจารณา
ญัตติจะในวันพฤหัสบดี ได้มีการดำเนินการต่อเนื่องมาโดยวิธีการจัดระเบียบวาระ
ท่านประธานคงทราบนะครับว่า ท่านประธานนั้นได้จัดระเบียบวาระไว้ ๒ วัน
แตกต่างกัน วันพุธท่านจัดระเบียบวาระเป็นกฎหมายทั้งหมด และวันพฤหัสบดี
ก็จัดระเบียบวาระโดยไม่ให้เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ต้องเป็นไป
ตามข้อบังคับท่านประธานครับ ท่านประธานทำหน้าที่ประชุมนั้นจะใช้อำนาจ
โดยผลการยอมไม่ได้ และขณะเดียวกันเรื่องที่จะหาหรือก็ต้องเป็นโดยรอบ
ที่ข้อบังคับกำหนดไว้ ข้อ ๑๒ ในการประชุมนะครับ การนัดประชุมต้องทำเป็น
หนังสือ เว้นแต่เมื่อได้นัดในที่ประชุมแล้ว จึงให้ทำเป็นหนังสือแจ้งมายังเฉพาะ
สมาชิกที่ไม่มาประชุม การนัดประชุมให้นัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน
แต่ประธานจะนัดเร็วกว่านั้นก็ได้อีกเมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน ให้ส่งระเบียบ
วาระการประชุมกับเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม ถ้า
ประธานสภาเห็นว่าจำเป็นหรือสมควรจะให้ส่งเพิ่มเติมอีกก็ได้ แต่ต้อง
ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน ท่านประธานครับ ข้อบังคับทั้ง ๒ ข้อ
เป็นข้อบังคับที่เราจะต้องปฏิบัติ ท่านประธานก็ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับด้วย
ระเบียบวาระว่าด้วยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในวันพฤหัสบดีวันนี้วันที่ ๓๐ กันยายน
ที่จะส่งให้สมาชิกนั้น ไม่มีระเบียบวาระเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ มี
ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ เรื่องที่จะนำมาหาหรือเพื่อพิจารณาในที่ประชุมต้องเป็น
เรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระเท่านั้น ท่านประธานจะเอาเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ใน
ระเบียบวาระขึ้นมาหาหรือ เพื่อพิจารณาโดยสมาชิกไม่มีเอกสาร ไม่มี
เรื่องอยู่ในที่ประชุมไม่ได้ ถึงแม้ท่านประสงค์ที่จะทำ ท่านจะต้องแจ้งก่อน
๑ วัน ถ้าจะเพิ่มเติม แต่วันนี้เมื่อวานนี้ ถึงวันนี้ท่านยังไม่เคยแจ้งระเบียบ
วาระเพิ่มเติมเลย เพราะฉะนั้นโอกาสที่ท่านจะหยิบยกขึ้นมาวันนี้ไม่ได้

๑๗

สพ. ๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

รสวรินทร์ ๕/๓

นี่ประการสำคัญที่สุดนะครับ ถ้าเราไม่ยึดถือข้อบังคับแล้ว ท่านประธานครับ
การประชุมย่อมไม่เรียบร้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมกราบเรียนว่า ในขณะที่
ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนท่านประธานแล้วว่า เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับ
การที่ท่านจะไป -----

- ๕/๑

เพราะฉะนั้นเราไม่จำเป็นต้องหลบหนี หรือไม่ต้องรีบร้อนอะไรที่จะไปทำอะไรมตามใจผู้ใด เราต้องทำตามระเบียบวาระ ทำตามข้อบังคับที่เรามีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมกราบเรียนอย่างที่ท่านสมาชิกสักครู่นี้ กราบเรียนว่าเราเป็นหน่วยงานประธานมาก หลายครั้งที่ท่านประธานเองได้ดำเนินการไปด้วยอาจจะเจตนาดี แต่ว่าเรื่องนั้นท่านประธานต้องระวังด้วยว่า ท่านประธานต้องระวังภาพพจน์ของท่านประธานเอง โดยเฉพาะภาพพจน์ท่านประธานคือภาพพจน์ของสภานี้ เราต้องแสดงความ เป็นกลาง เราต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่เรามีอยู่ ไม่เป็นอำนาจ และไม่ไปอยู่ที่อำนาจของฝ่ายใด กระผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้ท่านต้องรักษาไว้ เพราะว่าเป็นจุดสำคัญที่สุดที่จะให้ระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มีอยู่ มิฉะนั้นแล้วเผด็จการรัฐสภาก็จะทำอะไรตามใจของตนเอง

ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอชี้แจงด้วยครับ

คุณจำลอง ลองดูข้อ ๑๘ ตอนท้าย ขอเชิญคุณสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพร ดนัยตั้งตระกูล ความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นด้วยในกรณีที่ท่านประธานได้หยิบขึ้นมาหารือที่จะพิจารณาต่อจากร่างพระราชบัญญัติเมื่อวานนี้ ท่านประธานจริงอยู่ถึงแม้ว่าเราจะมีข้อตกลงกันว่าในวันพุธนั้นเราจะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ส่วนในวันพฤหัสบดีนั้นเป็นการพิจารณาปฏิบัติ นั่นก็คือความเป็นห่วงที่สภานี้ได้มีความเห็นร่วมกันว่า เราต้องการให้ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นได้มีผลงานในการทำงานในการแก้ไขกฎหมาย ในการออกกฎหมาย เพื่อที่จะให้บริหารประเทศ ท่านประธานเองเป็นผู้หยิบขึ้นมาหารือ นั่นคือความรับผิดชอบในฐานะของผู้นำของสถาบันนิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือจุดยืนที่เรายืนร่วมกันมาของฝ่ายนิติบัญญัติมาแต่ต้น ท่านประธานผม กราบเรียนว่าผมไม่ค่อยสบายใจที่มีสมาชิกหลายท่านกล่าวว่าท่านไม่รับผิดชอบ ท่านเองมีความรับผิดชอบเป็นห่วงเป็นใย จึงได้มีการหารือต่อที่ประชุมในวันนี้ว่า น่าจะมีการหยิบขึ้นมาพิจารณาอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ข้อตกลงเดิมเรานั้น เราปฏิบัติกันมาอย่างไม่มีปัญหาทุกสัปดาห์ เนื่องจากว่าแต่ละร่างพระราชบัญญัติที่มีการหารือและพิจารณากันนั้น

ได้เสร็จสิ้นภายในวันพุธเพียงวันเดียว แต่บังเอิญเหลือเกินว่า
 ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้นมีเหตุต้องค้างอยู่ในวาระการประชุมในวันพุธ
 ที่ผ่านมานี้ เนื่องจากการไม่ครบองค์ประชุม ความรับผิดชอบของท่านประธาน
 จึงได้ขอหารือต่อที่ประชุมนี้ว่าน่าจะหยิบมาให้มีการพิจารณาต่อมาน้อย
 เพียงใด ท่านไม่ได้ใช้อำนาจ ทั้ง ๆ ที่อำนาจข้อ ๒๑ ในข้อบังคับนั้น
 ให้ท่านไว้ค่อนข้างจะหลวมหลายกว้างขวาง แต่ท่านให้เกียรติที่ประชุม
 แห่งนี้ ในการที่จะพิจารณาว่าสมควรที่จะนำมาพิจารณากันต่อหรือไม่
 ที่ประชุมเห็นอย่างใด เสียงส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ท่านประธานก็พร้อม
 ที่จะดำเนินการประชุมตามนั้น และอีกประการหนึ่งตามที่สมาชิก
 ท่านผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดชลบุรีได้อภิปรายล่วงหน้าไปแล้วว่า
 การพิจารณาต่อเนืองในวันนี้ใช้เวลาอีกเพียงเล็กน้อย คือการที่จะ
 ลงมติว่าจะรับหรือไม่รับหลักการ และต่อจากนั้นจะมีการตั้งกรรมาธิการ
 วิสามัญหรือไม่ ก็น่าจะใช้เวลาไม่เกินครึ่งชั่วโมง และเวลาที่เหลือนั้น
 เราคงมีโอกาสได้ใช้เพื่อการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งพวกเราล้วนแต่
 เป็นห่วงความเป็นอยู่ของประชาชนแทบทั้งสิ้น ผมจึงขอกราบเรียน
 สันนิษฐานความเห็นและการปรึกษาหารือของท่านประธานว่า
 ท่านได้ทำถูกต้องแล้วอยู่ในความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้นำ
 ฝ่ายนิติบัญญัติโดยแท้จริง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นคุณสมัคครับ

นายสมัค สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม สมัค สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
 เหตุการณ์เมื่อวานนี้ตอนเย็นนั้น ผมเองก็คิดว่าจะเป็นคนขอพูดคนสุดท้าย
 ท่านประธานก็เหลือบเห็นผมแล้ว แต่ท่านก็อย่างไรไม่ทราบ ท่านไปชี้
 ทางฝ่ายรัฐบาล ผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เมื่อได้เข้าฟัง
 การอภิปรายตลอดแล้ว ผมกำลังจะขึ้นไปขอร้องทางฝ่ายรัฐบาล
 สิ่งที่ผมจะขอร้องนั้นก็คือว่า การที่ได้ยกเหตุผลต่าง ๆ มาอ้างอิงนั้น
 ทำให้เห็นได้ชัดว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าจะต้องมีการพูดจากันค่อนข้าง
 จะมาก และถ้าหากว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะให้เกียรติสภา คือไม่ใช่รัฐบาล
 สั่งสภาชี้แจงให้ท่านเห็นได้ เพียงแต่ว่าเมื่อทางฝ่ายสภาขอร้องว่าเอาไปคุยกัน
 เสียก่อน แล้วก็ทำกันมาให้เรียบร้อยแล้วส่งเข้ามา ครั้งต่อไปตอน
 พิจารณานั้นก็จะไม่ลำบาก แม้กระทั่งจะขอ ๓ วาระก็น่าจะเป็นไปได้

เพราะพิจารณาก่อนรับหลักการมาแล้ว แต่ก็ไม่มีโอกาสจะได้พูดได้แสดง
ความเห็น ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้ถ้าเป็นกฎหมายธรรมดา
เราก็อาจจะไม่ติดใจขนาดนั้น กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่มีปัญหา
มีการพูดจากรู้ว่ากล่าว มองดู ๒ แ่ง ๒ ด้าม ดาบ ๒ คม -----

เราก็กำลังจะบอกรัฐบาลว่า ความจริงถ้ารัฐบาลให้เกียรติสภานั้นไม่ใช่เรื่องเสียหายเลย รัฐบาลจะเอาไว้ใช้ได้วันข้างหน้า กฎหมายอะไรไม่ยากให้ต่างประเทศเขา ก็พยักหน้าบอกมาทางสภา ว่าสภาไม่ผ่าน รัฐบาลก็บอกได้ว่าของผมนั้นอำนาจทั้ง ๓ เราแบ่งแยกกัน เพราะฉะนั้น รัฐบาลจะไปสั่งสภาไม่ได้ ต่างประเทศเขาก็จะต้องดูว่า เขาจะพบกับสภาของเราได้หรือไม่อย่างไร เรื่องอย่างนี้เอามาอ้างอิงกันได้ชัดเจน วันข้างหน้า แต่รัฐบาลดูเหมือนจะไม่ต้องประสงค์จะใช้อย่างนั้นเลย จะเอาให้ได้ อย่างไรก็จะเอาอย่างนั้น แล้วก็รวบรวมรวบรวมทางผมก็เห็นใจ ท่านนายกฯ เมื่อตะกี้ท่านก็ยืนยันว่าไม่เกี่ยวข้องกับท่านเลย ปัญหา เป็นว่าจะเอาชนะกันระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ผมให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ทั้งเมื่อวานและเมื่อเช้า และเมื่อตะกี้ก่อนจะขึ้นมาข้างบน ผมยืนยันเลยว่าไม่ใช่ เรื่องจะหักล้าง ไม่ใช่ เรื่องฉีกหน้า ไม่ใช่ เรื่องให้ความเสียหาย เพียงแต่ว่ารัฐบาลมี ๑๙๓ ก็ต้องระวังตัวมากขึ้น เมื่อวานนั้นถ้าตัวเลขออกมา ๑๘๐ กว่าเราก็ต้องรับหลักการไปแล้ว ไม่มีปัญหาอื่น แต่ตัวเลขมันออกมา ๑๖๘ ผมเชื่อว่าท่านประธานเป็นสมาชิกฝ่ายค้านอย่างไรเราก็เห็นแล้วได้ชัดเจนว่า ถ้าเราไม่ร่วมอยู่ก็จะประชุมต่อไปไม่ได้ ก็เป็นการเล่นการเมืองกันปกติธรรมดาแท้ ๆ แต่ว่าผมเองขอประทานโทษที่ว่าไม่มีโอกาสได้ตั้งแจง และไม่ได้ร้องขอ จนถึงวันนี้ก็คงจะไปร้องขอแบบอย่างเมื่อวานไม่ได้แล้ว ถ้าจะร้องขอวันนี้ก็เพียงแต่ว่าเมื่อท่านนายกฯ ก็ยืนยันว่าท่านไม่เกี่ยว ท่านจะไปแสดงสุนทรพจน์ต่อสหประชาชาติเท่านั้น ไม่ต้องการจะเอาเรื่องนี้ไปบอกเอาหน้าเอาตากับใครเลย แล้วจะเสร็จเมื่อไรก็ไม่เป็นไร ผมคิดว่าการจะให้เกียรติสภา ผมเรียนถามท่านประธานอย่างนี้ว่า ถ้าการพิจารณากฎหมายที่มันค้างคาวันพุธนั้น ถ้าเป็นกฎหมายธรรมดา ๆ นั้น จะไม่มีใครตั้งใจสงสัยหรือจะขอตีความว่าตกหรือไม่ตก เพราะเราตกลงกันแล้วว่าวันพุธพิจารณากฎหมาย เมื่อไม่จบก็ต่อวันพฤหัสบดี ไม่เคยมีใครคิดจะทักท้วงเรื่องนี้เลย แต่ด้วยเหตุที่จะเอากันให้ได้ จะต่อกันให้ได้ เมื่อวานที่ผมค่อนข้างจะไม่สบาย เวลาฟังรายงานข่าวนั้น ผมเห็นใจท่านรองประธาน รองนายกฯ คนหนึ่งตะโกนถามรองประธานว่าทำไมสิ่งปิด รองประธานก็ตอบด้วยเหตุผลธรรมดาแท้ ๆ ว่าเพราะที่นี้ยังไม่ครบถ้วน แต่ข่าวที่ออกไปนั้นแสดงให้เห็นชัดเจนเลยว่า หัวหน้าพรรคการเมืองหนึ่ง กับสมาชิกคนสำคัญของอีกพรรคการเมืองหนึ่งซึ่งเป็น

รองประธานสภานั้นไม่ได้รับเกียรติยศเท่าที่ควรจะได้รับกันเลย เมื่อนั่ง
 อยู่ตรงนั้นแล้วนักการเมืองฝ่ายค้าน ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพรรคไหนเลย
 ยังให้ความเคารพเท่าเทียมหมดเป็นประธานอยู่ข้างบน แต่หัวหน้าพรรค
 การเมืองซึ่งร่วมรัฐบาลกันอยู่ฉีกหน้ากลางตรงนั้นเลย ออกข้าวไปหมดเลย
 ตะโกนถามว่าทำไมถึงปิด ดูเหมือนว่าไม่เข้าใจเลย เมื่อนับแล้วยอดมันออก
 มาอย่างนั้นแล้วก็มีเหตุสมควรที่จะต้องเลื่อนไป เรื่องธรรมดาแท้ ๆ
 เรียกประชุมกัน ที่ร้ายกว่านั้นก็ถือว่า เรียกเอารองประธานสภาเข้าไป
 ชี้แจงด้วย ผมเห็นว่าเกียรติยศของสภานั้น ถ้าต่างฝ่ายต่างจะได้ช่วยกัน
 รักษาบ้าง เวลาพูดถึงสภาไม่ใช่ฝ่ายค้านนะครับ รัฐบาลเสียงส่วนใหญ่
 ฝ่ายค้านส่วนหนึ่ง ประกอบกันเป็นสภา ท่านประธานเองนั้นท่านก็ไม่ได้
 เข้าไปประชุมกับรัฐบาล ท่านได้วางตัวไว้ถูกต้องเรียบร้อย รองประธาน
 มาจก ๒ พรรค ได้รับเกียรติยศจากทางฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาลอยู่
 ในสภาเท่าเทียมกัน แต่ปัญหาก็คือว่าเมื่อวานรัฐบาลแสดงให้เห็นเองว่า
 ความไม่พอใจจะส่วนตัวหรือส่วนพรรคไม่ทราบได้ฉีกกลางสภาเป็นข้าวออกไป
 ทั่วไปหมด ผมสิดรับนักการเมืองฝ่ายค้าน เริ่มตอบคำถามตั้งแต่คำแรกที่ลงไป
 ว่าไม่มีปัญหาอะไรหรอก รัฐบาลต้องระมัดระวังมากขึ้น เมื่อวานเป็นเหตุ
 บังเอิญตัวเลขออกมาอย่างนั้น ฝ่ายค้านก็ต้องเล่นอย่างนี้ ผมอธิบายอย่างนี้
 ตลอด เมื่อก็ก็ยังยืนยันว่าไม่ใช่ และผมบอกอย่างเดียวว่าที่เพื่อนสมาชิก
 อภิปรายเมื่อสักครู่ที่ว่าถ้าไม่มีการพูดจาแสดงอวดศักดิ์กันว่าจะเอาให้ได้
 วันนี้ จะสั่งให้ได้วันนี้ นั่นแปลว่าให้ทั่วโลกเขารู้ว่าเมืองไทยนั้นฝ่ายบริหาร
 นั้นสั่งฝ่ายนิติบัญญัติได้ -----

พูดกันอย่างนี้ ทำกันอย่างนี้สิครับ ต่อไปจะได้เจอกัน นักข่าวถามว่า จะจ้างล้มรัฐบาลตลอดไหม ผมบอกว่าไม่หรอกครับ เขาเพิ่งเปลี่ยน รัฐบาลกันมาใหม่ ๆ แม้จะเปลี่ยนเล็กน้อยก็ควรจะต้องให้โอกาสได้ ดำเนินการบริหารบ้านเมือง เราก็พร้อมจะให้ความร่วมมือ วิปรัฐบาล นี้ละครับ ถ้าหากท่านนายกรัฐมนตรีจะได้ช่วยดู อบรมเสียบ้างเถอะครับ รู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควรเสียบ้าง เล่นการเมืองกันนั้นอย่าอวดศักดา จนเกินไป ถ้าจะเอาผ่านกันได้วันนี้ มีเหตุผลอะไรไหมละครับที่เราจะต้องตั้งหน้า เป็นศัตรูกัน ไม่มีหรอกครับ ประโยชน์ของบ้านเมืองทั้งนั้น ให้เกียรติสภาบ้างสิครับ ท่านนายกฯ ก็บอกแล้วว่าไม่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาชนะกันผมไม่ขัดข้อง แต่ถ้าหากว่าด้วยเหตุด้วยผล นั้นไปประชุมต่อวันพรุ่งนี้ บ่ายวันพุธบ่ายโมงครึ่งกฎหมายก็ผ่านแล้ว ท่านนายกฯ จะไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างไร ๗ วันนี้ ๗ วันหน้าท่านก็ใช้ประโยชน์ได้ แต่ท่านยืนยันแล้วว่าไม่ใช่ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีเหตุผลที่จะ ต้องไปเร่งรัด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่ เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมขอตอบข้อหาที่ท่านประธานท่านนั้นครับ ท่านประธานหาหรือที่ประชุมว่า เราจะเอากฎหมายลิขสิทธิ์ที่พิจารณา เมื่อวานมาพิจารณาต่อหรือไม่ เพราะเกรงว่าจะมีปัญหา ก็คือจะตกไป ตามข้อบังคับ ท่านประธานครับ ท่านประธานเปิดข้อบังคับ ข้อ ๘๒ กรณีที่ยุติคดีนั้น มีตามข้อบังคับ ข้อ ๘๒ และข้อ ๘๘ กรณีข้อ ๘๒ นั้น หมายความว่า ในกรณีที่ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา ให้ยุติเดิมเป็นอันตกไป ยุติถึงจะตก นี้เป็นการตกตามข้อบังคับ ข้อ ๘๒ กรณีข้อ ๘๘ ยุติหรือคำแปรญัติใดถึงวาระพิจารณาในที่ประชุมแล้ว ถ้าผู้เสนอญัติหรือผู้แปรญัติไม่ชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัติหรือ ผู้แปรญัติไม่อยู่ในที่ประชุม โดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัติหรือคำแปรญัตินั้นเป็นอันตกไป นี้เป็นการตกกรณีที่ ๓ ในข้อบังคับ ทั้งหมดนี้ญัติจะตกไปได้มีอยู่ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๒ และข้อ ๘๘ เท่านั้น พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์เป็นญัติชนิดหนึ่งที่จะต้องทำเป็น พ.ร.บ. เพราะฉะนั้น เมื่อไม่เข้ากรณีข้อ ๘๒ ข้อ ๘๘ ยุติ พ.ร.บ. ที่ค้างอยู่ก็ไม่ได้ตกไปครับ

ไม่มีทางที่จะตกได้ตามข้อบังคับที่เราใช้กันอยู่ปัจจุบัน ท่านประธานครับ
 สมมติว่าเกิดอุบัติเหตุไปจริง ๆ ผมสมมตินะครับ ก็ยังมีรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕๓ และข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ญัตติที่ตกไปถ้าไม่มีการลงมติ
 เสนอใหม่ได้ครับ พຽງนี้เสนอมาใหม่ก็ได้ เสนอมาใหม่ได้ รัฐธรรมนูญ
 ในมาตรา ๑๕๓ ท่านประธานครับ กรุณาดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓
 หน่อยครับ กระผมขออนุญาตอ่านนิดหนึ่ง ในระหว่างที่มีการยับยั้ง
 ร่างพระราชบัญญัติใดตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕๑ คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกัน
 หรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้มิได้
 รัฐธรรมนูญห้ามเสนอกฎหมายใหม่ เฉพาะกรณีที่มีการยับยั้งกฎหมายที่
 ผ่านสภาไปแล้วเท่านั้นเอง ฉะนั้นในรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้ห้ามไม่ให้รัฐบาล
 หรือใครก็ได้ ที่จะเสนอ พ.ร.บ. มาใหม่ ถ้าสมมติตกลงจริง ๆ ในข้อ ๕๙
 ก็ให้อ่านจไว้แล้วว่า ถ้ากรณีที่ พ.ร.บ. ใด ญัตติใดยังไม่มีการลงมติ
 เสนอใหม่ทันทีก็ได้ เพราะฉะนั้นข้อหาหรือของท่านประธานนั้น ผมว่าน่าจะ
 จะยุติได้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
 ท่านประธานที่เคารพ มีสมาชิกฝ่ายค้านหลายท่านได้อภิปรายท่านเองที่ว่า
 เอราร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้ไปผูกติดกับการเดินทางของท่านนายกฯ
 ไปประเทศสหรัฐในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณาชี้แจงแล้ว
 ว่าไม่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามการที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ยกเรื่องนี้ขึ้นมาหารือตามข้อบังคับ ข้อ ๒๑ นั้น ผมถือว่าเป็นการแสดง
 ความรับผิดชอบของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรต่อประชาชนและต่อ
 สภานี้ ว่าเรามีภารกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราได้พิจารณากฎหมาย
 ที่สำคัญนี้เสร็จไปแล้ว ซึ่งผลของการพิจารณานั้นก็ได้สำเร็จไปแล้วเมื่อ
 วานนี้ โดยที่ความเสี่ยงข้างมากได้รับรองกฎหมายนี้แล้วในวาระแรก แต่
 ว่ามีเรื่องต่อไปที่จะต้องพิจารณาก็คือว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเจริญครับ ไม่ใช่ นะ ให้
 ปิดการอภิปราย

นายเจริญ ดันดวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : 7 ให้ปิดการ
อภิปรายไปเรียบร้อยแล้ว แต่ที่มีความจำเป็นที่จะต้องลงมติต่อไป
เท่านั้นเอง ฉะนั้นผมว่าการที่ท่านเอามาพิจารณาต่อฉัน ผมถือว่าเป็น
การแสดงความรับผิดชอบของท่านประธานต่อสภาฯ ว่าจะต้องทำ
อย่างไรต่อไป ท่านสมาชิกหลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้านนั้น
ได้พูดพาดพิงในทำนองที่ว่าสภาฯ เหมือนหนึ่งว่าถูกล้างซ้ายหัน ขวาหัน
โดยฝ่ายบริหารนั้น -----

กระผมต้องขอกราบเรียนท่าความเข้าใจว่าระบบของเรานั้นเป็นระบบรัฐสภา ซึ่งนายกรัฐมนตรีนั้นมาจากสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำเป็นจะต้องมีเสียงส่วนใหญ่สนับสนุนอยู่ ฉะนั้นการลงคะแนนวันนี้ถ้าเราจะทำกันต่อไป พิจารณากันไปนั้น ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องที่ว่าจะมีกาสิ่งซ้ายหันขวาหันสภาแต่ประการใด แต่ขอกราบเรียนว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านนั้นก็ให้ความเคารพทำงานประธานสภาและทำงานรองประธานสภาด้วยความเคารพและเต็มใจยิ่งอย่างปกติ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม กระผมต้องขอกราบเรียนท่านสมาชิกฝ่ายค้านที่เคารพทุกท่านที่ผมมีความเคารพอยู่นั้น เมื่อวานนี้ท่านก็ได้แสดงพลังประลองความพร้อมของฝ่ายรัฐบาลไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งที่จริงนั้นฝ่ายรัฐบาลนั้น แม้ว่าจะมีอยู่ในสภาเต็มแต่เข้าประชุมลงคะแนนไม่ทันก็ตาม จึงทำให้องค์ประชุมไม่ครบ แต่วันนี้เราก็ได้ประลองกันแล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าอะไรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่แล้วอยากจะทำขอให้ท่านดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กรุงเทพมหานคร พรรคมวลชน ต้องขออนุญาตท่านประธานด้วยความเคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ ท่านได้บันทึกข้อความผิด ๆ ผูก ๆ อย่างไม่อ่านกระผมก็ไม่ทราบได้ แต่ประชาชนฟังทางบ้านเขาจะสับสน สับสนตรงที่บอกว่าเมื่อวานนี้มีการประลองกำลังกัน แล้ววันนี้ประลองกำลัง ท่านประธานครับ ไม่ได้มีการประลองกำลังอะไรเลย แต่ที่ว่าเมื่อวานนี้คุณสมัคร สุนทรเวช มีคิวฝ่ายค้านที่จะพูดเป็นคนสุดท้าย แต่เพื่อสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าได้อภิปรายมามากแล้วควรจะไปปิดการอภิปราย แล้วก็มีการนับองค์ประชุม ผมเองก็มีความสนใจแทนท่านประธานอย่างมากเมื่อคืนกลับไปดูข่าว แล้ววันนี้ที่ท่านประธานบอกว่าท่านมาหาหรือด้วยดุลพินิจของท่านเอง ใจผมก็ไม่เชื่อ แต่เอาเถอะเพราะผมเคยรักและเคารพท่านประธานต้องเชื่อก่อน แต่ต้องเชื่อท่านประธานต้องเล่าให้ท่านประธานฟังเหมือนกัน เหตุที่ไม่เชื่อก็คือว่าเมื่อคืนมีรองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง ชื่อนายบัญญัติ บรรทัดฐาน ให้สัมภาษณ์บอกว่ารุ่งนี้เห็นท่าจะต้องเอาเข้าที่ประชุมใหม่ ให้สัมภาษณ์ก่อนที่

ท่านประธานจะได้คิดว่าจะนำเรื่องนี้มาหาหรือต่อท่านสมาชิกจะพิจารณาวันนี้หรือไม่ ผู้คนสำคัญในรัฐบาลซึ่งก็ใหญ่ ๆ โตะ ๆ กันทั้งนั้นวันนี้ให้สัมภาษณ์ในแนวทางเดียวกันหมด ว่าวันนี้สภาจะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อวานคนเป็นรองนายกฯ ซึ่งเป็นอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติแล้วกับวุฒิสภาซึ่งเป็นฝ่ายบริหารทันทีที่ท่านวันนอร์ทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม ส้ารวมกิริยาไม่ได้ถามสวนกลับไปเลยว่าจะเปิดทำไม ท่านประธานวันนอร์ก็มีมารยาทที่ท่านเปิดก็เพราะองค์ประชุมมันไม่ครบ ถามทำไมว่าเปิดทำไม ที่เปิดเพราะองค์ประชุมไม่ครบ ท่านประธานครับ ท่านประธานไม่ได้เป็นประธานของฝ่ายรัฐบาล ท่านเป็นประธานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกของวุฒิสภา ผมเป็นคนหนึ่งใน ๓๖๐ นี้ปีกผู้แทน ๓๗๐ นั้นวุฒิสมาชิก ท่านประธานทราบไหมครับ มีผู้คนไปให้สัมภาษณ์ว่ารองประธานทำหน้าที่ประธานไม่ทันเกม แล้วก็บอกว่าเปิดทำไม ผมก็ต้องเรียนตรงนี้แหละครับว่าอยู่คนละพรรค แต่ว่าไม่เป็นไรหรอกครับ ผมจะบอกท่านประธานให้ผู้สื่อข่าวและท่านผู้ฟังทางบ้านได้ยินว่าคนที่ออกมาให้สัมภาษณ์นี้เป็นคนที่ไม่แน่นอนข้อบังคับ ให้สัมภาษณ์ด้วยความน่าสมเพช โดดยบอกว่าทำไมไม่นับองค์ประชุม การนับองค์ประชุม

ท่านประธานครับ เขานับในฐานะ ๖ สถานะด้วยกัน องค์ประชุมในการประชุมว่าครบหรือไม่ เขานับทีเดียว ถ้าไม่ครบก็แปลว่าไม่ครบแต่ว่านับ ๓ วิธี คือยกมือขึ้น ยืนขึ้น แล้วก็ชานชื่อนั้นนับเฉพาะในการลงมติ เขาเรียกว่านับคะแนนเสียง เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานวันนอร์ได้ประพฤติดปฏิบัติเมื่อวานนี้ท่านแน่นอนข้อบังคับ ท่านไม่จำเป็นต้องให้ยืนขึ้น ท่านไม่จำเป็นต้องชานชื่อ สมาชิกเสนอได้ก็เสนอผิด ๆ ทำไมท่านประธานต้องไปปฏิบัติตามด้วย ผมยังยืนยันว่าคุณวันนอร์ได้ทำถูกต้องแล้ว คนที่ออกไปพูดไม่รู้เรื่อง แต่ว่าอยากพูด โทรมักสนี่สมัยนี้ก็แปลก พวกพูดไม่รู้เรื่องก็ออกยาว ๆ พวกพูดรู้เรื่องไม่มีทาง แปป ๆ แปป ๆ เหมือนผีพุ่งไต้ -----

ท่านประธานครับ ที่ประธานบอกว่าวันนี้ท่านประธานมาหาหรือด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ ผมเรียนท่านประธานนิดว่า ความบริสุทธิ์ใจของท่านประธาน
 อย่างนี้ เคยมีมาก่อนหรือไม่ มันเป็นความบริสุทธิ์ใจที่เกิดอุบัติเหตุหรือเปล่า
 หรือนึกว่าสักครู่ เขาก็บอกว่าบริสุทธิ์ใจ เมื่อกี้มีโน้ตมาบอกว่านั้นสุมหัว
 ปรีักษากันอีกแล้ว ปรีักษากันอีกแล้วไม่รู้กับใคร ท่านประธานที่เคารพ
 ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า การเมืองบ้านเราวันนี้เราเองไม่ได้
 แบ่งว่าเป็นฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลในสภา เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ อะไรก็ตามที่
 เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองไม่มีใครคัดค้าน แต่อะไรที่จะมีผลกระทบต่อ
 คนส่วนใหญ่แล้วจะได้ประโยชน์ต่อคนต่างดาวต่างแดน เราก็ต้องทักท้วง
 เมื่อวานผมอภิปรายถามในมาตรา ๗๖ ว่าต่อสู้อัดขวางเจ้าพนักงานแล้ว
 ไม่อำนวยการความสะดวก มีความผิดติดคุก ๓ เดือน ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท
 ก็ยังไม่ได้ออกผมว่า คำว่า ไม่อำนวยการความสะดวก มันมีขอบเขตแค่ไหน
 ผมต้องเรียนท่านประธานต่อไปว่า รัฐบาลนี้ปากกับใจตรงกันหรือไม่
 ถ้าปากว่าตาขยิบ หรือปากปราศรัยน้ำใจ เชือดคอ ก็จะได้เห็นกันวันนี้
 นายชวน หลีกภัย ยืนอย่างสง่างามเมื่อสักครู่ ออกฝั่งฉายบอกว่าไม่
 เกี่ยวกันเลย กฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องพิจารณา สภาไม่รับหลักการ
 ก็ไม่เกี่ยว ท่านจะเดินทางไปอเมริกาพร้อมรัฐมนตรีต่างประเทศ ไปพูด
 ในสหประชาชาติ ท่านยืนยันแล้วซ้ำแล้ว รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลเมื่อวาน
 ก็บอกว่าไม่เกี่ยวข้องกัน การที่นายชว จะเดินทางไปกับการพิจารณากฎหมาย
 ผมถามว่านี่ฝนมันจะตกหรือฟ้าจะทลายหรืออย่างไรท่านประธาน
 ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไปประชุมวันพฤหัสบดีใครจะเป็นจะตายครับ หรือว่าต้อง
 มายืนยันหน้าศาลากลางสภาอีก ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พิจารณาในวันนี้
 ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่ท่านทั้งหลายที่มีความคิดจะเอากฎหมายมาพิจารณา
 วันนี้ ใครก็ตามที่คิดอย่างนี้ก็แปลว่าจะสร้างความรู้สึกไม่ดีกับนายชวน
 เพราะเขาบอกแล้วว่า เขาไป เขาไม่ได้สนใจกฎหมาย แต่ถ้าทำอย่างนี้
 ให้กฎหมายรับหลักการในวาระ ๑ นั้นแปลว่ารู้กันหรือแปลว่านายชว
 พูดเมื่อไหร่ พูดไม่จริงหรือพูดจริง ผมทนายใจไม่ได้ จะว่าก็ไม่ได้เดี๋ยวจะ
 เสียหายถึงตัวผม เพราะท่านเป็นคนที่มีชื่อเสียง เขาเชียวว่าไม่มีใคร
 บารมีเท่าเทียม แต่ที่พูดผมพูดด้วยความจริงใจ ผมไม่อยากจะเห็น
 ท่านประธานมารูด ซึ่งเป็นประธานของรัฐสภาจะได้เอาเรื่องอะไร
 ก็ตามที่คนเป็นรองนายชว ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารได้มาพูดจาตั้งแต่มื่อคืน

แล้วท่านไปลอกเลียนแบบแนวคิดของเขามาแล้วมาเสนอในสภา ท่านประธานครับ
 เมื่อคืนนี้ผมไปนั่งคุยกับพรรคพวกอยู่ ๕ - ๖ คน ผู้สื่อข่าวก็ไปบอกว่า
 ท่านประธานวันนอร์ พอเดินลงจากที่นั่งในฐานะประธานที่ประชุม ก็มี
 องครักษ์ ๕ - ๖ คนเรียกประธานไปสอบถาม นี่บ้านเมืองเกิดอะไรขึ้น
 ใหญ่กันจนกระทั่งเล็กไม่เป็น อยู่ท่าเทียบก็ใหญ่สุด อยู่กระทรวงก็ใหญ่ไม่เบา
 มาสภาต้องให้ท่านประธานเป็นใหญ่สิครับ แล้วข่าวออกไปมันดีตรงไหน
 ถ้าท่านประธานมารุดจะกลับไปประชุมพรรคประชาธิปัตย์ ใครจะต่อว่า
 กระผมไม่ไป ก็ยังแทนท่าน หรือถ้าคุณวันนอร์จะไปประชุมพรรคความหวังใหม่
 จะคุยกันให้ตายนั้นก็ เรื่องของท่าน หรือถ้าคุณอภิสิทธิ์ก็หาว่าสนิทกับผม
 จริง ๆ ไม่ใช้คนละพรรค แต่ว่าพวกเดียวกัน จะไปประชุมที่พรรคความหวังใหม่
 พลั้งธรรมดา ขอประทานโทษท่านประธาน ก็เดิมเห็นอยู่ความหวังใหม่ เปลี่ยนมา
 พลั้งธรรมดา ก็ไม่เป็นไรท่านจะต่อว่ากันอย่างไรก็เอาเถอะ แต่การที่ไป
 ออกข่าวแล้วใช้สภาเป็นที่พักพอก ผมบอกว่างครักษ์ในที่นี้ก็กรุณาอย่าได้
 ออกมารีบเลยว่าเป็นไร เพราะผมก็ระมัดระวังในการพูดอยู่แล้วเพื่อไม่ให้
 หมิ่นประมาท ผมต้องการให้ท่านประธานรักษาศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎร
 ถ้าเมื่อคืนคนอย่างนายบัญญัติจะไม่ไปออกให้สัมภาษณ์ วันนี้ผมก็ต้องเชื่อ
 ท่านประธานด้วยความสุจริตใจ เพราะมันเชื่อกันมาตั้งนานกาลแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ แต่หลังจากที่เขาบอกแล้วว่าจะเอาอย่างนี้ นี่ผม ขา
 ฝ่ายบริหาร ท่านประธานไปตามเขา ความเชื่อที่ผมมีต่อท่านประธานจะ
 ลดน้อยถอยลง แต่ก็ยังเหลือ ๕๑ กับ ๕๙ ก็ยังเชื่อถืออยู่ -----

ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานถอนข้อหาหรือของท่านประธานกลับไปใส่
 ลิ่นชีกเสี่ยเถอะ เพราะถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง
 ไปอเมริกาของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี สภาไม่มีความจำเป็น
 อะไรเลยที่จะต้องมาสร้างควมบาดหมางกันในวันนี้โดยเฉพาะเรื่องนี้
 เพราะประชุมสัปดาห์หน้าก็สามารถจะประชุมได้ รัฐบาลยกที่ไรก็ชนะ
 อยู่แล้ว เมื่อบานนี้อย่าไปโทษสภาเลย เพราะว่าฝ่ายค้านขออภิปราย
 แต่ฝ่ายรัฐบาลอยากปิด รัฐบาลมี ๑๙๓ เสียง ท่านมีหน้าที่ต้องดูแล
 การประชุมของท่านเองให้ครบองค์ประชุม นักข่าวก็ถามว่าจะล้มรัฐบาล
 ไม่ใช่หรือครับ ผมอยากล้มจริง ๆ แต่ไม่รู้จะล้มอย่างไร ไปล้มได้
 อย่างไรรัฐบาลเสียงมากกว่า แล้วถ้าคุณชวนไม่เป็นนายกฯ แล้วใคร
 จะเป็นล่ะครับ สถานการณ์นี้เหมาะเจาะ แต่อย่าทำอะไรที่จะมาเป็น
 ตราบาปต่อสภา แต่วันนี้ถ้าเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลกลับยืนยันว่าจะให้
 ประชุมกฎหมายฉบับนี้ การที่นายชวน หลีกภัย บอกว่าที่ไปครั้งนี้ไม่เกี่ยวกับ
 กฎหมาย ผมก็จะไม่เชื่อ แต่อย่างไรก็ตามถ้ายกมือเขาก็นับมือ ความคิด
 ไม่ค่อยมีความหมายเท่าไรสภาสมัยนี้ พูดไปเถอะอธิบายไปเถอะ พอพริบ
 ทางไหนมากกว่าก็แปลว่าชนะ เอะเถอะถ้าชนะ - แพ้กันอย่างไรผมไม่
 คิดใจและไม่ข้องใจ แต่ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกว่าต่อไปนี้อ่าทำได้ทำ
 ตัวใหญ่เหนือประธานสภาเลย พวกท่านประพฤติปฏิบัติตัวในสังคมเขาก็
 รับกันไม่ได้อยู่แล้ว รักษาไว้บ้างเถอะ กรณีมาคู่ที่ว่าประธานสภา ตะโกน
 โหวกเหวก แล้วก็เข้าไปข้างหลังเรียกประธานสภามาขึ้นจ้ง ผมถือว่า
 ฝ่ายนิติบัญญัติรูล้ำ ฝ่ายนิติบัญญัติด้วยกันนี้แหละ เพราะคนที่ไปค้าคอกท่าน
 รองประธานเมื่อบานนี้ ไม่ใช่ใช้มือค้ำ คือไปสอบถาม ฝ่ายนิติบัญญัติ
 บางส่วนไปรูล้ำท่านรองประธานสภา แล้วฝ่ายบริหารได้ขึ้นนำท่าน
 อาจารย์มารุต ตั้งแต่เมื่อคืนนี้ เป็นเรื่องที่น่าเสียดายและเป็นเรื่องที่น่า
 เสียใจ และผมเรียนท่านประธานว่า ต่อไปนี้ฝ่ายด้านประชุมปรึกษาหารือ
 กันแล้ว ถ้าฝ่ายรัฐบาลตอบพาดพิงผมต้องใช้สิทธิ จะไม่ละเว้นกันต่อไป
 เพราะประชาชนไม่เข้าใจ อย่างวันนั้นผมไปงานแต่งงาน ท่านรัฐมนตรี
 มหาดไทยเรียกตั้ง ๓ ครั้งก็มาไม่ทัน ก็เรียนต่อไป ท่านประธานถอนข้อหาหรือ
 ของท่านกลับไปเถอะ ก่อนที่ท่านจะถูกตำหนิตติงมากกว่านี้ ขอขอบคุณครับ

(นายอรรถพล สรสุชาติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถพลประท้วงอะไร

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอใช้สิทธิพาดพิง ท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ ท่านเป็นหัวหน้าพรรคมวลชน ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานคร ท่านนั้นมีประสบการณ์ ท่านเคยอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ ท่านเป็นคนที่ผมให้ความเคารพ ผมเป็นผู้ที่ลุกขึ้นยืนแล้วเสนอให้ท่านประธาน

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเช่าวรินประท้วงอะไรอีก คุณอรรถพลรอดเดี่ยว ประท้วงอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี พรรคชาติไทย ผมขอประท้วงท่านสมาชิกที่ประท้วงเมื่อสักครู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวฟังเขาก่อน ผมยังจะฟังอยู่ ว่ามันเกี่ยวกันอย่างไรเหมือนกัน ใจเย็น ๆ

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : เพราะฟังดูแล้ว ท่านหัวหน้าพรรคมวลชนอภิปรายเมื่อสักครู่ไม่ได้เอ่ยชื่อท่านผู้มีเกียรติที่นามว่า อรรถพล สรสุชาติ และไม่มีอะไรพาดพิงไปเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละพาดพิงอย่างไร

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ที่พาดพิงนั้นผมเป็นผู้ที่ลุกขึ้นยืนแล้วก็ขอหารือท่านประธานว่าให้ันบองค์ประชุมโดยการชานชื่อ ผมเป็น ส.ส. ใหม่ ใช่ครับ แต่ว่าผมนั้นก็ไม่ได้มั่นข้อบังคับน้อยไปกว่าท่าน ดุลพินิจว่าท่านประธานนั้นจะให้ันบองค์ประชุมอย่างไร เป็นสิทธิของท่านประธาน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้ในขณะที่ผมนั่งลงนั้น ท่านผู้เป็นประธานบอกว่าขอให้ันบตรงนี้ก่อน แล้วก็เดี๋ยวค่อยคุยกันใหม่ แต่ ณ ตรงนั้นใครจะผิดใครจะถูก ผมขอเรียนเพื่อความเข้าใจกับผู้ที่อยู่ข้างนอก เพราะผมนั้นไม่ใช่จะไร้ซึ่งความรู้ในกฎระเบียบ และข้อบังคับ ผมเป็น ส.ส. ใหม่ แต่ว่าท่านที่เป็น ส.ส. เก่าหลายคน ท่านนั้นได้ใช้วาจาที่พูดไม่เหมาะสม ผมก็ไม่ทราบว่าตรงนั้นเป็นความเคียดแค้นอะไรมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละพอแล้ว ๆ พาดพิง

อย่างไรคุณเจลิม ไม่ได้ทำอะไรมากมาย คุณเจลิมพาดพิงอย่างไรว่ามาเลย

ร้อยตำรวจเอก เจลิม อยู่บ้านรุ่ง (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เจลิม อยู่บ้านรุ่ง กรุงเทพ
มหานคร พรรคมวลชน ถามว่าที่เขาอภิปรายเมื่อที่พาดพิงถึงผม นี่ท่าน
ประธานนั่งหลับหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หลับ ลืมตาตุ๋นครับ

ร้อยตำรวจเอก เจลิม อยู่บ้านรุ่ง (กรุงเทพมหานคร) :
ก็เขาบอกว่าหัวหน้าพรรคมวลชนยังเป็นหัวหน้าพรรคมวลชนอยู่ เพราะ
การรวมพรรคยังไม่เสร็จ ที่ถามว่าผมกล่าวถ้อยคำไม่เรียบร้อย อาฆาต
เคียดแค้นนี่ตอนไหนที่ผมอาฆาตแค้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไม่ได้ว่าท่านหรอก

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (กรุงเทพมหานคร) :
 ไม่ใช่ เขาหมายถึงผมท่านประธานอย่าไปเอียงซ้ายเอียงขวา ท่านประธาน
 หลายครั้งหลายหนเวลาฝ่ายค้านอภิปรายนี้ ผมเรียนด้วยความเคารพ
 เราอยู่มาด้วยกัน เราปราศรัยตากแดดตากฝนมาด้วยกัน แต่ก่อนประธาน
 ไม่ใช่คนอย่างนี้ ไม่ได้หอรอกท่านประธานต้องกลับไปสู่ที่เก่า เชื่อผมเถอะ
 ที่ผมเรียนอย่างนี้ เพราะท่านผู้ฟังทางบ้านไม่ทราบว่า ผมไปว่าอะไร เขา
 ผมไม่ได้ว่าอะไร ผมบอกว่าคุณวันนอร์ทำถูกต้องที่ไม่ได้มีการนับองค์ประชุม
 โดยการชานชื่อ การชานชื่อ การยกมือ หรือการยื่นขึ้น นั้นมันเป็นการ
 นับคะแนนในการลงมติ ท่านประธานครับ ผมอภิปรายตรงนี้มันเสียดแทง
 หัวใจใครนั้กละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาครับ เข้าใจแล้วครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (กรุงเทพมหานคร) :
 ไม่ใช่ครับ เอะอะก็มาประท้วง ๆ จะประท้วงอะไรมีเหตุมีผลหน่อย
 ผมไม่ขัดข้อง ถ้ากระผมทำให้เสียหายละก็ แต่ว่าไปพูดว่าที่ทำมานี้
 คุณวันนอร์ทำถูก กลายเป็นผมเป็นคนเลวท่านประธาน นี่แปลว่าสภา
 สมัยนี้รัฐบาลคุณชวนเป็นนายกฯ เข้าข้างคนถูกแปลว่าผิด โธ่เอาเห็นใจ
 ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมาน เทิดูครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สมาน ชมภูเทพ จากลำพูน พรรคชาติพัฒนา คือผมก็มีความรู้สึก
 พอสมควรเหมือนกันที่ทางฝ่ายรัฐบาลท่านก็พยายามอยู่ บอกว่าจะขอใช้
 เวลาเพียง ๕ นาทีเท่านั้น เพื่อมีการเอาญัตติที่เข้ามามาจะได้จับกัน
 เสียทีหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามแต่ ผมขอแสดงความเสียใจด้วยว่า สำหรับ
 เรื่องนี้ผมได้เตรียมที่จะพูดอยู่ด้วย เตรียมการบ้านไว้อย่างมากมาย
 ทำไมจะต้องใช้เวลาเพียงแค่ ๕ นาที ปัญหาที่มีอยู่ตรงนี้ที่ว่า เบื้องหลัง
 ของการเร่งรัดในครั้งนี้ ผมว่าไม่ใช่ท่านนายกฯ ท่านลองนึกถึงสภาพ
 ด้วยความเป็นจริง ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบคือท่านอุทัย ท่านไปรับปาก
 รับคำจากสหรัฐอเมริกาถึง ๑๐ กว่าข้อด้วยกัน แม้กระทั่งรองนายกฯ
 ท่านศุภชัย ท่านก็บอกว่าท่านไม่รู้เรื่องที่ท่านอุทัยไปรับปากมา ความจริง
 มัน ๑ ใน ๑๐ ข้อ เกี่ยวกับการจะต้องขอให้ผ่านสภา เมื่อเป็นอย่างนี้
 ขึ้นมา ทางคุณอุทัยก็พยายามทำทุกรูปแบบตั้งแต่ต้น สร้างสถานการณ์

มาตลอด แม้กระทั่งไปจับเทปออกมาให้ท่านนายกฯ เป็นคนเผา เราก็เห็นภาพกันออกซัด ๆ แต่แท้ที่จริงข้อมูลเบื้องหลังทั้งหมด ผมยินดีที่จะเอามาแฉและมาพูดกันว่าทำไมคุณอุทัยต้องไปทำอย่างนั้น ต้องมาเร่งในสภา ประเด็นอยู่ตรงที่ผมทราบว่า ทำไมท่านจะต้องไปเร่ง ท่านประธานต้องให้เกียรติต่อสภาบ้าง ผมเคารพในความคิดเห็นของท่านประธาน แต่ถ้าผมคิดว่าทางพวกผมไม่เอาบ้าง ทางพวกผมไม่เอาบ้างก็หมายความว่าฝ่ายรัฐบาลจะดันทุรังพิจารณาและพวกผมวอคเอาท์ (walk out) บ้าง จะไม่ขอร่วมสังฆกรรมในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานลองคิดถึงภาพพจน์ของสภาจะเป็นอย่างไร เพราะทางสภาถือว่าท่านทำได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมา ผมขอร้องท่านประธานด้วยความเคารพว่า วันพรหน้ายังมีโอกาสและพูดกันให้ยาว ๆ จมกั๊วจบอย่างดี ๆ อย่าไปดันทุรัง ถ้าดันทุรังเดี่ยวพวกผมเดินออกจากที่ประชุม แล้วท่านจะคิดว่าพวกผมจะรวนไม่ได้ เพราะเราถือว่าเราพูดกันไปแล้ว กราบต่อท่านประธานว่าท่านอย่าทำชอลอนไปเถอะ ก็เป็นการขอร้องด้วยความเป็นธรรมต่อสภาไม่ใช่หรือ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอร้องอย่าดัน เดี่ยวก็จะมีเรื่องเกิดขึ้น ถ้าเราเดินออกสภาจริง ๆ ไม่ขอร่วมสังฆกรรมกับการปฏิบัติของฝ่ายรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้ชี้แจง ผมจะขอชี้แจง ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดลำพูน ได้พูดพาดพิงว่า การเสนอกฎหมายฉบับนี้ ผมไปมีเบื้องหน้าเบื้องหลังพร้อมที่จะแฉ เหมือนที่ผมได้ไปทำความเสียหาย หรือว่าได้ไปทำประโยชน์ที่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ แล้วก็มาเร่งรัดเสนอกฎหมาย เพราะไปรับปากกับฝ่ายอเมริกัน ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า ในช่วงที่ผมไปเจรจากับอเมริกัน เนื่องจากว่าภาวะตอนนั้น เป็นภาวะที่ผมได้สืบมาก่อนข้างจะชัดเจนว่า อเมริกาจะใช้สิทธิตอบโต้ ผมจึงได้ไปด้วยตัวเอง ไปเจรจากับรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้พูดคุยกันถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และมีสิ่งหนึ่งที่ เขาได้ยกขึ้นมาพูด ก็คือว่า เขาเสียดาวยที่ประเทศไทยนั้นมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ยังไม่คุ้มครองสิทธิการค้าการขาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ก่อกัดในรอบอุรุกวัยนั้น ได้ลงมติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ก็ขอให้ประเทศไทยได้คำนึงถึงปัญหานี้ด้วย กระทบก็ได้พูดกับทางฝ่าย
 รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ไปว่า สำหรับกฎหมายเรื่องลิขสิทธิ์นั้น
 เราพร้อมที่จะเสนอเข้าสู่สภาอยู่แล้ว เนื่องจากว่ากฎหมายของเรานั้น
 ยับเยียนมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ และก็เรื่องนี้น่าจะไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่า
 เป็นไปตามหลักสากล ผมไม่ได้รับปากว่าจะต้องเสร็จหรือจะต้องผ่านสภา
 เพียงแต่บอกว่าจะเสนอต่อสภา อันนั้นผมขอทราบเรียนที่ประชุมนี้ประการที่ ๑
 ประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านพูดเหมือนท่านเองว่ารัฐบาลนี้เสนอกฎหมาย
 ก็เพราะเป็นกาสของต่างชาติ เสนอกฎหมายเพื่อให้เกิดความเสียหายใน
 บ้านเมืองนั้น ผมขอทราบเรียนว่า รัฐบาลเองก็มีจิตสำนึกรักบ้านรักเมือง
 ไม่น้อยกว่าท่านสมาชิกฝ่ายค้าน ถ้าสิ่งใดจะทำเพื่อให้เสียหาย เราจะทำ
 ไปทำไม อยู่เฉย ๆ ก็ได้ แต่การที่รัฐบาลตัดสินใจเสนอกฎหมายฉบับนี้
 ก็เพราะคิดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ กระทบ
 ขอทราบเรียนย้ำต่อท่านประธานอีกครั้งว่า ที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้
 ก็เพราะคำนึงว่าน่าจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ และ
 น่าจะเกิดประโยชน์ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจการค้า เพราะขณะนี้
 การต่อสู้กันทั่วโลกนั้น การทำสงครามแบบอาวุธนั้นหมดสมัยแล้ว
 เหลือแต่การทำสงครามทางการค้า ถ้าหากว่าเราไม่มีกติกาที่ดี เราไม่มี
 ท่อสุรที่ต่างชาติมีความมั่นใจในการค้าขายกับเรา เราก็จะถูกปิดกั้น
 ถูกปิดตลาดและถูกปิดการลงทุน ขณะนี้เราก็ถูกแย่งตลาดไปไม่ใช่น้อย
 อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในโอกาสที่รัฐบาลเสนอนี้ก็เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน
 และประเทศชาติ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญในการอยู่ดีกินดี
 ของประชาชนเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมาน

นายสมาน ชัมภูเทพ (ล่าพูน) : ท่านประธานที่เคารพ

กระทบ สมาน ชัมภูเทพ จากล่าพูน พรรคชาติพัฒนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พาดพิงว่าอย่างไรครับ

นายสมาน ชัมภูเทพ (ล่าพูน) : ที่กระทบบอกว่า

ท่านพาดพิงมันมี เพราะว่าทางท่านรัฐมนตรีท่านรับปากบอกว่า ถ้า ๓๐๑
 ถึงสหรัฐอเมริกาก็ไม่ผ่าน ท่านจะพิจารณาตัวเองลาออกจากรัฐมนตรี อันนี้
 เป็นเหตุหนึ่ง ถ้าไม่สำเร็จจริง ๆ คนอย่างคุณอุทัยท่านลาออกแน่ เมื่อเป็น
 อย่างนั้นขึ้นมาผมถึงบอกว่า ท่านเองมีเบื้องหลังว่าท่านจะต้องทำทุกรูปแบบ

เพื่อที่จะยื่นหยัดในตำแหน่งของท่าน และกรณีของท่านนายฯ ท่านก็พยายามที่จะรักษาสถาบันของรัฐบาลไว้ สภาพความมั่นคงของรัฐบาลเมื่อเป็นอย่างนั้นผมบอกเบื้องหลังมันมีครับ ผมมีเทปด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละครับ พอแล้ว ๆ
เมื่อผมหารือแล้วผมจำ เป็นที่จะต้องถามมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะเรียนถามว่า ผู้ใดเห็นควรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ต่อไป กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรพิจารณา ๑๘๓ เสียง
ไม่เห็นควรพิจารณา ๑๐๖ เสียง เป็นอันว่าเห็นควรพิจารณา ขอดำเนินการ
ต่อไป เมื่อวานนี้การประชุมได้ยุติลงแต่ปิดการอภิปราย

(นายชุมพล ศิลปอาชา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชุมพล

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ
ผมหรือท่านประธานนัดเถอะครับ มติที่ออกไปเมื่อกัตามที่ท่านประธาน
หาหรือ ความจริงยุติไปแล้ว แต่ท่านประธานจะถามต่อกี่ โอ.เค. เมื่อ
ถามต่อแล้วก็เอา เสียงประชานิยมที่ต่างมากลากสภาเข้าไปด้วยก็ไม่
เป็นไร ปัญหาที่เรากำลังจะเอา ๕.๑ ของวาระเมื่อวานนี้ ๕.๑ คือ
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เข้ามาพิจารณา แล้วก็ ๕.๒ ๕.๓ แล้วอีก
๓๖ เรื่อง ก็ต้องต่อไปด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เกี่ยวข้องกัน เอาเฉพาะ
เรื่องเด็ยวที่หาหรือ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ไม่ได้ท่านประธาน
ไปเอาเรื่องเด็ยว ทำได้อย่างไร วาระมันออกมาอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งลงได้ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการ
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ
(นายประสพ บุขราคม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงอะไร ลงมติไป
แล้วครับ

นายประสพ บุขราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประสพ บุขราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา กระผมขอให้
 นับใหม่ เพราะว่าเสียงมันสับสน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นได้ ผู้รับรองครบ

นายประสพ บุขราคัม (อุดรธานี) : นับตอนแรกนะครับ
 ท่านประธาน เพราะว่าผมประท้วงแล้ว ท่านประธานเอาข้อบังคับไหน
 มาจับ ผมประท้วงแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ผมหาหรือก่อนถึงได้
 ประท้วง

นายประสพ บุขราคัม (อุดรธานี) : ผมประท้วงนะครับ
 ท่านประธานไม่ฟังผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเอาอันดับ ๒ ไปเลย
 ผมรับผิดชอบครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุม
 ทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติ
 ลิขสิทธิ์ กรุณายืนขึ้นครับ

(มีสมาชิกยืนเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ กรุณายืนขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยืน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มียืน ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
 เห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับท่านรัฐมนตรี

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี จะเสนอที่คนครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กรรมาธิการम्मเสนอ ๓๑ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓๑ ท่าน ของรัฐบาลเท่าไรครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
๓๑ ท่าน รัฐบาลขอเสนอ ๗ ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านชื่อเลยครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านแรก นายจุนทร ลักษณวิศิษฐ์ ท่านที่ ๒ ร้อยโท สุธาย เข้าวัดวิศิษฐ์
ท่านที่ ๓ ศาสตราจารย์ศรีศักดิ์ จามรมาน ท่านที่ ๔ นายประยูร เวชชประสิทธิ์
ท่านที่ ๕ นายรองพล เจริญพันธ์ุ ท่านที่ ๖ นายยรรยง พวงราช ท่านที่ ๗
นายคณิน บุญสุวรรณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่านครับ

นายทรงพล โกวิทศิริกุล (หนองคาย) : กราบเรียน
ท่านประธาน ผม นายทรงพล โกวิทศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
หนองคาย พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน ดังนี้ ๑. นายทวี สุระบาล ๒. นายเจริญ
คันธวงศ์ ๓. นายสมคิด นวลเปียน ๔. นายรัชชัย ศรีลาภ
๕. นายสมชาย นิยมกิจ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครบ พรรคชาติไทยครับ
ยังไม่พร้อมนะครับ พรรคชาติพัฒนา เชิญครับ ของพรรคชาติไทย

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ขอเสนอแทนพรรคชาติไทยดังต่อไปนี้ เนวิน ชิดชอบ วราเทพ รัตนากร
สมพร อัครวิเศษ สรอรอด กลิ่นประทุม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้อง ๕ ท่านครับ ท่านเจริญ
ต้อง ๕ ท่าน ที่เสนอมาแล้ว ๕ ท่าน

(นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เสนอต่อ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุ่มพร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ ส.ส. ชุ่มพร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
 กรรมาธิการในนามของพรรคชาติพัฒนาจำนวน ๘ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ พรรคชาติไทย
 ยังไม่ครบ ต้อง ๘ ท่าน

(นายเจริญ จรรย์โกมล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเจริญมีอะไรครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคชาติไทยจากชัยภูมิ ผมเห็นการประชุม
 อย่างไม่เรียบร้อย ผมไม่อยากจะเห็นบรรยากาศอย่างนี้เกิดขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเสนออะไรครับ จะเสนอ
 อะไรหรือเปล่า ไม่เสนอก็นั่งลงได้ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ผมกำลังจะพูดอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พูดสิครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : แล้วผมฟังเสียงท่านสมาชิก
 โดยไม่มีระเบียบ เฮฮากันออกมาอย่างนั้นมันไม่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ
 ผมอยากเห็นสภาของเราอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ จะเสนอชื่อกรรมาธิการ
 หรือเปล่าครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : คือผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่าพรรคชาติไทยกำลังพิจารณาอยู่ และท่านสมาชิกมาเสนอนั้น
 ผมว่าไม่ถูกต้อง ขอประท้วงครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นพรรคชาติไทยผ่านไป
 ถือว่าไม่ใช่ครับ

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองเชิญ พรรคชาติไทย
 จะเสนอหรือไม่เสนอครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี
 พรรคชาติไทย กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ใช่สิทธิ
 ของคุณเจริญ คั่นวงค์ ใด ๆ ที่จะมาเสนอคนในพรรคชาติไทยเป็น

กรรมวิธีการอะไรเลย แล้วลุกขึ้นทำหน้าที่ ท่านประธานก็ต้องบอกว่า
เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับพรรคชาติไทย คนในพรรคชาติไทยยังไม่เสนอเลย
ถ้าคุณเจริญยืนยันว่าทำถูก ลองอ้างมาสิว่าใครมอบหมายให้ทำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ไม่ถูกต้อง
เป็นอันยกเลิก

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : อย่างนี้เลือก
ทะเล้นไม่เข้าเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ไม่เป็นไร
ชาติไทยเสนอใหม่ ท่านประมาณครับ

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร (สระบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ทางพรรคชาติไทยไม่ได้มอบหมายให้ใคร
เสนอชื่อแทนเลย ผมขอปฏิเสธครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงยังไม่เสนอนะครับ
พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร (สระบุรี) :
ยังไม่เสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคชาติพัฒนาครับ
พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : พรรค
ชาติพัฒนาก็เช่นเดียวกัน ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เพราะฉะนั้นไม่เสนอท่านผู้ใดเป็นกรรมาธิการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคความหวังใหม่ครับ
๓ ท่าน

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ
ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านดังต่อไปนี้ ๑. นายวิทยา
ชันอาสา ๒. นายจตุรนต์ ฉายแสง ๓. นายบุญทรง วงศ์กวี
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ พรรคพลังธรรมครับ
นายถาวรศักดิ์ แสงสุริยจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวรศักดิ์ แสงสุริยจันทร์ พลังธรรม
กรุงเทพมหานคร ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนพรรคพลังธรรม
ดังนี้ ๑. ดอกเตอร์สมุทร มงคลกิติ ๒. ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง
๓. นายประพันธ์ หุดะสิงห์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครบ พรรคกิจสังคมครับ
นายदनัยฤทธิ วิชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ดนัยฤทธิ วิชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม ไม่ขอเสนอกรรมาธิการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กลุ่ม ๒๔ เชิญครับ ๒ คน

นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ (ชลบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชลบุรี พรรคเอกภาพ พรรคเอกภาพขอเสนอ นางสาวพิศวาท
สุนทรพันธ์ เป็นกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้อีกคนครับ

นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ (ชลบุรี) : และในนาม
ของพรรคเสรีธรรมขอเสนอ นายสมศักดิ์ คุณเงิน เป็นกรรมาธิการ
ของผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ผมขอหารือ
ที่ประชุมครับ ที่ขาดไปใครจะเสนอเพิ่มก็เสนอ เสนอให้ครบ ไม่ต้อง
เสนอในนามพรรคไหน เชิญเลย เพราะเป็นวิสามัญไม่ได้กำหนดสัดส่วน
เชิญคุณสุชาติ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ ส.ส. ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
คณะกรรมการเพิ่มดังนี้ ๑. นายปรีชา สุวรรณทัต ๒. นายจักรพันธ์
ยมจินดา ๓. นายณรงค์ นันทอง ๔. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๕. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครบนะครับ
ยังขาดอีกเยอะ ใครเสนอต่อครับ คุณอรรถสิทธิ์เชิญ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ
ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่เพิ่มเติมอีก ๕ ท่านดังต่อไปนี้

๑. นายแก้ว บัวสุวรรณ ๒. นายวาสิต พยัคฆบุตร ๓. นายเฉลิมชัย
อุฬารกุล ๔. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
ยังขาดอีก ๒ ท่าน ใครจะเสนอ เชิญครับ

๓๖

สพ. ๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ชุดีมา ๑๕/๓

นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุธรรม แสงประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก
จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดพรรคพลังธรรม ขอเสนอกรรมาธิการ
วิสามัญเพิ่มเติมอีกจำนวน ๒ ท่านคือ ๑. ดอกเตอร์วิชัย วงศ์ไชย
๒. ดอกเตอร์เรือง สมณะ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ เสนอได้อีก
๑ ครับ ขอตัดไปสักคนครับเกินไป ๑ ใครจะตัดไปสักคนหนึ่งได้ไหมครับ

นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : ขอตัด
ดอกเตอร์เรือง สมณะ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรองเลขาธิการเชิญ
อ่านถือครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านไมใช่
ประธาน อย่าเลือกมาสิ่งหนึ่ง ให้รู้บ้าง ถ้าท่านประธานไม่เปิดไมค์ให้กระผม
กระผมจะพูดปากเปล่า กระผม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย วิธีการเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ เมื่อสักครู่นี้ ผมขอหารือท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้
มีการเสนอเกินจำนวน ๑ ท่าน ตามระเบียบแล้วการเสนอเกินจำนวนนั้น
จะต้องมีการโหวตเสียง แต่ท่านประธานไม่ทราบที่ใช้สิทธิ์อะไร โปรดชี้แจง
ให้กระผมได้เข้าใจว่า เมื่อเกินมา ๑ คนขอให้ถอน จริง ๆ แล้วเมื่อ
มีการเสนอเกินมา ๑ ท่าน ต้องมีการโหวต มีการลงคะแนนเสียงว่า
ใครจะได้ เป็นกรรมการ แล้วคนที่คะแนนเสียงน้อยจะต้องไม่ได้ เป็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคยปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมาครับ
ไปเปิดดูรายงานการประชุมครั้งหลัง ๆ ได้ ถ้าเกินก็ถอนได้ เชิญท่าน
เลขาธิการอ่านชื่อ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ตรงนี้ท่านประธาน
ต้องชี้แจงให้กระผมเข้าใจก่อน ไม่งั้นผมจะไม่ยอมให้มีการดำเนินการ
ประชุมต่อไป เพราะสิ่งที่ทำผิดท่านประธานต้องชี้แจงให้เข้าใจเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเกินแล้วเจ้าตัวก็ขอถอนนี้ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ไม่ใช่เจ้าตัวถอน
นี่ผู้เสนอขอถอน ท่านประธานสั่งให้ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมหารือครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ไม่ใช่หารือ
ท่านประธานยืนยันไหมว่าท่านทำถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมว่าผมทำถูกแล้ว
ใจเย็น ๆ ไว้ เชิญนั่ง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ถ้าท่านประธาน
ยืนยันว่าท่านทำถูก ก็จะได้รู้ว่าท่านประธานยืนยันว่าทำถูกในสิ่งที่ผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรองเลขาธิการอ่านชื่อ
นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. .... ๑. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์
๒. ร้อยโท สุขาย เข้าววิศิษฐ์ ๓. ศาสตราจารย์ศรีศักดิ์ จามรมาน

๓๖

สพ. ๘/๒๕๓๖ (ส. ๑)

นัยนา ๑๖/๒

๘. นายประยูร เวชชประสิทธิ์ ๙. นายรองพล เจริญพันธ์ ๑๐. นายบรรยง พวงราช ๑๑. นายคณิน บุญสุวรรณ ๑๒. นายทวี สุระบาล ๑๓. นายสมคิด นวลเปียน ๑๔. นายรัชชัย ศรีลาภ ๑๕. นายสมชาย นิยมกิจ ๑๖. นายเจริญ คันทวงศ์ ๑๗. นายปรีชา สุวรรณทัต ๑๘. นายจักรพันธ์ ยมจินดา ๑๙. นายณรงค์ เน้นทอง ๒๐. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๒๑. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ๒๒. นายแก้ว บัวสุวรรณ ๒๓. นายวาลิต พย์คมบุตร ๒๔. นายเฉลิมชัย อู่อารกุล ๒๕. นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล ๒๖. นายวิทยา สีนอสา ๒๗. นายจาดูรนต์ ฉายแสง ๒๘. นายบุญทรง วงศ์แก้ว ๒๙. นายสมุท มงคลกิติ ๓๐. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ ๓๑. นายประพันธ์ หุตะสิงห์ ๓๒. นายวิชัย วงศ์ไชย ๓๓. นายเรือง สมณะ ๓๔. นางสาวพิศวาท สุนทรพันธ์ ๓๕. นายสมศักดิ์ คุณเงิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรพฤติภายในกี่วันครบ
รัฐบาล

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอแปรพฤติภายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่า แปรพฤติภายใน
๑๕ วัน

(นายทรงธรรม ปัญญาดี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงอะไรเข้ามา เอาเลย
ตอนนี้อุญาตแล้ว

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : อนุญาตแล้วใช้ไหม
ผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย
พรรคชาติไทย ผมขอถามท่านประธาน ท่านประธานหัดหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดี

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านได้ยินผม
ประท้วงหรือเปล่า ได้ยินผมตะโกนหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพูดไป ๆ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ผมอยากจะ

เรียนหารือ และประท้วงทำนประธาณว่า การตั้งกรรมาธิการวันนี้ขัดต่อ
รัฐธรรมนูญไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ไม่ขัดแน่นอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดเพราะว่าเป็น

กรรมาธิการวิสามัญ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : รัฐธรรมนูญ

กำหนดไว้ว่าต้องเอาสี่ส่วนของพรรค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นสามัคคีครับ ไปได้

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่า

ท่านประธานคิดว่าไม่ขัด ยอมรับ ส.ส. พรรคฝ่ายค้านทั้งหมดจะยื่นหนังสือถึง
คณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ตีความว่า การตั้งกรรมาธิการวันนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : เพราะไม่เป็นไปตาม
สี่ส่วนของพรรคการเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญ เข้าใจแล้วครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
รับผิดชอบความไม่ถูกต้องอันนี้ว่าไม่ขัดนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัด

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวันมูหะมัดนอร์
มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมขออาศัยข้อบังคับข้อที่ ๓๐ ของข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรีใคร่จะขอชี้แจงในเรื่องของโรงแรม
ที่ได้พังถล่มเสียหายที่จังหวัดนครราชสีมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้
ได้มีผู้เสนอญัตติด่วนให้สภาพิจารณาคือมีของคุณจำลอง ครุฑขุนทด กับคณะ
ในญัตติด่วนที่ ๗ ได้เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตหลังจากที่
คณะรัฐมนตรีได้แถลงเรื่องนี้แล้ว ก็ขอให้ท่านญัตติด่วนของคุณจำลอง ครุฑขุนทด
กับคณะเข้ามาพิจารณาเลย ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นจะขออนุญาตเลย
เชิญคุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม
ผมต้องขออนุญาตท่านประธานนัดหนึ่งที่จะปล่อยให้เหตุการณ์เมื่อสักครู่
ผ่านล่วงเลยไปโดยที่ไม่ได้พูดอะไรไว้ ณ ที่แห่งนี้คงจะไม่ได้ ความจริงแล้ว
ท่านประธานครับขอสักนิดเดียวเท่านั้นเอง เพราะว่าที่ผ่านไปเมื่อสักครู่
เป็นประวัติศาสตร์ที่ต่างหรือของสภาแห่งนี้ เพราะว่ากำลังคณะกรรมการ
นั้น โดยหลักการแล้วต้องการให้สมาชิก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยว ๆ คุณสุวิทย์
ฟังผมสักนิดครับ บังเอิญว่าได้เข้ามาสู่ญัตติด่วนแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าพูดไปก็จะ
ประเด็นใหม่ขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาต ไม่เป็นไรก็ขอใช้โอกาสอื่น
พูด เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น หลังจากที่รัฐบาลได้แถลง
แล้วก็ได้นำเอาญัตติด่วนของคุณจำลอง กับคณะ พิจารณาต่อเลย ตอนนีขอเชิญ
คณะรัฐมนตรีครับ เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระทบผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครราชสีมา พรรคพลังธรรม ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ท่อนุญาตท่านประธานชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกกรณีอาคารโรงแรมรอยัล พลาซ่า
 พังงอที่จังหวัดนครราชสีมา ท่านประธาน ก่อนที่จะได้ชี้แจงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 ว่าทางรัฐบาลได้เข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างไร ได้ดำเนินการ
 เกี่ยวกับความเสียหายนี้อย่างไรบ้าง ผมขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนต่อ
 เพื่อนสมาชิกถึงประวัติความเป็นมาของโรงแรมรอยัล พลาซ่า ซึ่งเดิมชื่อว่า
 โรงแรมเมืองใหม่เจ้าพระยา ตั้งอยู่เลขที่ ๕๕๗ ถนนจอมสุรางค์ยาตร
 อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โรงแรมนี้ได้ก่อสร้างขึ้นเมื่อ
 ปี ๒๕๒๖ เป็นอาคาร ๓ ชั้น โดยมี นายเกิดทุน ชำวิไล เป็นสถาปนิก
 นายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ เป็นวิศวกรโยธาและโครงสร้าง จากการ
 สอบสวนของฝ่ายตำรวจพบว่า นายชำเพียง ชูสกุล เป็นผู้ควบคุมก่อสร้าง
 ในปี ๒๕๒๗ โรงแรมนี้ได้เปิดดำเนินการเป็นธุรกิจอาบ อบ นวด ดิสโก้เทค
 และคอฟฟี่ช็อป ดำเนินงานโดยบริษัทเมืองใหม่เจ้าพระยา จำกัด ในปี ๒๕๒๘
 ได้มีการอนุญาตประกอบกิจการโรงแรมและต่อเติมอาคารเป็น ๗๐ ห้อง
 ดำเนินการต่อเติมอาคารต้นปีเป็นจำนวน ๑ ห้อง และปลายปีขยายตัวอาคาร
 จากการสอบสวนของฝ่ายตำรวจทราบว่า นายพิสิษฐ์ ชาญเฉลิมชัย เป็นผู้
 ดำเนินโครงการก่อสร้างและควบคุมการก่อสร้าง โดยใช้ชื่อโรงแรมเมืองใหม่
 เจ้าพระยา ในปี ๒๕๓๒ ประสบกับปัญหาทางการเงินอย่างหนักถูกบริษัท
 ร่วมเสริมกิจฟ้องล้มละลาย และในปลายปี ๒๕๓๒ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น
 โรงแรมรอยัล พลาซ่า มีกรรมการบริษัทคือ นายเลอพงศ์ พัฒนจิตวิไล
 นายชาติรี ลือเลิศรัตน์ นายสุรชัย สุรโชติมงคล นายชิน แคนสำราญ
 และ นายเลิศ เอี่ยมวงศ์สกุล โดยนายวิทยา วงศ์วัชรกาญจน์ เป็น
 ผู้จัดการทั่วไป พอถึงปี ๒๕๓๓ ได้มีการขออนุญาตต่อเติมอาคารเป็น ๖ ชั้น
 เพิ่มเติมเป็นจำนวนห้องพัก ๑๖๐ ห้อง

เน้นธุรกิจโรงแรมเป็นหลัก มีนายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ และนายสุวัฒน์ ตันตราณัฐ เป็นสถาปนิก โดยนายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ เป็นวิทยากรโยธา ควบคุมการก่อสร้างและควบคุมการก่อสร้าง และมีการปรับปรุงรวม ๗ ครั้ง คือ การปรับปรุงห้องพักเก่า ๗๐ ห้อง ปรับปรุงห้องใต้ดินเป็นเอ็กเซคิวทีฟ พับ (Executive pub) ปรับปรุงเลเซอร์ เชค สร้างรีดคส เตอริโอ ปรับปรุง ล็อบบี้โรงแรม และปรับปรุงคอฟฟี่ช็อป และมีโครงสร้างที่จอดรถทั้งหมด ๒๕๐ คัน พร้อมต่อเติมเป็นอาคาร ๘ ชั้นเพื่อเป็นที่พักของพนักงาน

ในปี ๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๖ เวลา ๑๐.๑๐ น. อาคาร โรงแรมรอยัล พลาซ่าได้เกิดพังถล่มทรุดลงทั้งหลังโดยพลัน การพังถล่ม ในครั้งนี้ได้เกิดความเสียหายหลายประการด้วยกันคือ ๑. มีผู้ประสบภัย รวมทั้งสิ้น ๓๖๘ ราย รอดชีวิต ๒๒๗ ราย เสียชีวิต ๑๓๗ ราย แยก เป็นชาย ๗๑ ราย และผู้หญิง ๖๖ ราย รวมทั้งเด็กชายปฎิหารย์ วิสเพ็ญ ซึ่งได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๖ หลังจากทำการผ่าตัดทำ คลอดจากนางพรรณิ วิสเพ็ญ ผู้ประสบภัยเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ ได้แยกประเภทผู้ประสบภัยออกเป็นดังนี้ ข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา รวม ๑๑๗ ราย เสียชีวิต ๔๗ ราย บาดเจ็บ ๖๐ ราย เป็นพนักงาน บริษัทเซลล์ รวม ๖๐ ราย เสียชีวิต ๒๔ ราย บาดเจ็บ ๓๖ ราย พนักงานโรงแรมรวม ๑๑๒ ราย เสียชีวิต ๓๔ ราย บาดเจ็บ ๗๘ ราย ผู้เข้าพักและอื่น ๆ รวม ๗๕ ราย เสียชีวิต ๒๗ ราย บาดเจ็บ ๔๘ ราย

เมื่อเกิดเหตุดังกล่าวตามที่ได้กล่าวแล้วทางรัฐบาลได้อำนวยการช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยดังนี้คือ ๑. การช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยโดยมีกองทัพอากาศที่ ๒ รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกช่วยเหลือผู้ที่ติดอยู่ในซากอาคารและมีภาคเอกชนจากมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมากได้ให้การสนับสนุนการรื้อถอนได้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง โดยขณะนี้ได้มอบให้กับภาคเอกชนรับผิดชอบไปดำเนินการ อีกประการหนึ่ง ก็คือทางกระทรวงมหาดไทยได้ตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกช่วยเหลือผู้ประสบภัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของจังหวัด ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยและ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย และได้ให้คำปรึกษาแนะนำด้าน กฎหมายแก่ผู้ประสบภัยและครอบครัวด้วย ท่านสมาชิกที่เคารพครับ กรณีที่เกิดขึ้นนี้ผมขอเรียนต่อทุกท่านว่า รัฐบาลได้ให้ความห่วงใยโดยตัวของ พวกฯ นายกรัฐมนตรี พวกฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และบุคคลสำคัญในคณะรัฐบาลต่างได้
เดินทางไปเยี่ยมเยียนด้วยความห่วงใยและได้ให้การช่วยเหลืออย่าง
ต่อเนื่องตลอดมา นอกจากนั้นแล้วทางราชการเองก็ได้จัดเงินสงเคราะห์
ซึ่งที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดนครราชสีมาได้ให้การช่วยเหลือ
ค่าจัดการศพ จัดส่งศพกลับภูมิลำเนา ค่ารักษาพยาบาล จ่ายค่าปลอบขวัญ
ผู้เจ็บป่วย รวมเป็นเงิน ๑,๘๖๕,๐๐๐ บาท สำนักงานประกันภัยได้จ่ายเงิน
ค่าทำศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน ค่าวินิจฉัยทดแทนกรณีลูกจ้างตาย
รวมเป็นเงิน ๑๑,๓๗๐,๕๕๒ บาท ๒๐ สดางค์ สำนักงานสวัสดิการคุ้มครอง
แรงงานนครราชสีมารับคำร้องทุกข์ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานวันหยุด
ค่าชดเชยและคำร้องขอเงินค่าประกันให้กับลูกจ้างจากโรงแรมรอยัล พลาซ่า
รวมเป็นเงิน ๕,๕๐๕,๐๖๗ บาท สำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัดนครราชสีมา
รับสมัครงานใหม่ให้กับลูกจ้างของโรงแรม ๑๓๐ ราย ซึ่งได้รับการบรรจุ
ไปแล้ว ๒๑ ราย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติไปเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๖
อนุมัติเงินงบประมาณปี ๒๕๓๖ จากงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อ
กรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๖๕,๘๕๘,๐๐๐ บาท โดยกำหนด
ให้การช่วยเหลือดังต่อไปนี้

๑. ค่าช่วยเหลือทายาทผู้เสียชีวิตและพิการรายละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๖ ราย เป็นเงิน ๒๗ ล้าน ๒ แสนบาท
๒. ได้ให้การช่วยเหลือบุตรผู้เสียชีวิตและพิการตามหลักเกณฑ์ คือ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงประถมศึกษาคนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ระดับมัธยมศึกษา คนละ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน ระดับอุดมศึกษา คนละ ๒,๕๐๐ บาทต่อเดือน
๓. ทายาทผู้เสียชีวิตและขาดเจ้าพิการรวม ๑๒๐ คน เป็นเงิน ๓๗,๓๘๘,๐๐๐ บาท แรกเกิดถึงประถมศึกษาจำนวน ๕๕ คน เป็นเงิน ๑๘ ล้าน ๔ แสนบาท ประถมศึกษาจำนวน ๓๘ คน เป็นเงิน ๑๒,๕๕๐,๐๐๐ บาท มัธยมศึกษาจำนวน ๒๑ คน เป็นเงิน ๕,๕๑๘,๐๐๐ บาท อุดมศึกษาจำนวน ๑๑ คน เป็นเงิน ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนั้นแล้วยังมีเงินสงเคราะห์อื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นตามความรับผิดชอบของแต่ละส่วน อย่างเช่นของโรงแรมรอยัล พลาซ่า จ่ายเป็นเงินช่วยเหลือเพื่อบุคคลธรรมกรณีตายและขาดเจ้าบวบรวมเป็นเงิน ๘,๒๓๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้จังหวัดนครราชสีมาซึ่งได้รับเงินบริจาคจากพี่น้องประชาชนที่จ่ายให้กับกรณีตายและขาดเจ้า เป็นเงิน ๕ ล้านบาท จากมูลนิธิคุณากร จากมูลนิธิปอเต็กตึ๊ง บริษัทประกันชีวิตนิวแฮมพ์เชอร์ อินชัวร์นส์ และอีกให้การช่วยเหลือก็ได้ทำการกันอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดนครราชสีมาได้ดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างต่อเนื่องดังต่อไปนี้ โดยจัดตั้งเป็นมูลนิธิเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยและทายาท จัดโครงการฟื้นฟูจิตใจให้กับผู้ประสบภัยให้การสนับสนุนการประกอบการทางพิการทางศาสนา เพื่อบำรุงขวัญและจิตใจ นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลและองค์กรเอกชน ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะขออนุญาตกล่าวเอ่ยชื่อองค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่ได้มีส่วนร่วมเข้ามาให้การช่วยเหลือกอบกู้ภัย และก็ได้ให้การช่วยเหลือผู้ที่ขาดเจ้าแล้วก็เสียชีวิตดังต่อไปนี้

๑. มูลนิธิร่วมกตัญญู มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ฮุค ๓๑ มูลนิธิอุดรสว่างเมตตาคารม มูลนิธิสว่างเขตทุ่งเหียง จังหวัดชลบุรี มูลนิธิศิลปกรรมสมาคม บ้านบึง อาสาบรรเทาศรีนครินทร์ ส่งเสริมธรรมจังหวัดอุดรธานี สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สยามรวมใจ ประชาธรรมสงเคราะห์ ไตรคุณธรรม มูลนิธิรักเสียงเซียงตึง กู้ภัยสารคาม สว่างวิทยารม สว่างจรรยาธรรม จังหวัดบุรีรัมย์ สว่างรัตนตรัย จังหวัดสระบุรี นางรองกู้ภัย กู้ภัยปากช่อง ทั้ง ๑๔ รายนี้เป็นผู้ที่ได้ส่งอาสาสมัครไป

ช่วยกู้ภัย และช่วยเหลือพี่น้องประชาชนในขณะนั้น รวมทั้งสถานีวิทยุ จส. ๑๐๐ ได้ระดมเงินบริจาคจนถึงเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๖ เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา รวมได้เป็นเงินทั้งหมด ๒๕,๒๕๘,๒๖๐ บาท ๑๕ สตางค์ นั้นเป็นการให้การสนับสนุนขององค์กรเอกชน

ท่านประธานครับ เมื่อเกิดเรื่องขึ้นสิ่งที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ ตามมาก็คือ การค้นหาสาเหตุของตึกพังถล่มครั้งนี้ว่าเกิดขึ้นจากเหตุใด และก็มีส่วนใดที่จะต้องรับผิดชอบบ้าง ในเรื่องนี้ก็ว่าได้มีการดำเนินทางคดี และก็สรุปผลของการสอบสวนเบื้องต้นแล้ว ได้มีรายงานดังต่อไปนี้ คือได้มีการสอบสวนเบื้องต้นทราบว่าในปี ๒๕๒๖ ได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นอาคาร ๓ ชั้น โดยได้รับอนุญาตจากเทศบาลเมืองนครราชสีมา ก่อสร้างอาคารมีวัตถุประสงค์ ก็เพื่อที่จะประกอบธุรกิจอาบ อบ นวด ดิสโก้เทค และคอฟฟี่ช็อป การ ออกแบบก่อสร้างเป็นอาคารเพียง ๓ ชั้น จากการสอบสวนปากคำของ นายข้าเพียง ชูสกุล ยอมรับว่าเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง ให้การปฏิเสธ ว่า ไม่มีผู้บริหารของบริษัทให้การดำเนินการก่อสร้างเพื่อรองรับการ ต่อเติมเป็นตึก ๖ ชั้นแต่ประการใด-----

แต่ว่าในปี ๒๕๒๘ ได้มีการปรับปรุงตัดแปลงอาคาร ขยายอาคารด้านข้าง บริเวณห้องเบญจมาศ โดยมีนายพิศิษฐ์ ช่างูเฉลิมชัย เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง ในปี ๒๕๓๓ ได้มีการขออนุญาตต่อเติมอาคารเป็น ๖ ชั้น ซึ่งในการขออนุญาตอ้างว่าแบบแปลนเดิมได้สูญหายจึงได้เขียนรากฐานชั้นใหม่ เป็นขนาด ๕ เมตร คูณ ๕ เมตร เพื่อแสดงให้เห็นว่าสามารถรับน้ำหนักได้ ๖ ชั้นได้ ซึ่งเป็นหลักฐานเท็จ เพราะข้อเท็จจริงจากการชั่งฐานราก มีขนาดเพียง ๓ เมตร คูณ ๓.๒๐ เมตร ซึ่งเป็นการรองรับน้ำหนักได้เพียง ๓ ชั้นเท่านั้น ปัจจุบันเจ้าพนักงานสอบสวนได้ค้นพบแบบแปลนที่สูญหาย ซึ่งแตกต่างไปจากรับรองฐานรากที่เขียนชั้นใหม่ในปี ๒๕๓๓ การเขียนฐานรากปี ๒๕๓๓ นั้นเป็นการเขียนโดยนายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ วิศวกร โดยมีนายสุวัฒน์ ตันตราณัฐ สถาปนิก เป็นผู้รับรองแบบ สาเหตุของการพังทลายจากการตรวจสอบพื้นที่โดยการชั่งฐานรากและตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในทางวิศวกรรมจากกรมโยธาธิการ กรมตำรวจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นพ้องต้องกันว่าสาเหตุของการถล่มเนื่องมาจากการต่อเติมอาคารเพิ่มขึ้นจากเดิม ทำให้เสาอาคารต้องรับน้ำหนักจนถึงจุดวิกฤติของเสา โดยไม่มีส่วนปลอดภัยเพียงพอตามมาตรฐานการออกแบบและการต่อเติม ไม่ได้มีการเสริมความแข็งแรงโครงสร้างเดิมให้รับน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นได้ ฉะนั้นกลุ่มผู้กระทำความผิดปี ๒๕๓๓ พนักงานสอบสวนได้มุ่งประเด็นไปในพื้นที่โดยแบ่งกลุ่มผู้ต้องห่ออกเป็น ๓ กลุ่มด้วยกันก็คือ ๑. กลุ่มผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖ คน ผู้บริหารต้องร่วมกันพิจารณาดำเนินการกิจการของโรงแรม โดยผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้รับคำสั่ง ซึ่งทางพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการควบคุมตัว ได้ดำเนินการจับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด ๖ คนด้วยกัน คนที่ ๑ ก็คือนายเลอพงศ์ พัฒนจิตวิไล ประธานกรรมการของบริษัท นายชาติรี ล้อเลิศรัตนะ กรรมการ นายสัญญา สุวโรตติมงคล กรรมการ นายสินแดนสำราญ กรรมการ นายเลิศ เอี่ยมวงศ์สกุล กรรมการ และนายวิทยา วงศ์วัชรกาญจน์ ผู้จัดการทั่วไป นี้คือบุคคลกลุ่มแรกที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการจับกุมกลุ่มที่ ๒ ก็คือสถาปนิกและวิศวกร สถาปนิกและวิศวกรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโรงแรมนี้คือนายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ เป็นวิศวกรในอัตราฐานความผิดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบควบคุมก่อสร้าง

ซ่อมแซม รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือวิชาการ อันพึงกระทำ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย อีกคนหนึ่งก็คือ นายสุวัฒน์ ตันตราหนู สถาปนิก ผู้รับรองฐานราก ได้ตั้งข้อหาก็คือเป็นผู้มี วิชาชีพในการออกแบบไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตาย และทำคำรับรองเอกสารอันเป็นที่ร่วมกับนายบำเพ็ญ พันธุ์รัตนอิสระ นี้เป็นบุคคลกลุ่มที่ ๒ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินการ จับกุมจากกรณีนี้ อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จากการสอบสวน การพิจารณาอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีขั้นตอนการพิจารณาแบ่งออก เป็น ๓ ขั้นตอนด้วยกัน ก็คือ ๑. การพิจารณารับเรื่อง ในขั้นตอนทาง ธุรการซึ่งไม่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง การพิจารณาของสถาปนิกจุดนี้เป็น ประเด็นที่สำคัญ ซึ่งการอนุญาตต่อเติมอาคารนำที่จะนำแบบแปลนเดิม มาประกอบการพิจารณาเสนอความเห็น ในขั้นตอนนี้เจ้าหน้าที่ระดับ วิศวกร หัวหน้างานวิศวกรรม หัวหน้าฝ่ายแบบแผนก่อสร้าง หัวหน้า กองช่าง การพิจารณาอนุมัติ คือปลัดเทศบาลทำเรื่องเสนอนายกเทศมนตรี เป็นผู้อนุมัติ จากพยานหลักฐานการสอบสวน เชื่อว่าบุคคลใน ๒ กลุ่มหลัง ไม่ได้ใช้วิจาร์ณยานในการสอบแบบแปลนแผนผังในการอนุมัติต่อเติม จึงได้ เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ทำการขออนุมัติจับกุมและได้ ลงนามการจับกุมไปเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๖ เวลา ๑๓.๓๐ น. ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ทำให้เกิดความ เสียหาย กระทำการโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย กระทำ โดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นบาดเจ็บสาหัส และกระทำการโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นบาดเจ็บ ซึ่งมีทั้งหมด ๖ คนด้วยกันดังต่อไปนี้

๑. นายอนุสรณ์ ช้อนพิมาย อดีตวิศวกรโยธาเทศบาลเมืองนครราชสีมา ปัจจุบันประกอบอาชีพส่วนตัว
๒. นายยุทธ อาจารย์ยานนท์ อดีตหัวหน้า วิศวกรรมเทศบาลเมือง นครราชสีมา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเทศบาล ตำบลบัวใหญ่
๓. นายมานัส ไชยนิคม อดีตหัวหน้าฝ่ายแบบแผนก่อสร้าง เทศบาลเมืองนครราชสีมา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

- ๔. นายพูนสุข จิตสุวรรณ หัวหน้าของช่างเทศบาลเมืองนครราชสีมา
- ๕. นางยุพียง พรหมพันธ์ อดีตปลัดเทศบาลเมืองนครราชสีมา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองนนทบุรี
- ๖. นายประชิด วงศ์มณีเทศมนตรีปฏิบัติแทนนายกเทศมนตรี ในปี ๒๕๒๘ ผลจากการสอบสวนอาคารโรงแรมรอยัล พลาซ่าไม่มั่นคง หลังจากการต่อเติมอาคารปี ๒๕๒๘ เป็นต้นมา ดังนั้นจะนำผลการสอบสวนการจับกุมที่ได้ค่าเป็นการจับกุมปี ๒๕๓๓ ขยายผลต่อไป ซึ่งทั้งวิศวกรผู้ออกแบบและกรรมการบริหารของบริษัในปี ๒๕๒๘ เป็นคนละชุดกับปี ๒๕๓๓ มีเพียงกรรมการบริหารจำนวน ๒ คนเท่านั้นที่เป็นชุดเดียวกัน

ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่ากรณีที่โรงแรมกล่มนี้ เราได้มีข้อมติการดำเนินการออกไปเป็น ๓ ประการใหญ่ ๆ อย่างที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานแล้ว กล่าวโดยสรุปก็คือ ๑. การกักย ๒. การช่วยเหลือ ๓. ค่าเนิ่นการกับผู้ที่อยู่ในข่ายที่ต้องกระทำความผิด ซึ่งเป็นบุคคลทั้ง ๓ กลุ่มด้วยกัน ทางกระทรวงมหาดไทย จากสาเหตุอันนี้ก็ไม่ได้มีขบถใจ และก็ได้มีค่าเนิ่นการเพื่อที่จะจัดการให้มีมีการกักย สาธารณะ สั่งการให้มีการตรวจสอบอาคารที่อยู่ในฐานะที่ไม่ปลอดภัย อาคารที่อยู่ในฐานะผิดกฎหมายส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ กระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่ง ไปเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ จะให้ปลัดกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการสำรวจอาคารที่ก่อสร้างผิดแปลง ต่อเติมใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารที่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุม หรือปฏิบัติตามข้อบัญญัติของท้องถิ่น โดยให้ตรวจสอบความมั่นคง มั่งคั่งแรงของโครงสร้าง และเป็นการป้องกันอัคคีภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาคารประเภทควบคุมการใช้ เช่น อาคารพาณิชย์กรรม ศูนย์การค้า โรงเรียน สถานพยาบาลรวมถึงอาคารที่ประชาชนต้องเข้าไปใช้สอยกัน เป็นจำนวนมากให้รายงานในเรื่องนี้ให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน ท่านประธาน กระทรวงมหาดไทยเอง ก็ได้มีคำสั่งอีกคำสั่งหนึ่ง เพื่อที่จะแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างอาคารว่า มีกฎหมายฉบับใดที่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบ ต่อการควบคุม ในการสร้างความปลอดภัยให้กับสาธารณะจุดนี้จะเป็นจุดที่รัฐบาลจะต้อง การมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อที่จะให้มาตรการควบคุมความปลอดภัยของ สาธารณะนั้นได้มีความชัดเจนและก็มีควมรัดกุมมากขึ้น กระทรวงมหาดไทย

ขอรายงานชี้แจงในเบื้องต้นเพื่อสมาชิกท่านก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็น
ญาติด้วย เรื่อง ขอให้สภาตั้งกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาศึกษา
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเนื่องมาจากอาคารสูงล้ม
ของคุณจำลอง ครูชุนทด กับคณะ ขอเชิญคุณจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ผมไม่ติดใจอภิปราย
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่ติดใจ
 อภิปรายยุติของนายจำลองขอให้ตั้งคณะกรรมการ เมื่อไม่อภิปรายแล้ว
 จะมีการเสนอตั้งคณะกรรมการใหม่ครับ ฉะนั้นผมจะถามยุติของนายจำลอง
 ซึ่งเจ้าของยุติไม่อภิปรายแล้วว่า จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญหรือไม่
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
 ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นว่า
 สมควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาความปลอดภัย
 ในชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอาคารสูงอลังการ โปรดยกมือด้วย
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่
 เห็นสมควรตั้งคณะกรรมการ โปรดยกมือด้วย
 (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้น
 จึงไม่สมควรตั้งคณะกรรมการ

ต่อไปเป็นการพิจารณาญัตติที่ ๑ เรื่อง ขอให้สภา
 พิจารณาปัญหา เกี่ยวกับการชดเชยที่วจำนวน ๖๘๐,๐๐๐ ตัน ของกระทรวงพาณิชย์
 เป็นไปอย่างมีเงื่อนไข ซึ่งคุณเนวิน ใจดีชอบ กับคณะเป็นผู้เสนอ ตามสัญญาณ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
ยม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
ผมไม่คิดว่าจะอภิปรายประเด็นนี้ในการประชุมครั้งนี้ เจอกันวันอภิปราย
ไม่ได้ว่างใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวิน
ไม่คิดใจที่จะอภิปราย เพราะฉะนั้นเนื่องจากว่าไม่ได้มีการถอน แต่
ไม่คิดใจอภิปราย จึงจะสอบถามมติจากที่ประชุมว่าจะส่งเรื่องไปให้รัฐบาล
รับไปพิจารณาหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรส่ง เรื่องประเด็นนี้ไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่สมควรส่ง เรื่องนี้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า
ไม่ส่งเรื่องไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ศึกษารับดูแลเข้าวัน

ร้อยตำรวจโท เขาวเรศ ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวเรศ ลัทธศักดิ์ศิริ
ส.ส. ราชบุรี พรรคชาติไทย กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๘ หรือ
ท่านประธานสักขีถ้อย ท่านประธานเองก็นั่งอยู่บนบัลลังก์พร้อม ๆ กับ
ท่านศาสตราจารย์มารุต บุญมาศ ระหว่างทำหน้าที่ เป็นประธานในที่ประชุม
ในช่วงเช้า ท่านประธานคงจะเห็นบรรยากาศในที่ประชุมแห่งนี้ซึ่ง เป็น
บรรยากาศที่ไม่น่าจะดีใจและไม่ควรที่จะปล่อยให้ผ่านไปด้วยที่ไม่พูดคุย
อะไรกันเลย กระผมเองมีความเห็นใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ
ประธานในที่ประชุมของท่านประธานเมื่อวานนี้ และเหมือนกับที่สมาชิก
หลายต่อหลายท่านได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นไปแล้วว่าท่านประธานนั้น
ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบแล้ว ผมอยากจะขอความกรุณาว่าท่านประธาน
ซึ่งในฐานะ เป็นสมาชิกในสังกัดพรรคร่วมรัฐบาล และพร้อมกันนี้ขอพูดฝาก

ผ่านไปถึงท่านศาสตราจารย์มารุต บุญนาค และท่านรองประธานสภา
 ไพรสณฑ์ อีกหนึ่งท่าน แม้ท่านจะไม่อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ก็ตาม แต่ผมเชื่อ
 แน่ว่าถาวรอภิปรายของผม ข้อหาหรือของผมจะต้องถูกบันทึกอยู่ในรายงาน
 การประชุมที่จะต้องผ่านหูผ่านตาของท่านผู้ใหญ่ทั้ง ๒ ท่านที่ผมได้เอ่ยนาม
 ไปแล้ว ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำของสถาบันสภาผู้แทนราษฎร
 กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านจะต้องปฏิบัติหน้าที่เหมือนในอดีตซึ่งมี
 บุคคลท่านหนึ่งได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ผมขอภัย
 ต้องเอ่ยนามท่านนั้นให้ปรากฏคือ ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านเป็น
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านได้พูดและกระทำ พูดกับผมและสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นหลายต่อหลายคนและการกระทำของท่าน
 ก็ตรงกับสิ่งที่ท่านพูด ท่านบอกว่าในสภาผู้แทนราษฎรนี้จะไม่มีการมาใหญ่
 ไปกว่านายอุทัย พิมพ์ใจชน ไม่ว่าใครทั้งสิ้นถ้าอยู่ในรั้วของ
 สภาผู้แทนราษฎรแล้ว นายอุทัย พิมพ์ใจชน จะต้องใหญ่ที่สุด แม้แต่
 พลเอก เปรม อดิเรก ที่ต้องเอ่ยนาม ฯลฯ รัฐบุรุษ แม้แต่ พลเอก เปรม
 นายกรัฐมนตรี ถ้ามาในนั้นผมก็จะไม่ไหว แต่ถ้าออกพ้นจากรั้วสภาไปแล้ว
 ผมจะไหว้ทุกคน นี่คือคำกล่าวของท่านอุทัย พิมพ์ใจชน เมื่อครั้งดำรง
 ตำแหน่งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นการดำรงตำแหน่ง
 ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือแม้แต่รองประธานสภาผู้แทนราษฎรที่มี
 โอกาสขึ้นปฏิบัติหน้าที่ เป็นประธานในที่ประชุม ท่านจะต้องเป็นตัวของตัวเอง
 อย่างที่ท่านแสดงออกเมื่อวานนี้ แล้วก็อยากจะกราบเรียนผ่าน
 ท่านประธานไปยัง พี่นสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายซึ่งขณะนี้ท่านเป็น
 สมาชิกในพรรคร่วมรัฐบาล วันหนึ่งท่านก็อาจจะต้องมาทำหน้าที่เหมือน
 พวกผมที่เป็นสมาชิกพรรคที่ไม่ได้ร่วมรัฐบาล การกระทำการใด ๆ ก็ตาม
 จะต้องให้เกียรติแก่ผู้นำของสถาบันของเรา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้
 ที่ท่านประธานถูกต่อว่า ถูกเรียกไปซักถาม ได้สร้างคามน้อยเนื้อต่ำใจ
 ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อย หรือแม้แต่ ส.ส. พรรค
 ร่วมรัฐบาลด้วยกันเองก็มีความรู้สึก มีความรู้สึกเจ็บปวด มีความรู้สึกขมขื่น
 ที่ ฯลฯ วันนอร์ ถูกคนซึ่งเป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้พูดจาถากถาง
 และไม่ให้เกียรติ -----

โดยเฉพาจะอย่างไรจึงการไปให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ เป็นลักษณะที่ชี้ว่า จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ในเช้าวันนี้ กระผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ซึ่งวันนี้ท่านนั่งเป็นรัฐมนตรีรับหนึ่ง ๑๐ ปีที่แล้ว ท่านพูดไว้ว่าในสภาจะไม่มีใครใหญ่ไปกว่านายอุทัย พิมพ์ใจชน ขอได้โปรดนำความคิดตรงนี้เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ที่ท่านได้พูด และท่านได้กระทำ ได้ไปบอกในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้รัฐมนตรีทุกคน ได้ประพฤติ ได้รู้จักสังวรและพึงปฏิบัติต่อผู้ เป็นประธานของสภานับ สภาผู้แทนราษฎรด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณด้วย นายประวิทย์ นิลวัชรรมณี ได้ยื่นและยกมือขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอหาวิธีใหม่ครับ เชิญครับคุณประวิชัย

นายประวิชัย นิลวัชรรมณี (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมกราบหาหรือท่านประธานสักนิดหนึ่ง โดยความอัดอั้นมานานพอสมควรแล้ว อย่างกรณีเมื่อวานที่พฤติกรรม หรือพฤติกรรมในสภาของเราแห่งนี้ ซึ่งอาจจะทำให้ท่านรองประธาน ซึ่งทำหน้าที่ประธานเมื่อวานนั้นเสียได้ กระผมคิดว่าตลอดระยะเวลาที่ ส.ส. หรือสภาแห่งนี้ร่วมประชุมกัน กระผมกราบเรียนว่าพฤติกรรมเหล่านี้ ต่อมาก็จะทำให้ประชาชนเสียสပ် หรือค่อนข้างจะมีความรู้สึกว่สภาแห่งนี้ เหมือนกับเป็นสภาที่ไม่ได้ เหมือนกับที่ประชาชนตั้งใจเอาไว้ ในประการหนึ่ง ตลอดระยะเวลาที่กระผมเองก็เพิ่งเป็น ส.ส. ๒ สมัย เคยอยู่ใน สภาก่อนถึงมา ๑๐ กว่าปี กระผมเองไม่เคยมีประสบการณ์ในสภาใหญ่นี้เลย ว่าพฤติกรรมเหล่านี้ เกิดขึ้นได้ในสภาแห่งนี้ กระผมกราบเรียนว่า สภาแห่งนี้ถือ เป็นสภาสูงสุด ซึ่งท่านประธานเองก็เป็นประมุขแห่งสภา แห่งนี้ ตลอดระยะที่ผ่านมา กราบเรียนว่าอย่างกรณีให้เห็นกันบ่อย ๆ อย่างเมื่อวานเห็นได้ชัดว่า กรณีที่ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลมาประชุมกัน และเมื่อวานที่ปิดอภิปรายนั้นมีการประชุมครบองค์ประชุมถึง ๒๐๐ กว่าเสียง แต่เมื่อมีผู้เสนอว่าให้ันองค์ประชุม ปราบกฏว่าพฤติกรรมของ ส.ส. บางท่านได้ออกจากที่ประชุม ผมไม่ทราบอำนาจของประธานสภานี้สามารถ ที่จะเรียก ส.ส. ที่ออกนอกห้องประชุมเข้ามาประชุมได้หรือไม่ ถ้าเป็น อย่างนี้ กระผมเข้าใจว่าในรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานก็คงจะไม่มี ความหมาย ขนาดนี้ในที่ประชุมแล้ว แล้วก็ผู้เสนอให้ันองค์ประชุม

แล้วฝ่ายที่เสนอกลับออกจากที่ประชุมนั้น ในประการที่ ๑ ว่า
มาตรการอื่นที่ท่านประธานสภาสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างไรได้
ถ้ามีฉะนั้นแล้วพฤติกรรมอื่นนี้ พฤติกรรมอื่นนี้จะทำในโอกาสต่อ ๆ ไป
ซึ่งทำให้สภานี้สับสน

ในประการที่ ๒ สิ่งเกิดอยู่เสมอว่า เมื่อฝ่ายหนึ่งแพ้เสียง
อีกฝ่ายหนึ่งมักจะไม่มียอมรับในระบอบสภาแห่งนี้ ซึ่งผมเข้าใจในระบอบ
ของสภาแห่งนี้ต้องถือว่าข้อยุติต้องเป็นเสียงข้างมาก เมื่อไม่ได้ตั้งใจ
ตามเสียงข้างมาก มักจะมีอาการตีรวน หรือใช้ยุทธวิธี กลวิธีในการ
ที่จะทำให้สภานี้สับสน แล้วทำให้ประธานสภานั้นสับสนด้วย
เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อสักครู่ที่ว่าควรที่จะ
ให้ประธานสภานี้ได้รับความเด็ดขาดและความถูกต้อง

ในประการที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าเมื่อสักครู่
ยังติดใจว่าบางครั้งที่ ส.ส. มาประชุมนี้ หรือยกมือให้ฝ่ายรัฐบาลนั้น
ก็กล่าวว่า ส.ส. ถูกสั่งจากรัฐบาล กระทบอยากกราบเรียนท่านประธานว่า
ที่ประธานเรียกประชุมในวันพุธ วันพฤหัสบดีนั้น เป็นมติของสภาแห่งนี้
และท่านประธานมีอำนาจเรียกให้พวกเราประชุม เมื่อเรามาประชุม
ก็ถือว่าเราทำหน้าที่ของหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎร
และตามคำสั่งของประธานสภา ไม่ใช่ทำตามคำสั่งของรัฐบาล เพราะฉะนั้น
การที่พวกเราสมาชิกรัฐสภาหรือมาดำเนินการทางสภานั้น เราไม่ได้รับสั่ง
จากทางรัฐบาลอะไรเลย เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกพูดเมื่อสักครู่นี้
กระทบคิดว่าควรที่จะให้เกียรติ ส.ส. ไม่ว่าทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่าย
ส.ส. จึงมาทำการร่วมประชุมสภาแห่งนี้ด้วย กระทบคิดว่าก็คงจะไม่ใช้
เวลามาก ขอกราบเรียนว่าพฤติกรรมเหล่านี้ ขอให้หรือว่าท่านประธานสภา
ควรจะมีมาตรการที่เด็ดขาด และดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ประชาชน
อย่าสับสนกับสภาแห่งนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวริน
สิ้น ๆ นะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผมคงจะไม่ลุกขึ้นมาพูดอะไรให้มันมากความ
แต่บังเอิญท่านผู้มีเกียรติซึ่งอภิปรายเมื่อสักครู่ ท่านก็มีความปรารถนาดี
มีเจตนาดี แต่บางครั้งท่านอาจจะใช้ถ้อยคำซึ่งผู้ฟังที่อยู่ทางบ้านก็จะมองเห็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในซีกของพรรคการเมืองซึ่งไม่ได้ร่วมรัฐบาลกระทำ
ในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะท่านใช้คำว่าพฤติกรรมที่ดี พฤติกรรมที่ดี ใช้คำว่า
ดีรวมกันดี กระผมขอกราบเรียนว่านี่คือกลยุทธ์ในการดำเนินการตามกระบวนการ
ของประชาธิปไตยในระบบของรัฐบาล หากท่านไม่เข้าใจท่านบอกออกตัวว่า
ท่านเป็นสมาชิกมาเพียง ๒ สมัย ท่านไม่เข้าใจ ท่านก็เรียนรู้ไปเรื่อย ๆ
เหมือนอย่างพระเถระผู้ใหญ่รูปหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า การต่อสู้ทางการเมืองนั้น
บางครั้งต้องใช้ความอดทน ความอดทนนั้นคือการต่อสู้อันหนึ่งเหมือนนักมวย
ชกกันบนเวที ที่แรกคนดูหนึ่งนึกว่าฝ่ายแดงจะชนะแล้วฝ่ายน้ำเงินจะแพ้
แต่พอชกไปยกท้าย ๆ ฝ่ายแดงไม่มีแรงขึ้นมา น้ำเงินตีโต้กลับมาได้ อย่างนี้
น้ำเงินก็มีโอกาสชนะ เพราะฉะนั้นผมขอใช้คำพูดของพระเถระรูปนี้กราบเรียน
ผ่านไปยังท่านผู้มีเกียรติว่า การต่อสู้ทางการเมืองจำเป็นจะต้องใช้ความอดทน
และต้องมีขันติ โสรัจจะ ในขณะเดียวกันก็ต้องหิริโอตตปปะคือมีความละเอียดอ่อนเบา
ในการที่จะใช้พวกมากลากไปเพื่อนำไปสู่ชัยชนะ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ
ผมคงจะให้เวลาเพื่อระบายอะไรตรงนี้ เพื่อที่จะรักษาวรรยาภาคของสภาต่อไป
อีกเล็กน้อย เพราะฉะนั้นต้องขอภัยด้วยว่าอาจจะพูดเรื่องนี้ไปสัก ๓ - ๔ คน
เดี๋ยวจะหาว่าผมปล่อยให้พูดนอกเรื่อง ผมจะให้คุณพิเชษฐ แล้วก็คุณทรงธรรม
คุณเนวิน แล้วก็คุณสุวิทย์ คุณชิงชัย เอาท่านี่ละครับ คิดว่าคงจะทั่วถึง แล้วเรา
จะได้ว่าเรื่องญาติของเรามาต่อไป เชิญคุณพิเชษฐก่อนตามลำดับ ผมมีตัวให้คุณชิงชัย
แล้วนะครับ แต่ว่าขอความกรุณานะถือว่าเป็นการหารือ เพราะฉะนั้นไม่ใช่
การอภิปราย กรุณาสิ้น ๆ หน่อยนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ กระผม
ขอประทานหารือท่านประธานว่าท่านประธานมีความจำเป็นแล้วละครับที่จะต้อง
ชี้แจงในที่ประชุมนี้บ้าง เพราะเหตุว่ามีการกล่าวหากันในที่ประชุมนี้ ๒ - ๓ ครั้ง

จากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เมื่อวานนี้คณะกรรมการประสานงานได้ใช้ข้อสิทธิ์
 ใดๆที่จะไปบังคับท่านประธานเข้ามาสู่ในที่ประชุม ความจริงกระผมก็ขอประทาน
 กราบเรียนยืนยัน ซึ่งท่านประธานในฐานะที่เป็นผู้เกี่ยวข้องคงจะเห็นด้วยว่า
 หลังจากที่มีเหตุการณ์เปิดการประชุมแล้ว คณะกรรมการประสานงานเพียงแต่หาหรือ
 ว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไรในพรุ่งนี้ โดยระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย
 จะเป็นวิถีทางจะเป็นอย่างไร ซึ่งพอดีท่านประธานก็สะดวกและท่านประธาน
 ก็ว่าง เราก็ขอประทานกราบเรียนท่านประธานมาเพื่อหาหรือวิถีทางปฏิบัติใน
 วันพรุ่งนี้เท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ เรามีการพูดคุยในที่ประชุมนี้ว่า การที่
 มีการยกญัตติในเรื่องกฎหมายขึ้นมาในวันนี้ ซึ่งเป็นเรื่องการพิจารณาญัตติ
 เป็นการไม่ถูกต้อง ผิดกับข้อตกลง ความจริงสภาพที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน
 ก็ได้พูดว่าคือสภานิติบัญญัติ หน้าที่หลักของเราก็คือการที่จะมาออกกฎหมายเพื่อ
 ประชาชนทั่วประเทศที่เลือกตั้งเราเข้ามา ออกกฎหมายแก้ไขความเดือดร้อน
 ออกกฎหมายเพื่อความวัฒนาถาวรของบ้านเมือง ที่เรามีการตกลงว่าเป็นวันพร
 พิจารณากฎหมาย และวันพฤหัสบดีพิจารณาญัตติ เนื่องจากว่าเราต้องการให้มี
 ช่วงเวลาเพื่อการออกกฎหมายของบ้านเมืองให้ได้ เป็นประโยชน์อย่างจริงจัง
 ไม่ใช่ทั้งวันพร วันพฤหัสบดีพิจารณาญัตติกันอย่างไม่มีสิ้นสุด ท่านประธาน
 ที่เคารพ การที่ท่านประธานได้ใช้ดุลยพินิจในการที่พิจารณาว่าเราได้พยายาม
 ออกกฎหมายลิขสิทธิ์ที่จำเป็นแก่บ้านเมืองมาเมื่อวานจนเกือบจะเสร็จแล้ว
 เกือบจะจบสิ้นแล้ว ถ้าวันนี้เราจะใช้เวลาในการพิจารณาญัตติเจียดเวลามา
 อีกลึกเล็กน้อยพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้เสร็จสิ้น ก็น่าจะเป็นประโยชน์แก่
 บ้านเมืองมากกว่า แล้วเราก็ยังเหลือเวลาพิจารณาญัตติต่อไปได้ มันก็ไม่ใช่ว่า
 จะเป็นสิ่งที่เสียหายอะไร-----

ผมคิดว่าท่านประธานจำเป็นจะต้องชี้แจงว่า ความจริงเมื่อคืนนี้ที่เราขอ
ประธานกราบเรียนท่านเข้าไปในห้องด้วยวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เรา
กราบเรียนท่านด้วยความยินยอมพิเทด้วยความนอบน้อม ด้วยความเคารพ
แล้วเราก็อหรือท่านในข้อปฏิบัติในข้อบังคับเหล่านี้ ไม่ใช่ที่เราจะจ้วงจาบ
หยาบช้ำ หรือเราจะไปย้ายอำนาจ ไม่ลูกแก่อำนาจอะไรที่จะไปบังคับ
ท่านประธานเข้ามา สิ่งเหล่านี้ผมขอประธาน ท่านประธานได้โปรดชี้แจง
เพราะไม่เช่นนั้น เสียงมันไปทั่วประเทศ เสียงไปที่กรุงเทพมหานคร
ไปทั้ง ๗๓ จังหวัด เป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ขอประธานท่านประธานได้
โปรดกรุณา ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเกิดว่า
พาดพิงถึงผมให้ผมชี้แจง ผมขอชี้แจงสั้น ๆ ว่าเมื่อวานหลังจากที่ได้มีการ
เปิดประชุม เนื่องจากองค์ประชุมไม่ครบแล้ว ได้มีสมาชิกจากฝ่ายรัฐบาล
เข้าไปหาผมในห้องหลายคน เพื่อที่จะขอทราบเหตุผลใด ใช้ข้อบังคับ
ข้อใดที่เปิดการประชุม ผมก็ได้ชี้แจงไป แล้วก็ทราบจากผู้เข้าไปบอกอีก
หลายท่านจะเข้ามา แล้วก็บอกว่ายังไม่เข้าใจ ผมเป็นคนขออนุญาตเอง
ว่าถ้าอย่างนั้นผมจะไปชี้แจงเอง ผมจะขอทำความเข้าใจเองว่าเหตุผล
ที่ผมเปิดประชุมนั้นโดยอาศัยข้อบังคับอะไร ผมก็เข้าไปโดยที่คณะกรรมการ
ประสานงานรัฐบาลไม่ได้เชิญ แต่ผมขอทำความเข้าใจ ไม่ได้เชิญ ผม
เกรงว่าจะเข้ามาเรื่อย ๆ เพราะไม่เข้าใจหลายคน ผมถือโอกาสว่า
ให้ผมชี้แจงที่เดียวดีกว่า ผมก็เข้าไปชี้แจงว่า ผมอาศัยข้อบังคับอะไรที่
เปิดประชุม เมื่อชี้แจงจบ ผมก็ออกไป ส่วนขั้นตอนที่ฝ่ายวิป (Whip)
รัฐบาลจะจัดทำอย่างไรมัน ก็เป็นเรื่องของวิปฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน
ทำอย่างไรก็เป็นเรื่องของฝ่ายค้าน ผมถือว่าผมเป็นประธานไม่เกี่ยวข้องกัน
แต่ละฝ่าย เพราะฉะนั้นขอทำความเข้าใจตรงนี้ให้รับทราบ เพราะจะมี
การอภิปรายไปมากมาย แล้วถ้าหากว่าการประชุมเมื่อวานมีอะไรบกพร่อง
จนกระทั่งทำให้การประชุมวันนี้ไม่สู้จะเรียบร้อยนัก ผมในฐานะที่ทำหน้าที่
ได้ทำหน้าที่ เป็นประธานของที่ประชุมจากพวกเรา เลือกให้ผมทำหน้าที่แทน
ผมต้องขอภัยและขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียวว่า ถ้าหากจะมีข้อบกพร่องเกิดขึ้น
จนกระทั่งเมื่อวานและวันนี้ไม่สู้จะเรียบร้อย ผมต้องขอภัยจากท่านสมาชิกด้วย
คิดว่าคงจะเข้าใจเท่านั้น ขอเชิญที่ทรงธรรม คุณประภักผมได้จัดคิวไว้แล้ว

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ การกระทำหน้าที่
 ของท่านประธานเมื่อวาน ท่านประธานไม่ผิด ท่านประธานทำถูกต้องแล้ว
 เพราะว่าการนับองค์ประชุมเมื่อวานนี้ อย่างไรก็ตามไม่ครบองค์ประชุม
 ท่านประธานก็สั่งปิด อันนั้นเป็นสิทธิอันชอบธรรม และสิทธิเป็นหน้าที่ที่ท่าน
 ประธานจะต้องกระทำนั้นก็ถูกต้อง ท่านประธานไม่ผิด และผมก็อยากจะ
 ชี้แจงกับเพื่อนสมาชิกที่เป็นมา ๒ สมัยด้วยว่า การที่ ส.ส. จะอยู่ในห้อง
 ประชุมหรือไม่นั้นเป็นเอกสิทธิ์ของ ส.ส. แต่ละคนที่จะใช้ดุลยพินิจว่า
 สมควรจะอยู่หรือไม่ในช่วงนั้น ระยะเวลา เวลานั้น ท่านประธานที่เคารพ
 ผมก็ทราบเห็นว่าท่านประธานไม่มีอำนาจที่จะบังคับให้ ส.ส. นั่งอยู่
 กับที่เป็นสำนักและหน้าที่ของแต่ละคน แต่ละคนจะต้องสำนึกว่า ในตรงนั้น
 เวลานั้นสมควรอยู่หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ก็มองเห็นชัด ๆ แล้ว
 นี้ครับว่า ใครเป็นใคร ท่านก็รู้ว่าในระหว่างที่เราพิจารณากฎหมายนั้น
 ก็มี ๒๐๐ กว่าคนครบองค์ประชุมใช้ไหม ก็แสดงว่าฝ่ายค้านให้ความร่วมมือ
 กับรัฐบาล ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด ไม่ใช่ไม่ให้ความร่วมมือ สภา
 ไม่ให้ความร่วมมือ แต่ที่นี้เราได้ตกลงกันไว้แล้วว่าจะให้คุณสมัคร สุนทรเวช
 พุดเป็นคนสุดท้าย ขณะนั้นผมนั่งอยู่ในห้องปฏิบัติการของฝ่ายค้าน คุณสมัคร
 ก็รวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ และก็เดินเข้ามาในห้องประชุม
 พอคุณสมัครเข้ามาขมมือเท่านั้น ก็รีบชิงปิดการอภิปรายเสียก่อน ถ้าหาก
 ว่าเรามีน้ำจิตน้ำใจต่อกันสักนิดหนึ่ง บรรยาการการประชุมจะไม่ประสบ
 ปัญหาแบบนี้ ผมเองก็ไม่อยากจะทำให้เกิดขึ้น เสียภาพพจน์ของสภา แต่
 เกิดขึ้นเพราะอะไร และท่านจะมาบอกว่าฝ่ายค้านตีรวน ไม่ใช่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม
 ผมขอชี้แจงตรงนี้ทีเดียว เพราะว่าเดี๋ยวจะไปกันใหญ่ เมื่อวานผมเห็นคุณสมัคร
 เข้ามาผมก็พยายามดูในฐานะที่เป็นหัวหน้าพรรค บังเอิญก่อนที่คุณเด็ดดวง
 จะขมมือคุณสมัครไม่ได้ขมมือ บังเอิญผมก็เลยนึกว่าคุณเด็ดดวงจะเป็นคนพุด
 ต่อไป ตรงนี้ทีเดียวเท่านั้นเอง เพราะคุณสมัครได้พุดเมื่อสักครู่นี้เหมือนกัน
 ว่าถ้าคุณสมัครได้ขมมือ ผมในฐานะที่เป็นประธานต้องให้เกียรติหัวหน้าพรรค
 ผมจะชี้คุณสมัครก่อนคุณเด็ดดวง แน่แน่นอนเท่านั้นเอง เชิญต่อเลย

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ก็เขากำลังเข้ามา
ท่านประธานก็ชิงปิดเสียก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : อย่างน้อยที่สุด
ก็ต้องให้พูดกัน เพราะเป็นกฎหมายสำคัญ กฎหมายนี้เรารู้ว่าเป็น
กฎหมายสำคัญ จะประชุมกันตึกดินแด่ไหนก็ได้ ในสมัยก่อนนั้นประชุมกัน
ถึงตี ๑ ตี ๒ เราก็ประชุมกันมาแล้ว ถึงตี ๓ ตี ๔ เราก็ประชุมกันมา
ทำไม่รีบปิดนี้รีบปิดหน้าผมไม่เข้าใจ ใครที่ทำให้บรรยากาศในสภาเสีย
ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลกันแน่ ผมขอเรียนถามท่านประธาน ขอถาม
เพื่อนสมาชิก ผมให้ความร่วมมือมาตลอด แล้วท่านจะว่ารัฐบาลไม่ได้สิ่ง
ก็รีบสั่งนี้ครับ รีบเป็นตัวแทนของใคร ของรัฐบาล อย่าเพิ่งยกครับ
ผมยังยาว ยังพูดอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม
กรุณาอย่ายาว

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ไหน ๆ จะให้ระบายความรู้สึก ก็ให้ระบายเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระบาย
นิดเดียว เพราะว่าไม่ใช่เรื่องยุติอะไร ผมเห็นว่าเพื่อความสบายใจ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : มันอัดอัดครับ
แล้วผมระบายให้ฟัง แล้วต่อไปบรรยากาศจะได้ดีขึ้น ท่านประธาน
รู้ไหม กรณีกฎหมายลิขสิทธิ์ทุกคนก็อยากให้ผ่านโดยดีโดยสะดวก
แต่เหตุการณ์มันเกิดขึ้นอย่างนี้ท่านประธานรู้ไหม ผมเปิดเผยก็ได้
ขณะนี้ฝ่ายค้านเขาจะสงวนคำแปรญัตติทุกมาตรา มันยิ่งไปกันใหญ่
ถ้าเราไม่ร่วมมือกัน ไม่จับมือกัน เอาเสียงข้างมากมาบีบบังคับฝ่ายค้าน
เอาตามใจชอบอย่างนี้ อะลุ่มอล่วยกันสิครับ ผมเป็นผู้แทนมาตลอด
๒๐ กว่าปี ๒๕ ปี ไม่เคยเห็นครั้งใดสมัยใดที่ตั้งคณะกรรมการมาธิการโดย
พรรคฝ่ายค้านไม่ยอมเป็นกรรมการ อันนี้เป็นประวัติศาสตร์ที่จะ
จารึกไว้ว่า การประชุมครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ตั้งคณะกรรมการมาธิการโดย
ไม่มีฝ่ายค้านเข้าไปร่วม แล้วฝ่ายค้านก็จะขอแปรญัตติทุกมาตราด้วย
แล้วจะสงวนคำแปรญัตติด้วย ผมไม่อยากจะให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น
ฝ่ายค้านเสนอไปรัฐบาลเคยสนองตอบความต้องการของฝ่ายค้าน

อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ พระราชบัญญัติกระเทียมแค่ ๗ มาตรา ก็ถูกวิปฝ่ายรัฐบาลสั่งไม่ให้รับ เราก็แพ้ไปตามระเบียบเพราะเสียงเราน้อยกว่า ถ้าเสียงเรามากเราก็เป็นรัฐบาล เพราะเสียงเราน้อยเราถึงเป็นฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นอย่าไปใช้คำพูดว่า พฤติกรรมของฝ่ายค้าน พฤติกรรมของฝ่ายค้าน มันก็พฤติกรรมของฝ่ายรัฐบาล พฤติกรรมของ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลแจกเช่นเดียวกัน ต่างคนต่างมีพฤติกรรมที่เอาวัดเอาเปรียบ แย่งชิงกัน ช่วงชิงจิ้งหะกัน เพราะฉะนั้นฝ่ายค้านไม่มีทางใดที่จะตอบโต้ฝ่ายรัฐบาลในฐานะที่เรามีเสียงน้อยกว่า เมื่อเราเอาอย่างนี้เขาไม่ให้ความร่วมมือกับเรา ทั้ง ๆ ที่เราให้ความร่วมมือกับเขา ก็มีทางเดียว วอล์ค เอาท์ (walk out) นี่คือเกมการเมืองเกมหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่มีเฉพาะประเทศไทย นานาอารยประเทศเขาก็มีกันเช่นนี้ ขอได้โปรดเข้าใจไว้ด้วย แล้วขอขอบคุณที่ให้ผมได้ระบายความรู้สึก และโอกาสต่อไปขอความกรุณาเพื่อน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล เราอะลุ่มล่วย เราหันหน้าเข้ามาพบกัน จับมือกันเถอะครึบ เพื่อให้สภาของเราเดินตลอดไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวิน

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธาน ผมเสียใจกับเหตุการณ์ ผมไม่เคยคิดว่าในสภาผู้แทนราษฎรนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคมปี ๒๕๓๕ มา เราจะต้องมาขึ้นอยู่กับสถานะของการเผชิญหน้ากันรุนแรงขนาดนี้ ท่านประธาน ถ้าผมไม่ลุกขึ้นมาชี้แจง พี่น้องประชาชนที่อยู่ภายนอกฟังคำอธิบายของสมาชิกบางท่านอาจจะทำให้เกิดความไขว้เขว ฝ่ายค้านคือเสียงข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎร เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรคือฝ่ายรัฐบาล ผมไม่ปฏิเสธว่าใน ๓๖๐ คน ไม่ว่าจะเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อย เราก็มีสิทธิที่จะรักชาติ รักผืนแผ่นดิน รักและพิทักษ์ผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกัน มีการพูดจากันว่าเมื่อเสียงข้างน้อยไม่ได้ตั้งใจก็ตีรวนในสภา จนก่อให้เกิดความวุ่นวาย ท่านประธาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดขึ้น ๒ ครั้ง แล้วครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓

สิ่งที่เราจะต้องมาพิจารณาทบทวนกัน ถ้าจะมองว่าเสียงข้างน้อยไม่ได้ตั้งใจ แล้วก็ตีรวนในสภา นับตั้งแต่วันพุธแรกที่เราได้เปิดสมัยประชุมครั้งนี้ มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนที่จะถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒ ฉบับด้วยกัน พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ทำไมทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยเราถึงร่วมกันในการพิจารณาจนสำเร็จลุล่วงในชั้นวาระรับหลักการวาระที่ ๑ ถ้ามองว่าร่างพระราชบัญญัติเงินตราซึ่งเป็นกฎหมายฉบับที่ ๒ ที่เข้าสู่สภา ทำไมทั้งเสียงข้างน้อยและเสียงข้างมาก เราจึงร่วมกันพิจารณาจนแล้วเสร็จ ทั้ง ๓ วาระ กรรมเป็นเครื่องส่อเจตนา ท่านประธานที่เคารพ มีการเลื่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จากวาระที่ ๓๖ เข้ามาพิจารณาต่อจากร่างพระราชบัญญัติเงินตรา ทั้ง ๆ ที่ไม่มีการตกลง นั่นคือปัญหาในวาระแรก ในครั้งแรกที่เกิดขึ้นในการประชุมเมื่อวันพุธ ฝ่ายค้านไม่เคยได้รับรู้เรื่องนี้ การนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาโดยเร่งรีบ ทั้ง ๆ ที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ มีความผูกพันหลายอย่าง ไม่เฉพาะแต่เป็นกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวินเราอย่าไปลงลึกเรื่องพระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้ว

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมเข้าใจครับท่านประธาน แต่ผมจำเป็นต้องชี้แจง ท่านประธานครับได้โปรดเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงว่าบรรยากาศมันอย่างไร คือผมไม่อยากจะเจาะลึกไปถึง เพราะตัวพระราชบัญญัติเราได้อภิปรายนานแล้ว

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ อีกนิดเดียวครับ ท่านประธาน ผมกำลังจะจบครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เมื่อมีการเลื่อนในขณะที่ทุกฝ่ายคือฝ่ายเสียงข้างน้อยไม่พร้อมก็เกิดปัญหาคือ ต้องนับองค์ประชุมแล้วก็ปิดประชุมมาครั้งที่ ๒ เหตุการณ์เมื่อวานนี้ กฎหมายฉบับนี้ผูกพันทั้งพี่น้องประชาชนทั้งประเทศจะต้องไปผูกพันกับนานาประเทศในประชาคมโลก มีผู้ต้องการอภิปรายอีกหลายคน เพียงแต่อดทนกันอีกสักนิดผมถามว่าถ้าเราจะประนีประนอมกันในขณะที่เมื่อสักครู่นี้เราเสนอกรรมาธิการเกินไปหนึ่งท่านก็ยังถอนกันได้ ถามว่าเมื่อวานที่เสนอปิดถ้าจะเปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านอภิปรายอีกสัก ๒ - ๓ คนเพื่อบรรยากาศที่ดี เพื่อรับข้อมูลที่แน่ชัด เหตุการณ์จะลุล่วงไปด้วยดีไหมครับ ท่านประธาน ลุล่วงไปด้วยดี เป็นเพียงขอมหัทึกไม่ขอมงอแต่เพียงนิดเดียวทำให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้น ในมุมมองของฝ่ายรัฐบาลอาจจะมองว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งจะเกิดประโยชน์กับชาติบ้านเมือง ทางด้านเศรษฐกิจ ทางการค้า แต่ในมุมมองของเสียงฝ่ายค้านเรามองว่านั่นเป็นสัญญาทาสก็เลยเกิดความหักล้างกัน ท่านประธานครับ ต่อไปนี้จะอะไรที่ประนีประนอมกันได้ ผมอยากวิงวอนฝ่ายเสียงข้างมากให้คำนึงถึงเหตุถึงผล เหตุผลที่ฝ่ายค้านไม่ให้ความร่วมมือกับสภาแล้วเกิดความวุ่นวาย ๒ ครั้งและ ๓ ครั้งในวันนี้ เกิดขึ้นโดยพื้นฐานเดียวกัน และประเด็นเดียวกันคือเรื่องร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ซึ่งเราถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติสัญญาทาสที่เราจะต้องเป็นทาสต่างประเทศ กราบเรียนเพื่อความเข้าใจครับท่านประธานขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณชิงชัย แล้วก็กลับไปคุณสุวิทย์

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่
 ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจำไม่ผิดผมคิดว่าขณะนี้เรากำลังพูดเรื่องการหารือกันอยู่
 หลังจากที่บรรยากาศในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ค่อนข้างจะเกิดความสับสนเล็กน้อย
 ผมเรียนกับท่านประธานว่า ที่ผมจะต้องพูดหรือใช้คำว่าอภิปรายก็ได้ ผมจะพูดกับท่าน
 ประธานโดยตรง ประเด็นสำคัญสูงสุดที่เราต้องใช้กันในรัฐสภานี้คือ เรื่องของเหตุผล
 และต้องเป็นเหตุผลที่เหนือเหตุผลธรรมดาด้วยซ้ำไป เราถึงจะใช้ในที่ประชุมแห่งนี้ได้
 เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าจะดำเนินท่านประธานก็คงไม่ผิดนัก ทุกท่าน
 ทั้ง ๓ ท่านว่า หลายครั้งที่ผลได้เกิดจากการใช้ถ้อยคำในการอภิปรายในรัฐสภานั้น
 มาจากการให้เกียรติกัน อะลุ่มอล่วยกันพอสมควร แล้วถ้อยคำนั้นบังเอิญมันไปเสียดสี
 สภาแห่งนี้ก็ว้อว้อสูงสุด เรื่องความรู้สึกและศักดิ์ศรีเมื่อไม่มีการยอมกัน ก็จะต้อง
 มีการใช้อารมณ์กันบ้างก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ผมจะไม่เรียกว่าเป็นพฤติกรรม
 แต่เป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของนักการเมือง การแสดงออกในทางการเมืองนั้น
 มีข้อสรุปด้วยการลงมตินั้นแหละครับ มตินั้นเมื่อชนะกันแล้วสำนักส่วนหนึ่งของ
 นักการเมืองนั้นจะต้องเคารพ ในเสียงที่แพ้คือเสียงข้างน้อย แต่ต้องยอมรับในเสียง
 ที่ชนะคือเสียงข้างมาก การแสดงออกอย่างนั้นก็ถือว่าเป็นกระบวนการประชาธิปไตย
 ที่ถูกต้องแล้วละครับ -----

ที่นี้การประชุมรัฐสภานั้น ถ้าเราต้องเคร่งครัดในกรณีของการอภิปราย ถ้าไม่เกี่ยวข้องกับเหตุผลในประเด็นนั้นแล้ว ถ้าท่านประธานได้มีการ ทักท้วงและได้มีการตำหนิกันบ้าง ผมว่าไม่มีใครไปทะเลาะกับท่านได้ เพราะฉะนั้นแล้วที่ผ่านมามีทั้งหมดนั้น ผมกราบเรียนและก็วิงวอนท่าน ประธานทั้ง ๓ ท่านว่า ถ้านอกประเด็นจนเกินไปนัก หรือซ้ำซ้อนกันจน ไม่สามารถฟังกันต่อไปได้แล้วนั้น ขอความกรุณาท่านจะต้องเตือนสติ และต้องให้เข้าสู่ประเด็น และใช้ถ้อยคำที่ไม่ใช่การเสียดสีกันจนเกิด ความคิด เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกันได้ ไม่ว่าจะท่านผู้อภิปรายนั้นจะเป็น ฝ่ายใดก็ตาม ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ตาม หรือแม้แต่ เป็นท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่บนที่นั่งก็ตาม ถ้าท่านได้ทำหน้าที่ที่จะต้องค่อนข้าง เข้มแข็งแล้ว บรรยากาศในการประชุมรัฐสภานั้นจะมีเหตุผลมากขึ้น กระผมเคารพในความคิดเห็นทุกด้าน แต่มีความรู้สึกอย่างหนึ่งว่า ถ้า การที่เราต้องมาใช้วิธีการตั้งรัฐบาลไปจากประชาชนอย่างที่เราอยู่นี้ แล้วการบริหารชาติบ้านเมืองนั้นจะต้องคำนึงถึงเสถียรภาพของรัฐบาลนั้น ว่า จะต้องมิผู้สนับสนุนเกินกว่ากึ่งหนึ่งถึงจะเป็นรัฐบาลได้นั้น การที่จะ ต้องโหวตแล้วขณะนั้นไม่ใช่การใช้เสียงข้างมากลากไป อยากกราบเรียน อย่างนั้นว่าเราผ่านการเป็นรัฐบาลและการเป็นฝ่ายค้านมาด้วยกัน จน มองหน้ากันมาก็รู้แล้วว่าใครเคยบริหารประเทศ ใครเคยเป็นรัฐบาล ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลมา จนจำกันได้สนิท เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อถึงวันนี้ ผมกราบเรียนท่านว่า ถ้าตราบใดที่เรายังหาข้อสรุปในการดำรงอยู่ ของรัฐสภานั้นได้ เกี่ยวข้องด้วยภาพพจน์ ภาพพจน์ของสภาผู้แทนราษฎร นั้น ไม่ได้เกี่ยวกับใครเลยนอกจากพวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ไม่ว่าจะ เป็น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ตามแต่ การแสดงออกนั้นผมเชื่อว่าประชาชนนั้นมีจิตสำนึก มีความเข้าใจต่อสายตาที่ได้มองเห็นและต่อหูที่ประชาชนได้ยินว่า อะไรคือเหตุผลที่ควรยอมรับ เพราะฉะนั้นแล้วท่านประธานที่เคารพ เราเองนั้นหาข้อสรุปในเรื่องประชาธิปไตยนั้น ใครก็หาได้ทั้งนั้นว่า อะไรคือความถูกต้องหรืออะไรคือความชอบธรรม แต่ในขณะนี้สิ่งทั้งปวง ที่เกิดขึ้นที่เห็นออกจะดูวุ่นวาย ซึ่งปกติแล้วบรรยากาศของประเทศ ประชาธิปไตยนั้น ถ้านักการเมืองแสดงออกมากมาย เขาถือว่าเป็น บรรยากาศปกติ ถ้าเงียบไม่มีอะไรเกิดขึ้นนั้นค่อนข้างจะผิดปกติ เพราะฉะนั้นแล้วจะวุ่นวายกันอย่างไรก็แล้วแต่ ผมก็ยังถือว่านี่คือ

ความปกติบนวิถีทางประชาธิปไตย แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นกรอบของการแสดงออกนั้น จะต้องถูกกำกับด้วยสำนึกเสียก่อนเป็นเบื้องต้น และที่สำคัญนั้นก็คือถ้าเกิดความไม่พอใจกันในหลายกรณีที่จะต้องแสดงออกนั้น เขาให้ท่านประธานนั้นแหละครับ เป็นผู้กำกับการแสดงของนักการเมือง เพราะฉะนั้นความเข้มแข็งของท่านและท่านก็ไม่ต้องกลัวการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ผมไม่ให้สิทธิหรือผมไม่ให้เกียรติผู้แทนราษฎร ถ้าถึงบรรยากาศที่ท่านจะต้องใช้อำนาจของท่านแล้ว กระผมกราบวิงวอนให้ท่านจงใช้ทันที ไม่อย่างนั้นแล้วบรรยากาศจะเป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ สภาแห่งนี้เรามีส่วนรับผิดชอบร่วมกันทุกคน ภาพความเสียหายและความไม่เต็มใจต่อรัฐสภานั้น ผมว่าไม่มีใครชื่นใจหรือยกครับ ทุกคนก็เสียใจ เพราะฉะนั้นเมื่อถึงบรรยากาศของการหารือวันนี้ ผมจำเป็นต้องหารือกับท่านทั้ง ๓ เพื่อให้ปรากฏว่าที่เวลานี้บัดนี้สมควรแล้วที่เราจะต้องทำให้บรรยากาศโดยใช้อำนาจของสภาโดยใช้อำนาจของท่านที่มีอยู่นั้น ควบคุมให้เป็นไปตามทิศทางที่น่าจะเป็นไปได้ ผมขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอ
คุณสุวิทย์เป็นคนสุดท้าย

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม ท่านประธานครับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสักครู่นี้ ๗ ที่ผ่านไป แล้วผมได้ขออนุญาตท่านประธานพูด ท่านประธานบอกให้รอ แล้วก็ให้โอกาสผมได้พูดในขณะนี้ ผมพูดไว้เมื่อสักครู่นี้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นประวัติศาสตร์ เป็นรอยต่างพริ้วของรัฐสภาไทยในรอบ ๖๐ ปีตั้งแต่มีการตั้งรัฐสภานี้มา ไม่เคยมีครั้งไหนที่มีการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้ในสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ท่านประธานครับ ผมอยากจะพูดถึงหลักการว่า การจัดตั้งคณะกรรมการมาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๓ วรรคสี่ ได้กำหนดไว้ว่า กรรมการสามัญนั้นจะต้องเป็นไปตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองต้องเป็นสัดส่วนกันกับสภาใหญ่ เหตุผลที่ต้องการให้มีตัวแทนของพรรคการเมือง

ทุกพรรคในคณะกรรมการนั้น ก็เสมือนหนึ่งว่าเราตั้งตัวแทนของสภา
แห่งนี้ไปเพื่อที่จะพิจารณากฎหมาย โดยจะต้องรับฟังความคิดเห็นทั้ง
๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายเห็นด้วยหรือไม่
เห็นด้วย เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ตรงนี้อาจจะมีจุดโหว่ช่องว่างที่ไม่ได้
กำหนดไว้ชัดเจนว่า คณะกรรมการวิสามัญนั้นจำเป็นจะต้องมีสัดส่วน
หรือมีสัดส่วนก็ตามในรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมยังไม่ได้อูในรายละเอียดที่ชัดเจน
แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า โดยหลักการแล้วการทำงานของ
ของคณะกรรมการนั้น เท่ากับเป็นการทำงานของตัวแทนของสภา
ผู้แทนราษฎรหรือสภาเล็กนั้นเอง เมื่อการทำงานของคณะกรรมการ
นั้นเท่ากับเป็นการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องมี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคการเมือง ทุกกลุ่มการเมืองในสภา
ผู้แทนราษฎรร่วมในคณะกรรมการชุดนั้น นี้เป็นเจตนารมณ์และก็เป็น
หลักการที่ถูกต้อง เพราะเราพูดเสมอว่าคณะกรรมการนั้นเปรียบเสมือน
สภาเล็ก ท่านประธานครับ แต่ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ปรากฏว่าไม่มี
ตัวแทนของคณะกรรมการในส่วนองฝ่ายค้านร่วมอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้
และก็ไม่เคยมีมาก่อนที่ฝ่ายรัฐบาลจะเสนอชื่อพรรคฝ่ายค้านเข้าร่วมเป็น
กรรมการในลักษณะอย่างเช่นที่เกิดขึ้น -----

เพราะฉะนั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ การทำงานของสภานั้น เราพูดอยู่เสมอว่า อย่าให้เผด็จการรัฐสภา เข้ามาครอบงำ ผมอยู่ที่ ๒ ฝ่าย ๒ ฝ่ายท่านประธานครับ ผมเห็นสภาพการทำงานในสภาแห่งนี้ เหตุเมื่อฝ่ายรัฐบาลอยู่ด้านฝ่ายค้านออกมาตะโกนร้อง ประท้วงในสภาแห่งนี้ ผมเห็นสภาพของฝ่ายค้านในขณะนี้ก็เหมือนกัน ไม่ได้แตกต่างอะไรกันไปเลย ผมเห็น ส.ส. ที่เป็นฝ่ายรัฐบาลในขณะนี้ร้อง เรียกว่าอย่าให้มีเผด็จการรัฐสภา การใช้อำนาจเสียงข้างมากลากไป ในขณะนี้ก็เกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกัน ท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนว่าการทำงานนั้น ถ้าเผื่อว่าเราไม่ยึดหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับที่เรา มีอยู่ กฎหมายที่เรา มีอยู่แล้วความยุ่งยาก ก็จะเกิดขึ้น การเมืองเป็นการทำงานที่จะต้องทำงานร่วมกันทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน ที่ประชาชนเขาเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ความเห็นของนักการเมืองไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ความเห็นของนักการเมืองไม่จำเป็นต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่ว่าการทำงานนั้น ถ้าเผื่อว่าเราไม่รู้จักในการทำงานที่จะคอมโปรไมส์ (Compromise) หรือว่าหาจุดร่วมกันให้ได้แล้ว การทำงานก็จะมีปัญหาอุปสรรคขัดข้อง เหมือนอย่างเช่นที่เคยเกิดมา การใช้อำนาจเสียงข้างมากในสภานั้น ถ้าเป็นการใช้อำนาจที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ กฎหมาย ใช้อำนาจอยู่บนเหตุผลความถูกต้องแล้ว ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ก็คงจะไม่ทำให้เกิดความวุ่นวายเหมือนอย่างเช่นที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ประวัติศาสตร์อันต่างพร้อมที่จารึกไว้ในสภาแห่งนี้ในวันนี้ เป็นประวัติศาสตร์ที่ประชาชนคงจะต้องจดจำไว้ว่า การทำงานของสภา การใช้อำนาจของสภา การที่เคยไปด่าเขาว่าเป็นเผด็จการรัฐสภาแล้ว ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นมาเป็นอย่างไร ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เราได้หารือเรื่องนี้กันพอสมควร ผมเห็นว่าข้อหารือของท่านสมาชิกทั้งหลาย เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมจะนำคำหารือของท่านไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานอีกคนหนึ่ง ผมขอยืนยันว่าพวกเราเป็นสมาชิกสภาทั้งหมด คงจะต้องช่วยกันแก้ไข และพยายามรักษาสภาของเราให้ได้ นั่นเป็นเรื่องของพวกเราทุกคน ผมจะไม่โทษฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมคิดว่าบรรยากาศวันนี้คงจะต้องขอความร่วมมือ วิงวอนจากพวกเราทุกคน ขอให้ช่วยกันผมจะไม่อนุญาตให้พูดเรื่องนี้แล้ว เพราะว่าเราได้พูดพอสมควรแล้ว ผมจะนำสิ่งต่าง ๆ ที่พูด

ไปหาหรือกับท่านประธานและรองประธานอีกท่านหนึ่งต่อไป แต่ก็ต้องขอวิงวอน
ท่านสมาชิกด้วยว่า เป็นเรื่องของเราทุกคน

ต่อไปเป็นญัตติด่วน เรื่อง ขอให้รัฐบาลใช้อำนาจตามมาตรา ๘
ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของ
พลตำรวจเอก ประมวล อติเรกสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

แต่เนื่องจากว่ามีญัตติในทำนองเดียวกันนี้อีก ๘ ฉบับ คือ

๑. ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ ร่วมกันพิจารณาหาข้อยุติเกี่ยวกับ
อัตราค่าเบี้ยประกันภัย ของคุณประกิจ พลเดช กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๒. ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ พิจารณาแก้ไขปัญหาบริษัท
ประกันภัยไม่ยอมรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ ซึ่งคุณโสภณ เพชรสว่าง
กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๓. ปฏิบัติด่วน เรื่อง ขอให้รัฐบาลพิจารณายกเว้นรถจักรยานยนต์สามล้อเครื่อง รถใช้ในการเกษตร และล้อเลื่อนอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งคุณฉัตรชัย เอียสกุล กับคณะเป็นผู้เสนอ

๔. ปฏิบัติด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ พิจารณาแก้ไขปัญหาและอุปสรรค จากผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งนายอลงกรณ์ พลบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผมเห็นว่าปฏิบัติทั้ง ๔ ปฏิบัตินี้ เป็นปฏิบัติทำนองเดียวกันกับปฏิบัติที่ท่านประมาณ อติเรกสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงขออนุญาตนำปฏิบัติทั้ง ๔ นั้น มาพิจารณารวมกัน ที่ประชุมจะตัดข้อไหนถ้าจะนำมาพิจารณารวมกัน ถ้าไม่ตัดข้อก็ถือว่ามาพิจารณารวมกัน คุณประภัสร์

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธาน
 ผมคิดว่าจริง ๆ แล้ว เป็นความตั้งใจของทั้งสมาชิกฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล
 ที่ได้ สนองผู้คิดที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และขณะเดียวกันเป็นประโยชน์
 สำหรับประชาชนขึ้นมาพิจารณา แต่กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน
 วันนี้อย่าบรยากาศที่เราว่ากันมาทั้งหมด แม้ว่าท่านประธานจะได้ให้ส่วนหนึ่ง
 ในกรณีการที่จะละลายความรู้สึกนึกคิดของตัวเองในกรณีที่อยู่
 ความรู้สึกก็ตาม แต่ผมคิดว่าบรรยากาศในการประชุมวันนี้ยัง เป็นไปใน
 ลักษณะที่ไม่เกิดผลดี ทำไรในกรณีการที่จะดำเนินการต่อไป ผมจึง
 กราบเรียนท่านประธานว่าทั้งนี้ เรื่องที่เกิดขึ้น ผู้คิดที่จะพิจารณาต่อไป
 ทั้ง เป็นของฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล มีแง่มุมหลายแง่มุมที่เราจะต้อง
 พิจารณากัน หรืออย่างน้อยที่สุดก็จะแสดงความคิดเห็นให้ฝ่ายรัฐบาลรับไป
 พิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นกรณีเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยก็ตาม
 ไม่ว่าจะ เกี่ยวกับการที่จะดำเนินการในการแก้ไขปัญหาระยะ
 เบื้องต้นก็ตาม ทุกอย่างมีปัญหาล้วน ผมเห็นบรรยากาศอย่างนี้
 ผมอยากกราบเรียนกับท่านว่า แม้ว่าเราจะเลื่อนไปอีกสักอาทิตย์หนึ่ง
 และ ขณะเดียวกันพวกเรามีโอกาสที่จะพบปะพูดคุยกัน แสดงความคิดเห็นกัน
 และ ขณะเดียวกันสร้างบรรยากาศที่ดีต่อกันแล้ว เราค่อยมาพิจารณากัน
 ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชนมากกว่าในกรณีการใช้บรรยากาศ
 ตรงนี้ในการดำเนินการ ผมกราบวิงวอนต่อท่าน และ ขณะเดียวกันฝ่าย
 รัฐบาลด้วยน่าจะอาศัยระยะเวลาในกรณีที่อะลุ่มอล่วยต่อกัน
 และ ขณะเดียวกันเราเลื่อนไปสักครั้งหนึ่ง แล้วครั้งหน้าเรามาพิจารณา
 ร่วมกัน ผมคิดว่าเราคงจะได้บรรยากาศที่ดีต่อกัน ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย
 ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนถามท่านประธานก่อนว่า เข้าผู้คิด
 หรือยัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังครับ
 กำลังหาชื่อของคุณประกิจอยู่ คุณประกิจหาหรือว่าสมควรจะเลื่อนไปพิจารณา
 คราวหน้า ถ้าเป็นประเด็นเดียวกันก็พูด ถ้าคนละประเด็นอย่าเพิ่งพูด

เราจะได้จบเรื่องนี้ก่อน

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : คือหัวหน้ามอบหมายให้กระผม ไม่ทราบว่าถ้าจะเลื่อนผมก็ยังไม่อภิปราย หัวหน้ามอบหมายให้กระผมมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงว่าจะชี้แจงให้ไหม

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : เรียบถาม ไม่ทราบว่า จะเข้าปฏิบัติอย่างอื่นหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังครับ ยังไม่เริ่มเสนอญัตติ เพียงแต่ว่าผมได้นำญัตติที่จะเข้ามา

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขออนุญาต เมื่อครู่นี้ ท่านปรึกษา เป็นการหารือกับท่านหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หารือครับ มีท่านอื่นจะแสดงความคิดเห็นหารือในเรื่องนี้หรือไม่ คุณเขาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองได้เคยเสนอญัตตินี้เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ปี ๒๕๓๔ เมื่อครั้งที่เราผ่านการเลือกตั้งมาใหม่ ๆ วันที่ ๑๓ กันยายน พอเลือกผู้แทนเสร็จ เข้ามา ญัตติแรกที่เข้าสภาคือญัตติให้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องคลังเก็บภาษีของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แล้วได้มีท่านผู้มีเกียรติอีกหลายต่อหลายท่านได้เสนอเข้ามา ในที่สุดสภาของเราได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาชุดหนึ่ง ศึกษาถึงความเหมาะสมของเบี้ยประกัน ทั้งในความรู้สึกของประชาชนและตัวแทนที่ได้รับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน มีความเห็นพ้องกันว่าเป็นเบี้ยประกันภัยที่เป็นการอุดหนุนประชาชนจนเกินไป จึงได้มีการเสนอญัตตินั้นเข้ามา -----

และในขณะที่เดียวกันคณะกรรมการก็ได้พิจารณาปรับลดเบี้ยประกันภัย
ลงมา แต่กระนั้นก็ตามกรมการเสี่ยงข้างน้อยก็ยังมีความเห็น
คัดค้านกับกรมการเสี่ยงข้างมากเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกัน จนถึง
ปัจจุบันนี้รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ก็ได้มีการประกาศผ่อนผันกันไป
หลายฉบับ แต่กระนั้นก็ได้สร้างความสับสนให้แก่ประชาชนทั่วทั้งบ้าน
ทั้งเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้ที่ซื้อรถใหม่
จะต้องไปเสีย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้อยู่ยังไม่เข้าปฏิบัติ เพียงแต่ว่าจะหาหรือ คุณเซาววินเห็นว่าสมควรจะ
อภิปรายเลยไหม

ร้อยตำรวจโท เซาววิน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อขอหาหรือทางคุณประกิจ ที่คุณประกิจ
บอกว่าให้เลื่อนไปอาทิตย์หน้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เลื่อนไป

ร้อยตำรวจโท เซาววิน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมกำลังจะขอคุณประกิจว่าให้มันเสร็จ ๆ เสียเลยดีไหม เพราะว่ากฎหมาย
มีผลบังคับพ่วงนี้เข้า ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ได้แถลงบอกว่าเลื่อนไปอีก
๑๖ วัน แล้วตำรวจบอกว่าจะจับวันที่ ๑ เวลานั้นมันสับสนไปหมดเลย
ผมกำลังจะหาหรือไปยังคุณประกิจ เพราะว่า เป็นข้อเสนอของคุณประกิจ
ผมก็หาหรือกลับไปอีกที ก็แล้วแต่ที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้
คุณประกิจ เนื่องจากผมก็พิจารณาอยู่แล้วก็เข้าใจคุณประกิจดี แต่เนื่องจาก
ผลเนื่องของปัญหานี้มันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติที่จะประกาศใช้ในวันพรุ่งนี้
ประชาชนอยากฟัง เพราะฉะนั้นขอถอนคำหาหรือได้ไหม คุณเซาววินและ
คุณเสกสรรจะได้เสนอต่อไปเลยคุณประกิจ ผมเข้าใจที่คุณประกิจ
เพราะฉะนั้นก็ขอผ่านเลยนะครับ ก็เป็นอันว่าขอให้คุณเสกสรรเสนอเลย

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ส.ส. ของจังหวัดสุรินทร์
พรรคชาติไทย ผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสกระผม
ได้อภิปรายในญัตติตั้งกล่าวนี้ ในนามที่ท่านหัวหน้าพรรคชาติไทยได้มอบหมาย
ให้กระผมมาดำเนินการอภิปราย ท่านประธาน บรรยายภาคในการประชุม

ในวันนี้ เป็นบรรยากาศที่เงียบเหงาวังเวงพอสมควร แต่นั่นไม่มีปัญหาอะไร แต่ปัญหาว่าปัญหาของบรรดาผู้ที่ใช้รถใช้ถนน ผู้ที่ใช้รถมอเตอร์ไซด์ ผู้ที่ใช้รถจักรยานหรือรถอีแต๋น ผู้ที่ใช้รถจักรยานยนต์แบบสามล้อ สกายน๊อค ความจริงผู้ติดตั้งกล่าวนี้นี้ได้ เข้านาน บรรจุมานาน เราก็ถกเถียงกันในสภาแห่งนี้มากพอสมควรท่านประธาน ในเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ประกันภัยจากรถหรือว่าผู้ประสบภัยจากรถ ได้พูดกันมานาน ได้อภิปรายกัน ในสภาแห่งนี้ ตรงนี้กำลังเกิดความสับสน ผมอยากจะเรียนถาม ท่านประธานผ่านไปจนถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า ปกติแล้วทางฝ่ายด้าน เขาบอกว่าให้มีการยกเลิกมอเตอร์ไซด์หรือจักรยานยนต์เสีย เพราะรถดังกล่าวนี้เป็นรถที่ใช้จำนวนมาก ประชาชนชั้นกรรมาชีพ คนยากจน ใช้กันตามบ้านนอกคอกนา ตามชนบท และก็ให้ยกเลิกกับรถจักรยานยนต์ที่ชาวไร่ ชาวนา ผู้ที่มีรายได้น้อยของประเทศใช้กัน เป็นส่วนมาก ตลอดจนรถตัดแปลงในการเกษตรหรือรถสามล้อ สกายน๊อค จนเวลาขณะนี้ เดียวนี้ ผมพูดตามเรื่องเดิมก่อนท่านประธานว่า ในวันที่ ๑ ตุลาคม อันเป็นวันที่จะถึงในวันพรุ่งนี้จะเป็นวันบังคับให้รถมอเตอร์ไซด์หรือจักรยานยนต์เก่าได้ทำการประกัน ไม่เช่นนั้นก็จะมีการดำเนินการ ตามกฎหมาย แต่อยู่ต่อมาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎกระทรวง ท่านก็แถลงว่าจะมีการยกเลิกในด้านการประกัน สำหรับรถมอเตอร์ไซด์เก่า ก็เกิดความสับสนอยู่ แม้กระทั่งผู้แทนราษฎร ของปีกฝ่ายรัฐบาลเองก็ยังตอบไม่ชัดเจน เพราะบางทีก็ไม่ได้ติดตาม ท้าวโดยละเอียด ในขั้นแรกนี้กระผมอยากจะขอเรียนท่านประธาน ให้ทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าได้มีการประกาศ เป็นกฎกระทรวงหรือยัง และได้ประกาศอะไรบ้างที่มีการยกเลิกการเสียเบี้ยประกัน หรือว่าท่านประกาศ ประกาศเพราะว่าทางด้านประกันภัย เขาไม่รับ ทำประกันหรือไม่ คือในเขตจังหวัดหลายพื้นที่โดยเฉพาะในเขตของ จังหวัดสุรินทร์ที่กระผมอยู่นั้น ก็มีบริษัทที่ทำประกันเขาเมินเฉย ท่านประธานต่อรถมอเตอร์ไซด์หรือจักรยานยนต์ เพราะว่าพวกนี้ เสียเบี้ยประกันน้อยแต่อัตราการเสี่ยงสูง -----

ซึ่งก็ตรงกับคำที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้มีการอภิปรายว่าพื้นที่ของแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน ผมกำลังพูดถึงอัตราความเสี่ยงในท้องถนนของแต่ละจังหวัดไม่เหมือนกัน จะมีผลในการใช้กฎหมายควบคุมไปทั่วประเทศจะก่อให้เกิดปัญหา และในที่สุดก็เป็นอย่างที่เราได้อภิปรายในที่นี้ในสภาแห่งนี้เอาไว้เป็นอย่างดีที่ผมกราบเรียน เพราะฉะนั้นถ้าหากทางรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ได้ซึ่งออกกฎกระทรวงก่อนตามที่เป็นข่าวกันอยู่ ซึ่งกระผมตอนนี้ก็ยังสับสนตอบพี่น้องประชาชนไม่ได้ อยากจะเรียนถามท่านประธานถามไปถึงรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าได้ยกเลิกหรือไม่ ๒. ยกเลิกทำไมถึงยกเลิกเฉพาะรถเก่า หรือมอเตอร์ไซด์ใหม่จะมีการยกเลิกหรือไม่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วการเสียเบี้ยประกันของมอเตอร์ไซด์ บอกตรง ๆ ว่าบริษัทประกันภัยเขาไม่อยากจะทำประกันหรือครับ เพราะไม่คุ้มตามที่ผมกราบเรียนแล้วอัตราเสี่ยงสูง แต่ตรงนี้ก็อาจจะมีผลในด้านการทำประกันในช่วงซื้อรถใหม่ แต่ต่อไปถ้าหากว่าประกันภัยเห็นว่าอัตราเสี่ยงสูงก็อาจจะไม่ดำเนินการ ทั้งนี้ที่เราจะดำเนินการต่อบริษัทประกันภัยนั้นรู้สึกจะไม่มีผลเท่าที่ควร ส่วนทางด้านรถการเกษตรนั้นก็คงจะเป็นปัญหาเดียวกัน เพราะอยู่ในคำถามที่กระผมกราบเรียนท่านประธานถามไปถึงรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่ารถมอเตอร์ไซด์เก่า รถการเกษตร ตลอดจนรถสกายแล็บ หมายถึงสามล้อที่ดัดแปลงส่วนมากจะไว้ใช้ในชนบทใช้เป็นการแก้ปัญหาในด้านการสัญจรไปมาของผู้คนในชนบท ซึ่งได้รับความสะดวกสบาย จึงขอกราบเรียนในเบื้องต้นต่อท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ที่ท่านอยู่ในห้องประชุมตอนนี้ว่าจริง ๆ นั้นเป็นอย่างไร เพื่อท่านที่ได้ฟังการถ่ายทอดการประชุมสภาในวันนี้ได้ทราบว่า จะเอากันอย่างไร การเสียเบี้ยประกันนั้นจะมีผลกันอย่างไร ขอกราบเรียนมาด้วยความเคารพท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุรินทร์ที่ได้ดำเนินการซักถามเกี่ยวกับการประกันภัยสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเรายังเข้าใจกันผิดว่าเป็นการประกันภัยรถยนต์ ความจริงเป็นการประกันเพื่อผู้ประสบภัยจากรถ ขณะนี้ขอกราบเรียนว่าจากข้ออภิปรายของท่านสมาชิกในวันนี้มีผู้ตติ เข้าตอนที่เรามาเป็นผู้แทนกันใหม่ ๆ

ผมก็เป็นรัฐมนตรีใหม่ ๆ กฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาก่อนที่จะเราจะเข้ามารับหน้าที่ เมื่อเข้ามาแล้วผมในฐานะเป็นรัฐมนตรีรักษาการก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ขณะเดียวกันทางสภาเราก็เป็นที่น่าเคารพ น่ายกย่อง น่าเชื่อถือ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการศึกษาหลายแห่งหลายมุม ไม่ว่าจะค่าเบี้ยประกันก็ดี ไม่ว่าจะแง่ของการปฏิบัติภารกิจดี ได้สรุปออกมาให้รัฐบาลได้ดำเนินการ รัฐบาลก็เคารพมติต่อสภานี้ก็ได้ดำเนินการหลายอย่างหลายประการที่สภานี้ได้สรุปส่งไป ไม่ว่าจะเป็นค่าเบี้ยประกัน รัฐบาลก็แก้และประกาศให้เป็นไปตามที่สภาได้มีมติไป จากนั้นทางคณะเจ้าหน้าที่เฉพาะอย่างซึ่งกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ติดตามพฤติกรรมการทำงานที่ให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ได้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ทั้ง ๕ ภาคของประเทศไทย หลาย ๆ สมาคมที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสมาคมผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เราก็ได้ดำเนินการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและประโยชน์ที่จะได้รับของกฎหมายฉบับนี้ ขั้นตอนอะไรต่าง ๆ เราก็ได้ดำเนินการไปตลอดระยะเวลาที่กฎหมายฉบับนี้กำลังจะได้ใช้ เราก็ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องไม่ได้เคยหยุดหย่อน แต่ขณะที่เรานำดำเนินการเพื่อประชาสัมพันธ์นั้นเราก็ได้กำชับกดดันในการปฏิบัติความเตรียมพร้อมต่าง ๆ ในที่สุด ท่านประธานที่เคารพ เราก็เล็งเห็นชัดเจนว่าน่าจะมีปัญหาอีกมากถ้าเราจะยืนยันใช้กฎหมายฉบับนี้ในบางส่วน รัฐบาลจึงได้ตัดสินใจโดยกระทรวงพาณิชย์เสนอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี-----

ได้ชี้แจงอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จะเกิดความสับสน โทลาหลวุ่นวาย แทนที่กฎหมายฉบับนี้จะออกไปเพื่อให้เกิดความสงบอาจจะเกิดความไม่สงบได้ เพราะว่าประชาชนเองหลายล้านคน หลายล้านคน ยังไม่ได้ทำประกัน ถ้ากฎหมายถึงขีดบังคับไปเฮโลทำพร้อมกันก็ทำไม่ทัน ถ้าไม่ทำผิดกฎหมายเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะจับ อาจจะเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่บางคนนั้นใช้อำนาจเถื่อนปรับเอาช่างถนนก็ได้แล้วก็ไม่รู้จักจับจักสั้น รัฐบาลได้พยายามดูประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้และดูความเรียบร้อยของการปฏิบัติตามกฎหมาย เห็นว่าน่าจะเกิดความไม่เรียบร้อย ในช่วงแรกจึงได้มีมติของคณะรัฐมนตรียอมให้กระทรวงพาณิชย์ประกาศกฎกระทรวงยกเว้นรถ ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุรินทร์นะครับ ยกเว้นรถมอเตอร์ไซด์ รถเพื่อการเกษตรอย่างที่เราเรียกว่ารถอีแต๋น รถรับจ้างที่บ้านนอก เรียกว่าสกายแล็บ เป็นที่ชัดเจนนะครับใน ๓ ประเภทนี้ ส่วนรถมอเตอร์ไซด์อีกประเภทหนึ่งยังต้องทำประกันอยู่ที่คือรถมอเตอร์ไซด์ใหม่ เหตุที่ยังต้องเอารถมอเตอร์ไซด์ใหม่ทำประกันนั้นก็เนื่องจากว่าการที่พวกเรานั้นได้มาร้องเรียนต่อทางสภานี้ก็ต่อรัฐบาลนี้ก็คือว่าคนที่มรดกเสีย เบี้ยประกันแพงเมื่ออยู่ในฐานะเสีย เบี้ยประกันได้ สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าใครจะซื้อรถใหม่ รถใหม่คันหนึ่งราคาหลายแสนด ถ้ารู้ว่าจะต้องมีภาระอันนี้ถ้าทำไม่ได้ก็ไม่ควรที่จะไปเสี่ยงกับในสิ่งเหล่านี้ เราก็เลยตัดสินใจว่าสำหรับรถใหม่นั้นขอให้ทำประกัน เพราะว่าตัวเองนั้นอยู่ในฐานะที่รู้อยู่แล้วว่าถ้าซื้อรถจะต้องมีภาระผูกพันอะไรบ้าง เมื่อรู้ว่าทำไม่ได้ก็ไม่ควรที่จะไปซื้อ นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่เราเอารถมอเตอร์ไซด์ใหม่ไว้ก็จะได้เข้าตำราที่ว่าบังคับเอื้อกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ที่ออกใช้ บางคนก็เห็นประโยชน์มาก บางคนก็เห็นว่าไม่น่าจะทำ ส่วนที่จะเห็นเป็นประโยชน์อยู่นั้นเราก็น่าจะเคารพ เพราะเรารู้ว่ากฎหมายฉบับนี้ออกนั้นออกเพื่อคนบาดเจ็บที่ไม่มีเงินรักษา ผมขอยืนยันย้ำกับท่านประธานอีกครั้งนะครับว่ากฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้วเจตนาใหญ่เล็งไปที่คนที่ถูกรถชนหรือตกจากรถแล้วก็ได้ขี่ รถแต่เดินข้ามถนนโดนรถชนเข้าโรงพยาบาลไม่มีเงินรักษา อันนี้เป็นที่น่าเสียหายต่อหลาย ๆ อย่างในบ้านเมืองเรา คนไม่ควรจะตายก็ตาย เพราะไม่มีเงินรักษา คนที่ไม่ควรเจ็บมากก็ต้องเจ็บมาก เพราะว่าถูกปฏิเสธว่าไม่มีเงินติดตัวเข้ามา ไม่มีใครรับรอง แต่ถ้ากฎหมายฉบับนี้

ไว้ใช้อย่างน้อยนะครับถึงจะไม่คุ้มครองคนขับรถแต่ก็คุ้มครองคนบาดเจ็บและ
คนถูกรถชนแน่นอน แล้วคนตายที่ไม่มีเงินจะทำศพ ไม่มีเงินจะทำบุญเป็นที่
กุเรศกุรัง ญาติพี่น้องร้องกระจองอแง อย่างน้อยก็บำบัดบรรเทาไปได้ว่า
ถ้าคนจะต้องตายเพราะถูกรถชนนี่อย่างน้อยมีเงินทำบุญแน่ มีเงินเผาผีแน่
ตรงนี้เราจะเห็นประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้อยู่ เราจึงยืนยันว่าประโยชน์
อันนี้ถ้าจะใช้ก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป คำว่าค่อยเป็นค่อยไปก็คือเราเอา
รถใหม่ไว้มันเอง ปลดรถเก่าออก เราก็จะดูพฤติกรรมหลาย ๆ อย่าง
พฤติกรรมความร่วมมือของรถของบริษัทประกัน พฤติกรรมความร่วมมือของ
เบี้ยประกันที่เถียงกันว่าพอบ้าง เกินไปบ้าง ไม่พอบ้าง ปีนี้ ๖ เดือนให้หลัง
หรือปีครึ่งให้หลัง เราจะเห็นตัวเลขชัดเจน ที่คาดว่าจะอย่างนั้นคาดว่าจะอย่างนี้
จะได้จบกันไป เพราะเราจะได้มีของจริงเอามาพูดกัน ถึงตอนนั้นจะทำได้
แต่ไหนอย่างใด เบี้ยประกันจะเพิ่มจะลดยังมีโอกาสอีกในโอกาสนั้น กระผม
ถึงกราบเรียนท่านประธานว่าขณะนี้เป็นที่ชัดเจนนะครับท่านสมาชิกว่า
๑. รถมอเตอร์ไซด์เก่า รถการเกษตร รถรับจ้างสกายแล็บ ไม่ต้องทำ
ประกัน ๒. รถมอเตอร์ไซด์ใหม่ต้องทำ ขณะนี้ถึงแม้กฎหมายไม่บังคับ
บริษัทที่ขายผ่อนส่ง เขาบังคับอยู่แล้วว่าตามจริงนะครับ ต้องทำประกัน
อยู่แล้ว ๓. รถยนต์ยังต้องทำตามปกติ รถยนต์ทำตามปกติ แต่ขณะนี้ทราบว่า
ยังมีรถยนต์อีกประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คันยังไม่ได้ทำ เข้าใจว่าจะทำไม่ทัน
แล้วถ้าเกิดทำไม่ทันถ้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดจับแล้วโทษปรับสูง
โทษจำคุกมี เนื่องจากกฎหมายฉบับที่แล้วนั้นเขียนโทษไว้สูง เราจึงได้
ดำเนินการขอแก้โทษเพราะอันนี้ไม่ใช่ความผิดอาญาร้ายแรง ไม่ได้เป็น
การประทุษร้ายต่อคนหรือต่อบ้านเมือง มันเป็นเรื่องกฎระเบียบเพื่อ
ความเรียบร้อย เพื่อความสงบของสังคม เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน
เพื่อความร่วมมือในสังคมที่ดี -----

เราก็เห็นว่าไม่ใช่เจตนาร้าย ไม่ควรจะใช้โทษรุนแรง เราก็แก้โทษ แต่กฎหมายยังไม่ทันเข้าสภา ขณะนี้ทราบว่ามันกลลวงก็เรียบร้อยแล้วก็ขอกราบเรียนให้ทราบ

อันที่ ๓ เราได้ทราบว่าหลักปฏิบัตินั้น อีก ๖๐๐,๐๐๐ คันยังไม่พร้อม และจะเกิดถูกละหุกัน ก็ได้มีหนังสือขอความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทยไป ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติกรตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ได้ผ่อนผันการจับกุม สำหรับผู้ที่ไม่ทำประกัน ทำไม่ทัน ไปอีก ๔๐ วัน คือพูดง่าย ๆ ถ้าภาษาชาวบ้าน เขาเรียกว่า ๓ เดือน เพราะฉะนั้นตรงนี้ใครที่ยังไม่ทำก็รีบทำเสีย ตอนนี้เจ้าหน้าที่เขาอาจจะ เจอใครไม่ทำก็อย่าละเว้น อย่างน้อยก็ปิดเรียกเข้าข้างทาง ตักเตือนก็ยังดี แต่อย่าเพิ่งจับกุม ไม่ใช่ทำให้เขาละเว้นปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ใช่ แต่เพื่อความสงบใช้หลักวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ท่านใช้หลักนิติศาสตร์จะทำให้เกิดความวุ่นวาย ผมขอกราบเรียนให้ท่านประธาน ได้ทราบ เพื่อบางทีพี่น้องประชาชนที่ฟังการถ่ายทอดการประชุมสภาในวันนี้ก็คงจะได้เข้าใจและบอกต่อ ๆ กันไป ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

เจ้าของญัตติอีก ๘ ญัตติ

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ฉัตรชัย เอียสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดหนองคาย พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ทางพรรคความหวังใหม่ก็ได้มอบหมายให้ผม เสนอญัตตินี้ เนื่องจากว่าได้รับการร้องเรียนจากประชาชน ในปัญหาเกี่ยวกับเรื่องรถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง และรถใช้ในการเกษตรที่คาดว่า จะมีปัญหาเกิดขึ้น ถ้ามีกฎหมาย หรือระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดใช้แล้ว เพราะขณะนี้บางครั้งการที่รถเหล่านี้จะไปทำประกันก็ได้รับการบิดพลิ้วจากบริษัทประกัน หรือมีการตั้งเงื่อนไขต่าง ๆ นานา ในการทำประกัน เพราะฉะนั้นมันจะเป็นปัญหาสำหรับคนที่จะเป็นเจ้าของรถเหล่านี้ที่ใช้อยู่บนถนน จึงได้ทำญัตตินี้ขึ้นมาเสนอ เพื่ออยากจะให้รัฐบาลไปพิจารณา แต่เมื่อได้รับการชี้แจงจากรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นที่เข้าใจแล้วว่า ขณะนี้กำลังดูแลเรื่องนี้อยู่ และก็รักษาผลประโยชน์ให้กับประชาชน และคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกับประชาชนผมเองก็ไม่ติดใจ แล้วก็จะนำ

เรื่องที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงไปเรียนต่อบุคคลที่อาจจะไม่ได้รับฟังข่าวสารในวันนี้
ให้ได้ทราบเป็นที่เข้าใจ และก็จะดูแลต่อไปอีกว่า ที่รัฐมนตรีทำไปนี้เป็นประโยชน์
ต่อประชาชนหรือเปล่า ท่านประธาน ผมเองก็ไม่ตั้งใจ ขอขอบคุณครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ผม
ประกิจ พลเดช จากที่ทางพรรคชาติไทย ผมและสมาชิกพรรคชาติไทยได้
เสนอญัตตินี้เข้ามา และพิจารณาต่อสภาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้เคย
ได้พิจารณาเรื่องนี้มาแล้ว จึงตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาอัตรา
เบี้ยประกันของรถต่าง ๆ เกิดขึ้นแล้ว ท่านประธาน เหตุผลที่จำเป็นจะต้อง
เสนอญัตติเข้ามาในการพิจารณาใหม่นั้น เกิดเนื่องจากกรณีสิ่งที่เกิดขึ้น
ในกฎหมายฉบับนี้ ถ้าถามว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์
สำหรับประชาชนชาวไทยหรือไม่ ไม่ว่าไปแห่งหนตำบลใดก็ตาม สำหรับ
บุคคลที่มีความเข้าใจในกฎหมายฉบับนี้จะต้องตอบทันที บอกว่า เป็นประโยชน์
แต่ในการเป็นประโยชน์นั้น ในสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น ความเป็นประโยชน์นั้นเอง
ความไม่เข้าใจของบุคคลตามกฎหมายฉบับนี้ยังมีบุคคลอีกจำนวนมาก
ยังไม่เข้าใจ และถามว่ารัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อจะแก้ไขปัญหา ทำให้
ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจเรื่องนี้หรือไม่ ผมก็ขอยืนยันว่า รัฐบาลได้ทำ
เพียงส่วนเล็กน้อย จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่อีกเป็นจำนวนมากยัง
ไม่มีความเข้าใจลึกซึ้งถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากกฎหมายฉบับนี้ และ
ก็มองไกลไปถึงขั้นที่บอกว่า กฎหมายฉบับนี้จะ เป็นฉบับหนึ่งที่เอื้อต่อ
บริษัทประกันภัยต่าง ๆ หรือไม่อีกด้วย-----

ท่านประธานครับ ในสิ่งที่เกิดขึ้นตรงนี้เองจึงจำเป็นต้องเสนอญัตตินี้ขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นในกรณีที่พรรคฝ่ายค้านได้เสนอตั้งแต่เริ่มต้นและขณะเดียวกันหลายท่านก็ได้อภิปราย และขณะเดียวกันจนมีเป็นพระราชบัญญัติขอให้เลื่อนระยะเวลาถึงชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ตาม จนถึงขณะนี้กำลังจะใช้บังคับก็ตาม จะเห็นว่าทางรัฐบาลที่ได้ดำเนินการมานั้น ผมยังเห็นว่าระยะเวลายังไม่เพียงพอในการที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนให้เข้าใจกฎหมายฉบับนี้อย่างถึงแก่นแท้ของมันจริง ๆ และจะเป็นประโยชน์สำหรับตัวเขาอย่างแท้จริงตรงนี้ยังไม่เกิด เพราะผมกลัวโรงพยาบาล ผมกลัวเจ้าหน้าที่ของบริษัทประกันภัย โดยวิธีการอีกเงื่อนงำ มีมากมายหลายวิธีการที่จะดำเนินการตรงนั้นจะทำให้สิ่งที่ได้รับนั้นไม่สามารถที่จะเกิดความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนได้อย่างดี ถึงที่สุด แต่ถ้าถามว่ามีส่วนสามารถที่จะทำได้ดีบ้างหรือไม่ผมบอกเฉพาะส่วนที่เข้าใจเท่านั้นที่จะสามารถต่อรองได้ แต่ถ้าเป็นตาสีตาส่า ขายมา ขายมีที่อยู่บ้านนอกคอกนาของกระผมแล้ว ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เอื้อต่อเขาแม้แต่น้อย กลับเป็นผลร้ายสำหรับตัวเขาอีกด้วยซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่าในกรณีที่เขาอาจจะมียศสักคันหนึ่ง แต่จำเป็นต้องไปนี้จะต้องมีภาระประกันหรือในกรณีคนที่ซื้อรถใหม่ คำว่าซื้อรถใหม่ ไม่ใช่หมายความว่าคนรวยซื้อรถแต่เดี๋ยวนี้มันเป็นเรื่องไขของประเพณีไปแล้วสำหรับคนไทยจะต้องมีรถจักรยานยนต์อย่างน้อยที่สุด เพราะถือว่าจักรยานยนต์เป็นส่วนที่ให้ความสะดวกแก่บุคคลต่าง ๆ ในการที่จะติดต่อสัญจรไปมากันได้ดีที่เร็วที่สุดและสะดวกที่สุดและเร็วที่สุด นั่นคือเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนไทยไปแล้ว และตรงนี้ก็ถามว่าใครเป็นคนสร้างเรื่องไขให้แก่ประชาชนมีความคิดคำนิยมแบบนี้เกิดขึ้นก็ต้องบอกว่ารัฐบาล เมื่อรัฐบาลเป็นตัวเริ่มต้นอย่างนี้ดังนั้นแม้จะมีการที่จะให้บุคคลที่ซื้อรถใหม่และประกันก็ตาม แต่ตรงนี้ก็ต้องถือว่าเป็นสิ่งที่ได้ดำเนินการตรงนี้ไม่ใช่เป็นการดำเนินการ เป็นอุกทหาหรือเตือนใจให้แก่เขาไม่ใช่ครับ แต่เป็นเรื่องของกรณีการที่ที่ทำให้เขาเกิดคำนิยมเสียแล้ว เขาจำเป็นต้องทำ ดังนั้นกระผมขอกราบเรียนตรงนี้ผมกราบเรียนเพียงแต่ว่า ๑. ผมเห็นว่าในช่วงระยะเวลาของการใช้กฎหมายฉบับนี้สิ้นเกินไบน่าจะให้ระยะเวลาที่ยาวไกลไปมากกว่านี้ และขณะเดียวกันทำความเข้าใจ

กับประชาชนให้มากกว่านี้ และประโยชน์จะตกแก่ประชาชนอย่างแท้จริง อันนี้คือประการที่ ๑ ที่ผมอยากกราบเรียน ท่านประธาน

ส่วนประการที่ ๒ สิ่งหนึ่งก็คือเรียกว่าค่าเบี้ยประกัน ในส่วนนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า แม้ว่าจะมีการแก้ไขแล้วก็ตาม แต่การแก้ไขในสิ่งที่ใช้บังคับนั้น ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดในสิ่งที่ชุมชนและในสิ่งที่ไม่ใช่เขตชุมชน กฎหมายฉบับนี้ใช้เหมือนกันหมด ตรงนี้ละครับเป็นข้อแตกต่างกันอีกจุดหนึ่ง สำหรับคนที่ซื้อมอเตอร์ไซด์หรือซื้อรถจักรยานยนต์ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีโอกาสที่จะเสี่ยงภัยสูงกว่ากรณีที่ตาสี ตาสา ขาขาวขาดำที่มีที่อยู่บ้านนอก ที่ซื้อมอเตอร์ไซด์แล้วก็ไปถึงกระท่อมมาแล้วก็จอดทิ้งไว้ทั้งวันแล้วก็ซื้อรถอันนั้นกลับมาบ้านแค่นั้นเอง แต่บุคคลที่ใช้รถมอเตอร์ไซด์หรือรถจักรยานยนต์ในกรุงเทพมหานครนี้ กลับเสี่ยงภัยสูงขึ้นกว่าบุคคลเหล่านั้น ในการใช้งานมีการเสี่ยงภัยสูงขึ้นมากขึ้น ตรงนี้เองเมื่อมีการเสี่ยงภัยอย่างนั้น การเสี่ยงภัยตรงนี้จะใช้เบี้ยประกันนี้เท่าเทียมกันตรงนี้จะระมัดระวังว่าความไม่เป็นธรรมก็เกิดขึ้นเช่นเดียวกัน และในส่วนค่าเบี้ยประกันภัยนี้มีโยงโยงไปถึงบริษัทประกันภัย ผมถามว่าเดี๋ยวนี้มีข้อเสนออยู่ ๒ อย่างก็คือ

๑. อยากให้รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการเอง แต่รัฐบาลก็บอกแล้วว่าไม่ดำเนินการ ให้บริษัทเอกชนมีการแข่งขันในการดำเนินการในเรื่องนี้เกี่ยวกับบริษัทประกันภัย แต่ที่นี้มันเป็นอย่างนี้ครับว่า อาจจะตั้งที่ปรึกษาหรือคณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ประกันภัยประจำอยู่ที่สำนักงานพาณิชย์ในจังหวัดต่าง ๆ ก็ตั้งไป ก็มีอยู่ไม่กี่คนหรือครับ อย่างดีก็คนสองคน คนสองคนรับผิดชอบประชากรทั้งหมดเป็นล้าน ๆ คน ผมไม่ทราบว่าทำงานได้ดีสักแค่ไหน อันนี้ก็ต้องดูกันอีกต่อไปบุคลากรมีพร้อมขนาดนั้นหรือยัง ผมคิดว่าบุคลากรยังไม่พร้อมที่จะทำในขณะนั้น

ประการที่ ๒ บริษัทประกันภัยผมถือว่าเป็นบริษัทที่บุคคลทั่วไปประกันกับบริษัทประกันภัยเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงภัยสูงเช่นเดียวกัน ทำไมผมต้องพูดอย่างนั้น เพราะบริษัทประกันภัยผมไม่เห็นตรงไหนเลยที่ยอมจ่ายหรือยอมจ่ายตามเงื่อนไขต่าง ๆ อย่างดีที่สุด -----

ท่านลองไปเปิดดูสิครับ บริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทที่ตั้งเงื่อนไขแต่ละข้อ
 ในกรณีทำสัญญาประกันที่เกิดขึ้นนั้น มีเงื่อนไขข้อใดบ้างที่เอื้อต่อคนยาก
 คนจนหรือเอื้อต่อบุคคลที่ทำประกันอย่างดีที่สุดบ้าง มีแต่ความ
 เอารอดเอาเปรียบทุกแห่งทุกมุมอยู่ในหนังสือสัญญาฉบับนั้นอยู่แล้ว นอกจาก
 ตรงนั้นแล้วเดี๋ยวนี้บริษัทประกันภัยที่เกิดขึ้นทั้งหมดยังบอกด้วยว่า ถ้า
 บุคคลใดต้องการที่จะมีการประกันภัยเกี่ยวกับเรื่องรถยนต์เกิดขึ้นก็ตาม
 หรือรถจักรยานยนต์เกิดขึ้นก็ตาม ถ้าเป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้ในสิ่งหนึ่ง
 บุคคลนั้นจะต้องเสียไปด้วยก็คืออะไรครับ คือต้องประกันชีวิตควบคู่กับ
 ประกันภัยบุคคลที่ ๓ ด้วย การที่มีประกันชีวิตเกิดขึ้นเป็นเงื่อนไขในส่วน
 ที่เขาได้อีกส่วนหนึ่ง และเป็นส่วนที่เขาจะได้เบี้ยประกันมากขึ้นอีกส่วนหนึ่ง
 และเป็นการสมประโยชน์สำหรับตัวเขาที่เกิดมีการเจ็บไข้ได้ป่วยหรือตาย
 เกิดขึ้น เขาก็มีสิทธิ แม้ว่าจะจ่ายค่าทดแทนบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น
 แต่นั่นเป็นการสร้างเงื่อนไขของบริษัทประกันภัย ไปดูเถอะครับต่างจังหวัด
 เดี่ยวนี้ทำอย่างนี้ทั้งนั้น ต้องขอบอกว่า ถ้าคุณจะไปประกันรถคุณจะต้องประกัน
 ชีวิตด้วย เขาใช้เงื่อนไขอย่างนี้ นอกจากนั้นบริษัทประกันภัยที่มีอยู่ทั้งหมด
 ไม่เคยมีตัวแทนของเขาอยู่อย่างดีที่สุดก็ทุกจังหวัด บางบริษัทก็ไม่ทุก
 จังหวัด แต่ถ้าเอาส่วนใหญ่จะไม่มีบริษัทประกันภัย เมื่อไม่มีบริษัทประกันภัย
 เสร็จเรียบร้อยแล้วคนที่ต้องการประกันเพราะกรมการขนส่งเป็นตัว
 บังคับที่สุด ก็ต้องไปดำเนินการขอประกัน ก็ต้องวิ่งไปประกันถึงตัวจังหวัด
 หรือจากอำเภอเล็กก็ต้องมาประกันที่อำเภอใหญ่ เสียเวลาในการเดินทาง
 และขณะเดียวกันมาถึงไม่ใช่ว่าที่ที่สามารถจะประกันได้ทันที ท่านเชื่อ
 หรือไม่ว่า มีคำพูดที่ออกจากบริษัทประกันภัยบอกว่า วันหนึ่งหนังสือสัญญาหมด
 นั้นหมดนี้หมดไม่สามารถทำได้ ทำได้แค่ ๑๐ คน ๒๐ คน เสร็จเรียบร้อย
 เขาไม่มีการประกันต่อ อย่างนี้ก็มี แล้วประชาชนต้องกลับไปบ้านเสียเวลา
 เป็นวัน แล้ววันต่อไปก็ต้องมาใหม่อีก และก็ดำเนินการกันอย่างนี้อีก
 ความล่าช้าต่าง ๆ เวลาที่ผ่านมา ก่อนถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ถามว่า
 ประชาชนส่วนหนึ่งเขารับรู้เกี่ยวกับเรื่องประกันภัยหรือไม่ ผมบอก
 เขารับรู้ และเขาจะพยายามที่จะดำเนินการ เขากลับจะถูกปรับ
 เหมือนกัน บางคนที่เขารู้เขากลับเหมือนกัน แต่เงื่อนไขที่ได้มาก็คือว่า
 เมื่อดำเนินการถึงจุด ๆ หนึ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่าเขาไม่สามารถ
 ที่จะประกันภัยได้ นี่ก็เป็นปัญหาที่อยู่ในชนบท ดังนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ผม

ขอประทานกราบเรียนกับท่านประธาน แม้ว่าจะใช้เงื่อนไขในการที่ยึด
 ระยะเวลาเกี่ยวกับรถ ๒ - ๓ ประเภทที่แล้วมา ยึดระยะเวลาไปอีก
 ช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม ในสิ่งนั้นไม่ใช่ไปหมดจากความรู้สึกของ
 ประชาชน ประชาชนยังเห็นว่ารถที่ใช้ในการเกษตรก็ตาม รถจักรยานยนต์
 ก็ตามยังเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับตัวเขาที่จะต้องใช้ และขณะเดียวกัน
 ในชนบทมีความจำเป็นอย่างสูงในกรณีที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้า หรือ
 ขณะเดียวกันรถมอเตอร์ไซด์ใช้ทำาก็ได้ ดังนั้นมีความจำเป็นตรงนี้เอง
 ที่ตัวเขายังเห็นว่าเขาไม่น่าจะมีกรณีการที่จะต้องมีการประกั้นภัย ดังนั้น
 ตัวกระผมที่เสนอญัตตินี้ขึ้นมา เพื่อต้องการชี้แจงให้รัฐบาลเข้าใจว่า
 ประชาชนอีกส่วนเป็นจำนวนมากเขาไม่ต้องการที่จะประกั้นภัย แม้จะมี
 รถ ๓ ประเภท จะยึดระยะเวลาไปอีกก็เดือนก็ตาม ตามที่รัฐบาล
 ดำเนินการออกกฎกระทรวงมาก็ตาม ดังนั้นกระผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่า เงื่อนไขที่เสนอต่อที่ประชุมนี้เพื่อให้พิจารณาของกระผมนั้น
 เพื่อต้องการให้รัฐบาลทบทวนและยกเลิกตรงนี้เสีย เพราะท่านคงจะ
 พิสูจน์แล้วว่าจนถึงบัดนี้ที่ท่านใช้มาตั้งแต่กรณีพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา
 จนถึงบัดนี้ท่านยังทำความเข้าใจให้กับประชาชนทั้งหมดได้ เข้าใจใน
 ปัญหาอย่างถ่องแท้และเป็นประโยชน์อย่างไร ท่านยังไม่ได้ชี้แจง จน
 ประชาชนเข้าใจอย่างแท้จริง ๑ แล้วนะครับ อันที่ ๒ การที่ดำเนินการ
 ตามกฎหมายฉบับนี้ผมยอมรับว่าเป็นกฎหมายที่ดีมีประโยชน์ แต่ขณะเดียวกัน
 มันไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของประชาชนในขณะนี้ ดังนั้นการยึดระยะ
 เวลาของท่านไปอีกช่วงระยะเวลาหนึ่งนั้นไม่ใช่เป็นการที่ยึดระยะเวลา
 และก็สอดคล้องกับความรู้สึกของประชาชน กฎหมายของประชาชนต้องการ
 ที่จะไม่ให้มีการประกั้นภัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้เกิดขึ้น แต่ที่นี้ถามว่าความเสี
 ภัยที่เกิดขึ้นสำหรับตัวเขา นั้น เขาสามารถที่จะได้รับการทดแทนด้วยวิธีการ
 อื่นหรือไม่ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนกันอย่างดีก็ให้เขาแค่
 ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง แต่ถ้าเป็นบุคคลที่มี
 ฐานะหรืออะไรก็ตาม เขาก็ต้องใช้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดำเนินการ
 อยู่นั่นเอง ตรงนั้นไม่แตกต่างอะไรกันในการดำเนินการ ดังนั้นกองทุน
 ตรงนี้จะบอกว่าช่วยคนจน -----

ผมขอยืนยันว่าคนจนไม่มีโอกาสที่จะเข้าใจกฎหมายได้เหมือนอย่าง
คนที่สามารถที่จะเข้าใจกฎหมายได้นั้น เป็นคนอีกระดับหนึ่งคือปัญญาชน
เป็นส่วนใหญ่ แต่คนจนนั้นมีแต่ทางเสียเปรียบเนื่องจากเงื่อนโซ่อย่างนี้
และตรงนี้จะเปิดช่องว่างใช้วิธีการต่าง ๆ ในการที่จะโกงรัฐ
โกงเงินกองทุนจำนวนนี้หรือไม่ อันนั้นเป็นดุลพินิจของรัฐบาลที่จะ
ดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัด
พรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตย ตามที่กระผมและคณะได้เสนอญัตติด่วน
เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้มีการพิจารณาในปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจาก
การบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕
นั้น ก็เนื่องจากความสำคัญของกฎหมายดังกล่าวนี้จะมีผลต่อพี่น้อง
ประชาชนทั้ง ๖๐ ล้านคนทั่วประเทศ และเราได้มีการพิจารณากฎหมาย
ฉบับนี้มาในสภาแห่งนี้บ่อยครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕ ถ้าหากว่าจำกันได้แล้ว
เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ปีที่แล้วก็ได้มีการเสนอญัตติด่วนมาเพื่อพิจารณา ทั้งนี้
เพราะเหตุว่าในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๕ นั้น ผลการบังคับใช้ของกฎหมาย
ฉบับนี้จะเริ่มมีผลเหมือนกับวันนี้ได้มีการเสนอญัตติด่วนเข้ามาก็เนื่องจาก
ในวันพรุ่งนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะมีผล ในการพิจารณาตลอดเวลา
ของสภาแห่งนี้นับเข้าเป็นครั้งที่ ๕ เราได้มีการตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นมาศึกษาถึงข้อดี ข้อเสียต่าง ๆ และความสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์
ของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวนั้นคณะกรรมการวิสามัญ
ก็ได้มีการนำเสนอเป็นรายงานต่อที่ประชุมสภาและผ่านการรับรองเพื่อ
ส่งต่อให้รัฐบาลดำเนินการต่อไป แต่อย่างไรก็ตามนั้นถึงแม้ทางรัฐบาล
จะได้มีการเลื่อนการบังคับใช้รบบบางประเภทโดยอาศัยมาตรา ๘ ตาม
พระราชบัญญัติดังกล่าว ได้แก่ รถจักรยานยนต์ รถเพื่อการเกษตรหรือ
ที่เราเรียกว่า รถอีแต่น รวมทั้งรถสกายแล็บก็ดี ยืดเวลาการบังคับใช้
ออกไปอีก ๑๘ เดือน และขณะเดียวกันก็ผ่อนผันยังไม่ทำการจับกุม

สำหรับรถที่ยังไม่ได้ทำประกันภัยตามกฎหมายฉบับนี้ออกไปอีก ๔๐ วัน
แต่ยังมีบทบัญญัติอีกหลายบทบัญญัติที่จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไข ซึ่งประเด็น
ต่าง ๆ นั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าในประเภท
ของรถ ซึ่งได้มีรถทั้งสิ้นอยู่ ๑๑ ประเภท อาศัยตามพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย ๑๑ ประเภทนั้น ด้วยความเห็นอกเห็นใจในพี่น้อง
ประชาชนที่เป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์ รถอีแต๋น รถสกายแล็บ
ซึ่งเป็นรถเก่าได้เลื่อนออกไป ๑๘ เดือนแล้วก็ตาม แต่ยังมีรถอีก
บางประเภทที่จำเป็นจะต้องมีการนำไปพิจารณา นั่นก็คือรถโดยสาร
ในหมวด ๔ ของพระราชบัญญัติขนส่งทางบก ซึ่งในปัจจุบันนั้นก็ให้มี
การทำประกันโดยการวางหลักทรัพย์ ได้ดำเนินการมาก่อนที่กฎหมาย
ฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ เพราะฉะนั้นในประเด็นของประเภทรถนั้น
จึงจำเป็นที่กระผมจะต้องนำกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาล
ที่จะได้มีการพิจารณาว่ารถดังกล่าวนี้จะใช้ระบบประกันของกฎหมาย
ฉบับนี้หรือไม่อย่างนั้นแล้วจะก่อให้เกิดภาวะที่ซ้ำซ้อนกับรถโดยสารที่ใช้
บริการโดยเฉพาะรถโดยสารที่วิ่งระยะสั้นและอาจจะก่อให้เกิด
ผลกระทบในการที่จะเพิ่มอัตราค่าโดยสารและมีผลกระทบต่อ
ค่าครองชีพของพี่น้องประชาชน นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกัน ซึ่งต้อง
ขอกราบขอบพระคุณทางรัฐบาลที่ได้ยอมปรับอัตราเบี้ยประกันตาม
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญของสภาแห่งนี้ นั้น
แสดงถึงการที่รัฐบาลได้ยอมรับต่อความคิดเห็นของสภาแห่งนี้
แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องของอัตราเบี้ยประกันนั้นยังมีอัตราของ
รถบางประเภทที่สมควรจะต้องมีการทบทวน ปรับปรุง แต่สิ่งหนึ่ง
ที่เป็นประเด็นที่สำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนไว้ ณ ที่นี้ก็คือว่าในเรื่อง
ของบทกำหนดโทษ ในส่วนนี้ผมเชื่อว่าคงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน
ที่จะต้องมีการยกร่างแก้ไขพระราชบัญญัติ-----

เพราะเหตุว่าบทกำหนดโทษสำหรับรถที่ไม่ได้ทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีโทษสูงถึง ๑๐,๐๐๐^{บาท} ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ค่อนข้างที่จะขัดต่อความเป็นจริง ถึงแม้โดยอำนาจทางการบริหารจะสามารถขอความร่วมมือไปยังกระทรวงมหาดไทย ไปยังกรมตำรวจให้ดำเนินการสั่งการให้ทางตำรวจนั้นผ่อนปรน ผ่อนผันยังไม่ทำการจับกุมเป็นระยะเวลา ๕๐ วัน ก็ตาม แต่เมื่อครบกำหนด ๕๐ วันแล้ว แน่นนอนที่สุด ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจะละเว้นปฏิบัติตามกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ บทกำหนดโทษดังกล่าวนี้ยังสูงเกินไป และในข้อสังเกตข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ก็ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้เสียใหม่ นอกจากนี้แล้วในเรื่องของคณะกรรมการแพทย์ ตรงนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่จำเป็นที่จะต้องบรรจุไว้ในร่างแก้ไขของพระราชบัญญัติ ซึ่งแน่นอนที่สุดว่าทางรัฐบาลนั้นน่าจะเป็นผู้ได้ดำเนินการร่างแก้ไขขึ้นมา เพราะเหตุว่าคณะกรรมการแพทย์นั้นจะเป็นผู้ที่ให้ความเป็นธรรมต่อผู้ที่ประสบภัย ได้รับความเสียหายในร่างกาย และอนามัย จะเป็นผู้ที่ให้ความเป็นธรรมต่อการกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาล เพื่อมิให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบเกิดขึ้นระหว่างสถานพยาบาลและผู้ประสบภัย และกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ รวมไปถึงในส่วนของบริษัทประกันและรัฐบาล ซึ่งมีส่วนในเรื่องของการสมทบเงินเข้าสู่กองทุน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จึงน่าจะได้มีองค์กรเสริมเพิ่มเติมเข้าไปก็คือคณะกรรมการแพทย์ เข้าไปเพิ่มเติมอยู่ในพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันนั้นยังไม่มีข้อกำหนดไว้ และนี่คือข้อเสนอในการที่จะต้องมีการปรับปรุงเพื่อไม่ให้กฎหมายดังกล่าวนี้มีอุปสรรคในทางปฏิบัติต่อไป

ในประเด็นสุดท้ายนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าในเรื่องของกองทุนเงินทดแทน กองทุนชดเชยผู้ประสบภัยจากรถนั้น ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กรุณาชี้แจง ว่าหลังจากที่มีการเลื่อนการบังคับใช้รถ ๓ ประเภท ออกไปแล้ว ก็ได้มีการเพิ่มสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ที่ทางบริษัทประกันภัยนั้นจะต้องส่งเข้าสมทบกองทุนจาก ๒ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๗ เปอร์เซ็นต์ เพื่อให้มีกองทุนอยู่ประมาณ ๕๐๐ ถึง ๕๕๐ ล้านบาท รวมทั้งการที่รัฐบาลได้สมทบไปส่วนหนึ่ง และกองทุนส่วนนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเข้าไปรับผิดชอบในหลายกรณี ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปรับผิดชอบในกรณีของรถราชการ รถหลวงที่ไม่ได้ทำประกัน หรือในกรณีที่มีการชน

แล้วหนี กองทุนเหล่านี้จะเข้าไป เพราะในส่วนของกองทุนนั้นแม้สิ่งหนึ่งที่ คณะกรรมการวิสามัญได้เคยพิจารณา และเห็นสมควรว่าน่าที่จะได้ มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ก็คือระยะเวลาการบังคับใช้กองทุน ซึ่งน่าที่จะเริ่มบังคับใช้ทันทีที่กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้มีผลบังคับใช้ แต่ ในส่วนนี้ก็ยังมีได้มีการแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการของ กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้น เป็นกฎหมายที่เป็นสวัสดิการสังคม ของคนทั้งประเทศ เป็นประโยชน์ต่อคนยากคนจน เป็นประโยชน์ต่อ พี่น้องประชาชนทั้งที่ด้อยโอกาส ที่อยู่ในชนบทห่างไกล และคนที่ร่ำรวย เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้จะให้ความคุ้มครองกับประชาชนทุกคน โดยมีหลักการว่า เจ้าของรถ เจ้าของยานพาหนะทั้งประเทศนั้นจะเป็นผู้ที่ รับผิดชอบในการที่จะต้องจ่ายเบี้ยประกัน ผมมีประสบการณ์จากเหตุการณ์ ดังกล่าว-----

จึงได้เห็นถึงความสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ได้พบเห็นคนยากคนจนนั้น
 อยู่ตามโรงพยาบาลของรัฐ ไปนอนเฝ้าลูกซึ่งประสบเหตุจากรถสมอง
 ได้รับการกระทบกระเทือน ตัวเองก็ไม่มีเงินมีทองไปนอนเฝ้าอยู่ตาม
 ระเบียงของโรงพยาบาล ไม่มีเงินที่จะจ่ายเป็นค่ายา ไม่มีเงินที่จะจ่าย
 เป็นค่ารักษาพยาบาล ในส่วนนี้เป็นผลดีของกฎหมายฉบับนี้ที่จะให้
 ความคุ้มครองเบื้องต้นอย่างน้อยก็ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
 แล้วในกรณีที่เกิดการเสียชีวิตก็จะมีค่าปลงศพให้ ท่านประธานครับ
 กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายของคนยากคนจน คนที่ทำประกันนั้นจ่ายเงิน
 ไปไม่ได้จ่ายเพื่อตัวเองเลย จ่ายไปให้กับพี่น้องของตัวเอง จ่ายไปให้
 กับญาติสนิทมิตรสหาย เพราะทุกคนที่ประสบเหตุเภทภัยจะได้รับการคุ้มครอง
 อย่าไปคิดเพียงว่าเป็นภาระในการจ่ายเบี้ยประกันเพื่อตัวเองเท่านั้น
 ไม่ใช่ ระบบกฎหมายอย่างนี้ ๑๐๐ กว่าประเทศมีบังคับใช้ ประเทศไทย
 ริเริ่มมา ๒๐ กว่าปีเพิ่งจะมีสำเร็จ สามารถบังคับใช้ได้ก็ในรัฐบาลชุดนี้
 ผมอยากจะกราบวิงวอนเหมือนกับที่เคยกราบวิงวอนมาหลายครั้งหลายหน
 ในการอภิปรายสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ และขอได้โปรดสนับสนุนกฎหมาย
 ฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ และด้วยการเห็นถึงข้อเท็จจริงที่เป็นอุปสรรคอยู่
 ผมดีใจที่ทางรัฐบาลยอมรับ และมีการเลื่อนบังคับใช้รบบบางประเภทออกไป
 แต่อย่าให้กฎหมายฉบับนี้จะต้องล้มลงไป เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้จะเป็น
 ประโยชน์กับพี่น้องทุกคน ๒๐ ล้านคน จึงกราบเรียนท่านประธาน
 และขอฝากประเด็นต่าง ๆ ผ่านท่านประธานไปถึงทางรัฐบาลว่าได้
 โปรดพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามประเด็นตามวาระ
 ที่สมควรต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ร้อยตำรวจโท เชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิตักดีศิริ (ราชบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิตักดีศิริ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ผมขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีที่รับผิดชอบอยู่ใน
 กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งดูแลหน่วยงานกรมประกันภัย ท่านประธานที่เคารพ
 พันเพเดิมของพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกในสมัยที่สภาไม่มีสมาชิกมาจก
 การเลือกตั้ง ถ้าจะผูกกันให้ตรงไปตรงมาก็คือ มาจากกลุ่มบุคคลที่

ผ่านการแต่งตั้งภายหลังจากการยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ที่เราเรียกกันว่าสภา รสช. ในยุคนั้น แน่่อนที่สุดผู้ที่มีอำนาจในสมัยนั้น คืออดีตนายกรัฐมนตรี ที่ผมขอภัยต้องเอ่ยนามทั้ง ๆ ที่ไม่อยากจะเอ่ยถึงถ้าไม่จำเป็น คือนายอานันท์ ปันยารชุน บ่อยครั้งที่พูดต่อสื่อมวลชน ในลักษณะที่พยายามหยาบผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งรวมตลอดถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันซึ่งเป็นรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง พยายามยกว่าตนเองนั้นได้สร้างผลงานไว้อย่างมหันต์ แต่หารู้ไม่ว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้น ได้สร้างความหายนะให้แก่บ้านเมือง ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปทั่วทุกหย่อมหญ้า ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดก็คือ พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม โชคดีที่เรามีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ โชคดีที่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศมีตัวแทนเข้ามา ๓๖๐ คนได้เข้ามาทำการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเขาได้ทันถ่วงที กล่าวคือสภานี้ได้มีการพิจารณาญัตติเรื่องนี้เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ผ่านมา และทำให้มีการประวิงเวลาการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ออกไปในระดับหนึ่ง กระนั้นก็ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าว่ากันไปตามผลของการพิจารณาก็คือจะมีผลใช้บังคับในวันพรุ่งนี้ที่งานประธานที่เคารพ สิ่งทีกระผมอยากจะพูดให้ปรากฏในรายงานการประชุมในวันนี้ก็คือ เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย เป็นเรื่องที่น่าเสียใจที่รัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีที่อยู่ ในกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็น ส.ส. กลับไปรองรับอำนาจที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ไปเห็นดีเห็นงามกับกฎหมายที่ออกมา ย้ายประชาชนสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ให้ผมถูกตัดหัว ผมก็จะพูดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็น การริดเล็ดจากปู เป็นการเอาเนื้อหนูไปปะเนื้อข้าง ธุรกิจประกันภัยนั้นแต่เดิมมันมีอยู่แล้ว เขาอยู่ได้ บริษัทต่าง ๆ ซึ่งตั้งขึ้นมาอยู่ถึง ๕๕ บริษัท ถ้าหากว่าธุรกิจประกันภัยอยู่ไม่ได้ บริษัทประกันภัยทั้งหลายคงไม่สร้างอาคารที่ทำการสูง ๆ ซึ่งเห็นอยู่มากมายตาชด้นไปหมด แก่การที่บังคับให้ประชาชนเจ้าของรถทุกประเภทตามกฎหมายเก่าต้องทำประกัน โดยอ้างว่าเป็นการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้น เป็นการสร้างปัญหาความเดือดร้อน -----

อย่างที่สมาชิกหลายต่อหลายคนรวมทั้งตัวกระผมเองก็ได้อภิปรายไปแล้ว
 เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ว่ารถหลาย ๆ ประเภทถ้าเราจำแนกการใช้งาน
 แต่ละเจ้าของแล้วจะมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง รถบางคันที่ใช้ทำมาหากิน
 แบบวิ่งส่งน้ำแข็งก็ดี วิ่งส่งของก็ดี วิ่งทั้งวันทั้งคืน เสียเบี้ยประกันเท่ากับ
 รถที่เข้าใช้ไปทำงานแล้วก็จอดอยู่ที่ทำงาน เย็นเลิกงานก็กลับบ้าน เขา
 ต้องเสียเบี้ยประกันภัยเท่ากับรถประเภทที่วิ่งกันทั้งวันทั้งคืน นี่คือความ
 ไม่ชอบธรรม นี่คือความไม่ถูกต้อง หรือแม้แต่รถยนต์โดยสาร ท่านประธาน
 เมื่อสักครู่นี้ เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดไปแล้ว รถยนต์โดยสารที่วิ่งใน
 ระยะสั้น อัตราการเสียมันน้อยเพราะอยู่ในชนบทที่ไม่มีประชากรหนาแน่น
 แต่อัตราเบี้ยประกันก็เท่ากัน ตรงนี้แหละครับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้หยิบยกขึ้นมาอภิปรายจนมีการประวิงเวลาการบังคับใช้ของกฎหมาย
 ฉบับนี้ออกไป อย่างไรก็ตามกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศประวิงเวลา
 ประเภทของรถจักรยานยนต์เก่า รถที่ใช้ในการเกษตร และล้อเลื่อน
 บางประเภทที่เราเรียกกันว่าสกายแล็บก็ได้ออกไปอีก ๑๘ เดือน นั้นไม่ใช่
 สิ่งที่ประชาชนนอนตาหลับ ประชาชนก็รอว่าถึงวันหนึ่งข้างหน้าเมื่อ
 ระยะเวลาที่รัฐบาลประกาศโดยกระทรวงพาณิชย์ ประวิงเวลาบังคับใช้
 กฎหมายฉบับนี้ออกไป เขาก็ต้องไปเผชิญกับผลบังคับของกฎหมายฉบับนี้
 เช่นเดียวกัน และในขณะเดียวกันพรุ่งนี้เริ่มบังคับใช้กฎหมายสำหรับ
 รถยนต์ รถอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้อยู่ใน ๓ ประเภทที่ได้รับการผ่อนผันประวิง
 เวลาออกไป ถึงแม้จะประกาศบอกชะลอการจับกุมออกไป ๙๐ วัน แต่เมื่อ
 ครบ ๙๐ วันแล้วประชาชนก็ต้องเดือดร้อนอย่างหนีไม่พ้น แต่กระผม
 อยากจะกราบเรียนว่า นอกเหนือจากที่รัฐบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง
 ไม่ควรที่จะไปรองรับอำนาจของคนที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ถ้าเห็นว่า
 มันจำเป็นจริง ๆ แล้ว ยกเลิกกฎหมายฉบับนั้นแล้วร่างใหม่ เอาความเห็น
 ของคนที่มาจากการเลือกตั้ง เอาความเห็นของคนที่อยู่กับประชาชนที่สัมผัส
 กับชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง เอามาประมวลใส่
 ในกฎหมายฉบับนี้ให้มันมีความสมบูรณ์ มีความยุติธรรมสำหรับการใช้บังคับ
 กับประชาชนผู้เป็นเจ้าของรถ นั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้อง แต่เราก็มอง
 ไม่เห็นว่าจะมีหนทางใดที่รัฐบาลโดยรัฐมนตรีหรืออยู่ในกระทรวงพาณิชย์
 คนหนึ่งคนใดจะออกมาทำในสิ่งเหล่านี้ นี่แหละสิ่งที่กระผมเคยอภิปราย
 เมื่อครั้งไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอภัยที่ผมจะต้อง

ทบทวนข้อความตรงนั้นนิด ๆ แต่ด้วยความเคารพโดยส่วนตัวไม่มีอะไรกับ
 ๗๗๗ ผมบอกว่าเดี๋ยวนี้ท่านเปลี่ยนไป ท่านไปรับใช้นายทุนแล้ว แทนที่ท่าน
 จะเห็นอกเห็นใจคนยากคนจน แก่ไขกฎหมายที่สร้างความไม่เป็นธรรม
 ให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ ท่านกลับไม่ทำ ท่านกลับไปพูดภาษาของนักธุรกิจ
 ในวงการประกันภัย ไปแสดงความเห็นอกเห็นใจบริษัทประกัน รวมทั้งท่าน
 รัฐมนตรีช่วย ขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านจรินทร์ ลักษณะวิสัย ผมอยาก
 จะบอกท่านอย่างตรงไปตรงมาว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มีโทรศัพท์ทางไกล
 จากพังงา โทร. มาขอพูดสายกับผมที่หน้าห้องรัฐสภา เจ้าหน้าที่ใส่เสื้อ
 สีส้ม เอายืนทักมาบอกว่ามีโทรศัพท์ทางไกลขอพูดสายกับผม ผมไปรับสาย
 ถามว่าจากไหน บอกว่าจากพังงา ผมบอกอย่างนั้นช่วยพูดกับท่านรัฐมนตรี
 จรินทร์ดีกว่า เขาบอกอย่างไรรู้ไหมท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วย ซึ่งบังเอิญนั่งอยู่ในที่นี้
 เขาบอกว่าจรินทร์เดี๋ยวนี้จะไม่พูดด้วยแล้ว คนพังงาผิดหวัง นี่เป็น
 ข้อเท็จจริง ถ้าผมพูดความเท็จให้ผมมีอันเป็นไป นี่เป็นโทรศัพท์ทางไกล
 จากจังหวัดพังงาพูดกับผมอย่างนั้นจริง ๆ เขาย่นด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ
 ว่าทำไมรัฐมนตรีจรินทร์จึงไปให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ไปออก ที.วี. เข้าห้าง
 บริษัทประกันภัย เขาบอกว่ารถมอเตอร์ไซด์ที่เขาใช้อยู่ รถปิกอัพเก่า ๆ
 ที่เขาใช้อยู่ มันใช้อยู่ในชนบท แต่ทำไมจะต้องไปเสียอัตราค่าเบี้ยประกัน
 เท่ากับรถที่ใช้ในเมือง เท่ากับรถที่ใช้ทั้งวันเหมือนอย่างที่มีสมาชิกในสภา
 แห่งนี้ได้อภิปรายไปแล้วหลายคน ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากทำลายคนจน ชูดริตเลือดเนื้อ
 ประชาชนคนยากคนจนไปปะคนรวยแล้ว ยังมีส่วนไปหวนกลับไปเป็นหอก
 ทำลายธุรกิจประกันภัย แต่เดิมนั้นผู้เอาประกันภัย บริษัทประกันวินาศภัย
 มีประกันรถตั้งหลายประเภท ประกันชั้น ๑ ประกันชั้น ๒ ประกันชั้น ๓
 อะไรทำนองนั้น แต่ไปนี้เขาบอกว่าเขาไม่ประกันแล้ว ประกันชั้น ๑
 ชั้น ๒ ชั้น ๓ เขามายอมประกันพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
 นั้นหมายถึงว่าบางคนที่ได้ประโยชน์ ซึ่งเป็นคนส่วนน้อยมาก จะเป็นผลให้
 บริษัทประกันวินาศภัยซึ่งเคยทำธุรกิจมีลูกค้าอยู่ปีหนึ่ง ๆ ประมาณการว่า
 ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ราย อาจจะต้องได้รับผลกระทบจากการประกัน
 วินาศภัยตามพระราชบัญญัติเก่า -----

ตรงนี้ก็ เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผมบอกกฎหมายฉบับนี้มันไม่เหมาะสม นอกจากนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ การที่บริษัทประกันภัยทั้งหลายที่บางบริษัทได้ยอม
 เข้ามาอยู่ในเครือข่ายของกฎหมาย อยู่ในกรอบของกฎหมายฉบับนี้ก็ยังมี
 ไม่พียงในการเอาไรด์เอาเปรียบประชาชนอีกเช่นเดียวกัน อย่างที่รู้ท่านประธาน
 แม้จะยกเลิกประวิงเวลาการใช้บังคับรถจักรยานยนต์ไปแล้ว แต่นั่นสำหรับ
 รถเก่า ที่คนที่ซื้อรถใหม่แน่นอนที่สุด อย่างที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเมื่อสักครู
 บอกว่ามีเงินซื้อรถใหม่จะต้องมีเงินทำประกัน แน่แน่นอนส่วนใหญ่ซื้อรถชื่อ
 แบบเข้าชื่อผ่อนส่ง ถ้าไม่ทำประกันบริษัทผู้ขายก็ไม่ขายให้ เพราะฉะนั้น
 ก็ต้องไปทำ แล้วเป็นอย่างไรครับ จังหวัดราชบุรีมีการมาร้องเรียนกับผม
 เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเมื่อวันจันทร์นี้เองท่านประธาน มีผู้เอาประกันรายหนึ่ง
 ไปทำสัญญาเช่าซื้อรถของบริษัทที่ขายรถมอเตอร์ไซด์ ๒๕๐ ซี.ซี. ยี่ห้ออะไร
 ผมจะไม่ระบุเดี๋ยวจะเป็นการโฆษณาเขา เสร็จแล้วก็ไปประกันอยู่กับ
 วิริยะประกันภัย สาธาราชบุรี เสร็จแล้วถึงเวลามีเหตุขึ้นมาปรากฏว่า
 ผู้เช่าซื้อนั้นตายครับท่านประธาน ไปติดต่อกับบริษัทซึ่งเป็นตัวแทนสาขา
 อยู่ในราชบุรีไม่ยอมจ่ายปฏิเสธ นี่เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่าอย่างไร ๆ
 บริษัทประกันภัยก็ยังเอาเปรียบประชาชนอยู่ดี แล้วในที่สุดเขาก็ต้อง
 มาหาผู้แทนราษฎร มาหาตัวแทนของเขา ในการที่จะหาทางคลี่คลาย
 แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน เพราะคนก็ตายไปแล้ว แทนที่จะได้เงินตาม
 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพราะเป็นรถใหม่ที่ไปทำ
 มาแล้วก็ไม่ได้ อยากรู้ก็ตามขณะนี้ท่านประธานที่เคารพ ในวันพรุ่งนี้
 กฎหมายมีผลใช้บังคับให้คนทั่วประเทศรู้หมด แต่กระทรวงพาณิชย์บอกว่า
 ขอความร่วมมือไปยังกระทรวงมหาดไทยผ่อนผันไปอีก ๙๐ วัน ยังไม่มี
 คำแถลงของกระทรวงมหาดไทยออกมาแม้แต่คำเดียวว่า กระทรวง
 มหาดไทยจะเห็นด้วยกับคำขอของกระทรวงพาณิชย์หรือไม่ แต่เจ้าหน้าที่
 ตำรวจซึ่งจะต้องมีหน้าที่ในการดูแลกฎหมาย ดูแลประชาชนในบ้านนี้
 เมืองนี้ให้ทำตามกฎหมาย ถ้าเกิดพรุ่งนี้ตำรวจตามต่างจังหวัดจับชาวบ้าน
 ขึ้นมาแล้วใครจะรับผิดชอบ ความเดือดร้อนเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน
 ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ที่ท่านได้ทำหนังสือ
 ขอความร่วมมือขอผ่อนผันไปยังกระทรวงมหาดไทยว่า ขอขยายเวลา
 หรือประวิงเวลาออกไปอีก ๙๐ วันอย่าเพิ่งจับนั้นทางกระทรวงมหาดไทย

เขามีความเห็นอย่างไร และกระทรวงมหาดไทยได้มีการกำชับหรือ
 สั่งการไปยังตำรวจทั่วประเทศอย่างไร โทษปรับมันสูงท่านประธานครับ
 โทษปรับมันสูงถึงขนาดต้องร้องกันตามปากตรอกหรือในชอกในซอยได้
 อย่างสบาย ๆ เพราะโทษปรับมันเป็นเงินหมื่น ขณะที่เมื่อก่อนเป็น
 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรมีโทษปรับแค่ ๕๐๐ บาทก็ยังไม่
 เล่นกัน ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาทตามข้างถนน นี่โทษปรับมันเป็นหมื่น
 ถ้าหากว่าไม่มีการกำชับกัน ไม่มีการดูแลกันให้ดีประชาชนอีกนั่นแหละ
 ที่หนีไม่พ้นจะต้องได้รับผลกระทบจะต้องถูกจับกุม เจ้าหน้าที่ที่จับกุม
 เอาไปดำเนินคดีระดับสูงก็คงจะรู้ พนักงานสอบสวนรู้ สารวัตรใหญ่รู้ว่า
 กระทรวงพาณิชย์โดยท่านรัฐมนตรีว่าการได้ผ่อนผันไปแล้ว อาจจะทำให้
 กล่าวตักเตือน แต่ถ้ามันไถกันระหว่างทาง มันไถกันระหว่างที่เกิดเหตุ
 เข้าไปในชอกในซอยมีการต่อรองกันตรงนั้น ใครจะไปคุ้มครองประชาชนได้
 ตรงนี้แหละครับ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ท่านจะต้องขอคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย และแถลงออกไปให้ประชาชนทั้งประเทศได้รับรู้
 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศได้รับรู้ หาไม่แล้วตั้งแต่รุ่งนี้เป็นต้นไป
 ประชาชนทั้งประเทศที่เป็นเจ้าของรถ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์เก๋ารถยนต์ใหม่
 หรือแม้แต่รถมอเตอร์ไซด์ก็ตาม คงหนีไม่พ้นจากการที่จะต้องรองรับความ
 บกพร่องของการออกกฎหมายจากคนที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายต่อหลาย
 คนยังเรียกร้องอยากให้รัฐบาลชุดนี้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียโดยสิ้นเชิง
 และถ้าหากว่าเห็นความจำเป็นในการที่จะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์
 รัฐบาลจะยกร่างกันมาอย่างไร มาผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
 ที่มีตัวแทนมาจากการเลือกตั้ง น่าจะเกิดประโยชน์สูงสุด น่าจะรักษาความ
 ยุติธรรม น่าจะรักษาความถูกต้องให้แก่ประชาชน แต่กระนั้นก็ตามสิ่งที่
 รัฐบาลจะต้องทำ ไม่ใช่ไปแก้ที่ปลายเหตุไม่ใช่ว่าจะต้องไปหากองทุนไว้
 สำหรับรักษาผู้คนที่บาดเจ็บล้มตายจากอุบัติเหตุรถยนต์ สิ่งที่รัฐบาลต้องทำ
 ต้องรณรงค์ทุกวันก็คือการให้รู้จักวินัยในการใช้รถใช้ถนน รัฐบาลจะต้อง
 ประกาศรณรงค์ให้ประชาชนที่ขี่มอเตอร์ไซด์ ทุกวันนี้เห็นไหมครับ เวลาติด
 ไฟแดงแต่ละครั้งดาหน้ากันเต็มไปหมด พอไฟเขียวมาเต็มไปอย่างกับปล่อยม้า
 ออกจากช่อง ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นแข่งซ้ายแข่งขวาปาดหน้า

ปวดหลังเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ล้วนแต่เป็นความไม่มีวินัยของผู้ใช้ยานพาหนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนขับที่รถมอเตอร์ไซด์ ถ้าจะคุ้มครองกันจริง ๆ รัฐบาลจะต้องรณรงค์ให้คนเหล่านี้มีวินัยในการใช้รถใช้ถนน แล้วโรงเรียนทุกหลักสูตรจะต้องสอน เวลานี้เด็กตั้งแต่ชั้น ม. ๑ ม. ๒ เด็กอายุ ๑๒ - ๑๓ ปี ที่รถมอเตอร์ไซด์ที่เขาเรียกว่า รถเชอร์รี่ ไปโรงเรียน -----

ตรงนี้รัฐบาลก็ต้องรณรงค์ให้โรงเรียนต่าง ๆ พูดยกับนักเรียน ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองดูแลเด็ก สอนลูกให้ที่รู้จัก อย่างมอเตอร์ไซด์น่าจะขีดขอบ ทางซ้าย ไม่ให้คันเล็กนิดเดียวที่มันเต็มถนนเลย

อีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุด ผมฝ่ายค้านกำลังน้อยเสนอไป ก็ไม่ผ่าน ฝ่ายรัฐบาลเสียงมากในสภาไปแก้ความไม่ยุติธรรมในกรณีที่เกิดขึ้น เหตุ หลักการที่บอกว่ารถใหญ่ชนรถเล็ก พอรถใหญ่ชนรถเล็กแล้ว รถใหญ่ต้องผิดอยู่วันยังค่ำ อย่างมอเตอร์ไซด์ เราติดไฟแดงมันวิ่งมาชนท้าย เราตกลงไปข้างล่างบาดเจ็บ เอาแล้ว เราเดือดร้อนแล้ว ตรงนี้ต้องให้ความยุติธรรมแก่เจ้าของผู้ขับที่รถยนต์ด้วย ข้ามถนนต้องข้ามทางม้าลาย รถชนลงไปต้องเอาแบบต่างประเทศ คนเดินถนนต้องไปซ่อมรถให้แกคนขับรถ เพราะเขาขับมาในช่องทางของเขา แล้ววิ่งไปตัดหน้า ปัญหาเหล่านี้ละครับ จะต้องไปแก้ไข แล้วนั่นแหละครับคือการแก้ไขที่ถูกต้อง ไม่ใช่มาออกกฎหมาย บังคับประชาชน บอกจะหาเงินเข้ากองทุนเมื่อเวลาประชาชนถูกรถชน แล้วจะได้เอาเงินไปรักษาเยียวยา นั่นเป็นการแก้ไขที่ไม่ถูกต้อง ผมขอย้ำ ตรงนี้ว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องไปรณรงค์ให้ผู้คนในบ้านนี้ เมืองนี้ เป็นผู้มีความรับผิดชอบในการใช้รถใช้ถนนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายจรินทร์ ลิขณดิษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลิขณดิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพังงา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมจำเป็นต้องขออนุญาตต่อท่านประธาน ก็เพราะเหตุว่าเพื่อนสมาชิกผู้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ได้กล่าวवादพิงถึงผมในลักษณะการกล่าวอ้างที่ว่า มีประชาชนจากจังหวัดพังงาท่านหนึ่ง โทรศัพท์มาถึงท่าน แล้วก็บอกว่า คนพังงาผิดหวังกับผม ที่ไปเข้าข้างบริษัทประกัน ผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่า ในฐานะที่ท่านเข้ามากล่าวอ้างในสภาแห่งนี้ ท่านจะแตงนวนนิยายขึ้นมาอย่างไรก็ได้ อันนั้นเป็นสิทธิของท่าน แล้วก็จะไม่ขออนุญาตให้ท่านถอนคำพูดหรือครับ แต่เพียงต้องการชี้แจงให้ท่านประธานได้รับทราบว่า ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพังงา แม้จะมารับตำแหน่งบริหารราชการแผ่นดินที่กระทรวงพาณิชย์ แต่ก็ได้ไม่ได้ละเลยพื้นที่จังหวัดพังงา ผมกลับไปเยี่ยมเยียนประชาชนที่นั่นสม่ำเสมอ แล้วก็ขอเรียนชี้แจงว่า ประชาชนชาวจังหวัดพังงาสันนิษฐาน

พระราชบัญญัติฉบับนี้ และเห็นด้วยกับการกระทำการตัดสินใจของผมในฐานะ
 ที่เข้ามาดูแลบริหารราชการแผ่นดินที่กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กฎหมายคุ้มครองผู้ประกอบการนั้น คนจังหวัดผมสนับสนุนและก็เข้าใจ
 เหตุผล หลักฐานพยานอีกอันหนึ่งที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานได้ก็คือว่า
 ถ้าท่านประธานได้ย้อนกลับไปเมื่อสัก ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้ฟัง
 รายการของคณสุทธิตีชัย หยุ่น ที่ออกอากาศทางวิทยุ วันนั้นผมออกไปชี้แจง
 เรื่องความจำเป็นของกฎหมายฉบับนี้ และประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ มี
 คนจากจังหวัดพังงาโทรศัพท์มาให้กำลังใจสนับสนุน อันนี้ผมเข้าใจว่า
 ผู้จัดรายการยืนยันกับท่านประธานได้ เพราะเหตุใดครับ ท่านประธาน
 เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องยอมรับความจริงว่า เป็นประโยชน์กับคน
 ส่วนใหญ่ แน่แน่นอนว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกในยุคสมัยที่ไม่ได้
 มีการเลือกตั้ง แต่ก็ต้องยอมรับความจริงว่า ในฐานะที่เราเป็นรัฐบาล
 ที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้าสิ่งใดที่เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน นั่นคือ
 การกิจของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งที่จะต้องธำรงรักษาไว้ สิ่งไหน
 ที่คิดว่าเป็นจุดบกพร่องบางประการ อันนั้นก็เป็นการกิจของเราเหมือนกัน
 ที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็ได้
 นำเสนอร่างปรับปรุงแก้ไขไปแล้ว ขณะนี้อยู่ในชั้นของกฤษฎีกา เพราะฉะนั้น
 กฎหมายฉบับนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่รัฐบาลนี้ให้การสนับสนุน ประโยชน์ทั้งสิ้นจะ
 ตกกับคนไทยทั้ง ๖๐ ล้านคน ไม่มียกเว้นแม้แต่คนเดียว-----

ทันทีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นจากการกระทำของรถ คนทั้ง ๒๐ ล้านคนจะได้รับ
 ความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าเสียชีวิตจะได้รับเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท
 ถ้าบาดเจ็บจะได้รับค่ารักษาพยาบาลในวงเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
 ตามสภาพของความเป็นจริง ยกเว้นคนขับที่เป็นฝ่ายผิดคนเดียวเท่านั้นเอง
 ที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือถ้าเสียชีวิตก็จะได้
 แต่มีคนเดียว นอกนั้น ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเพดานเงินสูงสุดด้วยกันทั้งสิ้น
 และในบรรดาประชาชนทั้ง ๒๐ ล้านคน ท่านประธาน เราสามารถ
 แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ คือ ๖ ล้านคน อีกประเภทหนึ่ง
 คือ ๕๔ ล้านคน คน ๖ ล้านคนนั้นก็คือคนที่ เป็นเจ้าของรถ คน ๕๔ ล้านคน
 คือคนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของรถ คน ๕๔ ล้านคนจะได้ประโยชน์จากกฎหมายนี้
 โดยไม่ต้องเสียสตางค์แต่บาทเดียว แต่ทันทีที่เกิดอุบัติเหตุคนเหล่านี้ได้รับ
 ความคุ้มครองตามอัตราที่กรมได้กราบเรียน เพียงแต่ว่ามีคนจำนวน
 ๖ ล้านคน ที่เป็นเจ้าของรถที่จะต้องแบกรับภาระในเรื่องนี้ นั่นก็คือว่า
 จะต้องเป็นผู้ทำประกัน เพราะเหตุว่าคน ๖ ล้านคนนั้นเป็นเจ้าของ
 ยานพาหนะที่อาจจะไปก่ออุบัติเหตุ สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชน
 คนไทยทั้ง ๒๐ ล้านคนเมื่อไรก็ได้ เขาจึงจะต้องมีความรับผิดชอบ
 ที่จะต้องไปทำประกันไว้ในวงเงินอัตราเบี้ยประกันที่รัฐบาลได้กำหนด
 และก็ได้แปลว่าคน ๖ ล้านคนนั้น เมื่อทำประกันแล้วคนเหล่านี้
 ไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง เขาก็จะได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับ
 ประชาชนอีก ๕๔ ล้านคน ซึ่งจะได้ประโยชน์โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย
 แม้แต่บาทเดียวที่กรมกราบเรียน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็น
 กฎหมายที่เป็นประโยชน์ ผมขอเรียนเพิ่มเติมกับท่านประธานว่าที่
 เพื่อนสมาชิกได้กล่าวอ้างว่าผมไปเข้าข้างบริษัทประกัน กรม
 กราบเรียนว่ากรมไม่เคยคิดที่จะไปเข้าข้างบริษัทประกันหรือไม่
 เคยคิดที่จะไปเข้าข้างใคร แต่ผมคิดว่าภารกิจของกรมในฐานะ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์และในฐานะประธาน
 คณะกรรมการพิจารณาอัตราเบี้ยประกันนั้น เราจะต้องดูว่า
 สิ่งใดคือความเหมาะสม อะไรคือประโยชน์สูงสุดที่จะก่อให้เกิด
 ประโยชน์กับบ้านเมืองสังคมโดยรวม การลดอัตราเบี้ยประกัน
 ของรถอย่างน้อย ๓ - ๔ ประเภท ลงมาเป็นเครื่องพิสูจน์

ยืนยันได้ว่าผมไม่ได้ไปเข้าข้างเห็นแก่ประโยชน์ของบริษัทประกัน
 รถมอเตอร์ไซด์เดิมอัตราถ้าเอาไปปรับข้างจะต้องเสียเบี้ยประกัน
 ปีละ ๑,๒๐๐ บาท ถ้าเอาไปใช้ส่วนตัวต้องเสียปีละ ๖๐๐ บาท
 เราไปลดอัตราเบี้ยประกันลงมาโดยเฉลี่ยแค่ ๓๐๐ บาท รถที่ใช้
 เพื่อการเกษตรเดิม ๓๐๐ บาท ไปลดมาเหลือ ๑๐๐ บาท รถสกายแล็บ
 ถ้าเอาไปปรับข้างเดิมต้องเสีย ๑,๖๐๐ บาท เราไปลดมาเหลือ
 ๘๐๐ บาท ถ้าผมไปเข้าข้างบริษัทประกัน ผมไปลดท่าไม้ครีบท่านประธาน
 ท่าไม้ไม่เพิ่มจาก ๖๐๐ บาท ขึ้นไปเป็น ๑,๒๐๐ บาท ท่าไม้ไม่เพิ่ม
 จาก ๑,๖๐๐ บาท กลายไปเป็น ๓,๒๐๐ บาท จะได้ไปแบ่งกัน
 ผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน นี่คือหลักฐานพยานที่ผมอยากกราบเรียน
 กับท่านประธานว่าการกล่าวหาของเพื่อนสมาชิกนั้น ไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น
 ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการ
 ที่แจ้งไม่ได้พาดพิงในทางที่คุณเขาวรินเสียหาย คือเนื่องจากคุณเขาวริน
 ได้พาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีช่วย เดี่ยวผมจะให้คุณเขาวรินพูด แต่ผม
 เรียนให้ทราบเสียก่อนว่าท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงประเด็นที่ถูกพาดพิง
 แล้วมันก็จำเป็นจะต้องกล่าวถึงสิ่งที่พูดไป เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้
 คุณเขาวรินได้ตอบเฉพาะสั้น ๆ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :

ท่านประธานผมเป็นชาวไทยนับถือศาสนาพุทธ เกิดในแผ่นดินนี้
 เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ กระผมได้พูดว่ามีคนพังกา
 ทรศัพทมาพูดสายกับผม แล้วก็พูดถ้อยคำที่ผมเล่าให้ท่านรัฐมนตรีฟัง
 โดยผ่านท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีมีสิทธิที่จะเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้
 แต่ไม่ใช่มากล่าวหาผมว่าเอาสิ่งที่แต่งนิยายมาพูดในสภาต่อหน้า
 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ผมให้ความเคารพนับถือและเชื่อว่าคนไทย ยกเว้น
 ท่านประธานเท่านั้น ทุกคนต้องนับถือ นี่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 พงสุพรรณ นี่ล้าพูน นี่พระรอด ถ้าผมกล่าวความเท็จ ไม่มีโทรศัพท์
 จากชาวจังหวัดพังกามาพูดกับผม ขอให้ผมมีอันจบหายไปอย่าได้
 ผุดได้เกิด แม้ตายไปอย่าได้พบพระนิพพาน ขอให้ไม่ได้พบความเจริญ

ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ถ้าสิ่งที่กระทบผ่านไปเป็นความจริง ผมอยากจะ
บอกน้องจุนทรนะคะครับ ผมไม่ใช่เพื่อน จะมาบอกเพื่อนสมาชิก
อย่างโน้นอย่างนี้ ไม่ใช่ รุ่นน้องผม ธรรมชาติก็รุ่นน้อง
เป็น ส.ส. ก็รุ่นน้อง บังเอิญบุญเก่าดีได้ขึ้นเป็นรัฐมนตรีก่อนผม
อย่าตีตัวเสมอครับ ผมไม่ใช่เพื่อน แล้วการกล่าวหาผมว่าแต่ง
นิยายมาพูดในสภาไม่เป็นความจริง ผมพูดความจริงทุกอย่าง
เพราะว่าคนฟังงา โทร. มาจริง ๆ ผมย้ำอีกครั้งก็ได้ ถ้าผม
กล่าวเท็จให้ผมฉิบหายอย่าได้พูดได้เกิด แม้ตายอย่าได้พบ
พระนิพพาน แต่ถ้าผมกล่าวความเป็นจริงขอให้ส่วนหนึ่งของรัฐบาล
ชุดนี้ฉิบหายวิบัติไป อย่าได้อยู่พันพรรษานี้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตรงสุดท้าย
ที่ได้พูดถึงขอให้รัฐบาลนี้ ไม่เกี่ยวกับรัฐบาล ขอให้ถอนน่ะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมได้
เกรงใจที่สุดแล้ว เจียดนิดเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ครับ
ในฐานะเป็นประธาน ไม่ได้เข้าข้างรัฐบาล แต่ว่าส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องก็
ไม่เกี่ยวข้องกัน ขอให้ถอนคำพูดตรงนี้

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมบอก
แล้วว่าส่วนหนึ่งอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะส่วน
หรือหลายส่วนก็ได้ ขอถอนครับคุณเขาวริน

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ถ้าอย่างนั้น
ผมระบุให้ชัด ๆ เลย ขอให้คุณจรินทร์ มีอันเป็นไปก็แล้วกัน ชัดไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ได้

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ได้สิครับ
เพราะว่านี่เป็นการสาบานระหว่างตัวผมกับรัฐมนตรีจรินทร์ ต้องได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวริน
เราก็จะพยายามรักษาบรรยากาศของการประชุม เพราะว่าคุณจรินทร์
ก็ไม่ได้มีการสาปแช่งอะไร เพียงแต่ว่า บอกอาจจะ ผมพูดอย่างตรงไป
ตรงมา แล้วคุณเขาวรินก็มีสิทธิที่จะแสดงความบริสุทธิ์ใจว่า พูดจริงโดย
ที่เอาสิ่งที่เคารพนับถือมา แต่ก็ไม่ควรไปพาดพิงในสภา ไม่ควรที่จะเกิดเรื่อง
อย่างนี้

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ถ้าอย่างนั้น
ต้องถอนคำว่า ผมมาแตงนิยายในสภานี้ แล้วผมจะถอนให้ เพราะมา
กล่าวหาว่าผมแตงนิยายพูดในสภาก็เท่ากับว่าผมป็นน้ำเป็นตัว โทหก
มดเท็จ โทหกต่อแหลล อันนี้เสียหายครับท่านประธาน ผมขอมไม่ได้ ต้อง
บอกว่าผมไม่ได้แตงนิยายมาพูดในสภา แล้วผมจะถอนคำสาป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่เกี่ยวกับ
คำสาปอะไร เป็นการพูด

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมสาป
ผมช่างไปแล้ว ให้ท่านรัฐมนตรีถอนตรงนั้น แล้วผมจะถอนให้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี
ช่วยพูดให้ชัดเจนตรงนี้ เพราะท่านเขาวินติดใจ

นายจूरินทร์ ลักษณะวิเศษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ผมไม่มีจุดประสงค์ที่จะต่อความยาวสาวความยืด แต่ว่าสิ่งที่ผมกราบเรียน
เมื่อสักครู่ ผมกราบเรียนว่าท่านแตงนวนนิยายขึ้นมาอย่างไรก็ได้ อันนั้น
เป็นการชี้แจงว่าท่านจะกล่าวอ้างขึ้นมาอย่างไรก็ได้ ซึ่งเป็นสิทธิของผม
เพราะว่าสิ่งที่ท่านพาดพิงถึงผมนั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผมเป็นอย่างมาก
อย่างน้อยที่สุดก็อาจก่อให้เกิดความเข้าใจต่อประชาชนทั่วทั้งประเทศว่า
ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา แต่มีประชาชนถึง
ขนาดต้องโทรศัพท์มาหาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เพื่อที่จะกล่าวร้าย
กับผมในทางการเมือง ว่าสิ่งที่ผมทำลงไปนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าผมมีสิทธิโดยชอบที่จะปกป้องเกียรติยศในทางการเมืองของผม
และผมคิดว่าวิธีการที่ผมได้พูดจาไปนั้น เป็นสิ่งที่กระทำด้วยความสุภาพ
อย่างที่สุด แล้วด้วยความเกรงใจท่านอย่างที่สุดแล้ว อย่างน้อยในฐานะ
ที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน และอย่างน้อยในสภานี้เราถือว่าเป็น
เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ในที่นี้ไม่ใช่ว่าศักดิ์สิทธิ์ในแง่ของชาติหน้า
หรือในแง่ของวิญญาณ แต่ศักดิ์สิทธิ์ในแง่ของสถาบันนี้คือสถาบันอันทรงเกียรติ
ของระบอบประชาธิปไตย ผมคิดว่าสิ่งที่ผมกระทำไปนั้น เป็นสิ่งที่กระทำ
โดยชอบแล้วครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวริน
คงเข้าใจนะครับ ถือว่าจบไปแล้ว เชิญคุณมานะต่อ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. จากจังหวัดนครพนม พรรคชาติพัฒนา
ท่านประธาน ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้เคยอภิปรายไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้
แต่เราต้องยอมรับอยู่อย่างหนึ่งว่า การทำอะไรก็แล้วแต่มันก็มีทั้งสิ่งที่ถูกใจ
และไม่ถูกใจ ในเมื่อทางสภานี้ได้อนุมัติให้กฎหมายฉบับนี้ประกาศออกมาใช้
แล้วผมจะกราบเรียนอย่างหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนจากคณะรัฐบาลซึ่งอยู่
แต่ในกรุงเทพมหานคร ไม่ค่อยได้ออกไปสัมผัสในต่างจังหวัด ไม่เคยรับทราบ
ข้อเท็จจริง ผมเสียใจที่ท่านรัฐมนตรีว่าการและท่านรัฐมนตรีช่วย ซึ่งเป็น ส.ส.
มาจากต่างจังหวัด ท่านน่าจะมองเห็นความบกพร่อง ความเดือดร้อนของ
ประชาชนในต่างจังหวัดซึ่งไม่เหมือนกับกรุงเทพมหานครผมขอกราบเรียนว่า

ในต่างจังหวัดนั้น ชาวบ้านถ้ากรณีเกิดอุบัติเหตุขึ้นมาโดยรถยนต์ก็ดี มอเตอร์ไซด์ก็ดี เขาไม่กล้าหรือกลัวที่จะไปแจ้งความเพื่อที่จะไปขอค่ายา ค่าอะไร เงินที่เขาเสียประกันไปนั้น เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ผมขอกราบเรียนว่าอย่างรถโดยสารสองแถว ที่เขาเรียกรถปิกอัพ ที่มีผู้โดยสารวิ่งระหว่างตัวอำเภอ กับหมู่บ้านก็ดี ระยะทาง ๕ กิโลเมตร ๑๐ กิโลเมตร -----

ถ้าเกิดเขาขับไปแล้วไปชนมอเตอร์ไซด์หรือไปชนคนที่เดินถนนถึงจักรยานอยู่ หรือว่ารถคันนั้นไปเกิดอุบัติเหตุคว่ำลง เขาไม่กล้าหรือกลัวที่จะมาหา ตำรวจ ไม่กล้าหรือกลัวที่จะมาเอาเงินคนละหมื่นคนละ ๕๐,๐๐๐ เงินที่เขาประกันภัยไปนั้นเขาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ คนจังหวัดนครพนม พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าถ้าจะทำเงินตรงนี้ต้องอยู่ที่รัฐบาล อยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช้ให้บริษัทประกันภัย ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า

อย่างท่านประธานถ้าเป็นชาวชนบทขับรถ ๒ แถว เกิดอุบัติเหตุไปชนจักรยานขึ้นมาชนหัก คนที่ขี่จักรยานบอกขอ ๓๐,๐๐๐ ประธานกลัวที่สุดคือตำรวจ ถ้าไปถึงตำรวจ ๓๐,๐๐๐ ก็ต้องเสีย ค่าปิดคดีอีก ๑๐,๐๐๐ เป็น ๓๐,๐๐๐ เสียเวลาเอารถมาจอดเสียเวลาทำมาหากิน นี่แหละครับ คือข้อเสียเปรียบของคนอยู่ในชนบท ไม่เหมือนในกรุงเทพฯ ในกรุงเทพฯ ชนกันที่ไหนตำรวจถึงไม่ถึง ๕ นาที ถึงแล้ว แต่ในต่างจังหวัดนั้นบางหมู่บ้านบางอำเภอ ตำรวจทั้งโรงพักมีอยู่ ๓๐ - ๕๐ คน พื้นที่เป็นไม่รู้กี่ร้อยตารางกิโลเมตร ตรงนี้แหละครับ บริษัทประกันภัยจะกินฟรี ๆ สำหรับเงินประกันรถโดยसारแบบสายสั้น ซึ่งเห็นว่ามันก็ยุ่งแวง แม้กระทั่งรถปิดอัฟส่วนตัว ที่จริงทางกระทรวงพาณิชย์น่าจะประสานงานกับกระทรวงคมนาคม กรมการขนส่งทางบกให้ได้พิจารณาในการกำหนดอัตราค่าเบี้ยประกันของรถโดยसारแต่ละชนิด อย่างรถโดยसार ๒ แถว นี่นะครับ ท่านก็ตีราคาเดียวกันหมด รถโดยसार ๒ แถวบางสาย ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าวิ่งระยะทางถึง ๕๐ กว่ากิโลเมตร เก็บค่าโดยสารถึง ๒๐ กว่าบาท แต่ขณะเดียวกันอีกบางสายวิ่ง ๑๐ กิโลเมตร เก็บค่าโดยสาร ๒ บาท แต่ต้องมาเสียอัตราค่าเบี้ยประกันเท่ากัน ท่านประธานลองคิดถึงดูสิครับว่า มันมีความเป็นธรรมหรือไม่ เรื่องนี้ทางกระทรวงพาณิชย์น่าจะพิจารณาโดยศึกษาข้อมูลท่านจะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ผิดมาตั้งแต่ที่แรก เขียนออกมาได้อย่างไรว่ามอเตอร์ไซด์รับจ้าง ทั้ง ๆ ที่กรมการขนส่งทางบก ไม่มีว่ามอเตอร์ไซด์รับจ้าง แต่เขียนออกมาโดยที่ผมถือว่าหลับตาเขียนกฎหมาย เป็นข้อผิดพลาดอย่างร้ายแรง ถ้ามาอ่านดูในข้ออื่น ๆ แล้ว เป็นข้อผิดพลาดมาก เพราะฉะนั้นในการที่เสนอญัตตินี้เข้าสู่สภา ก็เป็นการดีที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้ชี้แจงว่า ท่านได้มีการประกาศเลื่อนการบังคับให้ประกันรถมอเตอร์ไซด์เก่า

รถสกายแล็บและกั๊รถเพื่อการเกษตร ซึ่งอันนี้ผมขอทราบเรียนว่า
 เงินส่วนหนึ่งที่ได้มานั้นท่านได้มาจากเลือดและเนื้อของประชาชน
 ท่านจะเห็นว่าสินค้าทางการเกษตรนั้นตกต่ำอยู่ตลอดเวลาท่านก็
 เป็นผู้ดูแลเองว่า ท่านก็ทราบว่าจะขายเปลือกขายได้เท่าไรมันขายได้
 เท่าไร แม้กระทั่งทางกระทรวงพาณิชย์ก็มีหนังสือแจ้งไปว่าปีหน้า
 ปี ๒๕๓๗ นั้น มันก็จะไม่เป็นราคาแล้วนะ ถ้าใครเลิกปลูกได้ก็ให้เลิก
 ข้าวก็จะไม่ไหวอีกแล้วสู้ๆไม่ได้ นี่แหละครับท่านประธาน ราษฎร
 ต้องมาเสียรายเล็ก ๆ น้อย ๆ เสียโดยที่เขาไม่ได้ผลประโยชน์
 อย่างทุกวันไปซื้อมอเตอร์ไซด์ เขาก็บังคับให้ประกัน และท่านประธาน
 ทราบไหมครับว่า การไปประกันภัยตัวผมเองก็ไปประกัน แต่ท่านที่
 เป็นรัฐมนตรีท่านอาจจะไม่ได้ไปทำเอง แต่ผมเป็น ส.ส. ชรรมดา
 ผมไปทำเองไปทำที่บริษัทประกันภัย หลักฐานที่ต้องเอาไปแสดง
 ๑. ทะเบียนรถ ๒. บัตรประจำตัวประชาชน ๓. ใบขับขี่ ผมขอ
 ทราบเรียนว่า ถ้าผมไม่มีใบขับขี่โดยที่ผมขับรถไม่เป็น แต่ผมเป็น
 เจ้าของรถผมจะทำประกันได้ไหม ทั้ง ๆ ที่ผมมีเจตนาบริสุทธิ์
 ที่จะทำประกันภัยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย สมมุติว่าผมขับรถ
 ไม่เป็น แต่ผมมีเงินซื้อรถมาและผมจ้างคนขับ ทางบริษัทบอกถ้าขาด
 อย่างใดอย่างหนึ่งไม่รับประกันให้ -----

ขณะที่ตัวเราก็มีคำสั่งจากบางบริษัท ผมก็เคยอภิปรายในสภานี้ว่า มีการ
บังคับให้ประชาชนต้องประกันชีวิตคนขับด้วย ผมกราบเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ชนิดหนึ่ง วันนั้นท่านไม่ได้ตอบ แต่วันนี้
ขอให้ท่านได้ตอบเถอะครับว่า มีกฎหมายฉบับไหนที่บังคับว่าถ้าเอารถ
ไปประกันภัยตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วจะต้องประกันชีวิตด้วย ท่านตอบ
ผมไว้ได้เลย เพื่อที่จะให้ชาวบ้านที่พึ่งพิงอยู่ได้ ถ้าใจได้รู้ ผมไปถาม
เจ้าหน้าที่บริษัท ผมไม่ตำหนิ เพราะเขาเป็นตัวแทนที่สาขา แต่ว่าเป็น
คำสั่งจากสำนักงานใหญ่ ผมถามว่ามีหลักฐานเอกสารไหม เขาบอก
เรื่องแบบนี้ทำเป็นเอกสารไม่ได้ ถ้าเกิดว่าเอกสารฉบับนี้รอดไปถึง
กระทรวงพาณิชย์เมื่อไร เขาต้องโดนเล่นงาน เพราะฉะนั้นเขาจะสั่ง
ด้วยว่าเอาเงินเมื่อผู้จัดการสิ่ง เจริญสิ่ง ลูกน้องต้องปฏิบัติ นี่แหละครับ
คือข้อเสียเปรียบของประชาชน และบางจังหวัดมีบริษัทประกันภัยอยู่แค่
๒ บริษัท ผมกราบเรียนถามท่านชนิดหนึ่ง ทำไมท่านไม่บังคับให้บริษัท
ประกันภัยไปตั้งสาขาทุกจังหวัด ก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้จะประกาศใช้
เพื่ออำนวยความสะดวกของประชาชน เมื่อตอนกลางวันผมขับรถมา
ประชุมสภาก็ได้ยินคำสัมภาษณ์ว่า ท่านจะไปสัมมนาเมืองบ้าง ไปภาคเหนือ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ผมกราบเรียนถาม
ท่านชนิดหนึ่งว่า กรมประกันภัยที่ไป ๆ นั้นพบกับประชาชนไหม
อย่างชาวบ้านที่ เขาจะมาทำประกันภัย อย่างจังหวัดนครพนม เหนือสุด
ของจังหวัด ห่างจากตัวจังหวัด ๑๒๘ กิโลเมตร ผมกราบเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีชนิดหนึ่งว่า ถ้าเขาเอามอเตอร์ไซด์มาประกันภัย มอเตอร์ไซด์
ที่ซื้อใหม่ ที่ซื้อไปอาจจะมีเดือน เดือนหนึ่งก่อนที่จะครบกำหนด
เสร็จแล้วจะต้องซื้อมอเตอร์ไซด์คันนั้นมาประกันที่จังหวัด เกิดหลักฐาน
เอามาไม่ครบก็ประกันไม่ได้ ก็ต้องย้อนกลับไปอีก ๑๒๐ กว่ากิโลเมตร
แล้วรุ่งเช้าต้องซื้อมอเตอร์ไซด์มาอีก ท่านรัฐมนตรีลองนึกสภาพท่านลองซื้อ
มอเตอร์ไซด์คู่สิครับ ไปกลับ ๓๐๐ กิโลเมตรต่อวัน เพื่อที่จะมาทำหลักฐาน
ประกันภัยอันนี้ ในเมื่อท่านไม่สามารถบังคับบริษัทประกันภัยให้ไปตั้ง
สำนักงานได้ในแต่ละจังหวัด ในแต่ละอำเภอได้ ทำไมท่านถึงจะต้อง
มาบังคับประชาชน นี่แหละครับ นี่คือข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับนี้
เพราะฉะนั้นคนไทยเรา เราเสียเปรียบอยู่ตลอดเวลา รัฐบาลออก
กฎหมายมาเพื่อบังคับคนจน แต่เอาใจคนรวย อย่างกฎหมายวันนี้ที่เป็น

เหตุก็เหมือนกัน ผมขอทราบเงื่อนไขว่า ไม่น่าจะเกิดเหตุแบบที่ขึ้นมาในสภานี้ เพราะฉะนั้นผมขอทราบเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าขอให้ท่านได้ทบทวนอัตราเบี้ยประกันใหม่ หรือจะแก้กฎหมายฉบับนี้ใหม่เลยก็ได้ งบประมาณจะต้องทำประกันภัยรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์นั้น ท่านไม่ต้องให้บริษัทประกัน เขาทำหรือครับ ให้กรมการขนส่งทางบก เบี้ยรถเก็บ ไปเสียภาษีประจำปีของรถยนต์ ก็เสียประกันตรงนี้ เข้าไปด้วย แล้วก็เอาเงินมาเป็นกองทุนทั้งหมด ที่ทำนึ่งรายงานจากบริษัทประกันภัยนั้น ผมขอทราบเงื่อนไขว่า ผมไม่แน่ใจว่าจะมีการยกเมฆตัวเลขกันหรือเปล่า ตอนนั้นที่ออกมาแถลงว่าถ้าประกันมอเตอร์ไซด์ด้วย อะไรด้วย ทางบริษัทประกันภัยจะต้องขาดทุน ได้เงินแต่หมื่นกว่าล้านบาท วันนี้รองอธิบดีกรมประกันภัยออกมาแถลงกับวิทยุเลยว่า ปกติแล้วอัตราเบี้ยประกันเดิมซึ่งทำกันประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ ที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ยังไม่ใช้ ก็มีวงเงินอัตราเบี้ยประกันประมาณ ๑๓,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี แต่ถ้าหากว่าบังคับตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้ว โดยที่ประกาศยกเว้นตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ยกเว้นให้รถมอเตอร์ไซด์เก่า และรถเกษตร และรถสภายกลบกัน-----

ก็จะมียางเงินรวมกันประมาณ ๒๘,๐๐๐ - ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปีนะครับ
 นี่ก็แสดงว่าตัวเลขที่ท่านบอกว่า ๘,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ล้านบาท ^๗ไม่ก่อนนี้ก็แสดงว่า
 โทกหกสภา ผมมีการชี้แจงอยู่ตรงนี้ คณะกรรมการชี้แจงตอนแปรญัตตินั้น
 ผมจำได้ว่า ท่านบอกว่าถ้าเข้าในวงประกันแล้วจะได้ประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ^๗
 จะส่งเข้ากองทุนประกันประมาณปีละ ๕๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท ^๗ บริษัทประกันจะ
 ไม่เหลืออะไรเลย แต่วันนี้ตัวเลขออกมามันไม่เหมือนกับที่พูด แล้ววันนี้ท่าน
 รัฐมนตรีบอกว่า สำหรับคนขับรถคนเดียวที่ได้ ๑๐,๐๐๐ ^๗ แต่ผมฟังวิทยุ
 มาวันนี้บอกว่า คนในรถนั้นได้ ๑๐,๐๐๐ ^๗ หรือที่เอาประกันนั้นได้ ๑๐,๐๐๐ ^๗
 หมายถึง คนโดยสารในรถนั้นด้วย แต่บุคคลอีกคันหนึ่งที่ถูกชนนั้น บุคคล
 ภายนอกนั้น จะได้ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท ผมขอทราบเรียนถาม
 ท่านนิดหนึ่ง ท่านตอบผมให้ชัดเจนว่า เอามาตรฐานอะไรมาเป็นอัตรา
 ค่ารักษา ๑๐,๐๐๐ ^๗ ถึง ๕๐,๐๐๐ ^๗ และค่าทำศพ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ^๗
 หรือว่าศพคนจนจะได้ ๑๐,๐๐๐ ^๗ โดยย ศพมหาเศรษฐีได้ ๕๐,๐๐๐ ^๗
 ท่านตอบให้ชัดเจนนะครับ และอัตราค่ารักษาพยาบาล ถ้าไปรักษาพยาบาล
 ในโรงพยาบาลของรัฐนั้น บางคนก็มีบัตรสงเคราะห์ก็ไปใช้บัตรสงเคราะห์
 คนยากคนจน และโรงพยาบาลของรัฐจะเก็บอัตราสูงกว่าโรงพยาบาลเอกชน
 ถ้าอย่างสมมติว่า นายมี นายมา ตาสี ตาสา เกิดถูกรถชนในกรุงเทพฯ
 เขามีสิทธิที่จะเข้าโรงพยาบาลพญาไทอย่างนี้ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สาธารณสุขได้หรือไม่ หรือว่าต้องประเภทคนนั่งรถเบนซ์เท่านั้นจึงจะเข้าไปได้
 กฎหมายนี้ถึงคุ้มครอง ถ้ากรณีเขาโหนรถเมล์มา เขามีสิทธิจะไปรักษาหรือเปล่า
 หรือว่าเพียงแค่ไปปฐมพยาบาลเสร็จแล้วก็ส่งกลับมาที่โรงพยาบาลของรัฐ
 หรือว่าทางกระทรวงพาณิชย์จะบังคับให้บริษัทประกันภัยจะต้องจ่ายค่ารักษา
 พยาบาล ตามี ตาสา ให้ครบ ๕๐,๐๐๐ บาท เสียก่อนถึงจะให้ออกจาก
 โรงพยาบาลของเอกชนมาอยู่โรงพยาบาลของรัฐ เพราะฉะนั้นท่านตอบ
 ผมให้ชัดเจนด้วย เพราะมันเป็นเรื่องสับสนและผมเชื่อว่าท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติในสภานี้ และประชาชนที่ฟังอยู่ทั่วประเทศก็สับสนเหมือนกัน
 เพราะว่าไม่มีข้อกำหนดอะไรตายตัวว่า ๑๐,๐๐๐ ^๗ คืออะไร ๕๐,๐๐๐ ^๗ คือ
 อะไร อย่างเกิดเหตุที่จังหวัดนครพนมได้รับค่ารักษาพยาบาลไป ๘,๐๐๐ บาท
 และตอนนั้นชันพิกการ ผมกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ว่า จะเบิกได้
 ไปถึงเมื่อไร ทำกายภาพบำบัดอยู่ ท่านช่วยตอบผมชัดเจนนะครับ ๓ - ๕ ข้อ
 ที่ผมกราบเรียนถามมานี้ แต่ถ้าท่านเห็นว่ามันยังไม่เหมาะไม่สม ท่านสมควร

แก้ไขใหม่ ท่านก็มาจากการเลือกตั้ง ท่านก็เห็นประชาชนจังหวัดชลบุรี
เขาเดือดร้อนอย่างไร มันอาจจะมีส่วนดีในกฎหมายฉบับนี้ผมยอมรับ
แต่ถ้าถ้ามันดีแล้วก็อย่าให้คนอื่นเดือดร้อนมากเกินไป อย่าให้เขาถึงเลือด
เนือ นะครับ เอาเพียงแค่เลือดซิบ ๆ ก็พอ อันนี้รัฐบาลประกาศ พ.ร.บ.
ฉบับนี้ออกมาเท่ากับเลือดเนือของประชาชนออกมาเป็นชิ้น ๆ นะครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิต แล้วก็
คุณชัชวาลย์ คุณณัฐฤทธิ ผมว่าขอให้ ๓ ท่าน ได้อภิปรายแล้วก็ท่านรัฐมนตรี
ว่าการจะได้ตอบที่ได้ยวดีไหมครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรค
ความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่เราต้องนำปัญหา
ความเดือดร้อนที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเป็นคนหนึ่งที่
ได้รับปัญหานี้มาโดยตลอด มาถึงบัดนี้ก็ต้องขมเขยรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ได้รับทราบปัญหาต่าง ๆ จากสมาชิก
เรา แล้วได้หาทางผ่อนคลายในการเรียกร้อง โดยการผ่อนโดยการยกเว้น
ในขบวนการ ยานยนต์ ๓ ประเภท ที่สมาชิกทุกท่านได้กล่าวถึงไปแล้วนั้น

สิ่งหนึ่งที่ผมต้องการคำตอบ และอยากให้เกิดขึ้นเพื่อผลประสิทธิภาพ ในการที่จะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์โดยแท้จริง ก็คือมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลในการที่จะควบคุมบริษัทประกันภัยทั้งหลายที่จะต้องเป็นผู้ได้รับดอกผลจากการที่จะใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ เท่าที่ผ่านมาจากการได้รับทราบมาตลอดว่า เขาจะเลือกปฏิบัติเฉพาะในขบวนการที่มีเบี้ยประกันที่คุ้มครองการที่จะประกันภัย นี่คือข้อเท็จจริงที่เราได้รับมาโดยตลอด และจะอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา ในการที่จะปฏิเสธในการไม่ประกันรถ ในการที่ทางกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดให้ประกันในราคาที่ถูก ๆ อย่างเช่น รถจักรยานยนต์ รถสามล้อ รถเกษตร เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราได้มองเห็นว่า มันเป็นการเอาเปรียบสำหรับประชาชน ซึ่งสมควรที่รัฐเองจะต้องจัดการอย่างเด็ดขาด เพราะเราทราบว่า บริษัทเหล่านี้ได้พยายามวิ่งเต้น พยายามดำเนินการทุกอย่างในสิ่งที่จะให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของตนเองมาตลอดแต่เริ่มต้น เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่มีการยกเลิกตรงนี้ ยกเลิก ๓ ประเภทนี้ แต่ไม่ควรละเลยในมาตรการที่ผ่านมา ควรจะต้องไล่ไปดูแลหมดเลย บริษัทเหล่านี้ ที่มีพฤติกรรมที่มีเจตนาในการเอาเปรียบ ในการปฏิบัติตามกฎหมาย ผมว่ามีแน่ ๆ แล้วทางกระทรวงพาณิชย์ ได้ดำเนินการมีตัวเลขที่ได้ลงทะเบียนบริษัทเหล่านี้อย่างไร มีการยกเลิกเพิกถอนสิทธิประกันภัยเหล่านี้มากน้อยขนาดไหน หรือว่าปล่อยไป ปล่อยไปแล้วก็ให้เลือกปฏิบัติเฉพาะตรงขบวนการที่เขาได้รับประโยชน์คุ้มครองการที่จะเสี่ยงภัย ได้รับสิทธิชดเชยในการค้าการขาย ซึ่งผมไม่เห็นด้วย ควรที่จะต้องทำโดยเด็ดขาด

ประการที่ ๒ ท่านประธาน ผมจะขอถือโอกาสนี้ได้กราบเรียนว่า ในการที่จะดำเนินการเลื่อนหรือขยายเวลาสำหรับรถยนต์ที่ยังเหลือ ที่จะต้องบังคับใช้ ผมต้องการความชัดเจน เพราะเราทราบว่า ในขณะนี้ความไม่เป็นธรรมของกฎหมายได้เกิดขึ้นเป็นที่แน่นอนแน่ชัดว่า ระหว่างรถที่ต้องเสี่ยงมากเสี่ยงน้อย รถบ้านนอกรถในเมืองอะไรทั้งหลาย ผมเป็นสมาชิกซึ่งรับปัญหาเหล่านี้มาตลอด ประชาชนเขาก็บอกว่า มันควรจะต้องได้รับความเป็นธรรมโดยเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากภายในเวลา ๓ เดือนที่จะต้องขยายเวลาของการจับกุมคุมขังหรือลงโทษ ยังไม่สามารถ

ที่จะคลี่คลายในจุดเหล่านี้ ผมอยากให้รัฐบาลได้รับฟังไปอีกกระยะหนึ่ง เพื่อที่จะผ่อนคลายระยะการบังคับใช้อะไรทั้งหลายให้เกิด ให้เขาสามารถที่จะไม่รับความเดือดร้อนนัก ผมทราบว่าในขณะนี้หลายจังหวัดมีการเคลื่อนไหวว่าจะมีการ ถ้าจะยกเลิกก็ยกเลิกกันทั้งหมด หรือจะบังคับในส่วนที่มีรายละเอียดที่จะคุ้มครองให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เสียหายอย่างเป็นธรรมโดยทั่วถึงกัน ซึ่งน่าจะฟังได้ แต่ส่วนที่จะดำเนินการ และสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ความเคร่งครัดในการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อัตราประกันภัยที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ขอให้เคร่งครัดให้ปฏิบัติตามนั้นจริง ๆ เพราะผมทราบว่าในขณะนี้ อย่างรถยนต์บอกว่า ๑,๒๐๐^๗ ระยะเวลาเสียจริง ๆ เดียวนี้ไม่ใช่ ๑,๒๐๐^๗ นะครับท่าน ขาดบาทหนึ่ง หรือเกินกว่าบาทหนึ่ง ก็ถือว่าผิดกฎหมายแล้ว ท่านต้องเด็ดขาด ท่านรัฐมนตรีว่าการพาณิชย์ครับ ดำเนินการเลย เราได้รับคำชมเชยจากพี่น้องประชาชนว่า เราพิทักษ์ประโยชน์ของประชาชน เดียวนี้ ๑,๕๐๐^๗ หรือ ๑,๘๐๐^๗ แล้วบริษัทเหล่านี้มีชื่อต่าง ๆ ผมไม่อยากจะอยู่ในตรงขณะนี้หรือครับ เพราะเราให้เกียรติ แต่ว่าสิ่งสำคัญควรจะทำให้เป็นตัวอย่าง แล้วประกาศออกโทรทัศน์เหมือนกับโทรทัศน์โฆษณาให้คนประกันอยู่ขณะนี้ว่าบริษัทนี้โกงประชาชนแล้ว จำเป็นต้องถอนเอาออกให้ดู แล้วก็จะได้เห็นว่ามันต้องจริงจิงอย่างนี้ แล้วสิ่งหนึ่งที่จะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าหากจะสามารถรับฟังความคิดเห็นเท่าที่ฟังกันมา ถึงจะต้องจับจ่ายเงิน เป็นเบี้ยประกัน มากน้อยขนาดไหนเท่าที่ได้ฟังมา แต่ถ้าหากเป็นการดำเนินการ โดยรัฐเป็นองค์การกลางในการที่จะจัดเฉลี่ยผลประโยชน์ จัดการเป็นธรรมโดยมีราชการคอยกำกับกำชับกำชา ผมยังเห็นด้วยว่า น่าจะมีการปรับปรุงกระบวนการเหล่านี้ ในเรื่องของโครงสร้างของกฎหมายเมื่อถึงเวลาอันสมควร เพื่อให้เกิดประโยชน์จริง ๆ ผมเชื่อมั่นว่า ๗๗๗ รัฐมนตรีพาณิชย์และทีมงานทั้งหมดที่เป็นสมอบในการที่จะให้เกิดประโยชน์ ให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ใช้รถยนต์ ได้รับฟังได้ประเมินเหตุ ประเมินผลทั้งหมดอยู่เป็นประจำ ๆ มา เพื่อจะให้เกิดการผ่อนคลายมาโดยตลอด แล้วมีภาพเคลื่อนไหวในทางที่ให้

เกิดความป็นนักรการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของเรา มา ซึ่งมีผลงานในการดำเนินการมาตลอด ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นเป้าหมายต่อไปที่จะต้องปรับ เมื่อเกิดเหตุเภทภัยทั้งหลายที่เป็นผล เราทราบว่าเจตนาของกฎหมายนี้ต้องการให้เกิดการดูแล การบำบัดเยียวยา รักษาผู้ประสบภัยแต่ละขณะเดียวกันก็ไม่อยากให้เกิดการใช้กฎหมาย เพื่อให้เกิดดอกผลเอารัดเอาเปรียบในเชิงของคนในสังคมโดยเท่าเทียมกัน นี่คือเจตนารมณ์จริง ๆ ของเรา ผมขอเรียนขอบพระคุณรัฐบาลแทนพี่น้อง สามล้อมอเตอร์ไซด์ แล้วก็สกายแล็บ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดนครพนมที่ร้องผ่านผมมาโดยตลอด ขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัชวาลย์
ศรี

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย ท่านประธาน
ครับ สำหรับเรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เราก็ได้พูดคุยกัน
มาหลายครั้งหลายครา และการที่พรรคชาติไทยได้ยื่นญัตติต่อสภาแห่งนี้
ก็เป็นภาพสะท้อนหลังจากกฎหมายฉบับนี้ได้มีผลบังคับ ว่ามันไป

กระทบกระเทือนต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างไร
ท่านประธานที่เคารพ สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากเราจะมองในแง่ดี
ก็มีเหตุผลที่จะพิจารณา ในแง่ดีนั้นอาจจะ เป็นเพราะผู้ที่ดำริที่จะเอา
กฎหมายนี้มาใช้ในประเทศไทย มีเจตนาที่จะให้ประชาชน ที่จะให้ราษฎร
ในประเทศไทยเรานั้นได้รับหลักประกัน ได้รับการเยียวยา ได้รับสวัสดิการ
เมื่อเกิดภัยหรือได้รับอันตรายจากรถยนต์ หรือรถมอเตอร์ไซด์ทั้งหลาย
แต่ความเป็นเจตนาดีนั้น กระผมเองมองว่าผู้ที่คิดถึงกฎหมายฉบับนี้

อาจจะคิดในสถานะและความเป็นอยู่ของตัวเอง ขาดความรอบคอบ
ในการที่จะเรียนรู้ถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมและสภาวะเศรษฐกิจ
ของประชาชนคนไทยทั้งหลาย มันเข้าหลักที่ว่าชนชั้นใดเป็นผู้ออกกฎหมาย
ชนชั้นใด เป็นผู้คิดที่จะออกกฎหมาย ก็มองดูสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเอง
เท่านั้น แต่ลืมคิดถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างตัว เองออกไป คนไทยทั้งประเทศ
นั้น ไม่ใช่ว่าจะมีโอกาสนั่งอยู่ในห้องปรับอากาศ คนไทยทั้งประเทศนั้น

ไม่ใช่ว่าจะมีโอกาสได้ดื่มไวน์ขวดละ เป็นพัน เป็นหมื่น คนไทยทั้งประเทศนั้น
ยังมีจำนวนมากท่านประธานครับ ในชนบทนั้นปลูกผักปลูกหญ้า เลือดตา
แทบกระเด็น กว่าจะได้แดงร้านก็โลกรั้วละ ๒.๕๐ บาท หรือ ๓ บาท นั้น
ก็เป็นสิ่งที่ยากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้นั้นมันอาจจะ เป็นผลดี
สำหรับชาติบ้านเมืองที่ประชาชนมีสถานะ เศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกันมากนัก
แต่อาจจะ เป็นผลร้ายก่อให้เกิดความเดือดร้อนสำหรับประชาชนที่มีรายได้
ทั้งปีไม่ถึง ๓,๐๐๐ บาท จุดเหล่านี้เป็นจุดที่เราจะพิจารณาให้ละเอียด

เสียก่อนในการที่จะออกกฎหมาย อย่าให้ประชาชนบอกว่า ชนชั้นใด
ออกกฎหมายก็ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของชนชั้นนั้นอีกต่อไปเลย
ท่านประธานครับ สำหรับกฎหมายฉบับนี้กระผมจะไม่โทษ

ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วย

จะไม่โทษรัฐบาลชุดนี้ว่าเป็นคนคิดที่จะเอากฎหมายมาใช้ แต่กระผม
มีความเสียใจอย่างหนึ่งว่า เราน่าจะพิจารณาโดยละเอียดถ่องแท้
ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคมและความพร้อมของบ้านเมืองเรา
เสียก่อน -----

ไม่ใช่ว่าเห็นต่างประเทศเขามีเราก็จะมีเหมือนเขา ช่างซื้อยาได้ซื้อตามช่าง
 ลีดรับท่านประธาน เราต้องหันมาดูความพร้อมถึงระบบประกันภัยภายใน
 ประเทศไทยเราเสียก่อนว่า ระบบประกันภัยในประเทศไทยเรามี
 ความพร้อมแล้วหรือยัง การบริการธุรกิจประกันภัยของประเทศไทยเรานั้น
 เป็นการบริการสอดคล้องกับหลักการในการให้สวัสดิการสังคมแล้วหรือยัง
 ธุรกิจประกันภัยเราขณะนี้มีมูลค่าเป็นการธุรกิจโดยขาดสำนักในการให้
 บริการและสวัสดิการแก่สังคม ธุรกิจของประกันภัยของประเทศไทยเรานั้น
 มันเป็นเรื่องธุรกิจที่มุ่งหากำไรแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ก่อนที่เราจะ
 เอากฎหมายนี้มาใช้ กระทบเองเห็นว่าเราน่าจะปรับปรุงธุรกิจประกันภัย
 ของประเทศไทยเรานั้นให้เป็นธุรกิจที่ให้บริการและสวัสดิการสังคม
 เสียก่อน ไม่ใช่ว่าเป็นธุรกิจที่แสวงหาแต่ผลกำไร เป็นเรื่องพาณิชย์แต่
 เพียงอย่างเดียว คนที่คิดจะเอากฎหมายนี้มาใช้ก็เป็นคนที่ผ่านการศึกษ
 มาจากต่างประเทศ ได้เคยคิดใหม่ที่ว่าสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนใน
 ประเทศที่เขาเลียนแบบเอามาใช้นั้น รายได้ต่อหัวรายได้ต่อคนต่อวันต่อเดือน
 ต่อปีนั้น เขาแตกต่างกับประเทศไทยเราอย่างไร ขณะเดียวกันเขาได้
 พิจารณาหรือแปลว่าระบบประกันภัยที่เขาเอาเลียนแบบมาใช้ในประเทศไทย
 นั้น การให้บริการของธุรกิจประกันภัยในประเทศเหล่านั้น เขาเป็นธุรกิจ
 เพื่อสวัสดิการสังคม ไม่ใช่ธุรกิจเพื่อแสวงหาผลกำไรมุ่งหากำไร มุ่งทำ
 ธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว เหมือนธุรกิจประกันภัย
 ทำไม่กระทบจึงพูดเช่นนั้น กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่ากระทบเองนั้น
 ขึ้นมาเป็นผู้แทนราษฎร เริ่มต้นจากการเป็นทนายความ กระทบเองได้มี
 โอกาสสัมผัสกับบุคคลที่ประกอบอาชีพประเภทนี้ กระทบเห็นว่าเมื่อเกิด
 อุบัติเหตุครั้งใดนั้น ธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยนั้นพยายามอย่างยิ่ง
 ในการที่จะหลีกเลี่ยงในการที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้รับภัยอันตรายบน
 ท้องถนน และภัยอันตรายทั้งหลาย แม้แต่ธุรกิจประกันชีวิตหาเหตุสารพัด
 ที่จะหลีกเลี่ยงได้ นอกจากนั้นเวลารถเขาเกิดชนขึ้นมาโอกาสที่จะได้รับ
 ค่าตอบแทนจากบริษัทประกันภัยก็ยากเย็นเหลือเกิน บางที่ท่านก็เบี้ยว
 เอาเลยเฉย ๆ ขณะที่ธุรกิจประกันภัยในต่างประเทศนั้น เมื่อรถชนกัน
 บริษัทประกันภัยมาถึงเราหน้าได้แล้ว เป็นเรื่องของธุรกิจประกันภัยที่จะต้อง
 พูดกันเอง แต่ประเทศไทยเราละครับไปถึงโรงพักก็ยังไม่พอ คู่กรณีตกลง
 กันได้ ประกันภัยไม่ยอมตกลงกันด้วยก็มี มันแตกต่างจากเมืองเขา แล้ว

กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อไป ถ้าหากมองในแง่ร้ายต่อผู้คิดที่จะใช้
กฎหมายนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ใช้กฎหมายนี้ คิดเอากฎหมายนี้มาใช้
ในเมืองไทย ผู้ที่คิดไม่ได้ว่ารัฐบาลหรือไม่ได้ว่าท่านรัฐมนตรี หรือผู้ที่มีอำนาจ
ในขณะนั้นพยายามผลักดันออกมา อาจจะเป็นบอกว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่ม
ธุรกิจประกันภัย อาจจะเป็นบุคคลที่อยู่ในระดับสังคมชั้นสูง ระดับสังคมที่มี
ฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ก็เลยลืมนึกถึงว่าคนไทยจำนวนหลายสิบล้านคน ที่มี
ภาวะความยากจน ที่หาเช้ากินค่ำ บางที่หาทั้งเช้าหาทั้งค่ำก็ไม่มีกินก็มี
แล้วคิดเอากฎหมายนี้มาใช้ เป็นความฝันเป็นนักคิดในห้องปรับอากาศ
ไม่ใช่นักคิดที่ลงไปสัมผัสข้อเท็จจริงของประชาชน -----

จริงอยู่กฎหมายฉบับนี้มีดีสำหรับประชาชนทั่วไป แต่ต้องยอมรับว่าความไม่พร้อมของธุรกิจประกันภัยของประเทศเรา แม้กระทั่งกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ ฝ่ายค้านก็ได้พูดหลายครั้งหลายคราว่าจะเกิดปัญหา ก็เกิดปัญหา อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวมา บริษัทประกันภัยก็ไม่ค่อยจะยอมรับประกันภัย ข้อเท็จจริงเกิดขึ้นในชนบทถ้าไปประกันภัยบุคคลที่ ๓ หรือประกันภัยคุ้มครองภัยอื่นเกิดขึ้นจากรถนี้ เขาก็มักจะให้ประกันชีวิตแทบทุกครั้ง นี่เกิดขึ้นในภาคอีสานจริง ๆ ภาคอื่นไม่รู้ละครับ ภาคใต้ของท่าอากาศยานไม่ทราบจะมีหรือเปล่า แต่ภาคอีสานผมมีแน่นอนทุกจังหวัด หรือว่าจังหวัดไหนไม่มีลองปฏิเสธมา และยิ่งกว่านั้นไปประกันเขาก็ไม่ค่อยจะรับประกัน เพราะฉะนั้นถึงค้างรถถึง ๖๐๐,๐๐๐ คันในประเทศ เขาว่าเบี้ยประกันต่ำ และยิ่งกว่านั้นยังมีวิธีการหาเงินของบริษัทประกันภัยโดยเฉพาอย่างยิ่งผู้ที่จ่ายเบี้ยประกันโดยผ่านธนาคาร บริษัทประกันภัยคิดเงินค่าประกันขึ้น ๑ ประเภท ๑ ยังไม่พอยังเอาประกันภัยบุคคลที่ ๓ เข้าไปด้วย เรื่องนี้เกิดจริงครับท่าน กระผมได้รับใบเสร็จมา ๒ ใบเกิดขึ้นมาแล้ว ตัวกระผมเองยังโดนเอง และขนาดตัวกระผมยังโดนและประชาชนตาตา ๆ ในชนบทจะไม่โดนแบบนี้หรือ ทั้ง ๆ ที่บริษัทประกันภัยก็รู้ว่ากระผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี้ละครับเป็นเช่นนี้ พอจะประกันแต่บุคคลที่ ๓ เขาก็ไม่รับ เบี้ยวารพัด ที่นี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนไปว่า หันไปดูอีกด้านหนึ่ง บริษัทประกันภัยดำเนินการอย่างไร กระผมยอมรับครับว่าดี แต่ดีถ้าจ่าย กฎหมายจะจ่ายภายในเวลา ๗ วัน แต่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นในบ้านเมืองแล้ว กระผมเองต้องรับปรึกษาผู้ที่ประกอบอาชีพทางขับรถรับจ้างอยู่จำนวนมาก เพราะชีวิตของกระผมเกิดมา เป็นผู้แทนราษฎรส่วนมากคือการทำบริการแท็กซี่ สามล้อที่มาจากภาคอีสานตลอด ๑๙ ปี ไม่ใช่จะอ้างแท็กซี่ สามล้อขึ้นมาเฉย ๆ รถชนกันทุกวันนี้ ประกันบุคคลที่ ๓ กว่าจะจ่ายแต่ละบาท บางราย ๒๐ วันแล้วยังไม่จ่ายเดี๋ยวนี้ ยังมีการเจรจากันอยู่โรงพัก สารพัดที่จะหาทางหลีกเลี่ยง นี่คือธุรกิจประกันภัยในบ้านเมืองเรา ความคิดท่านดี แต่เวลาเอาไปปฏิบัติแล้วไม่ถึง เพราะไม่พร้อม ยิ่งกว่านั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนถึงบทลงโทษ บทลงโทษยังปรับแพงเท่าไรโอกาสทุจริตคอร์รัปชันยิ่งมากเท่านั้น เพราะอะไรครับ ถ้าปรับแพงก็เปิดโอกาสให้มีการรีดไถมาก เพราะว่าคนจะเสียค่าปรับก็ไม่อยากจะ

เสียค่าปรับ แทนที่จะเสีย ๑๐,๐๐๐ บาท รับผิดชอบ ๑,๐๐๐ บาทก็จำเป็น
ต้องจ่าย เพราะขณะนี้การที่จะหาเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทมาหายาก ประชาชน
หายาก อย่าไปคิดว่าคนที่มีรถแล้ว เขาร่ำรวยทุกคน ยิ่งกว่านั้นคนที่มีรถ
ทุกวันนี้บางคนยังติดค้างผ่อนส่ง บางคนก็บอกว่าจนแล้ว เสือกซื้อรถ
ทำไม ขอประทานอภัย ที่กระผมใช้คำพูดนี้ ก็เพราะว่าจำเป็นต้องใช้
ควมรับทราบประชาชน บางคนมีรถเพื่อประกอบธุรกิจการค้า ถ้าไม่มีรถก็ไม่
ต้องทำมาหากิน บางคนจำเป็นต้องมีเพราะต้องส่งลูกไปโรงเรียน ส่ง
ลูกเมียไปทำงาน ก็เนื่องจากปัญหาจราจรเป็นเหตุ จำเป็นต้องมี ถ้า
ระบบขนส่งมวลชนดี ๆ แล้วรับรองเขาไม่ใช้หรือกรดยนต์ ผมก็ไม่ขับ
หรือกเหนื่อยจะตาย เพราะฉะนั้นยิ่งโทษปรับมากเท่าไรยิ่งมีปัญหา
เหมือนกับเรื่องกรมศุลกากรเหมือนกัน -----

จะเห็นว่าระบบการให้สินบนนำจับแบ่งให้ผู้ใหญ่มากกว่าผู้น้อย ผู้น้อยก็เลยไม่จับเสียเลย ริดเอาใต้ดินเสียเลย เลขไม่ต้องจับ พอจับมาสินบนก็ตก เป็นของผู้ใหญ่หมด มันก็เข้าลักษณะเดียวกันก็จะเกิดปัญหาขึ้นมา เมื่อตะกั้น ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ได้กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ได้มีการเลื่อนออกไป จักรยานยนต์ อีแต่น สกายแล็บเลื่อนออกไป ๑๘ เดือน รถทั่วไป ๔๐ วัน นี่ยิ่งทำให้คนเป็นโรคประสาทใหญ่ เท่ากับรู้วันถูกประหาร แต่ไม่ยอมเอาเข้าหลักประหารสักที

เพราะอย่างไรมันต้องโดนเสียแน่นอน ถ้าจะไว้ดีกับประชาชนก็ยกเลิกไปเสียเลย เป็นไรครับ ยกเลิกไปเลย นี่จะประหารอยู่แล้วยังหาอาหารดี ๆ หลอกลามมาให้กิน ทั้ง ๆ ที่รู้จะถูกประหารอยู่ครับ มันไม่มีประโยชน์ ทำบุญอย่างนี้ไม่ได้บุญ ยิ่งก่อให้เกิดทุกข์แก่คนมากขึ้น แล้วในช่วงนี้เองท่านประธาน ทำได้ไหมครับคืนนี้ รัฐบาลให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมตำรวจประกาศให้รู้ทั่วกัน ทั้งประเทศ เลขาว่าอะไรคือการเลื่อน แม้แต่คนในกรุงเทพมหานครก็ยังไม่ทราบว่าเลื่อนหรือไม่เลื่อน นี่แหละครับ การที่รู้บ้างไม่รู้บ้าง การริดไถก็จะเกิดขึ้น ดีไม่ดีพวนี้กระผมขับรถกลับบ้านโดนริตอีก สารพัดที่จะทำ เพราะฉะนั้นจุดนี้ต้องออกข่าวให้มันชัดเจนเลย ว่าเลื่อนแน่ แล้วท่านจะเมตตาปราณีต่อบรรดาคนยากคนจนก็ยกเลิกเสียเลย จักรยานยนต์ อีแต่น สกายแล็บ ยกเลิกไปเสียเลย ไม่ต้องไปเก็บอีก นอกจากนั้นท่านประธาน ท่านบอกว่าที่เลื่อนนั้นเลื่อนสำหรับรถจักรยานยนต์เก่า หันมาดูข้อเท็จจริง ถ้าจะพูดถึงความเป็นธรรมมันต้องยกเลิกทั้งหมด ไม่ว่าเก่าไม่ว่าใหม่ ถ้าจะพูดถึงการเสี่ยงภัยแล้วรถใหม่เสี่ยงภัยน้อยกว่ารถเก่า เพราะฉะนั้นเลื่อนก็ต้องเลื่อนรถใหม่ไปด้วย ยิ่งรถเก่ามันยังมีโอกาสเกิดภัยอันตรายมากขึ้น ระบบเบรคก็ไม่ได้ ระบบการทรงตัวก็ไม่ได้ ศูนย์ก็ไม่ได้ ยิ่งอันตรายไปใหญ่ เมื่อตะกั้นมีเพื่อนสมาชิกพูดถึงรถยนต์โดยสารนี่ก็เหมือนกัน คงจะเกิดปัญหา เมื่อเข้านี้มีตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งรถโดยสารได้มาพบ คณะกรรมการการคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎรเรา ซึ่งตัวกระผมเป็นรองประธานอยู่ ได้มาปรับทุกข์ในเรื่องนี้ ซึ่งขณะนี้เขาได้มีการวางหลักทรัพย์ประกันภัย เมื่อมีการประกันภัยอันตรายที่เกิดจากรถยนต์นี้ เขาไม่ทราบว่าจะเอาอย่างไรกันแน่กับเขา และถ้าจะให้เขาเสีย

เบี้ยประกันภัยเท่ากัน มันก็เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นมา ข้อปรับทุกข์
 ของเขานั้นน่ารับฟังอย่างยิ่ง ผมว่ารว้งระยะสั้นกับระยะไกลเสีย
 ค่าเบี้ยประกันเท่ากัน อย่างสมมุติท่านประธาน รว้งจากกรุงเทพฯ
 ไปถึงอยุธยาต้องเสียเบี้ยประกันเท่ากับกรุงเทพฯ - นครสวรรค์
 ยกตัวอย่างแบบนี้ซึ่งระยะทางยิ่งไกลเท่าไรความเสี่ยงภัยยิ่งสูงขึ้น
 ระยะทางใกล้ความเสี่ยงภัยก็น้อยลง อันนี้ถ้าหากพิจารณาถึงหลักของ
 ความเป็นธรรมแล้วรายละเอียดต่าง ๆ เราน่าจะนำมาพิจารณาร่วมกัน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชื่อมั่นว่าทุกคนมีความปรารถนาดีต่อ
 ประชาชน แต่ความปรารถนาดีเหล่านั้นอยู่ที่มุมมองของแต่ละคน คนที่
 อยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจที่ไม่เคยทุกข์ยากลำบากนั้นอาจจะมีความ
 ปรารถนาดีต่อประชาชนบนพื้นฐานความทุกข์ยากของประชาชนซึ่งจะ
 นำไปสู่ความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ถ้าหากใครไม่เคยสัมผัสกับ
 ความยากจน เขาจะไม่รู้หรือว่าคุณค่าของเงินแต่ละบาทนั้นมีคุณค่า
 เพียงใด ท่านอาจจะชำระเงินจ่ายเงินวันละ ๑๐,๐๐๐ บาท วันละ
 ๑๐๐,๐๐๐ บาท ท่านอาจจะไม่รู้ลึกลับสะเทือนใจเลย แต่คนยากคนจนนั้น
 ท่านประธาน เงินเพียง ๑๐ บาทที่จะซื้อปลากระป๋องนั้นมีคุณค่าสำหรับ
 เขาเหลือเกิน ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณदनัยฤทธิ
 เชิญครับ

นายदनัยฤทธิ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ดนัยฤทธิ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคกิจสังคม เมื่อสักครู่นี้ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ได้มาชี้แจงถึงปัญหา ถ้าเราจะยืนยันใช้กฎหมายฉบับนี้ต่อไปจนได้มีการ
 ประกาศกฎกระทรวงยกเว้นรถ ๓ ประเภทที่ยังไม่ต้องทำประกันภัยตาม
 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกไปอีกเป็น
 ระยะเวลา ๑๘ เดือน -----

ฟังดูแล้วก็เหมือนกับว่าท่านจะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน ด้วยการเห็นอกเห็นใจพี่น้องประชาชนคนยากคนจนซึ่งใช้รถอีแต๋น รถจักรยานยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ แล้วก็รถสกายแล็บท่ามาหากินกัน ฟังแล้วเหมือนจะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนคนยากคนจน แต่ผมมองในมุมกลับ เพราะว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เรามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้มาแล้ว ในด้านการปฏิบัติ พี่น้องประชาชน ซึ่งใช้รถมอเตอร์ไซด์ประสบกับปัญหาเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยไม่รับทำประกันมาตลอดเวลา ผมได้พยายามที่จะอธิบายชี้แจงให้พี่น้องประชาชน ได้รู้ถึงเหตุผลถึงผลถึงหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่ามีประโยชน์ ถ้าเราได้ทำประกัน พรรคกิจสังคมนั้นเห็นด้วยกับหลักการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตลอดเวลา แต่เราขัดแย้งที่ไม่เห็นด้วยนั้น ก็เพราะว่าเนื้อหาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่พร้อมในการที่จะมาบังคับใช้พี่น้องประชาชน สิ่งเหล่านี้เกิดความเป็นจริงขึ้นมา เพราะว่าในปัจจุบันนี้ เราจะบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ในวันพรุ่งนี้แล้ว หลายสิ่งหลายอย่างที่ผมได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ ให้ทางกระทรวงพาณิชย์ ทางกรมการประกันภัยได้รับทราบว่า เรายังไม่มีความพร้อมในการที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เลย บริษัทประกันภัยก็ยังไม่มีส่วน แต่ที่ผมแปลกใจที่ ผมบอกว่าฟังดูแล้ว เหมือนกับจะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน ในความเป็นจริงไม่ใช่ ถ้าจะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน ผู้ใช้รถ พี่น้องประชาชนคนยากคนจนแล้ว การขยายระยะเวลาออกไปนั้น ทำไมจะต้องเลือกประเภทรถในการปฏิบัติ ทำไมจะต้องเป็นแค่ ๓ ประเภทเท่านั้น ทำไมไม่ขยายเวลาไปทั้งหมดซึ่งเป็นรถเก่า รถใหม่ที่ขึ้นทะเบียนป้ายแดงที่จะไปจดทะเบียนนั้นผมไม่ได้ว่าหรอกครับ เพราะทุกคนเขาทราบกัน อยู่แล้วว่า เขาจะต้องปฏิบัติอย่างไรถ้าเขาจะต้องซื้อรถ แต่ในการที่จะขยายเวลาโดยการเลือกประเภทในการปฏิบัตินั้น ในความเป็นจริงขอเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบว่า ในวิธีปฏิบัตินั้นบริษัทประกันภัยเขาไม่ต้องการที่จะทำประกันภัยให้กับรถมอเตอร์ไซด์เก่าเลย เพราะเขารู้เขาเห็นว่า ถ้าเขารับทำประกันภัยให้กับมอเตอร์ไซด์เก่า แล้วเขาจะต้องประสบภาวะขาดทุนเป็นอย่างแน่ เพราะว่าอัตราความเสี่ยงของผู้ใช้รถมอเตอร์ไซด์นั้น มีอัตราความเสี่ยงที่สูง ประกอบกับมีการพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันตาม

พระราชบัญญัติฉบับนี้ลงมาอีก เมื่อสักครู่นี้ผมก็ยังได้ยินคำยืนยันของ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะที่ท่านเป็นประธาน
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาตลอดตรา เบี้ยประกันตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ท่านลุกขึ้นมาบอกว่าท่านจะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน
 โดยคณะกรรมาธิการได้พิจารณาตลอดตรา เบี้ยประกันลงมา ไม่ได้รักษา
 ผลประโยชน์ ไม่ได้เข้าข้างบริษัทประกันภัย แต่ครั้งหนึ่งผมได้ยินในสภา
 แห่งนี้ เมื่อมีการชี้แจงของคณะกรรมาธิการพิจารณาตลอดตรา เบี้ยประกัน
 ท่านได้ชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า การที่ได้พิจารณาตลอดตรา เบี้ยประกันของ
 รถมอเตอร์ไซด์ รถเพื่อการเกษตร รถสกายแล็บลงมานั้น เป็นจำนวนมาก
 พอสมควร แต่อัตราพิจารณาตลอดตรา เบี้ยประกันของรถยนต์ รถโดยสารนั้น
 ลดมาเพียงเล็กน้อย ท่านได้ชี้แจงต่อที่สภาแห่งนี้ว่า เพื่อที่จะได้ เป็นส่วนเฉลี่ย
 ในการเก็บอัตรา เบี้ยประกันของบรรดารถยนต์ รถโดยสาร มาเฉลี่ยเป็น
 ค่าคุ้มครองให้กับรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งเป็นคนยากคนจน จะต้องเสียอัตรา เบี้ยประกัน
 ลดน้อยลงไป อันนี้มันค้านกับวิธีปฏิบัติในปัจจุบันนี้ เป็นอย่างไรล่ะครับ ประกาศ
 กระทรวงพาณิชย์ให้เลื่อนขยายเวลารถ ๓ ประเภท ซึ่งบริษัทประกันภัย
 ไม่ต้องการทำประกันออกไป แต่รถยนต์ รถโดยสาร บริษัทประกันภัยวิ่ง
 ขอรืบท่าประกัน มีการโฆษณา มีการประกาศว่ากฎหมายจะบังคับใช้แล้ว
 ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นต้นไป แต่ในด้านวิธีปฏิบัติล่ะครับ
 รถมอเตอร์ไซด์ผมอยากเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า
 ไม่ใช่ทุกคนเขาจะไม่อยากทำประกัน คนอยากทำประกัน เขาก็มี
 เพราะเขารู้ว่าเขาอาจจะได้รับประโยชน์จากการที่เขาต้องเสียอัตรา
 เบี้ยประกันไป รถมอเตอร์ไซด์เก่าผมอยากกราบเรียนท่านนะครับ
 ท่านดูแลได้ไหม บริษัทประกันภัยให้เขาวิ่งทำประกัน แม้แต่ปัจจุบันนี้ก็มี
 บางกลุ่มบางพวก เขาอยากจะทำประกัน ท่านยืนยันไหมล่ะครับว่าท่านจะ
 บังคับให้บริษัทประกันภัยรับทำรถมอเตอร์ไซด์เก่า ไม่มีหรอกครับ ผมไปหา
 ทุกแห่งทุกหน อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจที่สุด ผมได้มีโอกาสไปนั่ง

ในบริษัทประกันภัยในสำนักงานตัวแทน เพื่อปรึกษาหารือบางเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ผมได้ยื่นคำพูดจากเจ้าพนักงานของบริษัทประกันภัยก่อนที่จะมีการประกาศกฎกระทรวงพาณิชย์ในการขยายเวลารับทำประกันรถ ๓ ประเภทนั้นออกไปว่า ขณะนี้ขอให้ชลอการทำประกันภัยรถมอเตอร์ไซด์เก่าออกไป เพราะเป็นที่แน่นอนแล้วว่า กระทรวงพาณิชย์จะขยายเวลาออกไปไม่ต้องรับทำประกัน สิ่งเหล่านี้หมายความว่าอะไร บริษัทประกันภัยรู้ก่อนที่กระทรวงพาณิชย์จะประกาศออกมา แสดงว่าเขาไม่มีความต้องการที่จะรับทำมอเตอร์ไซด์เก่า เพราะว่าอัตราความเสี่ยงมันสูง เขาจะต้องประสบภาวะขาดทุน แต่ทำไมที่รถยนต์ รถโดยสาร บริษัทประกันภัยวิ่งมาขอรับทำประกัน มีประกาศมีโฆษณากันอย่างมากมาย คำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีตรงนี้ที่ผมตั้งใจ ทำอย่างไรที่ท่านจะได้ชี้แจงให้ผมได้สบายใจ ให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้สบายใจว่า ท่านรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ทั่วประเทศ ไม่ได้รักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัทประกันภัย การที่จะรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศนั้นก็คือ อย่าไปเลือกประเภทของรถในการปฏิบัติ ในการขยายเวลา ผมขอร้องท่านได้ไหม ขยายเวลาไปทั้งหมดถ้าเป็นรถยนต์เก่า รถยนต์ใหม่ผมไม่ได้ปฏิเสธอะไรหรอก เพราะผมเห็นด้วยเหมือนกัน เพราะคนจะซื้อรถจะต้องรู้แล้วว่าตัวเองจะต้องปฏิบัติอย่างไร แต่ในการเลือกวิธีปฏิบัติมันไปเข้าทางของบริษัทประกันภัยเขา เขาได้ผลประโยชน์อย่างแน่นอน เพราะอัตราความเสี่ยงของรถยนต์มันน้อยมาก น้อยกว่ารถมอเตอร์ไซด์ สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ผมได้ขึ้นมาและก็ได้ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้กรุณาชี้แจงถึงเหตุผลให้ผมทราบว่าทำไมท่านถึงเลือกวิธีปฏิบัติยกเว้นเฉพาะรถ ๓ ประเภทนั้น รถยนต์ รถโดยสาร ไม่ใช่เรามีเงินมีทอง รถโดยสารยิ่งหาเข้ากินค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราเบี้ยประกันที่ปรับไปนั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วถึงเหตุถึงผลต่าง ๆ ในการได้เปรียบเสียเปรียบของรถยนต์โดยสาร ในอัตราความเสี่ยงที่แตกต่างกัน แต่ต้องเสียอัตราเบี้ยประกันเท่า ๆ กัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมเข้าใจว่า รัฐบาลหรือกระทรวงพาณิชย์กลับไปรักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัทประกันภัย โดยวิธีการเลือกปฏิบัติ รถมอเตอร์ไซด์ขาดทุนแน่นอน รถยนต์เก่าไรแน่นอน จนขนาดมีคณะกรรมการพิจารณา

ลัดอัครา เบี้ยประกันมาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ว่าจะนำเงินเบี้ยประกันของรถยนต์ไปเฉลี่ยให้กับรถมอเตอร์ไซด์ แต่เมื่อมายกเว้นรถมอเตอร์ไซด์ไปเสีย ผลประโยชน์ตกอยู่กับใคร ตกอยู่กับบริษัทประกันภัย สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ผมอยากจะต้องได้รับคำชี้แจงจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ บริษัทประกันภัยในด้านวิधिปฏิบัติ ผมไม่อยากจะพูดอะไรรายละเอียดมากมายพูดมามากแล้ว แต่เมื่อเข้าได้ยืมมากับหู ผมไปนั่งที่กรมการประกันภัยนานกว่า ๒ ชั่วโมง เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่พี่น้องประชาชนถูกรถยนต์ชนเสียชีวิตและก็ยังตกลงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกันไม่ได้ ผมได้เห็นหนังสือร้องเรียนของผู้ทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แหละครับว่าถูกรถชนส่งโรงพยาบาล โรงพยาบาลปฏิเสธบอกว่าต้องการได้รับคำรักษาพยาบาลก่อน จนเดี๋ยวนี้บริษัทประกันภัยยังไม่จ่ายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมได้ยืมมากับหูอยู่ที่กรมการประกันภัย เพราะวันนี้ผมไปนั่งนานกว่า ๒ ชั่วโมง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องราวที่เป็นความจริง แล้วก็พี่น้องประชาชนคนยากคนจนผู้ไม่รู้กฎหมาย เขาถูกเอาไรด์เอาเปรียบอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารบริษัทประกันภัยนั่งอยู่ในห้องแอร์มีอะไรรักประชุมเอาผลประโยชน์มาดู พิจารณาการจ่ายสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหาย นั่งพิจารณากันในห้องแอร์ ไม่เคยออกไปดูความเสียหายของผู้ได้รับความเสียหายด้วยตัวเองเลย ส่งแต่เจ้าหน้าที่ของบริษัท ส่งทนายความของบริษัทไปเจรจาความ ความเห็นใจความเห็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนไม่ได้ เห็นกับตาของผู้บริหาร แต่ผู้บริหารมีอำนาจในการตัดสินใจในการที่จะชดใช้สินไหมทดแทน

มัน เป็นอย่างไร พี่น้องประชาชนผู้ได้รับความเสียหายไม่ได้รับผลประโยชน์ หรือกรับ เพราะคนที่เห็นใจไม่ใช่ผู้ที่มาเห็นด้วยตาตัวเอง อำนาจตัดสินใจ อยู่ที่ในห้องประชุม อยู่ในห้องแอร์เท่านั้น เมื่อก่อนนี้ผมยังไม่ได้มาเป็น ผู้แทนราษฎร ผมไม่ได้รู้หรือกรับว่าพี่น้องประชาชนของเราเสียเปรียบ กับบริษัทประกันภัยอย่างไรบ้าง แต่เมื่อผมได้รับความไว้วางใจจากพี่น้อง ประชาชนให้มาทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ในฐานะของการเป็นผู้แทนราษฎร ผมได้รับเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับการเอาัดเอาเปรียบของสำนักงานประกันภัย ทำอย่างไรที่เราจะดูแล รักษาควบคุมบริษัทประกันภัยไม่ให้เอาเปรียบกับพี่น้องประชาชน ตรงนี้ ที่ผมบอกว่าเป็นความพร้อมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค จากกรณี ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ถ้ากระทรวงพาณิชย์สามารถที่จะมา ยืนยันว่ากระทรวงพาณิชย์สามารถที่จะควบคุมดูแลให้บริษัทประกันภัยไม่ เอาัดเอาเปรียบพี่น้องประชาชนคนยากคนจนผู้ไม่รู้กฎหมาย ไม่ให้ส่ง เจ้าหน้าที่ไปยังดับขู่ เชิญ ไม่ให้ส่งเจ้าหน้าที่ไปทำทนายว่าต้องการเรียก ค่าเสียหายแล้วละก็ขอให้ไปฟ้องร้องต่อศาลเอา ถ้ากระทรวงพาณิชย์ สามารถควบคุมตรงนี้ได้ ผมยินดี เพราะผมรู้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มี ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศผู้ไม่มีรถ แต่ถ้าตราใบด กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถจะควบคุมดูแลกรมการประกันภัย ให้ควบคุม บริษัทประกันภัยไม่ให้เอาัดเอาเปรียบพี่น้องประชาชนคนยากคนจนแล้ว มันไม่มีทางที่พี่น้องประชาชนจะได้รับผลประโยชน์ตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากได้รับความยืนยันจากท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ตรงนี้ ในสภาแห่งนี้ ว่าท่านสามารถควบคุมดูแลได้ ขณะนี้มีเรื่องราวร้องทุกข์จากพี่น้องประชาชนหลายเรื่องหลายราว ผมยกตัวอย่างสักกรณีหนึ่งถึงความเอาัดเอาเปรียบของบริษัทประกันภัย มีราษฎรของผมชื่อเตอร์ไฮค์ ถูกรถบรรทุกชน ขณะนั้นนอนอยู่โรงพยาบาล ประจำจังหวัดอุบลราชธานี ผ่าตัดสมองมาแล้ว ๒ ครั้ง แพทย์แจ้งให้ ทราบว่าจะต้องกลับไปรักษาตัวอีก ๒ ปีแล้วค่อยมาใส่กะโหลกใหม่ ผมยังไม่เข้าใจเลย บริษัทประกันภัยทำอย่างไรละครับ บริษัทประกันภัยไม่เจรจา ให้กับผู้เสียหายนั้นเลย ผมระบุก็ได้ บริษัทสินมั่นคง สาขาอุบลราชธานี ไม่เจรจา ให้ทนายความถือกระเป๋ามาแล้วทำทนายกับราษฎรว่า ผู้ถูกชนนั้น เป็นผู้ผิด จะฟ้องร้องผู้บาดเจ็บเรียกค่าเสียหาย ท่านดูสิครับ มนุษย์ธรรม

อยู่ที่ไหน การเอาโรคเอาเปรียบอยู่ที่ไหน ไปดูคนเจ็บบ้างหรือไม่ ไม่มี
 การไปดูแลอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อถึงวันนัดราษฎรมาหาผม ผมเป็น
 ผู้แทนราษฎรไปนั่งรออยู่ที่สถานีตำรวจ ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง บริษัท
 ประกันภัยไม่มา เจรจา แล้ววันนั้นก็ไม่มีมา เจรจาด้วย นัดวันใหม่ผมไป
 รออีก ก็ยังไม่มา ผมตามไปที่บริษัทก็ยังไม่พบเจ้าหน้าที่ ผมถามจริง ๆ
 ว่าพี่น้องประชาชนคนยากคนจนขณะนั้นนอนรักษาอยู่โรงพยาบาลเอาค่า
 รักษาพยาบาลที่ไหน วันละ ๘๐๐ บาท วันละ ๑,๐๐๐ บาท วันละ
 ๒,๐๐๐ บาท ในขณะที่ยังไม่มีการเจรจาค่าเสียหายของบริษัทประกัน
 หรือแม้แต่การให้กำลังใจสำหรับผู้บาดเจ็บ ผู้บริหารหรือเจ้าของบริษัท
 ประกันภัยทั้งหลาย นอนอยู่เป็นสุขได้อย่างไร อยู่บนกองทุกข์ของพี่น้อง
 ประชาชนคนยากคนจน ผู้ไม่รู้กฎหมายถูกเอาโรคเอาเปรียบ ท่านเหล่านี้
 ผมขอกราบเรียนว่า ไม่ทราบว่าชีวิตท่านถึงแม้จะมีความสุขอยู่บนกองเงิน
 กองทอง ท่านไม่มีโอกาสได้มาสัมผัส ได้มาเห็นความทุกข์ของพี่น้อง
 ราษฎรผู้ได้รับบาดเจ็บเลย ถ้ากระทรวงพาณิชย์ยืนยันว่าจะควบคุมดูแล
 แล้วก็ทบทวนไป ไม่ให้พี่น้องประชาชนได้รับการเอาโรคเอาเปรียบจาก
 บริษัทประกันภัย จะจ่ายสินไหมทดแทนให้กับพี่น้องประชาชนผู้ได้รับ
 ความเสียหายด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมเป็นที่พอใจทุกรายไป ผมจะยินดี
 กับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นอย่างยิ่ง แล้วพี่น้องประชาชนทั่วประเทศก็จะ
 แซ่ซ้องสรรเสริญว่ารัฐบาลชุดนี้มีความจริงกับพี่น้องประชาชน ในการที่
 จะรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องผู้ใช้รถใช้ถนน -----

แต่ถ้ารัฐบาลไม่สามารถ หรือกระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถที่จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนตรงนี้ กลับไปดูแลและก็รักษาผลประโยชน์ของบริษัทประกันภัยแล้วละก็ ผมคิดว่ารัฐบาลยังไม่มีความสามารถที่จะบริหารประเทศชาติต่อไปได้ เพราะประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ดูแลทุกข์สุขพี่น้องประชาชน ปลอ่ยให้บริษัทประกันภัยเอาไรต์เอาเปรียบพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ ไปที่ไหนก็บอกก็กล่าวกับพี่น้องประชาชนของผม อยู่ตลอดเวลาว่า ขณะนี้บ้านเมืองของเรากำลังถึงยุคที่พี่น้องประชาชนคนยากคนจนของเรากำลังถูกเอาไรต์เอาเปรียบถูกข่มเหงรังแก ในขณะที่รัฐบาลกำลังกุมมือกุมใจว่ามีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร แต่กองทัพของพี่น้องราษฎรคนยากคนจนได้ไปเหยี่ยวแลข้างหรือไม่ ไปรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องส่วนใหญ่ของประเทศบ้างหรือไม่ เมื่อเข้ามาถึงพูดไปแล้วว่า รัฐบาลอย่าคิดว่า เสถียรภาพของรัฐบาลอยู่ที่เสียงข้างมาก จงคิดถึงประชาชนให้มาก จงคิดถึงผลประโยชน์ของประชาชนที่รัก จะต้องรักษาเอาไว้ ครอบงำที่ประชาชนของเราได้รับความเดือดร้อน รัฐบาลก็อยู่ไม่เป็นสุข ถูกเขาสาปเขาแช่งเขาตำ เขาว่าบริหารประเทศชาติบ้านเมืองอย่างไร ผลประโยชน์ไปตกอยู่กับนายทุน สิ่งเหล่านี้แหละผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพของผมอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็ขึ้นมาชี้แจงเกี่ยวกับการขอผ่อนปรน นี้สำเนาของท่านผมไปรับมาแล้ว ว่าขอให้ผ่อนปรน ลงวันที่ พณ ๐๕๐๓/๕๒๕๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๖ เรื่อง ขอให้ผ่อนปรน การจับกุมดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องรถยนต์ ขอเวลา ๙๐ วัน ท่านก็พูดไป แต่ผมยังไม่ได้ยินคำตอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเลยว่า ท่านตอบรับว่าอย่างไร แล้วราษฎรที่อยู่ข้างนอก เวลาตำรวจโยกรถ ขอคูสติ๊กเกอร์ว่าทำประกันมาหรือยัง ราษฎรจะตอบว่าอย่างไร เขา รู้ไหมว่าผ่อนปรนตรงนี้ เอาอะไรไปอ้าง เดียวนี้วิ่งบนถนนหลวงรถจับความเร็วยังไม่พอสักทีอะไรก็จับกันอยู่ แล้วประชาชนของเรามันจะ ได้รับประโยชน์อะไรจากการที่ผ่อนปรนการจับกุมตรงนี้ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ท่านยืนยันไหมว่าถ้ามีการร้องเรียนออกมา ท่านจะหาหนทางแก้ไขอย่างไร ถ้าราษฎรคนยากคนจนขับรถเก่า ๆ เข้ามาในตลาด ถูกตำรวจโยกมือขอคูกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วไม่มีให้ดู เขาบอกว่าเลยกำหนดในการที่จะทำประกันภัยแล้วจะต้องเสียค่าปรับ

ตามโทษของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ปรับขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านว่า
 ราษฎรเดือดร้อนไหม ประกาศก็ประกาศไป ประกาศเพียงแต่ว่าเป็น
 หนังสือของกระทรวงพาณิชย์ ไปขอความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทย
 แต่ยังไม่ได้ยินจากปากของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ขณะนี้
 สิ่งการไปอย่างไรบ้าง ไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายทั่วประเทศหรือยัง
 วิธีการปฏิบัติจะทำอย่างไร ขณะนี้ถึงแม้ว่าจะมีการจัดตั้งเงินงบประมาณ
 ไปประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนได้ เข้าใจถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้
 แต่ร้อยละ ๘๐ ไม่มีใครเข้าใจหรอก ก็เรียกกันอยู่ในนั้นแหละ เกี่ยวกับ
 กฎหมายคุ้มครองบุคคลที่ ๓ อยู่ในนั้นแหละ ไม่มีใครเข้าใจอะไรกฎหมาย
 ฉบับนี้เลย แล้วเราจะปฏิบัติได้อย่างไร มันเป็นความไม่พร้อม ไม่พร้อม
 ทั้งบริษัทประกันภัยในการที่จะไปจัดตั้งสาขา ไม่พร้อมถึงการควบคุมดูแล
 บริษัทประกันภัยของกระทรวงพาณิชย์ของกรมการประกันภัย ไม่พร้อมถึง
 ความรู้ความเข้าใจของพี่น้องประชาชนอีก ๘๐ กว่าล้านคนทั่วประเทศ
 ไม่มีความพร้อมอะไรเลยในการที่จะมาปฏิบัติใช้กับพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ผมก็อยากจะฟังเหมือนกันว่า มีความพร้อมอะไรบ้าง ผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพแต่เพียงเท่านั้น และก็อยากจะฟังท่านรัฐมนตรีพาณิชย์
 ได้ชี้แจงให้ผมได้ยินได้ฟังหน่อย ว่าความพร้อมของกระทรวงพาณิชย์
 มีอะไรบ้าง และเหตุผลอย่างไร จึงเลือกปฏิบัติกับรถ ๓ ประเภทเท่านั้น
 รถเก๋งอย่างอื่นทำไมไม่ขยายเวลาไปด้วย เป็นการรักษาผลประโยชน์
 ให้บริษัทประกันภัยหรือพี่น้องประชาชนคนยากคนจนกันแน่ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะให้รัฐมนตรีตอบ ผมจะให้อภิปรายอีก ๒ ท่าน คือคุณสมบูรณ์ ทองบุราณ แล้วก็คุณสงสุข ภักเกษม เชิญคุณสมบูรณ์ก่อนครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส. ยโสธร พรรคพลังธรรม ท่านประธาน พ.ร.บ. คุ่มครองผู้ประสบภัยรถยนต์ ผมว่าเป็นกฎหมายที่ดีมาก ผมก็ขอชมรัฐบาลชุดเก่าที่ทำกฎหมายนี้ขึ้น แล้วก็ขอขอบคุณรัฐบาลชุดนี้ด้วยที่ลดหย่อนลงมาอีก เพราะว่าจริง ๆ แล้วราษฎรจนมาก ผมเคยเห็นก่อนที่จะมาเป็น ส.ส. ใครก็แล้วแต่ที่ไปซื้อรถปิศาจมาคันหนึ่ง มาทำรถสองแถว ถ้าเกิดชนเมื่อไรบีบ ชายนาวัวไม่มีหรือครับ ชายนาคแลบ หลายคนจะบอกว่ารถสกายแล็บ อีแต่น หรือว่ามอเตอร์ไซด์ บางคนบอกว่าบ้านนอกชัชรถอีแต่นโงง ๆ ผมถามว่ารถที่วิ่งในกรุงเทพฯ กับต่างจังหวัด ถ้าเทียบอัตราเฉลี่ยลงมา กระผมว่าต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นนอกพรรษา ปีใหม่ คนต่างจังหวัดจะตายมากกว่าคนในกรุงเทพฯ อัตราเฉลี่ย ทำไม่จึงว่าต่างจังหวัดตายมากกว่า เมวเหล่า ในกรุงเทพฯ จะมีจราจรยืนอยู่ จะมีไฟแดง ไฟเขียว อีสานบ้านผมไม่มีไฟเหลือง ไฟเขียว วิ่งตามประสาวัยรุ่นตาย ถ้าตายมาที่หนึ่งใครจน พ่อแม่จน สกายแล็บ ๕๐๐ บาท อีแต่น ๑๐๐ บาท มอเตอร์ไซด์ไม่เกิน ๗๕ ซี.ซี. ๑๕๐ บาท ถ้า ๗๕ ซี.ซี. จนถึงไม่เกิน ๑๕๐ ซี.ซี. ๒๐๐ บาท ถ้าถามว่าแพงไหม ถ้าตอบในฐานะคนจน แพงมาก แต่ถ้าแพงมาก ถ้าถามว่าถ้าเกิดเหตุการณ์ขึ้นนี้คุ้มค่าไหม ก็ตอบว่าคุ้มค่า ผมกล่าวขอบคุณท่านรัฐบาลชุดนี้ที่ขีดยาวต่อไปอีก ๑๕ เดือน สำหรับรถอีแต่น สกายแล็บ รถมอเตอร์ไซด์เก่า ส่วนมอเตอร์ไซด์ใหม่ อันนั้นกฎหมายบังคับว่าต้องทำ ผมอยากจะขอรัฐบาลอีกนิดหนึ่ง ตรงที่ว่าขีดยาวรถยนต์ออกไปอีก ๓ เดือน ตรงนี้ผมยังไม่เห็นด้วย ผมให้เหตุผลว่า จากวันนี้ ๓๐ กันยายน ขีดยาวไปอีก ๓ เดือน ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ธันวาคม คนอีสาน เงินจะมาประกันตรงนี้ ต้องมาจากการขายข้าว ธันวาคมยังเกี่ยวข้าวไม่เสร็จ ถ้าขีดยาวไป ๖ เดือน ก็ตกมีนาคมพอดี ก็ขายข้าวหอมมะลิ เอามาประกันได้ ตรงนี้น่าดีกว่า ท่านประธานที่เคารพ ผมจะฝากถึง ฯพณฯ อุตัย พิมพ์ใจชน ที่ผมเคารพ ผมมีตัวอย่าง ๒ ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในจังหวัดของผม

ยกตัวอย่างแรก มีคนคนหนึ่งของยโสธรไปซื้อมอเตอร์ไซด์ที่จังหวัดมุกดาหาร
ทำประกันภัยเสรีจ ปรากฏว่าต่อมาไม่นานถูกรถสกายแล็บชนตาย ชนตาย
เสรีจปั๊บบ เจ้าหน้าทีตำรวจก็พาญาติของผู้ตายคนนี้ไปเอาประกันจากบริษัทนี้
บริษัทบอกว่าจ่ายไม่ได้ ท่านอ้างว่าจ่ายไม่ได้ก็เพราะเหตุว่า คนที่ตาย
ไม่ได้ทำใบขับขี่ หลังจากนั้นก็มาหาผมที่บ้าน ผมก็โทรศัพท์ไป
เรียนปรึกษาท่านพาณิชย์จังหวัดมุกดาหาร ท่านพาณิชย์จังหวัดตอบว่า
ท่าน ส.ส. เงินกองทุนรัฐบาลยังส่งไปไม่ถึงเลย หลังจากนั้นต่อมา
ปรากฏว่าผมก็มา เชิดที่สำนักงานใหญ่ บริษัทอาคเนย์ประกันภัย
ขออนุญาตเอ่ยนาม ทางบริษัทบอกว่า ผิดถูก มีใบขับขี่หรือไม่มีใบขับขี่ก็
แล้วแต่ บริษัทต้องจ่ายทันที ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าบริษัทเล็ก ๆ
ที่สาขามุกดาหารไม่ยอมจ่าย และล่าสุดผมก็ไปเรียนให้ท่านพาณิชย์
จังหวัดทราบ บอกว่าท่านพาณิชย์ทางสำนักงานใหญ่ที่กรุงเทพฯ ยืนยัน
ว่าต้องจ่าย ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านพาณิชย์ท่านก็ดี ทายาทของผู้ตาย
ไปหาบริษัท บริษัทก็ตอบบอกว่าให้ไปเอาสำเนาทะเบียนบ้านของคู่กรณี
มาให้ด้วย ทั้ง ๆ ที่คนมาชนเรา ปัจจุบันเขาอยู่ในห้องขังแล้ว อยู่ใน
คุกแล้ว ก่อนที่จะมา ผม โทร. ไปที่บริษัท บริษัทบอกว่าไม่เป็นไร ส.ส.
ให้ญาติผู้ตายมารับเงินได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ออยากฝากเรียนถาม
ท่านประธานว่า แล้วจริง ๆ กรณีอย่างนี้เขาจะจ่าย ๑๐,๐๐๐ บาท
หรือ ๕๐,๐๐๐ บาท -----

ตัวอย่างที่ ๒ ปรากฏว่ามีคนคนหนึ่งไปยืมจักรยานยนต์ของญาติของเขา ยืมไปเสิร์ฟก็ขับไปได้ ๆ นี่แหละมีรถสวนมากก็ไปชนเขาตาย ปรากฏว่าคนที่ตายที่ขับรถสวนมา ปรากฏว่ามีคน ๒ คนตาย มอเตอร์ไซด์ด้วยกันนั้นแหละ เรียนถามท่านประธานว่านาย ก หรือบริษัท ผมอาจจะพูดสับสนหน่อยหนึ่ง นาย ก ที่ไปยืมรถเขามา ใบขับที่ก็ไม่มี และ ๒ คนที่ถูกชนตายนี้ใบขับที่ก็ไม่มี แต่บังเอิญรถที่นาย ก ยืมมาได้ทำประกันภัยไว้แล้ว เรียนถามท่านประธานว่าบริษัทประกันภัยต้องจ่ายให้คนตาย ๒ คน ๆ ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ถูกต้องไหมครับ ก็ฝากท่านประธานเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณส่งสุขครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ขอรื้อหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ

คุณส่งสุขครับ เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ขอรื้อหน่อยครับ กระทบ นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอุดรธานี ขอรื้อท่านประธานว่า ถ้าเกิดว่าท่านรัฐมนตรีตอบแล้วจะให้สิทธิผมได้พูดสักหน่อยไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเพื่อประเด็นท่านรัฐมนตรีตอบยังไม่หมด ท่านยังมีบางประเด็นเดี๋ยวขอพิจารณาตรงนั้น

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : อยากจะขอต่อท่านส่งสุขเลยครับ ท่านรัฐมนตรีจะได้รับปัญหาไปที่เดียวเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เป็นไร เพราะว่าผมได้เรียนให้ท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ขอโทษท่านส่งสุขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อรัฐมนตรีตอบแล้วยังมีอะไรที่ยังข้องใจ ผมจะพิจารณาต่อนั้น เชิญคุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทยจังหวัดเชียงใหม่ กระทบได้พิจารณาถึงระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ และได้พิจารณาถึงเรื่องด่วนที่มีการเสนอญัตติและท่านประธานได้กรุณาบรรจุเข้าในระเบียบวาระ

ของการพิจารณา ซึ่งก็ได้เห็นอย่างชัดเจนพอจะสะท้อนภาพออกมาให้
 ท่านประธานและรัฐบาลได้เห็นว่า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติ
 คຸ້ມຄອງຜູ້ປະສົບກຳຈາກຣດນັ້ນມີໂຖຫາ ເມື່ອມາຟັງທ່ານສາມາດຊື່ຜູ້ເສຍອຸຕຕິ
 ແລະສາມາດຊື່ສາມາດຊື່ທຸກຊາວຊາວທີ່ບໍ່ເສຍອຸຕຕິຕ່າງໆ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນອີກປານຳ
 ເຣື່ອງຮາວຕ່າງ ໆ ມາເລົ່າໃຫ້ທ່ານປະຊານໄດ້ຟັງຄືງເຫດຊາດຕ່າງ ໆ ທີ່ໄດ້
 ເກີດຂຶ້ນອັນເນື່ອງມາຈາກຜລຂອງການປະກາດໃຊ້ຜະຣາຊບັດຖຸຕິຄຸ້ມຄອງ
 ຜູ້ປະສົບກຳຈາກຣດ ກຣະຜມເຂົ້າໃຈວ່າສາດແຫ່ງນີ້ ທ່ານປະຊານແລະຣຸຊາດ
 ດຸງຈະໄດ້ຮັບຟັງເສຍສະຫ້ອນເລົ່ານີ້ນຳໄປຟັງຊາດທບທວນ ກຣະຜມດຸງຈະ
 ບໍ່ລຸງໄປໃນຣາຍລະເອີຍຕະໄນມາຄຸນັກ ແລ້ວກຣະຜມໄດ້ກາຍເຣືອນດ້ວຍ
 ວາຈາກທ່ານຣຸຊມນຕຣີວ່າການກຣະທຣວງພານິຊີ ໃນເຣື່ອງທີ່ຊອຄວາມກຣຸດາ
 າໃຫ້ທ່ານໄດ້ຟັງຊາດນອກຈາກຣດມອເຕຣ໌ໄຊດ໌ ຣດສາດແລັບແລະຣດອີແຕ້ນແລ້ວ
 ຄືຍັງມີຣດປິກອັພເກົ່າ ໆ ແລ້ວເຂດຣກຣໃຊ້ເປັນຣດບຣຣທຸກຊນຟືຊຜລຕ່າງ ໆ
 ຂອງເຂດຣກຣນັ້ນ ກາດຣຸງນີ້ທ່ານປະຊານດຸງຈະໄດ້ຮັບຕາແລະເືອນຢ່າງ
 ຈັດເຈນວ່າ ຣດຊນຕ໌ທີ່ເຣາເຣືອກັນວ່າຣດປິກອັພເກົ່າ ໆ ເລົ່ານັ້ນ ວັນໜຶ່ງຄື
 ດ້ອຍຢູ່ໃນທ່າຍໃນການທີ່ຈະດ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຣ້ອນ ທ່ານປະຊານດຸງໄດ້
 ກາຍແລ້ວວ່າທ່ານຣຸຊມນຕຣີວ່າການກຣະທຣວງພານິຊີໄດ້ຮາລຸ່ທາງໃນການຈະ
 ຂຍາຍຣະຍະເວລາໃນການທີ່ຈະໃຫ້ມີການປະກັນຣດເກົ່າອອກໄປອີກ ຮວມທັງ
 ຣດມອເຕຣ໌ໄຊດ໌ ຣດສາດແລັບ ຣດອີແຕ້ນແລະຣດຊນຕ໌ຕ່າງ ໆ ນັ້ນ ກຣະຜມ
 ຊອກາຍເຣືອນວ່າ ໃນການທີ່ຈະດຳເນີນການຕາມຜະຣາຊບັດຖຸຕິຈັບນັ້ນທີ່ເືອນຂ້ອຍ
 ກັບຣດປິກອັພເກົ່າ ໆ ທີ່ເຂດຣກຣໃຊ້ໃນການຊນຟືຊຜລແລະຜລຜລິຕຕ່າງ ໆ
 ເປັນເຣື່ອງທີ່ຣຸຊາດຈະດ້ອຍຟັງຊາດທບທວນຢ່າງມາຄ ເຣາວ່າມາຈນຄືງ
 ວັນນີ້ເວລານີ້ແລ້ວ ເຣາດຸງຈະບໍ່ມາມອຍເຈພາະເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນອັນເນື່ອງມາຈາກ
 ການປະກາດໃຊ້ຜະຣາຊບັດຖຸຕິຈັບນີ້ ທ່ານຣຸຊມນຕຣີວ່າການກຣະທຣວງພານິຊີ
 ແລະຣຸຊາດດຸງຈະໄດ້ກາຍຢ່າງຄ້ອຍແທ້ແລ້ວວ່າຂະນີ້ເຂດຣກຣຊາວໄຣ
 ຊາວນາຂອງເຣານັ້ນມີຣາຍໄດ້ເທົ່າໄຣ ກຣະຜມດຸງຈະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະດ້ອຍຟັງຊາດ
 ເອາຕົວເລືອນໃນເຣື່ອງຣາຍໄດ້ຂອງເຂດຣກຣໃນຊນບທອອກມາໃຫ້ສາດແຫ່ງນີ້
 ໄດ້ຮັບທຣາບອີກ ເຣາວ່າພຸດມາທຸກຄືງໃນການອີກປານທຸກຄືງທີ່ເືອນຂ້ອຍ
 ກັບປຸດຖາຂອງຄນໃນຊນບທ ເຣາຄືຈະດ້ອຍພຸດຄືງເຣື່ອງຣາຍໄດ້ຂອງຄນເລົ່ານີ້
 ດ້ອຍຍອມຣັບວ່າຣຸຊາດຍັງບໍ່ສາມາດທີ່ຈະບຣິຮາດປະເທດ ທຳໃຫ້ຄນເລົ່ານີ້
 ມີຣາຍໄດ້ພອທີ່ຈະນຳມາເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ -----

ในเรื่องที่จะเป็นการเพิ่มภาระในการที่จะบริหารรายได้ของครอบครัว นอกเหนือไปจากที่จะนำมาใช้จ่ายในการเลี้ยงดูครอบครัวให้พวกเขาได้อยู่อย่างปกติสุขพอสมควร ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า สิ่งที่กระผมได้นำเสนอต่อรัฐบาลและได้มีการนำมาอภิปรายกราบเรียนต่อท่านประธานไว้หลายครั้งหลายหน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่ของ กระผมในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการติดตามผลปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร เราได้พิจารณาถึงมติของสภาผู้แทนราษฎร ในการที่มีการเสนอญัตติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้ สภาเคยมีมติไว้เป็น ๓ ประเด็น ประเด็นหนึ่งให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญอื่นไปพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในขณะที่ยังเป็นร่างอยู่และเสนอต่อสภา อีกประเด็นหนึ่งในการเสนอญัตติของสมาชิก ในระหว่างที่มีการเปิดสมัยประชุมสภาตอนต้น ๆ ก็ปรากฏว่าสภาแห่งนี้ได้มีมติให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไข คณะกรรมการติดตามผลปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎรได้มีการประชุมกัน ซึ่งกระผมไม่จำเป็นที่จะต้องกราบเรียนต่อท่านประธานถึงโครงสร้างของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้าน ในคณะของกระผมนั้นได้มีความเห็นอันเป็นความเห็นที่ผ่านการศึกษาอย่างรอบคอบ โดยนักวิชาการที่มาเป็นคณะที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเราได้ใช้งบประมาณของสภาแห่งนี้ ได้ให้คำตอบแก่นักวิชาการเหล่านั้น ต่างมีความเห็นพ้องต้องกันว่า สถานการณ์ในเรื่องรายได้ของประชาชน ในชนบทขณะนี้ยังมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาถึงรายจ่ายต่าง ๆ ที่เขาจะต้องใช้จ่ายเพิ่มพูนขึ้นมาจากรายจ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ การที่จะต้องเสียเงินค่าประกันนั้นทางคณะกรรมการชุดที่ผมเป็นประธานได้พิจารณาว่า ถ้าขณะนี้รัฐบาลยังจะไม่นำกฎหมายฉบับนี้มาใช้ โดยคณะกรรมการได้เสนอร่างกฎหมายฉบับหนึ่งในลักษณะทำนองนี้ แต่ไม่ต้องให้เจ้าของรถต้องเสียค่าประกันอันเป็นการเพิ่มภาระดังกล่าว กฎหมายฉบับนี้ได้อาศัยการชำระเงินค่าภาษีรถยนต์และยานยนต์ต่าง ๆ หักออกมาเป็นกองทุนแล้วรัฐบาลตั้งกองทุนสมทบให้กระทรวงสาธารณสุขรับเป็นกระทรวงที่จะต้องรับผิดชอบต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเมื่อมีการได้รับบาดเจ็บได้รับการเสียหายแน่นอนที่สุดมีอยู่ ๓ หน่วยงานที่จะต้องรับภาระในเรื่องนี้ นั่นก็คือ

๑. กระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีสถานพยาบาลของรัฐบาลกระจัดกระจาย
อยู่ทั่วประเทศ ก็สามารถที่จะรับดูแลคนไข้และผู้ที่ได้รับประสบอุบัติเหตุ
ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดได้ทันที และหนทางที่ ๒ หน่วยงานที่ ๒ ก็คือ
สถานีตำรวจซึ่งก็ต้องไปทำคดีที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ นั่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา
กระผมขอกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น คณะกรรมาธิการติดตาม
ผลปฏิบัติตามมติสภาได้มีมติให้ ส.ส. ทุกพรรคที่เป็นคณะกรรมาธิการ
ได้นำร่างกฎหมายนี้ไปเสนอต่อรัฐบาล กระผมก็ได้นำไปพิจารณากลับกรร
ผ่านที่ประชุมของพรรค ซึ่งก็ได้มีมติให้กระผมนำเสนอต่อสภาได้ แต่ติดที่
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน เรื่อง
จึงไปอยู่ที่โต๊ะของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี กระผมขอกราบเรียนว่า
ถ้าหากว่าระยะเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕ เป็นต้นมาจนถึงวันนี้
ก็คงจะต้องเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผมใคร่ที่จะขอประทานกราบเรียนต่อ
ท่านประธานว่าถึงเวลาหรือยังที่รัฐบาล กระทรวงพาณิชย์จะได้พิจารณา
ทบทวนในเรื่องนี้ว่าขณะนี้รัฐบาลเราสามารถบริหารประเทศ เรา
สามารถที่จะแก้ไขปัญหารายได้ของประชาชนอย่างชัดเจนหรือยัง
ในการที่จะให้เขาบริการในเรื่องนี้ กระผมไม่ต้องการที่จะเห็นว่า
พอเปิดสมัยประชุมหนึ่งครั้งหนึ่งก็ต้องมีญัตติอย่างนี้ลักษณะนี้ เช่นนี้จาก
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เข้ามาเสนอต่อท่านประธานให้มีการ
นำมาพิจารณา -----

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คงที่จะต้องใช้เวลาที่มานั่ง ที่จะรอ
 พังความคิดความเห็นของสภาแห่งนี้ เอาไปทำงานทางด้านอื่นในการบริหาร
 การค้าการขายกับต่างประเทศหรือในประเทศ เพื่อดูแลผลประโยชน์
 ของเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาค้นในชนบท ก็น่าจะก่อประโยชน์ได้ แต่ต้อง
 มาเสียเวลาที่จะต้องมาพูดกันถึงเรื่องนี้ และมีการพูดมาไม่รู้จักกี่พันครั้ง
 ในสภาแห่งนี้แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนซ้ำอีกในตอนนี้อย่าง
 นัยตั้งแต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕
 ประกาศใช้แล้ว เสียสละที่บดต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชน
 ทั้งประเทศนั้น แน่แน่นอนผมเข้าใจว่าถึงเวลาที่รัฐบาลจะต้องทบทวน พิจารณาว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เหมาะสมในการที่จะนำมาใช้กับประเทศในขณะนี้หรือไม่
 ถ้าเห็นว่าจะก่อความทุกข์ แล้วรัฐบาลจะต้องมาแก้ไขปัญหา จากการแก้ไข
 ปัญหามอเตอร์ไซด์ จากการแก้ไขปัญหาในเรื่องสกายแลป จากการแก้ไข
 ปัญหาในเรื่องรถอีแต๋น ก็จะมาแก้ไขปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวกับรถปิคอัพ
 ซึ่งผมกราบเรียนเสนอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไว้ด้วยแล้ว
 ต่อไปคงจะเป็นงูกินหาง เพราะเมื่อสักครู่นี้รองประธานคณะกรรมการ
 การคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภาแล้วว่า
 ได้มีเจ้าของธุรกิจในการขนส่งมวลชน คือรถโดยสารในเส้นทางสั้น ๆ
 ภายในประเทศได้มาร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการการคมนาคมถึงปัญหา
 ที่เขาได้รับความเดือดร้อน เพราะว่าถ้าเขาจำเป็นที่จะต้องชำระค่า เบี้ยประกัน
 ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะเป็นการซ้ำซ้อนต่อภาระที่เขาได้วางเงิน
 และสร้างระบบในการประกันคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คือผู้ประสบภัย
 บุคคลที่ ๓ นั้นในทางหนึ่งแล้ว เรื่องตรงนี้แหละท่านประธาน กระผมใครที่จะ
 ขอความกรุณาอีกครึ่งหนึ่งต่อท่านประธาน ต่อสภาแห่งนี้ และต่อรัฐบาล
 ในการที่ขอให้มีการทบทวน เพื่อที่จะได้พิจารณากราบเรียนต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 ที่จะอนุมัติให้มีการนำร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติ
 ตามมติของสภาผู้แทนราษฎรได้นำเสนอท่านประธานสภา เพื่อนำเข้า
 บรรจุในระเบียบวาระนี้ ซึ่งก็จะทำให้สภาแห่งนี้นำมาพิจารณาวินิจฉัย
 ในข้อแตกต่าง ข้อดีข้อเสีย ผลประโยชน์ของประชาชนในประเทศนี้ว่า
 พระราชบัญญัติฉบับไหน ระหว่างของคุณอนันต์ ปันยารชุน กับของ
 กรรมการติดตามผลการปฏิบัติงานตามมติของสภาผู้แทนราษฎร
 ฉบับไหนจะคุ้มครองประโยชน์สุขให้กับประชาชนในชนบท ประชาชน

ผู้ยากจนที่อยู่กันทั่วประเทศดีกว่ากัน กระผมขอขอบพระคุณท่านประธาน
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้
 คุณวิชัยอีก ๑ ท่าน

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ มีเหตุผลนำปการ
 ที่จะต้องให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้ เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชน
 คนไทยมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ได้รับทุกข์พิบัติภัยจากอุบัติเหตุทางท้องถนน
 เป็นอย่างยิ่ง กระผมมีเหตุผลหลายประการที่สนับสนุนในพระราชบัญญัติฉบับนี้
 แต่ก็มีข้อที่จะต้องเสนอแนะ เพื่อที่จะฝากให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแก้ไขด้วย
 เหตุผลที่ต้องมีการสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจาก
 มลเหตุที่เกิดขึ้นนั้น ในปัจจุบันนับวันจะมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากจำนวนรถ
 และความต้องการในการใช้รถนั้นไม่เคยลดลงเลย ยิ่งคนมากขึ้นเท่าไร
 ปัจจัยที่ต้องใช้รถจะสูงขึ้นตามไปเรื่อย และขณะเดียวกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้น
 นับวันจะทวีความรุนแรง เนื่องจากปัจจุบันนี้เทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นได้สูงมากขึ้น
 แต่ก่อนมีแค่ ๘ วาล์ว ปัจจุบัน ๑๖ วาล์ว ๒๔ วาล์ว มอเตอร์ไซค์เองก็เหมือนกัน
 จากแค่ ๘๐ ซี.ซี. ๙๐ ซี.ซี. ปัจจุบันนี้เป็น ๑๒๕ ซี.ซี. ๒๕๐ ซี.ซี.
 หรือมากขึ้นไปเรื่อย เนื่องจากว่ามีการอิมพอร์ต (Import.) คือนำเข้าจาก
 ต่างประเทศนับวันสูงขึ้นไป

ประการสุดท้าย ผู้ที่รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติฉบับนี้
 อย่างสูงยิ่งนั้นคือประชาชน ประชาชนซึ่งใช้รถอาจจะใช้แค่รถประจำทาง
 เดินบนถนนหนทางหรือนั่งอาศัยรถเข้าไป เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นมานั้น เขา
 จะได้รับผลตอบแทนที่พอสมควร เมื่อก่อนนั้นหมอเราเองหรือสถานพยาบาล
 ใง่นั้นมีความหนักใจอย่างยิ่งต่อผู้ที่เกิดภัยจากทางรถ เมื่อมาถึงนั้นตามหา
 ญาติก็ลำบาก บางคนนอนเป็นเดือน ๆ ไม่มีญาติมารับเลย และค่าใช้จ่าย
 ที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องตกแก่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลนั้นต่อไป พระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นนั้น กระทบอยากจะเรียนเสนอแนะไว้และคิดว่า
 น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและต้องปรับปรุง เนื่องจากขณะนี้เราได้ตัด
 คือย่นระยะเวลาไว้ออกไป ๑ ปี ๖ เดือน สำหรับ ๓ ประเภทหลัง คือ
 มอเตอร์ไซด์ รถอีแต๋น สกายแล็บ แต่จำนวนของมอเตอร์ไซด์ รถอีแต๋น
 สกายแล็บนั้น มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนรถทั้งหมดที่มีในประเทศไทย
 และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทางถนนนั้น เกินครึ่งหนึ่งก็มาจาก ๓ เหล่านี้
 เพราะฉะนั้นกองทุนเงินทดแทนที่เกิดขึ้นมานั้น กระทบกลับไปมองว่า
 ถ้าเป็นของประกันสังคมเอง ซึ่งมีกองทุนเงินทดแทน กองทุนประกันสังคม
 นั้น เขามีการจัดระบบที่ดีมาก เมื่อคนงานหรือลูกจ้างประสบอุบัติเหตุ
 สามารถรับบริการได้เลย ได้รับความทดแทนเพราะรัฐจัดระบบไว้ดีมาก
 แต่ปัจจุบันนี้กองทุนเงินทดแทนของผู้ประกบภัยทางรถนั้น กระทบว่า
 ลำบาก เนื่องจากเงินที่เกิดขึ้นนั้น ๓๕ ล้านบาทมาจากรัฐบาล อีก
 ๒๖ เปอร์เซ็นต์จากเงินทุนประกัน ซึ่งตีว่า ๖,๐๐๐ ล้าน^{๐๐} เปอร์เซ็นต์
 ก็คงประมาณ ๑๒๐ ล้าน^{๐๐} มารวมกันแล้วก็ประมาณไม่ถึง ๒๐๐ ล้านบาท
 ใช้ได้เพียงไม่ถึง ๓,๐๐๐ คน ถ้าตีว่า ๓,๐๐๐ คนตาย แต่จริง ๆ แล้ว
 อุบัติเหตุเกิดขึ้นมากกว่านั้น และมีกระแสรุนแรง เนื่องจากอุบัติเหตุทาง
 มอเตอร์ไซด์นั้นเมื่อเกิด ภาพที่พบได้นั้นคือทางสมอง แต่ขณะนี้หลังจาก
 มีพระราชบัญญัติหมวกกันน็อกออกมาประกาศใช้ สถิติเฉพาะในกรุงเทพฯ
 โรงพยาบาลศิริราชนั้น การผ่าตัดทางสมองลดลงจากเดือนละประมาณ
 ๖๐ ราย เหลือเพียง ๒๐ กว่ารายเท่านั้น ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
 โรงพยาบาลรามาธิบดีก็เหมือนกัน ถือว่าได้ประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง
 แต่ขณะเดียวกันพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มิใช่ประโยชน์ เพียงแต่หมออยากฝากว่า
 อย่าวางใจเรื่องเงินกองทุนทดแทน ต้องเพิ่มให้ได้ เพราะจำนวน
 ที่มีอยู่นั้นน้อยเหลือเกิน และจะไปหวังบอกว่ามอเตอร์ไซด์เกิดน้อย ไปรักษา

คำนิต ๆ หน้อย ๆ จริง ๆ แล้วพวกนี้หักครับ เนื้อหุ้มเหล็ก ไม่ใช่เหล็ก
หุ้มเนื้อ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ก็ต้องขอฝากท่านไว้ว่าแก้ไขเถอะครับ เพิ่มเงิน
กองทุนเข้าไป หรือตัดทอนมามากขึ้นอาจจะ ๕ เพอร์เซ็นต์ ๕ เพอร์เซ็นต์ไป

อีกประการหนึ่งคือการสืบพิสูจน์ ในเรื่องของผู้ขับรถ มีมาตราหนึ่ง
ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ว่าถ้าสืบได้ว่าผู้ขับวิโศกสุรา หรือประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรงแล้ว บริษัทประกันภัยไม่ต้องจ่าย กระทบวิตกข้อนี้มาก อาจจะ
มีการเล่นสินบน ดิตสินบนกันไป ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นอาจจะรับไปเยอะ
สมมุติว่ามีรถเมล์คันหนึ่งชนกันระเบิดตาย ๒๐ คน ต้องจ่ายคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท
ก็ ๑ ล้านบาท รวมกันแล้วดิตสินบนสัก ๑๐๐,๐๐๐ บาท บอกว่าคนขับรถเมาสุรา
ประมาทอย่างร้ายแรงออกนอกช่องทางเสีย ๑๐๐,๐๐๐ บาท อีก ๙๐๐,๐๐๐ บาท
ไม่ต้องเสีย อยากฝากท่านว่าอย่างไรก็ขอให้ทุกกรณี อย่าไปบอกว่ามีอันนี้เลย
อย่างไรต้องแก้ไขในคราวต่อไป อย่างไรก็ตามแล้วแต่ในการที่ทอดระยะเวลา
ของมอเตอร์ไซด์ออกไป รถอีแต่นอกออกไปถึง ๑ ปี ๖ เดือนนั้น ผมว่าเป็นประโยชน์
เพราะว่าความไม่พร้อมของพี่น้องชาวสามล้อ มอเตอร์ไซด์ สกายแล็บนั้นมืออย่างสูงยิ่ง
เพราะตอนนี้โดนภาษีสรรพสามิต ๑,๕๐๐ บาท ให้แบ่งชำระได้ ๖ งวดก็หนักพอแรงแล้ว
มาโดนอายนี้อีกก็จะหนักขึ้น ผมว่าความขาดทุนคงจะลำบาก อย่างไรก็ตามแล้วแต่
ถ้าในอนาคตผมว่าปรับลงมาเลขครับ เหลือคันละ ๑๐๐ บาทก็พอ ลองดูสัก ๑ ปี
ถ้ามันขาดทุนจริง ๆ ค่อยเพิ่มในโอกาสหลังต่อไป ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ที่ได้กรุณาให้ความคิดเห็น สะท้อนความเดือดร้อนของราษฎร ตลอดจนสะท้อน
ปัญหาต่าง ๆ ของกฎหมายที่บังคับใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ที่จะถึงนี้ ผมขอ
กราบเรียนว่ามีสมาชิกหลายท่านว่ารัฐบาลนี้คิดอย่างไร ถึงได้ไปปรับรดกของ
คนที่ออกกฎหมายโดยไม่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร จริง ๆ แล้วมันคิดอย่างไร
มันคิด ๒ อย่าง คือตามกฎหมายฉบับนี้แล้วถ้าคิดในแง่ของคนที่มีรถไม่น่าใช้ละครับ
ไม่น่าเอาบังคับใช้เลย น่าจะยกเลิก เพราะมันบังคับเขาบังคับให้เสียเงินเพิ่ม
บังคับคนจน ๆ บังคับคนที่มรดกเก่าอุตสาหกรรมเอาไปทำมาหากินรายได้เล็ก ๆ
น้อย ๆ ก็ต้องมาเสียเบี้ยประกัน-----

ถ้าคิดอย่างนี้ไม่น่าใช้ แต่ถามว่าทำไม ผมมาอยู่กระทรวงพาณิชย์ถึงได้ ยืนยันที่จะใช้ มาคิดถึงคนอีกพวกหนึ่งครับ พวกที่ถูกรถชนแล้วไปโรงพยาบาล ไม่มีเงินรักษา ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษเองก็พูดชัดเจนว่า ไปนั่งคอย ไปเยี่ยมคนไข้มากระทรวงมหาดไทย ไม่ใช้กระทรวงมหาดไทย หวักระทรวงมหาดไทยนะครับ อีก ๒ ปีถึงจะใส่ใหม่ ไปนั่งคอยคู่กรณี เพื่อที่จะเอาเงินมาช่วย คนที่ประสบเคราะห์กรรม มันเห็นได้ชัดเจนว่าคนที่ถูกรถชนแล้วไม่มีเงินรักษา คนเหล่านี้มีจำนวนมากเหลือเกิน แล้วก็ยังคนเป็นหมอนี่รู้ชัดเจนเลยว่า น่าสงสารมาก จำเป็นจะต้องให้เลือด ค่าเลือดก็ไม่มี จำเป็นจะต้องใส่เลือด เลือดก็ไม่มี ไม่มีค่าอะไรทั้งนั้น ในที่สุดโรงพยาบาลเองก็ไม่มีอะไรจะให้ เพราะว่าไม่สามารถจะใช้สิทธิของตัวเองส่งจ่ายได้ ก็เอา ยาหม่องทาบ้าง เอายาแดงป้ายบ้างแล้วก็กลับไป คนแทนที่จะเป็นน้อย กลับกลายเป็นมาก คนที่ไม่ควรจะพิการก็พิการ คนที่ไม่ควรจะตาย ก็ต้องมาตาย นั้นประการที่ ๑ สำหรับคนจนที่โดนรถชนแล้วไม่มีเงินรักษา น่าสงสารมากแล้วมีจำนวนมาก คนอีกพวกหนึ่งมีรถชน เขาแต่ไม่มีเงิน ให้เขา ผิดก็ผิด ตำรวจจับก็บอกหมวดครับผมไม่มีเงิน หมวดครับผมจน จะเอาผมไปขังที่ไหนก็ไปเถอะครับ ในที่สุดความไม่มีเงินของคนที่มีรถ ก็ทำให้คนโดนชนจะต้องเป็นสภาพอย่างที่ผมพูดถึงเมื่อก็ๆ นั่นคือไม่มีเงินรักษา เหมือนกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในใจของผมว่าผมจะเอาอย่างไร เลือกลายไหน ผมเลือกทั้ง ๒ ฝ่าย อย่างไรก็ตามที่ว่าเลือกทั้ง ๒ ฝ่าย คือเลือกให้มีประกันต่อไป แต่ว่าเมื่อท่านโอดครวญว่ามันหนักมันสาหัสมันไม่อยู่ในฐานะที่จะจ่ายเพิ่มได้ มันหนักเหลือเกินเราก็ลดให้เบาลงมาแล้วก็เบาลงมาเท่าที่จะเบาได้ นั่นคือเลือกในสิ่งที่ท่านไม่อยากทำ เพราะว่ามันหนักก็ให้มันเบา ในขณะที่เดียวกันก็เลือกอีกครั้ง เลือกอย่างที่ได้ประกาศเลือกไปแล้ว เลือกว่าเมื่อเรายังไม่พร้อม ไม่พร้อมตรงไหนบ้างครับ เอาละ รถเก่าเขามีมาก่อน อยู่ ๆ ไปบังคับให้เขาประกัน เมื่อเขาไม่พร้อมมีเหตุผลฟังขึ้น ในขณะที่เดียวกันคนที่มีรถใหม่อ้างว่าไม่พร้อมแล้วจะต้องทำประกันนี้ผมว่าฟังไม่ขึ้น เพราะฉะนั้นผมก็เลือกเอาละเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ เลื่อนก็เลื่อน ถามว่าเลื่อนแล้วทำไมเลื่อนแค่ ๑ ปี ๒ เดือน ทำไมไม่เลื่อนแล้วเลิกไปเลย คำตอบก็คือว่าผมจะทำ ๒ อย่างที่เลื่อนอย่างนี้ อย่างที่ ๑ จะดูว่ากองทุนบริษัทประกันภัยอ้างว่าเบี้ยแค่นี้ไม่พอ จะดูจากมอเตอร์ไซค์ใหม่ที่ประกันว่ามันเกิดขึ้น

จริง ๆ นี่ครับ มันต้องใช้เงินจากกองทุนเท่าไร มันเหลือมากหรือน้อย
จะได้คำนวณกับมอเตอร์ไซด์ที่ไม่ได้เข้าประกัน นั้นประการที่ ๑ ที่ผม
เลือกเอาไว้ ประการที่ ๒ ทำไม่ถึงเลือก ๑ ปี ๖ เดือน เลือกเพื่อที่จะดู
ระหว่างที่กฎหมายบังคับใช้อยู่ ประชาชนศรัทธาเพิ่มขึ้นมากน้อยแค่ไหน
ถ้าการใช้กฎหมายกองทุนกับรถที่หายไป ต้องอย่าลืมว่ากองทุนอันนี้แม้ว่ารถ
มีประกันก็ดี ไม่มีประกันก็ดี คนที่ถูกรถชนหรือเจ็บจากรถอย่างไร เสีย
กองทุนก็ใช้ ใช้ครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ อย่างไรก็ตามกองทุนก็ใช้ เบื้อง
เข้าไปรถคันนี้มีประกัน ไม่มีนี่นะครับ เป็นคนโดนรถชนเป็นจ่ายทั้งนั้น
อย่างน้อย ๑๐,๐๐๐ บาทก่อน เพื่อไม่ให้เดือดร้อนต้องเอาคนมารับรอง
ต้องเอาวางประกันค้ำยาค่าเลือดก่อนเอาไปเลยมีแน่ เราจะดูจาก
พฤติกรรม ๑ ปี ๖ เดือน ว่าประชาชนมองกองทุนนี้อย่างไร ถ้าทุกคน
เห็นประโยชน์ของกองทุนนี้ว่ามันดีแล้วมันช่วยคนได้จริง ๆ ถ้าเขาศรัทธา
ถึงขนาดนั้น ถ้าเราจะให้เข้ามาอยู่ในระบบ ถ้าเขาพร้อมก็ว่ากันต่อไป

* แต่ถ้ากองทุนนี้ยังเหลวไหล ยังไม่ได้เรื่องได้ราว ยิ่งก่อความวุ่นวาย โกลาหลต่อไป สร้างความไม่เป็นธรรม หรือว่าในที่สุดมันยุ่งยากมากกว่าที่จะได้ประโยชน์ นั่นก็จะได้ตัดสิ้นใจอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ให้โอกาสกับประชาชนที่ขาดเจ็บตาด่า ๆ แล้วไม่มีเงินรักษา ให้โอกาสกับคนที่มียรถ แต่ที่ไม่มีเงินไปใช้หนี้ค่ารักษาเมื่อตัวเองไปก่อความผิด ให้โอกาสเขาเถอะครับ เขาจะได้ใช้รถต่อไป แล้วคนที่มีอุบัติเหตุจากสิ่งเหล่านี้ เขาก็จะได้มีโอกาสได้รักษาตัวไม่ว่าเขาจะทำประกันหรือไม่ทำประกัน ไม่ว่ารถคันที่ชนนั้นทำประกันหรือไม่ทำประกัน กองทุนก็จ่ายอยู่แล้ว ผมกราบเรียนให้ทราบว่าทำไมผมถึงเลือกอย่างนี้ เพราะผมอยากจะทำโอกาสทั้ง ๒ ทาง สร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นตามเจตนาดีของคนที่จะเห็นประโยชน์ สร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นในเงินค่าเบี้ยประกัน ว่ามันมากจริงหรือเปล่า หรือมันน้อยจริงหรือเปล่า ตรงนี้จะได้พิสูจน์ให้เห็นกันในระหว่างที่ใช้กองทุนอยู่

มีคำถามต่อไปว่า ^{กรณีนี้} ทำไมพยานชี้ยไม่ทำเสียเอง ทำไมกรรมการขนส่งไม่ทำเสียเอง เนื่องจากว่าการที่เกิดอุบัติเหตุรถชนกันหรือว่ารถชนคน การชนกัน การรับผิดมันไม่ได้เกิดเฉพาะแค่เอากองทุนแล้วมันก็จบกัน กองทุนจ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการรักษาและการทำศพ แต่ว่าความรับผิดชอบในการที่ถามว่า ใครผิด ใครจะต้องรับผิดชอบ ใครจะต้องจ่ายมากจ่ายน้อย เป็นหน้าที่จะต้องพิสูจน์กันอีกต่อไป ตรงนั้นมันอยู่ตรงไหนครับ ตรงที่ว่ารถบางคันที่ไปชนคน ไม่ใช่จะต้องรับผิดชอบแค่ ๕๐,๐๐๐ บาท อาจจะต้องเป็น ๓๐๐,๐๐๐ บาท ๓ ล้าน ๑๐ ล้าน ไม่น่า อยู่ที่ว่าการที่กระทำผิดอย่างนั้น ที่ภาษากฎหมายเขาเรียกละเมิดนั้นได้ก่อความเสียหายมากน้อยแค่ไหน ตรงนี้ครับมันเป็นความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่เข้าไปสอบสวนเท็จจริง ไปดำเนินการติดตามเรื่องราว เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้เฉพาะกรรมการขนส่ง ใช้เฉพาะพยานชี้ยจังหวัด บุคลากรตรงนี้ไม่พอแน่ เพราะถ้ามีเกิดคดีแล้ว วันหนึ่ง ๓ - ๕ คดี เกิดแล้วไม่ใช่ว่าชนเปรี้ยง จ่ายเงินแล้วจบกัน มันไม่ใช่ครับ มันจะต้องติดตามพิสูจน์ถามเป็นเรื่องเป็นราวกันต่อไป ตรงนี้แหละครับเราจะเอามือไม้จากไหน จากทางราชการ กรรมการขนส่งมีพอไหม ^{เงินนี้} พยานชี้ยมีพอไหม ค่าตอบแทนไม่มีแน่ ขนาดบริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทมีคนอยู่ไม่รู้กี่คนใน ๑ จังหวัดยังไม่พอที่จะไปดูแลติดตามคดีได้ นับประสาอะไรกับราชการเรา

ซึ่งมีอยู่คนส่งละไม้ก็คน ^{กำลังคน} พาณิชย์อยู่ไม้ก็คน ^{กำลังคน} ถ้าทำเข้าไปจะเกิดโกลาหลใหญ่
 ตรงนี้แหละครับที่เราจำเป็นจะต้องให้บริษัทประกันภัย เขามีส่วนได้ เพื่อจะ
 ได้ไปจ้างคนมาทำการให้กับเราตามพระราชบัญญัตินี้ ตรงนี้แหละครับที่
 ถามว่า ทำไมเราไม่ทำเสียเอง แล้วตอบท่านก็ด้วยเหตุผลอันนี้เอง
 ผมใคร่ตรวจหลายตลบเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แต่ในที่สุดมันก็มาจําแนกว่า
 มีอไม้ของเรา นั้นยังจะต้องใช้อีกหลายเรื่องหลายราว และตรงนี้แหละครับ
 ถ้าเราใช้คนของบริษัทประกันภัย เราก็ต้องให้ค่าจ้างเขา การให้ค่าจ้าง
 เขาก็คือส่วนหนึ่งที่เอาไปจากเบี้ยประกันภัยนี้เอง

ส่วนที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดนครพนมได้ถามว่า มีกฎหมาย
 ไหมว่าไปทำประกันตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะต้องบังคับให้ทำประกันที่วัด
 ด้วย ไม่มีครับ -----

เพราะฉะนั้นบริษัทไหนที่เป็นอย่างที่ทำมาว่าแจ้งมาเลยนะครับ ผมนี้เรียกว่า
 ลับมิดทุกวัน อายากจะฟันเติมที่แล้วบริษัทประกันภัยที่เหลวไหล ผมเป็น
 ทนายความมาก่อน ผมบอกตรง ๆ ผมชมชื่น แล้วก็มองบริษัทประกันภัยนี้
 ไม่สบายในหัวใจมานานแล้ว เพราะตลอดเวลาที่ผมเป็นผู้แทน สิ่งแรก
 ที่ชาวบ้านเข้ามาพบผม ส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก
 บริษัทประกันภัย เวลาจะประกันอุบัติเหตุ ทำสิได้อย่างนั้นได้อย่างนี้
 ติสารพัด แต่เวลาเกิดเรื่องปิ้งเอาผิดเงื่อนไซนี้ไม่ได้ ชาวบ้านจะไปรู้
 ได้อย่างไรว่าผิดเงื่อนไซ เขาก็ไม่ได้บอกลูกเมีย เขาหรอกว่าไปมาแล้ว
 มันหาว่าลุงผิดเงื่อนไซหรือพ่อผิดเงื่อนไซ เปล่า มันเบี้ยวพ่อ มันเบี้ยวผม
 เราจะได้ยินอย่างนี้มาตลอด แต่พอมาหาทนาย ทนายบอกมันเบี้ยวพิดกับ
 มันเลย พอเอาสัญญามาดู ใ้อหยา เสรีจ ไม่มีทางสู้ ในที่สุดก็คิดว่า
 ทนายไปชู้เื้อยกับบริษัทประกันภัย เห็นไหมคุณสิ ไปหาทนายมันก็ไปกินกับ
 บริษัทประกันอีก นี่แหละคือความเสียหายที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา กระผม
 ยังมีความภูมิใจว่าอย่างน้อยในชีวิตความเป็นผู้แทนของผมนี้ได้พูด
 สิ่งเหล่านี้ในสภามาหลายครั้ง แล้วบริษัทประกันภัยก็ได้พัฒนาขึ้นมาเรื่อย
 แม้กระทั่งเงื่อนไซ เงื่อนไซในการประกันภัยก็ต้องเขียนให้ชัดเจน
 แก้ไขตามคำอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎรที่ผมมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่
 ทำนประธานที่เคารพ ผมมีความห่วงใยเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย
 ฉบับนี้เป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันเมื่อเราเพียงฟังจะเริ่ม เราก็
 ยังไม่รู้ว่าจะตีช้วจะเสียหายเสียน้อยจะเกิดอะไรขึ้นนั้น มันก็ยังไม่ชัดเจน
 ผมเรียนตรง ๆ นะครับ ผมมีรถอยู่ ถ้ามว่ากฎหมายไม่ประกันแล้วไม่
 บังคับแล้วให้ผมไปประกันอย่างนี้ไม่มีประโยชน์ถ้ามผมประกันไหม
 ผมพูดอย่างไม้อายครับ ผมไม่ประกัน แต่ถ้าถ้ามว่ากฎหมายบังคับแล้ว
 นายอุทัยต้องทำไหม ทำครับ ถ้ามว่าทำทำไม่เขาบังคับ แล้วบังคับแล้ว
 รู้สึกอย่างไร ถ้านึกถึงประโยชน์ของคนที่จะได้ เราก็บอกก็ไม่เสียเปล่าหรอก
 ถูกบังคับทั้งทีก็บังคับให้ทำประโยชน์เพื่อคนอื่น เราก็ยอมเสียแต่รายได้
 ทำนประธานครับ เรื่องเสียสัดต่างค์ไม่มีใครอยากเสีย เพราะฉะนั้นวันนี้
 ถ้าพูดถึงในความรู้สึกของคนที่มีรถให้พูด ๑๐๐ ครั้งก็ไม่อยากให้มีทำประกัน
 หรือพูดไปว่าอยากทำบางคนปากว่าอยากทำ ใจอาจจะไม่อยากทำก็ได้
 ผมนี้เกี่ยวบังคับใครต่อใครให้ทำ ใจจริง ๆ ไม่รู้สึก แต่เมื่อเป็นกฎหมายแล้ว
 มันก็ต้องทำด้วยกัน

อีกคำถามหนึ่งถามว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่เป็นธรรม คนที่อยู่ต่างจังหวัดอยู่ในชนบทซึ่งรถจากบ้านไปวัด ซึ่งรถจากบ้านไปนา ความเสี่ยงมันน้อย ทำไมจะต้องมาเก็บเบี้ยประกันเท่ากับคนที่อยู่ในกรุงเทพฯ แบบที่คุณเช้าวินว่าพริตออกไปที่กันขังกันออก ดีไม่ดีก็เกี่ยวกันล้ม ทำไมจะต้องเสียประกันเท่ากัน ตรงนี้แหละครับมันเป็นหลักธรรมชาติดูที่เรารอไม่ได้ ธรรมชาติบางอย่างแม้แต่ในร่างกายเรามันก็ไม่ให้ความเป็นธรรม ถ้าถามว่าทำไมผมจะต้องเป็นขาละครับ ทำไมไม่เป็นหัว ทั้ง ๆ ที่เป็นคนคนเดียวกัน ให้ผมมาแบกน้ำหนักอยู่ที่ทำไม มันก็เกิดความไม่ เป็นธรรมแม้แต่ในร่างกายเดียวกัน ลักษณะของกฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ เขาอาศัยการเฉลี่ย เฉลี่ย ความรับผิดชอบ เฉลี่ยเบี้ยประกันเอามาถัวกัน ภาษาชาวบ้านเขาเรียกว่า เอามาถัวกัน ก็ต้องเฉลี่ยกัน ถ้าไม่เฉลี่ยกันแล้วทำไมไม่ได้เลย เพราะว่าถ้าจะเอาคนที่เสี่ยงจริง ๆ มากสูง ๆ นั้นะครับ โดยหลักประกันภัยปกติคนที่ เป็นชาวบ้านธรรมดาที่จะไม่ทำประกัน เพราะฉะนั้นเขาจึงเอาคนที่ทำประกันมาเฉลี่ยรับผิดชอบด้วยกัน จึงเป็นธรรมชาติในการถัวความรับผิดชอบ ถามว่าธรรมชาติอย่างนี้มันมีเฉพาะมอเตอร์ไซด์หรือ ไม่ใช่ ท่านดูสิครับ ถ้าท่านมองตรงนี้ไม่เป็นธรรมที่เสียภาษี เสียภาษีส่วนบุคคลนี้ถามว่าเสียเท่ากันไหม ใครมีรายได้เกินแสนต้องเสียอย่างนั้น คนมีรายได้เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต้องเสียอย่างนี้ ถ้าท่านเอาตรงนี้มาเป็นข้อไม่ยุติธรรม มันอาจจะมีคนร้องว่ารัฐบาลเก็บภาษีไม่ยุติธรรม ผมเสียภาษี ๓๐๐,๐๐๐ บาท เท่าคนอื่น ขณะที่ผมอยู่บ้านนอก ผมไม่ได้ใช้ถนนเทคอนกรีต ผมไม่ได้มีน้ำประปาอย่างดีใช้ แต่คนกรุงเทพฯ เสียภาษีเท่ากับผม แต่ได้ใช้อะไร ๆ ดีกว่าผมหมด ไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นรายได้ที่เก็บมันควรจะเก็บไม่เท่ากัน ผมอยู่ต่างจังหวัดควรจะเก็บน้อยกว่าผม เพราะว่าผมได้รับสาธารณูปการน้อยกว่าคนที่อยู่กรุงเทพฯ ถ้าเราคิดกันอย่างนี้ไม่มีขบหรือก แต่บังเอิญว่าหลักการทั้งหลายมันเป็นหลักการบางครั้งมันก็ต้องเป็นไปโดยธรรมชาติ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะต้องมีส่วนลำบาก ลึกไปกว่าคนอื่นบ้างก็คิดเสียว่ามันเป็นเรื่องธรรมชาติ เพื่อความสมดุลกับคนที่จะได้รับผลร้ายจากการที่เกิดเคราะห์กรรม ที่รถหรือคนขับรถได้สร้างขึ้น -----

สพ. ๘/๒๕๓๖ (ส. ๑)

กระผมคิดว่าให้โอกาสกับความคิดของคนหวังดีต่อคนที่โดนรกดชนหรือ
มีอุบัติเหตุเกี่ยวกับรถสักกระยะหนึ่ง ให้โอกาสกับรัฐบาลนี้ที่จะไปดูแล
กฎหมายฉบับนี้ พยายามจะทำให้ดีที่สุดสักกระยะหนึ่ง ถ้าหากว่าเวลาล่วงเลย
ไปแล้วหลาย ๆ อย่างพิสูจน์ชัดเจนว่า อะไรควรจะเป็นอะไร แล้วรัฐบาลนี้
ไม่ดำเนินการให้เป็นอย่างที่เราคิดเราหวังตั้งใจ ถึงตอนนั้นเราก็ค่อยมา
ว่ากันอีกทีหนึ่ง แต่โอกาสนี้ ท่านประธาน ถ้าไม่ทำผมสบายใจ เพราะว่า
เป็นรัฐมนตรีได้ไปทำเรื่องอื่นอย่างที่ท่านผู้แทนบางท่านแนะนำ แต่ทำไม
ผมต้องทำ เพราะในสิ่งที่บางท่านไม่อยากจะให้ทำ แต่ก็มีบางท่านอยากให้ความ
ความเป็นรัฐบาลนั้น เป็นรัฐบาลของคนทั้งอยากและไม่อยาก เราก็จำเป็นต้อง
ต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อสนองให้คนที่อยากและไม่อยากให้อยู่ด้วยกันได้ด้วย
ความสงบสุข ขอขอบคุณมาก ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ
เพราะว่าพูดรอบ ๒ ผมขอให้สั้น ๆ นิดหนึ่ง แล้วก็จะได้ปิดอภิปราย
คุณมานะ นิดหนึ่ง คุณต๋นยฤทธิ นิดหนึ่ง

นายมานะ คุณสกุล (นครพนม) : ผม มานะ คุณสกุล นครพนม
ชาติพัฒนา เมื่อที่ท่านรัฐมนตรีได้ลุกขึ้นมาชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องบริษัทประกัน
ที่ว่า บังคับให้ประกันชีวิตด้วยคือ บริษัทอาคเนย์ประกันภัย มีหลักฐานพยาน
บุคคล แต่อันนี้อย่างที่ผมกราบเรียนเบื้องต้นแล้วว่าเป็นคำสั่ง ซึ่งสั่งด้วยวาจา
ไม่ใช่ด้วยหนังสือ ผมคิดว่าท่านคงจะไปเอาผิดไม่ได้ แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่ท่าน
ยังไม่ได้ตอบชี้แจงให้เข้าใจ ผมเห็นท่านจดอยู่ที่ตอนผมอภิปรายก็คือ เรื่อง
๑๐,๐๐๐ กับ ๕๐,๐๐๐ เป็นค่าทำศพ ผมอยากกราบเรียนให้ท่านได้ชี้แจง
ให้ประชาชน ซึ่งฟังการถ่ายทอดอยู่นี้ได้เข้าใจ ผมเชื่อว่าท่านประธานเอง
ก็คงไม่เข้าใจ เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท กับ ๕๐,๐๐๐ บาทนี้จะจ่ายกันอย่างไร
ชีวิตเศรษฐี ๕๐,๐๐๐ บาท ชีวิตคนจน ๑๐,๐๐๐ บาทหรือไร ค่าทำศพ
ผมอยากขอให้ท่านได้ชี้แจงให้เข้าใจด้วย สำหรับเรื่องการเบี้ยวค่าประกัน
ผมอยากกราบเรียนท่านรัฐมนตรีเลยว่า มันเบี้ยวกันง่าย ๆ เคยมี แต่
บริษัทไหนผมไม่อยากจะชื่อ เพราะว่าเขาล้มไปแล้ว เพราะเมื่อก่อนผม
ก็ทำงานบริษัทประกันภัย ตกลงจ่ายกัน ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าคุณเอาเงินวันนี้
๒,๐๐๐ บาท ท่านรัฐมนตรี ผมเชื่อมั่นว่าตัวนี้ยังอยู่ แต่ถ้าว่าไปเอาเงินที่
บริษัทกรุงเทพฯ ลั่นเดือนนี้ คืออีกประมาณ ๒๐ วัน คุณได้เต็มหมื่น แต่ลอง
คิดว่าค่าโดยสารจากต่างจังหวัดเข้ามาถึงกรุงเทพฯ แล้วต้องมาพักโรงแรมอะไรนี้

หมดไปอีกทำอะไร เรื่องนี้เรื่องจริง และเรื่องเบี้ยวเรื่องกรรมกรรม
 ผมอยากให้กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาตุกรรมกรรมนี้ใหม่ เงื่อนไข
 ต่าง ๆ นั้น ประชาชนเสียเปรียบอยู่ตลอดเวลาใด ๆ หน้อยก็ไม่ได้
 อย่างที่บอกว่าจะต้องจ่ายเงินกองทุน ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเบื้องต้นนั้น
 ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าเพื่อบริษัทประกันบอกว่า ผู้เอาประกันนี้ผิด
 กฎหมาย ผิดเงื่อนไข ประมาททำให้เกิดอุบัติเหตุโดยประมาท
 ผมกลัวว่าเขาจะฟ้องกลับค่าเสียหายเรียกเกินส่วนที่เขาจะจ่ายไป
 ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้เป็นความผิดทางแพ่งไปแล้ว ผมไม่เชื่อว่าบริษัทประกัน
 ที่ไหนที่เขาจะยอมควัก เพราะตู้เซฟของประกันมีแต่เข้าไม่มีออก
 เวลาจะหนีบออกมาแต่ละทีหนัก ยาก แต่เวลาเอาเข้านี้ง่าย-----

เพราะฉะนั้นประชาชนผู้ที่คือโอกาส เขาจะไม่มีโอกาสที่จะมาชี้แจง
 ในสถานที่ ไม่มีโอกาสที่จะได้พูดความจริง เพราะความกลัว ความเกรง
 ความที่เป็นคนที่ไม่มีความเงิน โอกาสที่เขาจะให้มาศาลนี้ เขาไม่มาหรือกลัว
 บางครั้งคนชนบทเขาเสียเปรียบเขาก็ยอมเพื่อที่จะไม่ต้องมาขึ้นศาล
 นี้ละครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงผม
 อีกทีหนึ่งขอความกรุณาท่านประธาน ว่าเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทค่าทำศพ
 กับ ๕๐,๐๐๐ บาทจะพิจารณาจากข้อไหน หรือว่าท่านมีกฎกระทรวง
 ออกมาบังคับ และข้อที่ ๒ ท่านบังคับหรือยังว่าให้บริษัทประกันทุกบริษัท
 ในประเทศไทยตั้งสำนักงานสาขาทุกจังหวัด อย่างน้อยภายใน ๖ เดือน
 ข้างหน้าหรืออีก ๓ เดือนข้างหน้า ซึ่งท่านจะเริ่มบังคับใช้สำหรับ
 มอเตอร์ไซด์หรือรถยนต์ที่ยังไม่ประกัน ที่จะต้องบังคับประกันภายในอีก
 ๙๐ วันนั้นก็ท่านจะตรวจสอบ ท่านบังคับสิครับ และอีก ๑๕๐ วันข้างหน้า
 ท่านบังคับให้ลงไปถึงอำเภอ ตรงนั้นละครับถึงจะเกิดความสมดุลระหว่าง
 ผู้ประกอบการค้ากับผู้เอาประกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

คุณคณียฤทธิ์

นายคณียฤทธิ์ วิชาภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม คณียฤทธิ์ วิชาภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคกิจสังคม ท่านประธานครับ เมื่อที่ผมอภิปรายชี้แจงท่านประธาน
 ก็นั่งฟังอยู่ที่นั่นด้วยว่าผมเห็นด้วยในหลักการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
 แต่ไม่ได้เห็นด้วยในเนื้อหาสาระหรือความพร้อมในการปฏิบัติของ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วผมก็ถามคำถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชยกรรมให้ชี้แจงคำถามผม ท่านไม่ได้ชี้แจงอะไรคำถามผมเลย
 ท่านตอบไปข้าง ๆ คู ๆ ว่าหลักการควรจะเป็นอย่างนั้นควรจะเป็น
 อย่างนี้ประชาชนจะได้รับประโยชน์ ผมยอมรับ ตลอดเวลาผมอภิปราย
 เกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมบอกผมยืนยันอยู่ตลอดเวลาว่า
 ผมยอมรับหลักการ มีประโยชน์กับพี่น้องผู้ใช้รถใช้ถนน คนไม่มีรถได้รับ
 ประโยชน์ทั้งสิ้น แต่คำถามที่ผมถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชยกรรม
 ว่าท่านเห็นใจคนยากคนจนแล้วก็ยังไม่มีความพร้อมในการที่จะรับประกัน
 รถเก่า ท่านขยายเวลาออกไป ทำไมเลือกปฏิบัติ ปฏิบัติเฉพาะ

รถประเภทที่บริษัทประกันภัยไม่ยอมรับทำประกัน แต่ประเภทที่บริษัท
ประกันภัยยอมรับทำประกันทำไมถึงให้เขาทำเพียงขยายเวลา ไม่ได้
เกี่ยวกับขยายเวลา ขอความกรุณาผ่อนปรนการจับกุมไปแค่ ๙๐ วัน
อย่างนี้จะเป็นธรรมได้อย่างไร ทำไมไม่ขยายไปให้หมด เพราะเขา
รู้ว่าไม่เป็นธรรม ในขณะที่รัฐมนตรีก็ออกมายืนยันว่าตอนนี้เรายังไม่รู้
ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้หาจุดยืนอยู่ตรงไหนเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกัน
ค้อย ๆ ทำไป ก็ค้อย ๆ ทำรถใหม่ไปสิครับ แล้วเราจะหาว่าอัตรา
เบี้ยประกันที่แท้จริงที่คุ้มทุน ประชาชนไม่เสียผลประโยชน์อยู่ตรงไหน
ทำไมไปเลือกปฏิบัติ รถที่บริษัทประกันภัยเขาไม่ยอมรับทำกลับขยายเวลา
ออกไป ๑๘ เดือน ถ้าขยายไปหมดผมไม่ได้ว่า ไม่ได้ท้วงไม่ได้ติง
อะไรเลย เพราะผมรู้ว่าประโยชน์จากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประโยชน์
กับผู้ซื้อรถใช้ถนน

อีกประเด็นหนึ่งที่ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะ
ควบคุมดูแลบริษัทประกันภัยไม่ให้เอาเปรียบพี่น้องประชาชนได้ไหม
เวลาประสบอุบัติเหตุเสียหายขึ้นมา ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์จาก
บริษัทประกันภัยเลย หลักการตรงนี้เอียงกระเท่เร่ไปไหน ถ้าไม่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ยืนยันให้ผมได้ไหมว่าท่านจะควบคุมดูแลบริษัท
ประกันภัยไม่ให้เอาเปรียบพี่น้องประชาชน ขอเรียนให้ทราบด้วยว่า
ผมมีเรื่องราวมากมาย ผมจะต้องไปพบท่านเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยอยู่
ตรงนี้ให้ท่านได้ตอบคำถามผมหน่อยว่าทำไมเลือกปฏิบัติตรงนี้ละครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะ
ประเด็นคำถาม คุณเขาวรินสั้น ๆ นะครับ เพราะประเด็นยังข้องใจ
ไม่ใช่อภิปรายนะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ ๒ ประเด็น ก็คงจะไม่ใช้เวลามากนัก
ในประเด็นที่ ๑ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า จุดบกพร่องของการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้
ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากความไร้ฝีมือของผู้ปฏิบัติ คือของกรมประกันภัย
อย่างน้อยที่สุดจะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ว่า
คุ้มครองบุคคลที่ ๓ ท่านรัฐมนตรีจะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนต่าง ๆ เรียกว่า
กฎหมายคุ้มครองบุคคลที่ ๓ บุคคลที่ ๓ แท้ที่จริงแล้วกฎหมายฉบับนี้คุ้มครอง
ทุกคนที่ประสบภัยจากรถ ยกตัวอย่างเช่น มอเตอร์ไซด์ ไม่ใช่ไปคุ้มครอง
เฉพาะคนที่ถูกรถมอเตอร์ไซด์ชน แต่คนที่ถูกรถมอเตอร์ไซด์ไม่ว่าจะเป็น
บริษัท บริวารที่ซื้อม้าขายไปด้วยก็ได้รับความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ตรงนี้แหละครับที่สมาชิกหลายต่อหลายคนได้อภิปรายว่าไม่ได้ชัดเจน
ในหลักการ แต่ที่คัดค้านนั้นคัดค้านตรงความไม่เป็นธรรมในบางอย่าง

ในประเด็นที่ ๒ ที่กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็คือว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ยกเว้น
รถบางประเภท เป็นต้นว่ารถราชการ รถของทหาร รถของตำรวจ
อันนี้ไม่ต้องซื้อกรมธรรม์ประกันบุคคลผู้ประสบภัยจากรถ ผมอยากให้
ท่านรัฐมนตรีมองไปถึงรถของพระ ท่านประธานครับ เวลานี้อยู่ในฤดู
บูริมพรรษา พระคุณเจ้าทั้งหลายเมื่อเข้าพรรษาแล้วจะต้องปวารณาตัว

จำพรรษาอยู่วัดไหนต้องอยู่วัดนั้นจนครบถ้วนไตรมาส แล้วนอกจากครบถ้วน
ไตรมาส คือแปลว่า ๓ เดือนแล้ว ยังต้องอยู่รอรับกฐินอีก พระจะไม่ไป
ที่ไหน พระจะอยู่วัด นั้นแปลว่าปีหนึ่ง ๑๒ เดือน รถของพระใช้ประมาณ
๘ - ๙ เดือน แต่ก็ต้องเสียภาษีเท่ากับรถของชาวบ้าน ตรงนี้ท่านก็ต้อง
ไปแก้ไข ในเมื่อยกเว้นรถราชการได้ รถของพระคุณเจ้าที่ใช้ในการ
เผยแผ่พระพุทธศาสนา ออกอบรมสิ่งสอน วิกิงานนิมนต์ สวดมนต์เข้า
ฉันเพล สวดมนต์เย็น ทำบุญบ้าน ชนบ้านใหม่ งานพิธีต่างๆ ตรงนี้
ท่านก็ใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชน ยกเว้นรถของพระด้วย รถคันไหน
จดทะเบียนเป็นของพระ เป็นของวัดต้องยกเว้น ตรงนี้ลืกรับผมจะได้ให้
การสนับสนุนอีกคนหนึ่ง ผมขอฝาก ๒ ประเด็น ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ขอบคุณนะครับที่ได้เพิ่มปัญหาหลากหลายเข้ามา กระผมก็จะขออนุญาตชี้แจง
ลำดับหลังไปก่อน สำหรับรถพระที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดราชบุรีพูดว่า
ได้ใช้แค่ ๘ เดือน จำพรรษา รอกฐินด้วยก็เป็น ๘ เดือน จริง ๆ แล้ว
รถพระที่ต้องจำพรรษานี้ก็เพียงแต่ไม่ให้ไปนอนนอกวัดตอนกลางคืน
แต่กลางวันยังไปอยู่ และบางทีพระไม่ไปก็ให้ลูกศิษย์ไป โอกาสที่จะไปเสี่ยงภัย
เกิดภัยก็มีอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงตรงนี้แล้วก็ขอเรียนว่า ในแง่ของ
การก็ใช้คงจะเท่ากัน

ท่านประธานที่เคารพ สำหรับคำถามที่ท่านสมาชิกจากจังหวัด
ศรีสะเกษ ท่านदनัยฤทธิ ที่ถามว่ารัฐบาลหรือว่ากระทรวงจะดูแลบริษัท
ประกันภัยได้มากน้อยแค่ไหน รับปากได้ไหมว่าจะดูแลอย่างเข้มงวดกวัดขัน
เพื่อไม่ให้ไปเอารัดเอาเปรียบประชาชนผู้เอาประกัน ผมกราบเรียนว่า
ผมดูแลเป็นพิเศษ เพราะว่าผมมีความรู้สึกตั้งแต่เป็นทนายความมาแล้ว
และพอผมเข้ามานี้ก็กราบเรียนให้ทราบว่า เราได้ให้เจ้าหน้าที่สั่งการ
ตรวจสอบฐานะของบริษัทประกันภัย นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมรู้ว่าบริษัทประกันภัยนั้นได้เสี่ยงอย่างไรบ้าง
บางทีพอเกิดเรื่องแล้วก็อ้างว่าผิดเงื่อนไข เป็นคดีกัน สู้อความกัน สู้อความกัน
เงินจำนวนมากนี้สู้อความกันเป็นปี ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี กว่าศาลฎีกาจะตัดสิน

บริษัทประกันภัยก็เอาเงินเหล่านี้ไปหมุนไปใช้สบาย ไม่ได้เดือดร้อน
ถ้าถึงที่สุดศาลฎีกาพิพากษาว่าจะต้องใช้ เขาก็เอาเงินไปหมุนได้ก่อน
เราก็มาดูว่าลักษณะอย่างนี้เป็นลักษณะป้ายเป็ยง -----

เราเลยออกกระเบียด ผมเข้าไปออกกระเบียดเลยลักษณะใตบ้างถือว่า
 บ่ายเบียง มี ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ เลย แล้วก็บอกว่าเมื่อมีเรื่อง
 กรณีนี้ต้องเอาเงินไปวางไว้เลย เพราะฉะนั้นเขาจะสู้ความก็เดือนก็ปี
 ก็แล้วแต่ ยิ่งสู้นานเงินยิ่งกองนาน ตรงนี้แหละครับที่ผมได้ออกกระเบียด
 ไปแล้วเพื่อป้องกันบริษัทประกันภัยบ้ายเบียง นี่เป็นการดำเนินการจาก
 ประสบการณ์ที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นการดูแลเรื่องบริษัทประกันภัย กระทบ
 กว้างเรียนว่าผมจะพยายามดูแลให้มากกว่านั้น ยิ่งกว่านั้นผมก็ได้เสนอ
 ปรับปรุงกฎหมายประกันภัยไปแล้วว่าต่อไปบริษัทประกันภัยต้องเป็น
 บริษัทมหาชน ถ้าเป็นบริษัทครอบครัวอย่างนี้แล้วลำบาก เพราะว่าเงิน
 เบี้ยประกันที่บริษัทประกันภัยได้มา มันเป็นกองทุนที่ดอกเบี้ยถูก แล้วเขาก็
 กู้ยืมเงินเฉพาะบริวารญาติพี่น้องในเครือบริษัทประกันภัย อันนี้แหละครับ
 ทำให้หากินกันเฉพาะหมู่ญาติพี่น้องตัว ทั้ง ๆ ที่เป็นเงินระดมทุนที่ดอกเบี้ยถูก
 แล้วก็เอาเงินของเบี้ยประกันประชาชนนี้ไปหมุนเฉพาะครอบครัวบริวารตัว
 ถือหุ้นกัน กระทบก็แก้กฎหมายว่าต่อไปบริษัทประกันภัยนั้นต้องเป็นบริษัท
 มหาชน เพื่อให้คนทั่วไปมีโอกาสซื้อหุ้นเข้าไปดูแลกิจการบริษัทประกันภัยได้
 นี่ก็เป็นความดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์ที่ผมเข้าไปก็ได้ดำเนินการ
 หลาย ๆ อย่าง ในโอกาสที่ปีเดียวที่เอื้ออำนวยที่ทำได้กระทบเท่าที่เวลามัน
 ก็จะพยายามทำไปเรื่อย ๆ ผมก็รู้ว่าท่านสมาชิกเองนั้นหัวใจก็ไม่ได้ต่าง
 กับรัฐมนตรีหรือครับ ไม่ใช่บอกผมขึ้นมาอยู่บนนี้แล้วใจจะเปลี่ยนไป
 ใจกลับวิตกหนักกว่าอีกว่า เอ๊ะ เป็นแล้วทำไม่ได้ จะกลายเป็นว่าที่เป็น
 ผู้แทนนั้นพูดอย่างหนึ่ง เป็นรัฐมนตรีแล้วกลับทำไม่ได้ เขาถูกปรามาสฝีมือ
 ผมกลับมาวิตกหนักยิ่งกว่าท่านสมาชิกที่เป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ
 ผมกราบเรียนว่าผมจะพยายามดูแลตามที่ท่านห่วงใย แล้วเรื่องมอเตอร์ไซด์
 เรื่องรถเก่า มอเตอร์ไซด์ยังเอาเฉพาะมอเตอร์ไซด์ใหม่ ทำไม่รถยนต์
 ไม่เอาเฉพาะรถยนต์ใหม่ด้วย กระทบขอกราบเรียนว่าเจตนารมณ์ของ
 กฎหมายฉบับนี้เขาต้องการให้รถทุกคันเข้ามาทำประกันประเภทนี้ให้หมด
 ก็บังเอิญเหลือเกินว่ารถยนต์ส่วนใหญ่ทำไปแล้ว เหลืออยู่ไม่กี่คัน ถ้าจะ
 ทำต่อไปก็น่าจะไม่มีปัญหาอะไรมากนัก แต่รถมอเตอร์ไซด์นั้นเหลืออีก
 เป็นล้าน ๆ คันยังไม่ได้ทำ ถ้าหากว่าเราบังคับความโกลาหลวุ่นวายก็จะ
 เกิดขึ้นทันที ด้วยเหตุ ๒ ประการอย่างที่ผมได้เรียนเบื้องต้น ขอเรียนซ้ำ
 อีกทีหนึ่งว่า

๑. คนที่ไม่อยู่ในฐานะที่ทำประกันจริง ๆ ก็อาจจะมีความผิดตามกฎหมายได้ ก็จะเป็นความวุ่นวาย

๒. ถ้าเกิดมาทำจริง ๆ นี่ก็วุ่นวายอีก เพราะมาประดังพร้อมกันเป็นล้าน ๆ คน ในที่สุดก็จะผิดทั้ง ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าไม่มาทำก็ผิด อีกฝ่ายหนึ่งทำให้ไม่ทันก็ผิด ผมดูแล้วทั้งขึ้นทั้งล่องวุ่นวายแน่ เมื่อเราเป็นรัฐบาลต้องการทำงานเพื่อความสงบไม่ใช่ทำงานเพื่อความวุ่นวาย อะไรที่จะเกิดความวุ่นวาย แม้มีความหวังดี แต่เกิดความวุ่นวาย ความหวังดีนั้นก็ต้องเอาไว้ก่อน

เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ เราไม่ได้เลือกปฏิบัติหรือครับ เราเลือกปฏิบัติอย่างไรถึงจะเกิดความดี หรือว่าปฏิบัติอย่างไรถึงจะไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเกิดขึ้น เราเลือกตรงนี้ครับ เป็นทางปฏิบัติ ไม่ได้ล่าเอียงรถเก๋งใหม่หรือครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าเรา ได้ใช้เวลาอภิปรายมาเกือบ ๕ ชั่วโมงแล้ว แล้วก็ยังมีผู้อภิปรายหลากหลาย ท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบทุกประเด็น คุณเขาวรินได้อภิปราย ๒ ครั้ง ถ้าผมปล่อย เห็นไหมครับยกมืออีกหลายท่าน เพราะฉะนั้นไม่ใช่ไร ติดพันไว้ทีหลัง ผมจึงจะขออนุญาตจากที่ประชุมว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายแล้วหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรอภิปรายต่อไป กรุณายกมือด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เพราะฉะนั้นถือว่าปิดอภิปราย มีคุณเสกสรรค์ตัวแทนผู้เสนอญัตติขอสรุป เชิญ ลั่น ๆ นะครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรของจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอสิทธิในการสรุปถุติ ซึ่งได้รับการมอบหมายจากท่านหัวหน้าพรรคชาติไทย นั่นก็คือ อัตราระเบียงประกัน อัตราระเบียงประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ท่านได้ตอบข้อซักถามของเพื่อนสมาชิกก็มีความเห็นใจ อยากจะใคร่ขอเรียนว่าในส่วนที่การปฏิบัติหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอยากจะสะท้อนภาพให้ท่านประธานผ่านไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบว่าเป็นจริง ๆ นั้น ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้ไม่ใช่ว่าไม่ดี ในส่วนมากเราก็เห็นด้วยในหลักการและเห็นด้วยในบางส่วน กระผมเองก็มีความเห็นด้วยในบางส่วน แต่ว่าอยากจะสะท้อนภาพให้เห็นว่าที่เรานั่งกันคนละที่และมองกันไปคนละทางนั้นก็หมายความว่า ผมกำลังจะแยกผู้ใช้รถออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ ผู้ใช้รถในสังคมเมือง และผู้ใช้รถในสังคมชนบทหรือต่างจังหวัด ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนตรงนี้ว่า ในส่วนของต่างจังหวัดนั้น ที่บางคนไม่เห็นด้วยหรือว่าขัดข้องในการเสียเบี้ยประกัน ก็เพราะว่าเป็นการเพิ่มภาระ คนชนบทยากจน ยากจนจริง ๆ ท่านประธาน ไม่มีเงินจะซื้อปลาทูไปตำน้ำพริก มียากจนขนาดนั้น เงิน ๑๐๐ บาทของเขามีค่าและความหมาย ซึ่งถ้าพูดในสภาแห่งนี้ก็ถือว่าเขย ท่านประธานที่เคารพ ผมกำลังจะกราบเรียนนิดหนึ่งเพราะว่าเกี่ยวพันกับท่านรัฐมนตรีพาณิชย์อยู่ว่าอย่างกรณีปัจจุบันนี้ เดี่ยวนี้ทางภาคอีสาน ผลผลิตทางด้านปอกำลังจะออกตลาดของเขาขาดทุนย่อยยับไม่มีกาช่วยเหลือ ไม่มีหลักประกัน นี่คือสาเหตุที่เขายากจน หรืออีกไม่นานข้าวที่จะออกสู่ตลาดใหม่ของเขา ก็ไม่มีหลักประกันว่าจะขายได้ก็โลกริมละเท่าไร หรือปัจจุบันนี้ ขณะนี้ข้าวเม็ดเล็กที่เราจำนำ ธ.ก.ส. ไว้ก็ออกมาขายไม่ได้ราคา ก็โลกริมละไม่ถึง ๓ บาท นี่คือสภาพความยากไร้ของพี่น้องชาวต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนตรงนี้ว่า รถที่เขาต้องใช้จริง ๆ คือรถมอเตอร์ไซด์ รถการเกษตรรถอีแต่น รถมอเตอร์ไซด์ รถมอเตอร์ไซด์อะไรก็ตามแต่ก็เป็นกาเพิ่มภาระ

ให้กับบรรดาพี่น้องประชาชน นี่คือจุดที่หนึ่ง จุดที่ ๒ ท่านประธาน ตรงนี้
ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ไม่ต้องตอบกระผม แต่ว่า
ถ้าหากท่านมีความหวังใจและหวังดีจริง ๆ แล้วนั้น ท่านจะต้องไปดำเนินการ
คือเขาเรียกว่าไปทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ ท่านมีสื่อสารมวลชนของรัฐ
อยู่หลายประการถ้าเป็นวิทยุท่านใช้สื่อของสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยทั้งระบบ
เอ.เอ็ม. (AM) และ เอฟ.เอ็ม. (FM) ท่านใช้ได้ หรือจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์
ก่อนที่จะเข้าช่วงภาค ๑ ช่วงขอเวลาเขาแทนที่จะเปิดรายการมิวสิค วิดีโอ
หรือรายการเพลงก็ขอเขาทำความเข้าใจ ท่านประธานทำความเข้าใจอย่างไร
คือประชาชนไม่ทราบตรงนี้ว่า เมื่อครุ่นท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้อง ท่านบอกว่าถ้ามุมมองอีกมุมหนึ่ง คือมุมที่ช่วยเหลือผู้ที่ไม่ได้ใช้รถ
ใช้ถนนได้รับอุบัติเหตุตรงนี้น่าช่วยเหลือ ตรงนี้แหละขั้นตอนการปฏิบัติที่
ต่างจังหวัดยังสับสนหมายความว่า เกิดอุบัติเหตุแล้ว วิธีการรับแจ้งเหตุ
วิธีการดำเนินการตรงนี้ทำเป็นเกสต์ สปอต (Guest spot) ไม่ยาว
เท่าไรนัก ขอความร่วมมือใช้ประเภทสื่อสารด้านดารา ขอความร่วมมือ
กับผู้มีชื่อเสียงโด่งดังจะได้ความนิยมจะได้ความสนใจมากขึ้นว่าหลังจาก
ถ้าญาติพี่น้องของท่านหรือตัวท่านประสบอุบัติเหตุท่านต้องดำเนินการอย่างไร
เพราะเวลานี้ ขณะนี้ไม่เข้าใจการปฏิบัติ ยังมีบริษัทประกันภัยอย่าง
ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายนั้นถูกต้อง ผู้ที่เป็นทนายประจำบริษัทประกันภัย
จะต้องปกป้องรักษาผลประโยชน์ให้บริษัท ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงจะ
พยายามว่าผู้ทำประกันกับตัวเอง ลูกค้าของตัวเองไม่ผิด ตรงนี้ท่านที่
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านเป็นทนายความ ตรงนี้ต้อง
ทำความเข้าใจว่า จะพยายามแก้ไขตรงนี้ได้อย่างไร ในการบิดเบือน
แบบที่จะไม่มีความผิด

อีกประการหนึ่ง การส่งโรงพยาบาลหรือการดำเนินการรักษา
ของโรงพยาบาลไม่ใช่เรื่องที่เหลวไหล เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาครบท่าน
ท่านประธานที่ประเทศไทยของเรามีโรงพยาบาลอยู่ ๒ ประเภท คือ
โรงพยาบาลของรัฐ หรือของหลวง ของราชการ อีกประการหนึ่งก็
โรงพยาบาลเอกชน ตรงนี้กำลังเกิดปัญหา จริงอยู่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ

กระทรวงสาธารณสุข แต่ผมกราบเรียนท่านประธานเพราะเกี่ยวข้องกับถึง
กฎหมายฉบับนี้ด้วย ผมหมายความว่าถ้าคนยากจนถูกนำส่งโรงพยาบาลของ
รัฐบาล ตาย ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ผมมีความรู้เรื่องนี้เพราะว่า
ผมทำหน้าที่ส่งผู้มีรายได้น้อยกลับพื้นที่ ถ้าเข้าโรงพยาบาลหลวง โรงพยาบาล
รัฐบาล ตาย ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ยิ่งเวลาติดเตียงตายหนักเข้าไปอีก เพราะ
คุณหมอไม่ได้อยู่ เวลานี้จริง ๆ นั้นนายแพทย์สวมหมวก ๒ ใบ ใบหนึ่งอยู่
โรงพยาบาลรัฐ อีกใบหนึ่งอยู่โรงพยาบาลเอกชน

เพราะฉะนั้นถามตรงนี้ว่า จะดำเนินการอย่างไรถ้าหากว่าไปส่ง
โรงพยาบาลเอกชน เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ จึงขอทราบเรียงว่า ทำ
ความเข้าใจตรงนี้ให้ประชาชนได้มีความอบอุ่นใจว่า ถึงคุณยากไร้เป็น
ชนชั้นกรรมมาชีพ ชนใช้แรงงาน คุณก็ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
ฉบับนี้อย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าคุณเป็นคนร่ำรวยใส่เสื้อนอกอยู่ในห้องแอร์
หรือห้องปรับอากาศเท่านั้น ถึงจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนว่าในญัตติที่ท่าน
หัวหน้าพรรคชาติไทยท่านได้ร่วมกันเสนอทั้งสมาชิกของพรรคชาติไทยนั้น
ได้อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๓ ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕
เพื่อให้รัฐบาลรับไปแล้วก็ดำเนินการตามมาตรา ๕ ขออนุญาตท่านประธาน
อ่านกฎหมายมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หนึ่ง มาตรา ๕
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า
ผู้เสนอญัตติให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ท่านมีอำนาจเต็มใน
มาตรา ๕ ได้ยกเลิกการประกันรถจักรยานยนต์ รถใช้ในการเกษตร
ล้อเลื่อนอื่น ๆ อันนี้คือสาเหตุและวัตถุประสงค์ที่พวกกระผมได้เสนอมา
อีกประการหนึ่ง มีเพื่อนสมาชิกฝากมาจากจังหวัดกาญจนบุรี
ท่านบอกว่ารถบรรทุกอ้อยปีหนึ่งวิ่ง ๓ เดือน ท่านบอกตรงนี้ไปประกันสูง
เหมือนเขาก็ไม่ได้ ผมไม่อยากบอกว่าท่านอยู่พรรคพลังธรรม

อีกข้อหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ข้อปฏิบัติตรงนี้ขณะนี้ เป็นแล้ว
ตัวกระผมได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ว่า การไปทำ
ประกันรถมอเตอร์ไซด์ บริษัทประกันภัยเขาเมินเฉย มีการกระซิบบอกว่า
ท่านจะประกันรถมอเตอร์ไซด์หรือรถจักรยานยนต์ ให้เอารถปิกอัพมา
๑ คัน มอเตอร์ไซด์ ๑ คัน เป็นเรื่องจริงท่านประธาน และแม้กระทั่ง
ท่าน ส.ส. ก่าชัย เรื่องกาญจนเศรษฐ์ ส.ส. คนดังของจังหวัดสุรินทร์
ไปทำประกันเมื่อ ๒ วันนี้ ท่านบอกว่า ตัวท่านเองไปทำประกันรถยนต์
บรรทุก คือผู้แทนราษฎรในต่างจังหวัดเขาจะใช้รถปิกอัพ เขาไม่นั่ง
รถเบนซ์ นั่งรถเก๋งแพง ๆ เขานั่งรถปิกอัพหรือรถบรรทุก ในข้อระบุนี้
คือ ๕.๑ รถยนต์บรรทุกไม่เกิน ๓ ตัน ในราคาที่กำหนดคือ ๑,๕๐๐ บาท
แต่การดำเนินการจริง ๆ ต้อง ๑,๖๕๐ บาท ไม่ทราบว่าจะเสียอะไร
อีกนิดหนึ่งท่านประธาน มอเตอร์ไซด์ที่เขาทำประกันนั้น เขาได้รับ

การบวกอีก ๑๐๐ บาท ผมขออนุญาตท่านตรงนี้นิดหนึ่ง รถจักรยานยนต์ หรือเข้าใจว่า มอเตอร์ไซค์ ๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๗๕ ซี.ซี. เสีย ๑๕๐ บาท แต่เวลาไปทำประกันแล้วมีค่าน้ำร้อนน้ำชาเพิ่มอีก ๑๐๐ บาท รวมเป็น ๒๕๐ บาท ๑.๒ ขนาดตั้งแต่ ๗๖ ซี.ซี. ถึง ๑๒๕ ซี.ซี. เสีย ๓๐๐ บาท แต่ข้อปฏิบัติจริงเพิ่มอีก ๑๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ นี่คือปัญหาที่กระผมในฐานะผู้แทนปวงชนได้สะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่ได้จงเกลียดจงชังหรือไปอิจฉา ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือบรรดาท่านที่มีโอกาสสวาสนาได้บริหารชาติบ้านเมือง แต่พวกเรามาจากตัวแทนของประชาชน ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ถ้าไม่มีความเดือดร้อนจริง ๆ เราจะไม่หยิบยกเข้ามา จึงกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ และเน้นอีกตรงหนึ่งคือการทำ ความเข้าใจให้กับบรรดาประชาชนผู้ใช้รถและใช้ถนนได้ทราบว่า เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วดำเนินการอย่างไร เป็นเรื่องที่จำเป็น จึงขอ กราบเรียนสรุปมาให้ทางรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไข ด้วยความเคารพ ท่านประธานที่เคารพ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ญัตติทั้ง ๕ ผู้เสนอได้เสนอให้สภาได้ร่วมกันพิจารณา แล้วก็ส่งให้รัฐบาลรับไป พิจารณาดำเนินการ เพราะฉะนั้นผมจะขอลาถามมติจากที่ประชุมว่า สมควรที่จะส่งญัตติทั้ง ๕ ไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการหรือไม่ (ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ปิดอภิปรายไปแล้วนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
มีสิทธิสรุปอีก ๑ ครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมได้ให้ตัวแทนของผู้เสนอญัตติ คุณเสกสรร ได้เป็นผู้สรุปแล้วนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :
นั่นญัตติแรก นี่ญัตติที่ ๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวริน นั่งลงก่อนครับ คุณชัชวาลย์จะเสนออะไร

นายซีชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ซีชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมเป็นผู้เสนอญัตติในญัตติ
 ที่ร่วมกับคุณประกิจ พลเดช สำหรับชอร์ตนี้เรายังไม่สรุป กระผมขอมอบสิทธินี้
 ให้คุณเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เป็นผู้สรุปครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธาน
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเข้าใจ ไม่เป็นไร
 เดี่ยวจะให้ แต่ขออธิบายตรงนั้นนิดหนึ่ง ความจริงตามข้อบังคับนั้นอนุญาต
 ให้เจ้าของญัตติตัวแทนหนึ่งท่านสรุป แต่ว่าเนื่องจากอันนี้มีหลายญัตติอาจจะมีการ
 ประเด็น อาจจะต้องคัดค้านขอให้คุณเชาวรินเป็นผู้สรุป ไม่ใช่ข้ออภิปราย นิดหนึ่งเชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณ
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอใช้สิทธิในฐานะที่ท่าน ส.ส. ซีชวาลย์ ชมภูแดง
 คุณประกิจ พลเดช และคุณอนุรักษ จุริมาศ ได้เสนอเข้ามาผมขอใช้สิทธิสรุปสั้น ๆ
 คือมีประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ตอบชี้แจงไปเมื่อสักครู่
 นั้นยังไม่ชัดเจน สิ่งที่กระผมเรียกร้องไปท่านประธานครับ

ในประการที่ ๑ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือ
 ชลึงกระทรวงพาณิชย์ฉบับลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๖ ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย เพื่อขอให้สั่งการหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยผ่อนปรน
 การจับกุมซึ่งกฎหมายมีผลบังคับพ่วงนี้เข้า แต่ตลอดเวลาท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ชี้แจง
 ผมถามว่าที่ท่านขอไปทางกระทรวงมหาดไทย เขาเล่นด้วยหรือเปล่า และขณะนี้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 บังเอิญท่านอยู่ในที่ประชุม อย่างนี้ผมว่าเป็นโอกาสดีที่ประชาชนทั่วประเทศ
 เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศ ๑๗๐,๐๐๐ กว่าคนจะให้ข้าราชการตำรวจเหล่านี้ฟังใคร
 ต้องฟังจาก มท. ๑ คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่นี้ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ใช่ว่ารับหนังสือของกระทรวงพาณิชย์ไปแล้วจะออกมา
 อย่างไรผมยังไม่เคยมีข่าวคราวอะไรของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้พูดถึงเรื่องนี้เลย และพวกนี้จับกันแหกกลาญ ใครจะรับผิดชอบ ตรงนี้ครับ
 ท่านประธาน นี่เป็นสาระสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอญัตติ เข้ามา
 ก็เพราะว่าห่วงใยความสับสนอลหม่านที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ นี่คือเรื่องที่ ๑
 ที่กระผมขอสรุปตรงนี้

ประการที่ ๒ สั้น ๆ เช่นกันท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้ผมบอกว่า รถของพระนี่เวลาเข้าพรรษาปวารณาตัวเข้าบุริมพรรษา ๓ เดือนถ้วนไตรมาส ท่านบอกว่าพระนี่จะห้ามเฉพาะกลางคืนไม่ให้ค้างคืนที่อื่น ท่านคงลืมไปว่าพระเวลาเข้าพรรษาท่านประธานครับเขาเรียนนักธรรม เรียนนักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก พระคุณเจ้าจะไม่ได้ไปไหนหรือครับ สอนนักธรรมนวกภิกษุที่บวชใหม่ อยู่ในพรรษาวัดเดียวกัน ในพระอารามเดียวกัน เพราะฉะนั้นรถของพระนี่จะไม่ได้ออกไปใช้งานเหมือนรถชาวบ้าน ท่านประธาน ถึงแม้รถของพระออกไปใช้งาน ออกไปข้างนอก ไปกิจ ถามว่าไปกิจอะไร พระไม่ได้ค้าขาย พระไม่ได้รับเหมาก่อสร้าง ท่านเข้าไปกิจในเรื่องของจรรโลงพระศาสนา ในเมื่อยกเว้นรถราชการ ยกเว้นรถทหาร ยกเว้นรถตำรวจ ทำไมรถของพระคุณเจ้าซึ่งปฏิบัติศาสนกิจเพื่อจรรโลงพระพุทธศาสนาเป็นศาสนทายาท ทำไมไม่ยกเว้นให้ ตรงนี้เป็นสาระสำคัญที่กระผมอยากจะเรียกร้องผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ว่าต้องพิจารณา เพราะสถาบันหลักของบ้านเราคือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และท่านบอกว่าพระถึงเวลาเข้าพรรษาก็ยังออกข้างนอก อันนั้นผมเพียงแต่ยกมาเทียบเคียงแต่จริง ๆ แล้วถึงท่านจะออก ๓๖๕ วันต้องดูว่าการกิจที่ท่านออก ออกเพื่ออะไร ออกเพื่อจะสืบทอดอายุพระบรมพุทธศาสนา ท่านอย่าลืมนึกว่าประชาชนชาวไทย ๘๕ เปอร์เซ็นต์ นับถือพุทธ พระคุณเจ้าที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เพราะฉะนั้นท่านต้องรีบไปพิจารณา ท่านจะไปบอกว่าเหมือนกัน รถออกไปใช้งานเหมือนกันไม่ได้ท่านประธานต้องพิจารณาว่างานที่ท่านออกไป ท่านทำอะไร ท่านไปทำกิจเพื่อจรรโลงศาสนา ผมย้ำไว้ตรงนี้ท่านเป็นศาสนทายาท ท่านไปสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่ท่านจะต้องพิจารณา แล้วต้องพิจารณาไปถึงศาสนาอื่น ๆ ด้วยรถของศาสนาอย่างผู้นำศาสนาอิสลาม ก็ต้องยกเว้นให้ รถของศาสนาคริสต์ก็ต้องยกเว้นให้ เพราะภายใต้พระบรมโพธิสมภารขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทุกศาสนาอยู่ภายใต้พระบรมศาสนูปถัมภก เพราะฉะนั้นต้องยกเว้นให้หมด เนื่องจากว่าทุกศาสนาล้วนแต่สอนคนในสังคม ให้เป็นคนดีเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ขอความกรุณาฝากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปแก้กฎหมายตรงนี้ ให้ยกเว้นรถของพระ หรือผู้นำศาสนาต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวข้องกับกิจการพระศาสนา เช่นเดียวกับยกเว้นให้แก่รถของทางราชการทุกอย่างทุกประเภทก็จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรี
กระทรวงพาณิชย์ก่อนครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ผมได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ชี้แจง
กับท่านสมาชิกด้วยว่า ท่านได้สั่งการไปแล้วตั้งแต่ได้รับหนังสือของ
กระทรวงพาณิชย์ เกี่ยวกับเรื่องผ่อนผันการจับกุม นี้ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ นั้นรถทางราชการไม่ได้รับการยกเว้น เพียงแต่
ไม่ต้องทำประกัน แต่ต้องจัดเงินเข้ากองทุน กองทุนนี้เราประเดิมไป
๓๕ ล้าน ๓๕ ล้าน ปีนี้จะเป็น ๑๐๐ ล้าน เป็นกองทุนที่เอาไปเพื่อ
รลราชการมีปัญหาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นรถราชการก็ไม่ได้รับการยกเว้น
ขอบคุณครับ

(ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ
อันนี้ท่านรัฐมนตรีได้มอบให้รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ตอบแล้ว เชิญท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหน่อยครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ความเป็นจริงกระผมเห็นว่าท่านกำลังติดพันกัน
เรื่องรถพระอยู่ก็เลยมอบให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ทางกระทรวง
มหาดไทยได้รับหนังสือจากกระทรวงพาณิชย์มาตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือนนี้
แล้วก็ได้สั่งการไปแล้วให้ตำรวจนั้นได้ให้ความผ่อนปรนและอะลุ่มอล่วย
ให้ความเห็นใจในเรื่องนี้ ซึ่งได้สั่งการไปยังท่านอธิบดีกรมตำรวจ
กระผมกำลังตรวจสอบและก็ย้ำอีกครั้งหนึ่งด้วย เมื่อทราบว่าเป็นที่ห่วงใย
ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ก็ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจึงขอ
ประธานมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะส่งเรื่องไปให้รัฐบาล
รับไปพิจารณาดำเนินการหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้
สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
สมควรส่งเรื่องหรือญัตติทั้ง ๘ ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

๑๖๒

สผ. ๘/๒๕๓๖ (ส. ๑).

สตีมา ๗๒/๒

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเสียง
เป็นเอกฉันท์ มติสั่งให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการ
เนื่องจากวันนี้เราได้ประชุมนานพอสมควรแล้ว ผมจึงขอปิด
ประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๕๗ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
 สายชล ไทธรรมมิตร
 ชนิกา ศรีสมวงศ์
 สมบัติ จันทร์ไพจิตร
 บึงอร แก่นกุล
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 พัชรี ไชคำพา
 ชุติมา ทองมา
 นภา วีระยุทธโกศล
 สันทนา ทวีทรัพย์พูนผล
 เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
 ประภาลักษณ์ ปูนบุตรดา
 ปวีญา กองสงฆ์
 เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
 พุทธชาติ พวรรณพราว
 วิชรี วีระภิกษน้อย
 วิภา สัตตวัตตรกุล
 สาวิตรี อมรดานนท์
 นีวรา น้ำดอกไม้
 รัชมี บานเย็น
 วีรพร กิจกนกศรี
 ดรุณี อ่ำเมือง

ฐานิสรา แก้วสถิตย์
 รสรินทร์ กนกอุดม
 อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 พรเทพ ไชยสงวนสุข
 เขาวภา เนื่องพิมพ์
 กรรณิกา บุญชูบ
 นัยนา เปรมประพันธ์
 อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
 จิราพร พจน์วิชัย
 เข้าวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
 กมลมาศ ทังสุภติ
 สุกปภา หนองพงษ์
 สติมา จันทร์ไพจิตร
 เพทาย พันธุ์คิ่ง
 จิรภา จันทร์เกาะ
 จงถนอม พลัดเสนา
 สุจิตรา อรุโณ
 รัชฎา มีคุณ
 วิภาวรรณ นิลบรรจง
 กัลยา พิมพ์เสน
 ประทีป รักเมือง

คณะกรรมการพิจารณาปิดเผยรายงานการประชุม และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	นายนิยม รมัญญา ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายสมพงษ์ สุกอรรถ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
3.	นายเฉลิมยศ มั่นวิเศษ รองประธาน คนที่สอง	
4.	นายสุเมธ พรหมพันธ์ รองประธาน คนที่สาม	
5.	นายโพธิ์ ศรีวรรณ รองประธาน คนที่สี่	
6.	นายไชยยศ จิรมะธกร รองประธาน คนที่ห้า	
7.	นายแสวง ฤกษ์จรัส รองประธาน คนที่หก	
8.	นายประสิทธิ์ สุบรัมย์ รองประธาน คนที่เจ็ด	
9.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล โฆษกคณะกรรมการ	
10.	นายเทวี สุระบาท ผู้ช่วยโฆษก	
11.	นายณรงค์เกิด สุวทล ที่ปรึกษา	
12.	นายเกษม มาลัยศรี ที่ปรึกษา	
13.	นายธานี ยี่สาร ที่ปรึกษา	
14.	นายภูมิ สาระผล ที่ปรึกษา	
15.	นายไพรัช นุชิต (นายรักเกียรติ สุขธนะ แทน)	
16.	นายคมศักดิ์ ปรีศน่านินทกุล เลขานุการคณะกรรมการ	
17.	นายอนุทรวง วงศ์กร ผู้ช่วยเลขานุการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑ / ๒๕๓๖ / เลขที่ ๑๖๔ / วันที่ ๑๕ / ๑๕ / ๒๕๓๖

วันที่ ๑๕ / ๑๕ / ๒๕๓๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่...๕.../๒๕๓๖ สมัยสามัญ...
วัน...พฤหัสบดี...ที่...๓๐...เดือน...กันยายน...พ.ศ. ๒๕๓๖

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
	นายกนก ลิมตระกูล			✓	
๒	นายกมล จิระพันธุ์วาณิช		✓		
๓	นายกร ทัตพะรังสี	✓			
๔	นายกระแส ชนะวงศ์	✓			
๕	นายกรีช กงเพชร	✓			
๖	นายกฤษฎาภางค์ แก้วโสภากา	✓			
๗	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์	✓			
๙	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายภคิตศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทห์ ไสกระจำง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๑๖	นายแก้ว ขิวสุวรรณ	✓			
๑๗	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
๑๘	นายขุนทอง ภูผาเดือน	✓			
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ น ลำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมณะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา	✓			
๒๓	นายจรัส ภูช่วย	✓			
๒๔	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธ์ ขมจินดา	✓			
๒๖	นายจ่านงค์ โทธิสาโร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นางเจีระ มังคละรังษี		✓		
๓๐	นายจิรมิตร อุกมธรรมภักดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เชาวนประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาก ชามช่วง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอียสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อู่ฟารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอียสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชาลิต ขงใจยุทธ	✓			
๔๔	นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	✓			
๔๕	นายชัย ชิกชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๔๘	นายชาติกร พริยะกิจไพบูลย์	✓			
๔๙	พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ	✓			
๕๐	นายชำนาญ ตักกิตเศรษฐ์	✓			
๕๑	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๕๒	นายสินารณ บุษยเกียรติ	✓			
๕๓	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๕๔	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๕๕	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๖	นายชูชัย มุ่งเจริญพร		✓		
๕๗	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๘	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๙	นายเชาวนวิศ สุกลาภา	✓			
๖๐	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๖๑	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๖๒	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคณัฏฤทธิ์ วัชรารักษ์	✓			
๖๙	นายคุณิต รั้งศิริ	✓			
๗๐	นายคุณิต โสภิตชา	✓			
๗๑	นายเกษิ บุญ-หลง	✓			
๗๒	นาวาโท เกชา สุCHARมณ	✓			
๗๓	พิจำอากาศเอก เต็ดทวงกกรัก คุ่มชนะ	✓			
๗๔	นายแก่น โต้ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมบิทธิพันธ์	✓			
๗๗	นางเตือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๙	นายดวล จันทรประสงค์	✓			
๘๐	นายดวล ไพรสณฑ์	✓			
๘๑	นายดวล ฤกษ์ห่อราย	✓			
๘๒	นายถาวร ศรีรัตนณรงค์	✓			
๘๓	นายพุ่ม ศิริปรีชาพงษ์	✓			
๘๔	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๘๕	นายทรงธรรม ปัญญาที	✓			
๘๖	นายทรงพล ไกวิทศิริกุล	✓			
๘๗	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๘๘	นายทวี กลิ่นประทุม	✓			
๘๙	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๙๐	นายทวี สุระบาล	✓			
๙๑	นายทศพล สังข์ทรัพย์			✓	
๙๒	นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	✓			
๙๓	นายเทือกพงษ์ ไซยบัณฑิต	✓			
๙๔	นายเทิกภูมิ ใจดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๕	นายธงชัย ทิมฬสกุล	✓			
๙๖	นายธนิศ ไตรวุฒิ			✓	
๙๗	นายธเนศ พรพิพัฒน์หงส์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธานีกร ใจสมุทร	✓			
๑๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์			✓	
๑๐๓	นายเจียร มโนหรรทัด	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ	✓			
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์	✓			
๑๐๘	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๐๙	นางนิกา หรั่งสกุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นกุล ธนิกุล	✓			
๑๑๒	นายเบวิน ชิคชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง โฆษกิจรินทร์	✓			
๑๑๔	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร กุจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญสง วิสมหมาย	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย กุจิณาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โรจนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์ทวี	✓			
๑๒๒	นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์	✓			
๑๒๓	นายบุญจง สงรัมย์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แฉวฑนะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมใจ	✓			
๑๒๖	นายบุญเสริม ทวารกุล	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายบุรินทร์ ธีรบุญณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงม่วงพันธ์ุ	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเศษ	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยศาสตร์	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประหาส ลิ้มปะพันธ์ุ	✓			
๑๓๖	นายประภัทร โทษสุน	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวสุ	✓			
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประमाण อภิเรณสาร	✓			
๑๓๙	นายประวัฒน์ อุตตะโมต	✓			
๑๔๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ	✓			
๑๔๔	นายประสพ บุขราคม	✓			
๑๔๕	นายประสาธ ตันประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสาธต์ บุญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประเสริฐ สุขวัฒน์			✓	
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญญา เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ ^{จิระดิษฐ์} ธีระดิษฐ์	✓			
๑๕๘	นายเมคิมชัย สะสมทรัพย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุตม ตรีสุขี	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) พนิกา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เศษะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรทิษฐ์ หัดมกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายพา อักษรเสื่อ		✓		
๑๖๗	นายพีเชษฐ หันธุ์วิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายพินิจ จันทรสุรินทร์			✓	
๑๗๐	นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๕	นายพูนสวัสดิ์ มุคศาสตร์สาทร	✓			
๑๗๖	นางสาวพูนสุข โกละโฮติ	✓			
๑๗๗	นายพูนสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	✓			
๑๗๘	นายไพจิตร ศรีวรชาน	✓			
๑๗๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๘๐	นายไพรัช นุชิต	✓			
๑๘๑	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๘๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๘๓	นายไพศาล จันทรภักดิ์	✓			
๑๘๔	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๑๘๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๘๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๘๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๘๘	นายมงคล จงสุทธนามณี			✓	
๑๘๙	นายมงคล ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๑๙๐	นายมนตรี กำนโบลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนัส เสงขตมาก	✓			
๑๙๓	นายมอณินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมัน พิธโนทัย	✓			
๑๙๕	นายมานะ คูสกุล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายวาโรชญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	นายมารุต บุญนาค	✓			
๑๙๙	นายमुख สโลมาน	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายขงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ	✓			
๒๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังกนิมน์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี หิรัญโชติ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๑	นายรักเกียรติ สุขณะ	✓			
๒๐๒	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๓	นายรวิตรี มามะ	✓			
๒๐๔	นายเรวัต สิริบุกุล	✓			
๒๐๕	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๐๖	พลเรือโท โรช วัทธิภูมิประเทศ	✓			
๒๐๗	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๐๘	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๐๙	นายลำพอง พิลาสมบัติ	✓			
๒๑๐	นายวรรณรัตน์ ชาณุกุล	✓			
๒๑๑	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๒	นายวัชรินทร์ เกตะวันดี	✓			
๒๑๓	นายวัฒนา อัสวเหม	✓			
๒๑๔	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๑๕	นายวัลลภ ยิ่งตรง	✓			
๒๑๖	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิศ พยัคฆบุตร	✓			
๒๒๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๒๒๕	นายวิชัย ชัยจิตต์พิชกุล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ขาวขำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันทอง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๓๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๒๓๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๒๓๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วินัย สัมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย แสนเนียม	✓			
๒๓๘	นายวิรัช รมเย็น	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๒๔๐	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทรพิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒน์ไชย น กาฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๔	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวีระกร คำประกอบ			✓	
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๕๐	นายศิลป์ชัย บุญปรี			✓	
๒๕๑	นายสงสุข ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสมรथा คุณพัสสิม	✓			
๒๕๓	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๔	นายสมิท จันทรวงษ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๕	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๒๕๖	นายสมคิด นวลเป็ย	✓			
๒๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ			✓	
๒๕๙	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๒๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๖๑	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๒๖๒	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๖๓	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๒๖๔	นายสมพงษ์ สู้สกุลรอก	✓			
๒๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๒๖๖	นายสมพร ศรีวางษ์	✓			
๒๖๗	นายสมพร อิศวเหม	✓			
๒๖๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย	✓			
๒๖๙	นายสมมาศ เขงสวัสดิ์	✓			
๒๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๓๒	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	✓			
๒๓๓	นายสมิคร สุนทรเวช			✓	
๒๓๔	นายสมาน ชมภูเทษ	✓			
๒๓๕	นายสมาน ภูมมะกาญจนะ	✓			
๒๓๖	นายสมุพร มงคลกิติ	✓			
๒๓๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๒๓๘	นายสุฤต สันติเมทนีกล	✓			
๒๓๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ			✓	
๒๔๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๒๔๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๒๔๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๒๔๓	นายสันหัตถ์ จินาภักดิ์	✓			
๒๔๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๒๔๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๒๔๖	พันตำรวจโท สาณิษฐ์ สุรังษี	✓			

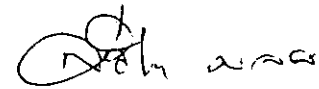
ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๓	นายสวัสดิ์ โพลีวิท	✓			
๑๑๔	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๑๑๕	นายสำเริง ภูนิคม	✓			
๑๑๖	พันตรี สัมพันธ์ วิจิตรวราสาร	✓			
๑๑๗	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๑๑๘	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๑๑๙	นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร	✓			
๑๒๐	นายสุชาติ ศัมเจริญ	✓			
๑๒๑	นางสุภารัตน์ เกตุราพันธ์		✓		
๑๒๒	นายสุทิน ภูมุตธานนท์	✓			
๑๒๓	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๑๒๔	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๑๒๕	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๑๒๖	นายสุเทพ อัครดากร	✓			
๑๒๗	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๑๒๘	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุพนม ตั้งตระกูลโท	✓			
๓๐๔	นายสุพันธ์ ธรรมเพชร	✓			
๓๐๕	นายสุเมธ พรหมพินทาว	✓			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาศศิริศักดิ์	✓			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ แควอานซ์	✓			
๓๐๘	นายสุรพร คณิศตระกูล	✓			
๓๐๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๓๑๐	นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๓๑๓	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๓๑๔	นายสุวิโรช ทะลิ่ง	✓			
๓๑๕	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	✓			
๓๑๗	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
๓๑๘	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๕๕	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๓๕๖	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทรัพย์	✓			
๓๕๗	นายแควง ทูตธีรวัช	✓			
๓๕๘	นายวิมล เพชรสว่าง			✓	
๓๕๙	นายโสม พิณโน	✓			
๓๖๐	นายอดิสร โพธิงเกษ	✓			
๓๖๑	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๓๖๒	นายอนุรักษ จูรีมาศ			✓	
๓๖๓	นายอนุวรรตม์ วัฒนพงศ์ศิริ	✓			
๓๖๔	นายอภิชาติ ศิรสวัสดิชัย	✓			
๓๖๕	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๖๖	นางอรทิ สุทธิศรี	✓			
๓๖๗	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๓๖๘	นายอรรดสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๖๙	นายอร่าม โล่ห์วีระ			✓	
๓๗๐	นายอร่าม อามระกษ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๘	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๓๓๙	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๓๔๐	นายอัมพล จันทระเจริญ	✓			
๓๔๑	นางฉลิษา สุทธิวัฒน์	✓			
๓๔๒	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๓๔๓	นายอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา	✓			
๓๔๔	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก		✓		
๓๔๕	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๓๔๖	นายอำรุง ชุ่มทอง	✓			
๓๔๗	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ ประทีป	✓			
๓๔๙	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๓๕๐	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๓๕๑	นายอำนาจ เพ็งจิตต์	✓			
๓๕๒	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๓๕๓	นายอิสสระ สมชัย	✓			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๑๕๒	นายอุดมศักดิ์ พึ่งทอง			✓	
๑๕๓	นายอุดมศักดิ์ ศรีแสงนาม	✓			
๑๕๔	นายอุตร วัฒนศิริคุณพร	✓			
๑๕๕	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๑๕๖	นายเอกพร รักความสุข	✓			
๑๕๗	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๑๕๘	นายเอกภ ทัฬหสุวรรณ	✓			
๑๕๙	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๑๖๐	นายโอภาส จุลโคตร	✓			
		๓๓	๖	๑๖	

(นางสาวสุธีรา พลชนะ)
 หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ
 ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๖

 (นางสาวสุธีรา พลชนะ)
 หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ
 11 ต.ค. 36.